

Josip Pečarić: PUKOVNIK ROBERT ČULINA:
JEDNOM TIGAR UVIJEK TIGAR!

JOSIP PEČARIĆ

**PUKOVNIK ROBERT
ČULINA: JEDNOM TIGAR
UVIJEK TIGAR!**

ZAGREB, 2026.

© *Josip Pečarić*

KAZALO

UVOD	11
TEKSTOVI S MOG FACEBOOKA DANI U MOJIM KNJIGAMA	12
JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	12
UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU	12
TOMISLAV TOMAŠEVIĆ / NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA 2., DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	39
FAH IDIOT TJEDNA	39
PRIGOVOR PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A ZBOG KRŠENJA NAČELA PLURALIZMA I PROFESIONALNIH STANDARDNA	41
TRAVICA I PEOVIĆ „SMRT FAŠIZMU“ KAO ZAJEDNIČKA PAROLA	41
SANDRA BENČIĆ	45

TKO JE POBIO HRVATSKE PLEMNITAŠE I OPLJAČKAO DVORAC U POZNAVOCU?!	45
BENČIĆ SE OGLASILA O DJEDU: IZMISLILA DA JU NAROD.HR NIJE KONTAKTIRAO I NEGIRA KRIŽEVE TVRDNJE	47
MARKIĆ: PUNO JE PITANJA NA KOJE JAVNOST S PRAVOM OČEKUJE ODGOVORE SANDRE BENČIĆ	51
GOSPOĐO BENČIĆ, LICEMJERNI STE!	55
SANDRA KAŽE DA NAROD LAŽE	56
SANDRA BENČIĆ: LIKVIDACIJA, PLJAČKA, PROPAST – KAKO JE OZNA IZGRADILA “ZELENU” LJEVICU	57
TKO BI REKO DA I SANDRA BENČIĆ PJEVA	67
VIDEO UNUKU ISPRIČALA UŽAS IZ 1945. GODINE: DJED SANDRE BENČIĆ LIKVIDIRAO JE ČOVJEKA I OTEO MU FARMU	72
VEJZOVIĆ VS. THOMPSON	75
CRVENA PRINCEZA I RAPSKI KVADRATI ili MORALIZIRANJE IZ NASLIJEĐENE VILE	75
VLAHOVIĆ O SLUČAJU VEJZOVIĆ VS. THOMPSON: A MOGLA JE ZAVIJATI U OPERAMA GLAZBENE IKONE NACIZMA...	78
IVICA GRANIĆ: VRAĆAM TITULU DA NE BUDEM USTAŠA ILI OPERNA VERZIJA PLAČA NAD PODGRIJANOM JUHOM	81
JA ROKER	87
JELI MPT ROCKER?	90
?	
ANTISEMITI U RH?	92
ŠTO MAČKA KOTI, MIŠE' ' LOVI	92
KAKO MOGU RAZUMJETI MAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA	94

GRANIĆ UKAZAO NA POZADINU MILANOVIĆEVIH
ISTUPA: 'OVO NIJE SPONTANO, TO JE OZBILJAN SIGNAL ..'96

POVIJEST ILI MITOLOGIJA?	102
POVIJEST ILI MITOLOGIJA? ŠTO JE DUŠAN BILANDŽIĆ GOVORIO O ZABRANJENIM ISTINAMA NOB-A	103
STEPINAC KROZ TROJE OČIJU, MARKOVINA, GITMAN I POVIJESNA STVARNOST	106
ALI PROFESOR PRAVA JEST GLUPAN	107
KRVAVI PIR NAD NEVINOM DJEVOJKOM I TRIJUMF SILOVATELJA KAO TEMELJ PREVRATNE PRAVDE	109
POSEBNA GRUPA LJUDI POSTALA JE 'BRIGA' NOVOG KOMUNISTIČKOG REŽIMA	110
ZA ŠTOVATELJE ZLOČINCA ZVANOG TITO	113
GORAN BABIĆ	114
DOBIO SAM ODGOVOR KAKO MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA RH NIJE IZRAVNO FINANCIRALO GORANA BABIĆA	114
BRAĆA PO JUGOSLAVIJI	116
OTVORENO PISMO MINISTRICI KULTURE - POSLANO MAILOM	118
HV I BRANITELJI	120
SRBIJA KUPILA KINESKE RAKETE, ALI NE MIJENJA RAVNOTEŽU SNAGA	120
PUKOVNIK HRVATSKE VOJSKE POSLAO OTVORENO PISMO PLENKOVIĆU I JANDROKOVIĆU: DO KADA VIŠE?	120
ANTE NAZOR: ONI KOJI BI ZABRANILI ČAVOGLAVE ZABORAVLJAJU TKO JE BRANIO HRVATSKU	126
O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA	129
PRIOPĆENJE GRADA ZAGREBA	129

PA ZATO IO JESU NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA ...	131
THOMPSON NA HODU ZAPJEVAO S GRAĐANIMA 'RAVNOTEŽU', A NA POZORNICI IZVEO 'LIJEPA LI SI'	133
ZNAM DA VAM SMETA	137
KALLAS OBJASNILA ZAŠTO 9. SVIBNJA NE SLAVI DAN POBJEDE: TADA SU POČELI ZLOČINI	138
BISKUP NA MISI ZA ŽRTVE PARTIZANSKO-KOMUNISTIČKOG NASILJA: 'ZNATI TKO SU PROGONITELJI...	141'
ZVONIMIR HODAK, UNUCI PARTIZANSKIH UBOJICA NE ŽELE PRIHVATITI ISTINU: INZISTIRAJU DA SE RADILO O ANTIFAŠIZMU	147
U PRILOG ZLOČINU KOJI SLAVE TRNJANSKIM KRESOVIMA	154
ZAPOČELO VELIČANJE PARTIZANSKIH ZLOČINACA: TRNJANSKI KRESOVI POD BUDNIM OKOM POLICIJE	155
MARKIĆ: NISMO LAŽIRALI POPIS IZVOĐAČA, LAŽIRANJEM SE BAVE TOMAŠEVIĆEVI LJUDI NA HIPODROMU	160
ZATO NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA TO I SLAVE .	168
SRPSKE SLUGE SLAVE JER JE KAKO REČE TANJA TORBARINA JUGOSLAVIJA BILA NAJVEĆA VELIKA SRBIJA	169
JAVOR NOVAK: „ZAGREB 8. SVIBNJA 1945. I POSLJEDICE“	172
A BAŠ SAM OBJAVIO KNJIGU O DR. MARKIĆ	180
POPIS STRATIŠTA KOJA SU POČINILI PARTIZANI U GRADU ZAGREBU NAKON 1945. ILI 8.5. 1945 GOD., KAD SU PARTIZANI UŠLI U GRAD NA ČELU SA SRPSKIM DIVIZIJAMA	184
HERMAN VUKUŠIĆ, "KRESOVI" SU PROBIJENI	194
FAŠISTIČKA ZABRANA ZA JEDNOG HRVATA- KADA ĆE VLAST SMIJENITI FAŠISTE U GLAVNOM GRADU?	195
ŠARIĆ: SENFE, JUGOSLAVENSKOJ ZASTAVI JE ITEKAKO MJESTO NA TRNJANSKIM KRESOVIMA	196
FAŠISTI O FAŠIZMU: DRŽT'E LOPOVA	205

VRHUNAC LUDILA	207
VRHUNAC APSURDA!	209
GRAĐANI SE RUGAJU TOMAŠEVIĆU NAKON HODA: POGLEDAJTE ŠTO MISLE O KUKANJU ZBOG THOMPSONA	211
PROFIL TROLOVA	217
ZAGREBAČKA "ANTIFA" I HRVATI IZ BIH, IDEOLOŠKI RAT PROTIV USPJEŠNIJIH OD SEBE	219
SELEKTIVNA LOGIKA MENTALNE JUGOSLAVENKE DO	223
VODA DO VRATA!	225
OŠTRO I ISKRENO PISMO NADBISKUPU UZINIĆU IZ PERA PUKOVNIKA U MIRU: 'U ČIJOJ SLUŽBI SU VAŠI ISTUPI?' ...	228
MONS. UZINIĆ NAPAO MOLITVU KRUNICE NA TRGU; EVO ŠTO DRUGI BISKUPI KAŽU	232
ANDRIJANIĆ REAGIRAO NA MONS. UZINIĆA: POLJSKI BISKUPI NISU SE OGRADILI OD MUŠKE KRUNICE; UPRAVO SUPROTNO	239
SVE KOJI SU PROTIV RH TREBA ZAŠTITITI. IPAK JE TEŠKO NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA	245
SLOBODA GOVORA ILI SAMO PRIVILEGIJA ZA "ODABRANE"?	247
LEGENDARNI BRANITELJ GRMI ZBOG DEŽULOVIĆA: 'A ŠTO JE S TIPOM ŠTO NOSI PETOKRAKU'	248
VJERNIK A BUDALETINA	252

KOLUMNE IVICE GRANIĆA KOJE SU ZAJEDNO DALI I NA MOJ FACEBOOK	254
IVICA GRANIĆ: HERCEGOVAC PAVLEK I DVOJBA O KRIMINALU BIJELIH OVRATNIKA ILI BIJELIH ČARAPA	255
IVICA GRANIĆ: PROVOKACIJA USTAŠTVOM KAO ZRCALO SELEKTIVNOG ANTIFAŠIZMA, OD DABRE DO BRECHTA	262
IVICA GRANIĆ: NAGRADA VALENTU ILUSTRIRA HRVATSKU INTELEKTUALNU DEKADENCIJU	268

IVICA GRANIĆ: LORDOVI KRVAVIH RUKU, EPSTEIN I ODVRATNA TIŠINA MEDIJA	271
IVICA GRANIĆ: HORMUŠKA TOČKA GUŠENJA ILI KAKO JE IRAN STEGNUO NAJSLABIJU TOČKU PLANETA	280
IVICA GRANIĆ: GRLATI PEJAKOVIĆ JE OTIŠAO. A DA BOSNU DOČEKAO NIJE	282
IVICA GRANIĆ: GROBIŠTA U SLOVENIJI, A PREDSTAVA U ZAGREBU, STVARNA EKSHUMACIJA POBIJENIH ILI SIMBOLIČKA EKSHUMACIJA SAVJESTI	290
IVICA GRANIĆ: KULTURNA HEGEMONIJA	297
GRANIĆ: ZNAMO LI ŽIVJETI S USTAVOM S TRI TOČKE NA KRAJU, KOJI SE BOJI REĆI ŠTO MISLI	306
IVICA GRANIĆ: CIVILIZIRANI IZRAEL I BARBARSKA PALESTINA?	313
GRANIĆ: JE LI TRUMPOV ‘BOARD OF PEACE’ PUČ PROTIV ČOVJEČANSTVA ILI ORGANIZACIJA KOJA ĆE DONIJETI MIR I STABILNOST	320
IVICA GRANIĆ: USTAVNI SUD POTVRDIO, DJECA IZNAJMLJENIH MATERNICA SADA ĆE IMATI HRVATSKI RODNI LIST	328
IVICA GRANIĆ: ANALIZIRALI SMO HAJDAŠEV URNEBESNI PAKET MJERA, SITUACIJA JE LUĐA NEGO MISLITE	335
IVICA GRANIĆ: MIRNO PLOVIMO ILI SMO TITANIC KOJI TONE DOK ORKESTAR SVIRA?	342
IVICA GRANIĆ: ŠTO JE NAMA NEBODER?	349
IVICA GRANIĆ: MORALNI MRTVACI U BRUXELLESU ILI ZLOČIN HRVATSKE EUROPSKE ŠUTNJE3	356
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	364

UVOD

Tigrovi su ponos Hrvatske vojske, a njihov pukovnik u miru dipl. Ing. Robert Čulina koji je to sažeo u rečenici koja je u naslovu ove knjige to pokazuje i u miru.

A kakav je pokazuje ova obavijest s facebooka: o milijun pregleda za 28 dana:

Josip Pečarić

1 mil. Pregledi ⓘ

[Prikaži sve](#)

↑ **299%** od prethodnih 28 dana

Posljednjih 28 dana

1 mil.

Robert Čulina

"Mama, uspio sam!"

Ova knjiga je samo onaj dio njegove današnje borbe koji je dan na mom facebooku. Obično prvi reagira, pa uz njegova reagiranja dajem i ona drugih autora

Akademik Josip Pečarić

TEKSTOVI S MOG FACEBOOKA DANI U MOJIM KNJIGAMA

**JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH, DRUGO
PROŠIRENO IZDANJE,
DRAGOVOLJAC.COM., 2024.**

**UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I
ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS
POTPORA (361) PREDSEDNIČKOM
KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU**

I dalje ima čitatelja koji nas pitaju: “Tko je Tomislav Jonjić da mu dajete toliki publicitet i prednost kao predsjedničkom kandidatu?” Dodaju da im je “nepoznat”, da ga ne vide na televiziji kada se najavljuju predsjednički kandidati, a ni inače. – Odgovor i naš urednički razlog i opravdanje leži u tomu što je jedino dr. Tomislavu Jonjiću potporu iskazalo mnoštvo osoba uglednih u svojim sredinama i nacionalno

poznatih osoba zasvjedočene domoljubne i humanističke orijentacije i životopisa iz domovine i iseljništva: od povjesničara i ratnih veterana, napose dragovoljaca, od književnika i umjetnika, znanstvenika, publicista i onih koji su bili na važnim položajima u civilnoj ili vojnoj vlasti ili u kulturi i javnom životu u Tuđmanovo doba, neki i poslije toga. Tada se stvarala, branila, učvršćivala i afirmirala nova i mlada hrvatska država. Tada se isto tako branio i hrvatski opstanak te ustavni i stvarni položaj hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovni. Tada je posebnu ulogu imalo hrvatsko iseljništvo, koje je dalo svoj doprinos hrvatskim državotvornim nastojanjima. Početkom kolovoza već smo objavili prvi popis potpora, 251, a sada onima koji se još raspituju po kojim se kriterijima odlučiti za određenog kandidata podastiremo upravo ažurirani popis 361 potpisnika, koji je zaista široko reprezentativan, s ljudima kojima se može vjerovati i u čije se znanje i razumijevanje možemo pouzdati. (Neovisno o tomu, formalno potpisivanje lista za kandidaturu upravo traje, do 10. prosinca.)

JAVNA POTPORA PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI DR. SC.
TOMISLAVA JONJIĆA

(Zagreb, 1. prosinca 2024.)

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik
Županijskog doma Hrvatskoga
državnog sabora (Zagreb)
2. Vitimir ALILOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske
(Split)
3. Ivica ARBANAS dragovoljac Domovinskog rata, prvi
zapovjednik obrane Vukovara,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,

- zapovjednik samostalne pješačko-
motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Zadar)
4. Jerko ARTUKOVIĆ sudionik osnivačke skupštine HDZ-a
1989., poduzetnik (Međugorje)
 5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik
(Slavonski Brod)
 6. Božo BAČAK hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
 7. Matija BAJIĆ, prof. profesor matematike i informatike,
ravnatelj škole (Zagreb)
 8. Nenad BAKLIŽA trg. zastupnik (Varaždin)
 9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika
Herceg-Bosne (Mostar)
 10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
 11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire
Barešića (Zagreb)
 12. Srećko BAREŠIĆ-NIKIĆ bivši povjerenik za dijasporu
Domovinskog pokreta te koordinator za
iseljeništvo Hrvatskoga svjetskoga
kongresa (Australija)
 13. Ivan BARIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
 14. Marija BAŠIĆ, prof. prof. francuskog jezika, književna
prevoditeljica
 15. dr. sc. Nataša BAŠIĆ KOSIĆ jezikoslovka, povjesničarka
hrvatskog
jezika. leksikografska savjetnica u
trajnom zvanju (Zagreb)
 16. Slaven BEGIĆ umirovljeni bojnik, pripadnik posebne
postrojbe Kumrovec i 2. gardijske
brigade HV-a („Gromovi“)
 17. Stjepan BEKAVAC, prof. povjesničar i publicist (Zagreb)
 18. Željko BELANEK graf. spec. (Karlovac)

19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
20. Josip BILIĆ-PRCIĆ dipl. pravnik, odvjetnik (Zagreb)
21. Leonardo BILOGLAV diplomirani agronom, pukovnik Hrvatske vojske u miru (Zagreb)
22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a
u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a
Split, publicist (Split)
23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
24. Ivica BITANGA bivši pripadnik specijalnih postrojbi HV-a, višegodišnji predsjednik Vojnogostogovnog suda i pričuvni brigadir Hrvatske vojske (Zagreb)
25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
26. Ivan BLAŽIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
27. Boris BOBAN umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički emigrant (SR Njemačka)
29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
30. prof. dr. sc. Petar BOSNIĆ umirovljeni redoviti profesor i bivši dekan Pravnog fakulteta u Splitu, bivši saborski zastupnik (Split)
31. Ivan BOŠNJAK, prof. profesor informatike, predsjednik podružnice HKD-a Napredak (Varaždin)
32. Marijan BRAJAC povratnik iz SAD-a, umirovljenik
33. Stjepan BRAJDIĆ, ing. inženjer tehnike (Karlovac)
34. Josip BRDAR pripadnik studentskog pokreta 1971. u Splitu, umirovljeni odvjetnik (Zagreb)
35. Zdravko BUBALO dipl. ekonomist, privatni poduzetnik

36. Alojzija BUCONJIĆ hrvatska politička emigrantica, članica vodstva Hrvatske republikanske stranke, sabornica Hrvatskoga narodnog vijeća (Zagreb)
37. Marijan BUCONJIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik Međudruštvenog odbora Hrvata New Yorka, bivši pomoćnik ministra za iseljeništvo i dr. (Zagreb)
38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih studija i umirovljeni viši predavač Sveučilišta Macquarie u Sydneyu, počasni doktor Sveučilišta u Splitu (Australija)
39. Franjo BUDIMLIĆ dipl. politolog, publicist, državni službenik u New Yorku (SAD)
40. Ivana BUIĆ odvjetnica (Rijeka)
41. Eol BUIĆ dipl. ing. strojarstva (Rijeka)
42. Feodora BUIĆ dipl. pravnik (Rijeka)
43. fra Ante Vuk BULJAN voditelj Hrvatske katoličke misije Köln (SR Njemačka)
44. Tihomir BULJAN umirovljeni pripadnik 4. gardijske brigade Hrvatske vojske (Imotski)
45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)
46. Vlado CELINŠČAK umirovljenik (Zagreb)
47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica
48. CVITKOVIĆ, Miran, dr. med. liječnik, stalni sudski vještak, predsjednik Hrvatske udruge za medicinsko pravo (Zagreb)
49. Mile ČATLAK prvi zapovjednik Prvog odreda pomorskih diverzanata Hrvatske ratne mornarice 1991., nakon školovanja

- okončanog na West Pointu s najvišim
ocjenama umirovljen kao kapetan
fregate
50. Snježana ČELAR, dr. med. spec. liječnica, specijalistica
infektologije
(Varaždin)
51. Vesna ČIŽMAR, mag. oec. manager za korporativno
upravljanje,
članica predsjedništva Pravedne
Hrvatske
52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,
hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik
Središnjeg stožera za zaštitu digniteta
Domovinskog rata (Split)
53. Robert ČULINA, dipl. ing. diplomirani inženjer elektrotehnike,
pripadnik 1. gardijske brigade
„Tigrovi“, pukovnik u miru (Zagreb)
54. Hrvoje ČULJAK, dipl. oecc. sudionik osnivačke skupštine HDZ-
a
1989., dragovoljac Domovinskog rata,
poduzetnik (Osijek)
55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
56. Tihomir ČULJAK, dipl. oecc. dragovoljac Domovinskog rata,
publicist, poduzetnik (Osijek)
57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u
Hrvatskome narodnom vijeću,
povjesničar i publicist, sveučilišni
profesor, po povratku u domovinu sa
suprugom utemeljio nakladničku kuću
CroLibertas
58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica
u
američkim koledžima, prevoditeljica,
suutemeljiteljica nakladničke kuće

CroLibertas

59. Ivan ĆAPIN hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
60. mr. sc. Željko ĆAPIN dipl. pravnik, odvjetnik, umirovljeni
brigadir Hrvatske vojske (Split)
61. prof. dr. sc. Vedran ĆORIĆ, prim. dr. med.
sveučilišni profesor, specijalist
kardiokirurgije i opće kirurgije (Zagreb)
62. Drago ĆUTUK dipl. pravnik, jedan od istaknutih
sudionika studentskog pokreta 1971. u
Splitu (Split)
63. dr. sc. Krešimir ĆUŽE doktor elektrotehničkih znanosti,
umirovljenik (Split)
64. Davor DANIELOV umirovljeni ekonomist (Split)
65. Rade DEAK hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
66. Dinko DEDIĆ aktivist iz doba Hrvatskog proljeća,
hrvatski politički emigrant, dužnosnik
Hrvatskoga državotvornog pokreta i
glavni urednik Hrvatskog tjednika
(Melbourne), urednik portala Projekt
Velebit
67. doc. dr. sc. ANTE DELIĆ povjesničar, znanstveni suradnik,
docent na Sveučilištiu u Zadru (Zadar)
68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
69. Mario DIVIĆ pravnik, hrvatski ratni vojni invalid,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske
70. Željko DOGAN hrvatski iseljenik, novinar i publicist
(Australija)
71. Ante DOKOZA hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar,
pisac,
bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske

- vojske (Zagreb)
73. Marina DONADINI KOSTOVIĆ,
prof.
profesorica povijesti umjetnosti i
francuskog jezika, povratnica iz
Njemačke (Veliki Drvenik)
74. Jure DRAGIČEVIĆ javni politički radnik
75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine,
teologica
76. Ivan DUGANDŽIĆ student kroatistike (Mostar)
77. Ivanka DUJMOVIĆ službenik (Varaždin)
78. Fabijan DUMANČIĆ politički zatvorenik, hrvatski branitelj
(Zagreb)
79. mr. sc. Mila DUNDIĆ dipl. pravnica, stručnjakinja za pravo
mora (Split)
80. dipl. ing. Stjepan DUNDIĆ dipl. inženjer elektrotehnike,
umirovljenik (Split)
81. Drago DUVNJAK dipl. ing. građ. (Osijek)
82. Pere ERANOVIĆ glumac HNK Split (Split)
83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica
(Zagreb)
84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski
vještak,
bivši poduzetnik (Zagreb)
85. Tomislav FRKOVIĆ, prof. javni radnik (Argentina)
86. Dubravka FRKOVIĆ JURUN hrvatska politička emigrantica,
poduzetnica (Argentina)
87. Tomas GADŽE, dr. med. vet. doktorand veterine (Argentina)
88. Ante GADŽO Imotski
89. prof. dr. sc. Željko GALIĆ sveučilišni profesor, Pravni fakultet
Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
90. Jozo GLAMOČ hrvatski politički emigrant, javni radnik
i poduzetnik (Australija)
91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog

- vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik
hrvatske komponente vojske Federacije
BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica
Hrvatske žene i jedan od urednica
časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant,
novinar i publicist, suutemeljitelj
Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od
utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD
(Zagreb)
94. Mladen GOLUB dipl. pravnik, umirovljenik (Zagreb)
95. Ivan GRBAVAC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
96. GRBAVAC, Željko, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva
(Osijek)
97. Ljiljana GREGURIĆ dipl. pravnik (Varaždin)
98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge
zagrebačkih dragovoljaca branitelja
Vukovara (Zagreb)
99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši
hrvatski
politički emigrant (Zagreb)
100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik
Hrvatskog društva političkih
zatvorenika (Zagreb)
101. Ana GUBERINA magistra likovne umjetnosti (Zagreb)
102. doc. dr. sc. Ivan GUDELJ bivši predstojnik Klinike za plućne
bolesti KBC-a Split (Split)
103. Ivan GUDELJ učenik (Runović)
104. Marijan GUDELJ učenik (Runović)
105. Zdravko GUDELJ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
106. Željko GUDELJ, dipl. ing. dipl. inženjer geodezije (Solin)

107. Slaven GUEDELJ-VELAGA hrvatski ratni vojni invalid,
umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
111. Tihana HRABAR, dr. med. Zdravstveno učilište (Zagreb)
112. Željko HRABAR, dr. med. spec. spesijalist psihijatar (Zagreb-
Popovača)
113. Đurđa HREN-OBRANIĆ, dr. med.
spec.
liječnica, specijalistica obiteljske
medicine (Varaždin)
114. Ivan ILIČIĆ hrvatski branitelj iz 1990., dužnosnik
Hrvatske stranke prava (Zagreb)
115. Kazimir IŠTUK katolički teolog (Zaprešić)
116. Pero IVČEC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
117. Franjo IVIĆ hrvatski politički emigrant, nogometaš,
igrač nogometne reprezentacije SAD-a,
povratnik
118. Ivan JAKIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
119. Ivan JAKLIN, dipl.ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
120. dr. sc. Domagoj JAMIČIĆ znanstveni savjetnik u mirovini
(Zagreb)
121. dr. Hrvoje JANČIĆ, dr. stom. stomatolog (Rijeka)
122. dr. sc. Vjeko Božo JARAK teolog, svećenik (Varaždin)
123. Žarko JERKOVIĆ član središnjeg vijeća HOZ-a Jazovka
(Zagreb)
124. Ivo JERINIĆ radnik (Dubrovnik)
125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
126. Petar JURČEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske

127. Anto JURENDIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljenik bojnika ATJ Lučko
(Zagreb)
128. Marko JURIČ novinar, publicist, voditelj Projekta
Velebit (Zagreb)
129. Manda JURJEV umirovljenica (Zlarin)
130. Pave JUSUP nogometni dužnosnik, poduzetnik
(Sukošan)
131. Ivan KARMELIĆ mag. iur., odvjetnik (Brač)
132. prof. dr. sc. Ivan KATAVIĆ umirovljeni sveučilišni profesor u
trajnom zvanju (Podstrana/Split)
133. Ivan KATIĆ hrvatski iseljenik, poduzetnik i
dobročinitelj (SAD)
134. Slavko KATIĆ hrvatski iseljenik u SAD, poduzetnik i
dobročinitelj (SAD)
135. dr. sc. Marina KATINIĆ PLEIĆ filozofkinja i književnica
(Zagreb)
136. Darko KAVICKI, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva
(Karlovac)
137. Božo KELAVA hrvatski politički uznik i politički
emigrant (Zagreb)
138. Boris KLAPIRIĆ zapovjednik 1. satnije 3. Imotske bojne
4. brigade HV-a (Imotski)
139. Teo KLARIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer, poduzetnik
(Split)
140. Miroslav KLEMM povjesničar umjetnosti (Varaždin)
141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i
direktor Hrvatskoga filmskog instituta
(SAD), publicist, osnivač Zaklade sv.
Marije na Mljetu (SAD)
142. Josip KNEZOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske
stranke (Zagreb)

144. prof. dr. sc. Goran KNEŽEVIĆ umirovljeni profesor na
Stomatološkom
fakultetu u Zagrebu, član niza
međunarodnih udruga
145. Petar KOLAKUŠIĆ brigadir u miru, ratni načelnik brigade
HVO-a Rama
146. Krešimir KONTIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj
Hrvatskih studija (Zagreb)
148. dr. sc. Ivan KOSIĆ klasični filolog i paleograf (Zagreb)
149. dr. sc. med. Nenad KOSTOVIĆ liječnik i poduzetnik, povratnik
iz
Njemačke (Veliki Drvenik)
150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih
domaćih i međunarodnih nagrada
151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti
(Zagreb)
152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
153. Ivica KOŽUL predsjednik uprave velike trgovačke
tvrtke u više mandata (Split)
154. Lada KOŽUL mag. pharm. (Split)
155. Mirko KRALJEV kazališni i filmski glumac, šekspirololog,
diplomat, umirovljeni časnik Hrvatske
vojske (Split)
156. Marko KRZNARIĆ umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske,
istraživač i publicist (Antunovac)
157. Mario KUJUNDŽIĆ, dipl. ing. hrvatski ratni vojni invalid
158. Marko KUJUNDŽIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
159. don Vjenceslav KUJUNDŽIĆ svećenik, župnik župe sv. Josipa
u
Splitu
160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni
profesor i

- predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj
i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za
filozofiju i dr. (Zageb)
161. Tomislav KUZMANOVIĆ odvjetnik, branitelj generala
Mladena
Markača u postupku pred MKSJ-om
(SAD)
162. Gojko KVESIĆ ekonomist, sudionik osnivačke
skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac
Domovinskog rata (Osijek)
163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski
snimatelj
164. prof. dr. sc. Mile LASIĆ redoviti profesor na Pravnom fakultetu
Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih
komunističkih zločina
166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni
i
likovni kritičar (Zagreb)
167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i
publicist (SAD)
168. Ante M. LIJIĆ arhitekt, poduzetnik (Split)
169. Robert LILION dužnosnik Pravedne Hrvatske, vijećnik
u županijskoj skupštini Ličko-senjske
županije (Karlobag)
170. Marina LOGARUŠIĆ glavna tajnica i kandidatice za
predsjednicu Hrvatske stranke prava
(Slavonski Brod)
171. Vlade LOZIĆ dipl. knjižničar (Split)
172. Branko LOZO umirovljenik, veteran Domovinskog
rata (Zagreb)
173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i
bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata
Europe (Imotski)

174. Ranko LOZO umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Imotski)
175. Ivan LUČIĆ bivši hrvatski politički emigrant
176. mr. Ivanka MADUNIĆ
KUZMANOVIĆ
pjesnikinja i povjesničarka (SAD)
177. Jure MAJETIĆ umirovljeni satnik Hrvatske vojske,
pripadnik samostalne pješачko-
motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Starigrad Paklenica)
178. Tihomir MAJIĆ, dr. med. liječnik, bivši ravnatelj Nastavnog
zavoda za javno zdravstvo dr. A.
Štampar, glavni tajnik Pravedne
Hrvatske
179. Ante MANDARIĆ dipl. pravnik, pukovnik Hrvatske vojske
u miru (Split)
180. Ivan MARČEC student (Čakovec)
181. Miroslav MARGETIĆ hrvatski športaš, biciklist (Banja Luka)
182. Božena MARIČIĆ poduzetnica (Šibenik)
183. Leo MARIĆ povjesničar i publicist (Delnice)
184. Marinko MARINOVIĆ dipl. pravnik, umirovljeni brigadir
Hrvatske vojske (Karlovac)
185. Pero MARKOVIĆ bivši gradonačelnik Čapljine, župan
Hercegovačko-neretvanske županije,
zastupnik u Domu naroda Federacije
BiH
186. Snježana MARTINČEVIĆ poduzetnik (Varaždin)
187. prof. mr. art. Miroslav MARTINJAK glazbenik, muzikolog,
sveučilišni
profesor (Zagreb)
188. prof. dr. sc. Josip MASTELIĆ umirovljeni redoviti sveučilišni
profesor
(Split)
189. Vanja MASTELIĆ umirovljena magistra farmacije (Split)

190. Ive MATANOVIĆ radnik (Rijeka)
191. Ivo ZLATIC radnik (Tuzla)
192. Ivica MARAS športski djelatnik i novinar (Zagreb)
193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju (Zagreb)
195. Mario MEDAK odvjetnik i povjesničar (Zagreb)
196. Ankica METER CELINŠČAK sudac (Zagreb)
197. Ivica MIHALJEVIĆ, prof. prof. filozofije i religije, leksikograf, pisac
198. Mario MIHINJAČ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
199. Mišo MIHOČEVIĆ bivši ravnatelj Dubrovačkih ljetnih igara, dragovoljac i veteran Domovinskog rata
200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika Tuđmana (Zagreb)
201. prof. dr. sc. Nikola MIJATOVIĆ sveučilišni profesor u trajnom zvanju (Zagreb)
202. Silvija MIKULIČIĆ, dipl. ing. dipl. ing. kemije (Varaždin)
203. prof. dr. sc. Vlado MIKULIČIĆ redoviti profesor u trajnom zvanju, Fakultet elektrotehnike
204. Ivan MIKULIĆ povratnik iz Australije, član uredništva „Hrvatskog tjednika“ (Australija), jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta u Australiji (Zagreb)
205. Mile MILKOVIĆ bivši predsjednik Ujedinjenih Hrvata Kanade – ogranak Kralj Tomislav (Vancouver), bivši član vodstva NK

- Croatia (Vancouver, Kanada)
206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka,
bivša
saborska zastupnica i potpredsjednica
Vlade (Zagreb)
207. Vanja MLADINA dipl. pravnik, jedan od prvaka
Hrvatskog proljeća u Splitu, odvjetnik,
hrvatski politički uznik (Split)
208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
210. mr. sc. Mate MUSTAPIĆ dipl. pravnik, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Split)
211. mr. sc. Marija MUŠE DANIELOV, dr.
med.
liječnica, stalni sudski vještak (Split)
212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor,
teolog,
znanstvenik i publicist
213. Ante NENADIĆ pripadnik 115. brigade Hrvatske vojske
(Imotski)
214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike
(Zagreb)
215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica
(Zagreb)
216. Miroslav NIKOLIĆ general Hrvatskog vijeća obrane u miru,
predsjednik Hrvatske kulturne zajednice
„Troplet“ (Mostar)
217. Neda NIŽETIĆ dipl. pravica i profesorica vjeronauka,
stradalnica Hrvatskog proljeća (Split)
218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)
219. Alfred OBRANIĆ bivši gradonačelnik Varaždina, raniji
predsjednik Hrvatskog društva
političkih zatvorenika te pomoćnik
ministra (Varaždin)

220. Ivan OBRANIĆ, dr. med. spec. internist i kardiolog (Varaždin)
221. Jakov OBRANIĆ poduzetnik (Varaždin)
222. Matko OBRANIĆ agent za nekretnine (Varaždin)
223. Mislav OBRANIĆ informatičar (Varaždin)
224. dr. sc. Sonja OBRANIĆ molekularni biolog, docent (Varaždin)
225. Anđelka OLIĆ umirovljenica (Split)
226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik
Republike Hrvatske (Zagreb)
227. Leo OREŠKI, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
228. Grlica OREŠKOVIĆ službenica u miru (Varaždin)
229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički
emigrant, bivši diplomat i predsjednik
Hrvatske republikanske zajednice
(Zagreb)
230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u
mirovini (Zagreb)
232. Igor PATAKY odvjetnik (Zagreb)
233. Jozo PAVLOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
234. akademik Josip PEČARIĆ matematičar svjetskoga glasa,
najcitiraniji hrvatski znanstvenik,
publicist (Zagreb)
235. Vladislav PERIĆ književnik, novinar i urednik,
dragovoljac Domovinskog rata (Split)
236. Anto PERIŠA umirovljenik, povratnik iz Kanade
(Zagreb)
237. Ivo PERIŠIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer (Split)
238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
239. Branimir PETENER hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, časnik Hrvatske
vojske u miru, pročelnik zdruga HOR
(Kašina)
240. Damir PETKOV dipl. politolog, osnivač i predsjednik

- Hrvatsko-švicarskoga gospodarskoga
kluba (Švicarska)
241. Ivica PETRIĆ umirovljeni branitelj
242. prof. dr. sc. Ante PETRIČEVIĆ ravnatelj ratne kirurgije KBC-a
Split,
sveučilišni profesor
243. Ante PETRIČEVIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Proložac, Imotski)
244. Branimir PETRIČEVIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske,
prvi zapovjednik obrane Sinja i
Cetinske krajine
245. Marijan PINHAK, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike,
istraživač
komunističkih zločina (Varaždin)
246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala
Slobodana Praljka u postupku pred
MKSJ-om (Zagreb)
247. Ivan PIŠKOR bac. inf., gradski vijećnik, član
predsjedništva Hrvatske stranke prava
(Delnice)
248. žLuka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj,
političar i publicist (Split)
249. Ivan POKUPEĆ vjeroučitelj (Zagreb)
250. Robert POLEDICA, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike
(Varaždin)
251. Predrag POPOVIĆ inženjer aeronautike, umirovljeni
pukovnik Hrvatske vojske
252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC,
dr. med. spec.
pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu
kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
253. Marijo PRIMORAC poduzetnik (Njemačka)
254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica
(Požega)

255. Željko PRPIĆ dipl. ing. strojarstva, hrvatski branitelj,
general u mirovini
256. doc. dr. sc. Mario PULJIZ, dr. med. predstojnik ginekološkog
odjela na
Institut za tumore KBC Sestara
milosrdnica Zagreb (Zagreb)
257. Nenad PULJIZ dipl. agronom, umirovljenik, dočasnik
Hrvatske vojske
258. Ivan RADIĆ radnik (Zagreb)
259. prof. dr. sc. Zvezdana RADOS sveučilišna profesorica u
mirovini
(Zadar)
260. Damir RADOŠ hrvatski politički emigrant, publicist
(SAD)
261. Marko RADOŠ umirovljeni pukovnik HVO-a i
Hrvatske vojske, tajnik Udruge 100-
postotnih hrvatskih ratnih vojnih
invalida I. skupine (Zagreb)
262. Karlo RADOVIĆ dipl. kriminalist, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Sinj)
263. Petar RAOS odvjetnik (Split)
264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar
(Zagreb)
265. Dalibor REBIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
266. Damir REBIĆ, dr. med. umirovljeni časnik Hrvatske vojske
267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske
(Zagreb)
268. mr. sc. fra Ivan REŽIĆ svećenik, misionar (Njemačka)
269. Jozo RIBIČIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske
(Šestanovac)
270. Jakoslav ROJNICA pisac, politički analitičar, bivši hrvatski
politički uznik (Split)
271. Branko ROSO, dipl. oec. diplomirani ekonomist (Osijek)

272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorica udruge Krug za trg (Zadar)
273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski zastupnik
274. Radovan SLADE-ŠILOVIĆ, dipl. ing. gospodarstvenik, bivši zamjenik gradonačelnika Trogira, matičar (Trogir)
275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
278. Marko RUDELA hrvatski iseljenik, javni radnik i poduzetnik (SAD)
279. Mario SKEJIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
280. Ivan SKENDEROVIĆ javni radnik (SAD)
281. Ante SMOLIĆ, dipl.ing. dipl. inženjer kemije (Varaždin)
282. Vesna SMOLIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije
283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljeničtvo
284. Željko STILINOVIĆ, dipl. oec. poduzetnik, dopredsjednik Pravedne Hrvatske (Zagreb)
285. Josip STIPIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik

- (Australija)
286. Marko STIPIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik HNO-a za Skandinaviju, umirovljeni časnik
287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
288. Dorian STIEGLER fotograf i publicist (Zagreb)
289. Velimir SULIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
290. Ante ŠAKIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
291. Robert ŠALINOVIĆ, dr. med. dent. spec. stomatolog, specijalist ortodoncije (Zagreb)
292. Zdenko ŠANIĆ ratni zapovjednik satnije 3. Imotske bojne 4. brig. HV-a, prvi predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata Imotski
293. Marijan ŠAPINA, dipl. oec. diplomirani ekonomist, bivši ravnatelj Doma zdravlja Nova Gradiška
294. prof. dr. sc. Ivica ŠARAC povjesničar, sveučilišni profesor (Mostar)
295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)
296. Marijo ŠIMOVIĆ umirovljeni bojnik, dozapovjednik padobranske bojne 1. Hrvatskoga gardijskog zdruga
297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori

- (Split)
298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)
299. Ante ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
300. Ivan ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
301. Domagoj John ŠOLA hrvatski iseljenik, bivši zastupnik kanadske Liberalne stranke u parlamentu pokrajine Ontario, član Zakonodavne skupštine Ontarija, bivši generalni konzul Republike Hrvatske u Clevelandu i Chicagu 1995.-2001. (Kanada)
302. Marko ŠPIRANOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni djelatnik (SAD)
303. dr. Ivan ŠTAJNER liječnik, dragovoljac Domovinskog rata (Zagreb)
304. Zemira ŠTAJNER umirovljena profesorica (Zagreb)
305. Bojana ŠTIMAC dipl. pravnik, sudac (Varaždin)
306. Davorin ŠTIMAC viši laborant (Varaždin)
307. Vladimir ŠTIMAC djelatnik u prehrambenoj industriji
308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Knin)
310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica, diplomatkinja i prva voditeljica humanitarne udruge DORA (Zagreb)
311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, pročelnik njezina Odsjeka za klavir, čembalo i orgulje, dobitnik niza domaćih i međunarodnih nagrada i

- priznanja
312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik
Hrvatske samouprave (Mostar)
313. Fran TOMA službenik u miru (Varaždin)
314. Dražen TOMASOVIĆ, dr. med. spec. liječnik, specijalist
urologije (Varaždin)
315. Mario TOMASOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske,
dipl. pravnik i publicist (Split)
316. David TOMAŠIĆ, ing. poduzetnik (Varaždin)
317. Željko TOMAŠIĆ poduzetnik (Varaždin)
318. dr. sc. Darko TOMICA, dr. med. specijalist ginekologije i
porodništva
(Austrija)
319. Renata TONKIĆ, prof. profesorica talijanskog jezika i
književnosti te opće lingvistike
320. Mato TOPALUŠIĆ poljoprivrednik (Osijek)
321. dr. sc. Tanja TROŠELJ MIOČEVIĆ članica nevladine udruge
Centar za
istraživanje hrvatskog iseljništva, jedna
od urednica nekoliko zbornika radova
„Hrvatska izvan domovine“
322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
323. Jure TRUTANIĆ mag. educ. hist., povjesničar (Zagreb)
324. Ivo TUBANOVIĆ hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, publicist,
umirovljenik
325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica,
predsjednica
Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava
komunističkog sustava ubijenih u
inozemstvu, publicistica (Zagreb)
326. Stjepan UDILJAK hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni

- dočasnik Hrvatske vojske (Studenci)
327. Ambroz UJEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
328. Ive URODA ribar (Zadar)
329. Darko VARNICA dipl. pravnik, odvjetnik (Kaštel Kambelovac)
330. Davor VELNIĆ književnik i urednik (Rijeka)
331. žprof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
332. Ivan VIDA KOVIĆ, ing. inženjer strojarstva (Karlovac)
333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
334. Mato VOJNOVIĆ student (Dubrovnik)
335. Goran VOKIĆ, ing. inženjer građevine (Zagreb)
336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
337. Anđelka VRDOLJAK, dipl. oec. dipl. ekonomist (Kaštel Novi)
338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
339. dr. Mirjana VRKLJAN RADOŠEVIĆ ginekologica, dužnosnica Pravedne Hrvatske, vijećnica u Gradskom vijeću grada Gospića (Gospić)
340. Branko VRLIĆ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Kaštel Novi)
341. Mijo VRLJIČAK, dr. med. spec. specijalist medicine rada, sudskomedicinski vještak, član Kriznog stožera Split 1991., načelnik sanitetske službe 4. brigade HV-a, umirovljeni časnik

342. mr. sc. Damir VUKIĆ (Virovitica)
343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
345. Ivan VUKIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer građevine, politički zatvorenik, publicist i istraživač (Gospić)
346. Marija VUKIĆ umirovljenica (Gospić)
347. Luka VUKOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
349. Jozo VUKUŠIĆ hrvatski politički emigrant, voditelj i urednik Hrvatskog radija New York (SAD)
350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade Grada Zagreba
351. Petar ZELIĆ umirovljeni radnik (Rijeka)
352. Gordan ZNAOR umirovljeni vojnik (Split)
353. Jure ZOVKO povratnik iz Njemačke, višedesetljetni član Hrvatske demokratske zajednice
354. Milka ZOVKO učiteljica (Knin)
355. Pavao ZOVKO bivši hrvatski politički uznik, prvi ravnatelj Narodne knjižnice Knin nakon Oluje (Knin)
356. Predrag ZRINJŠČAK, dipl. ing. dipl. inženjer kemije, povratnik iz Njemačke (Zagreb)
357. Ivan ŽDERO informatičar, umirovljenik (Runović)

358. Mila ŽDERO glazbenica (Runović)
359. Slava ŽDERO, dipl. oec. dipl. ekonomistica (Runović)
360. Srećko ŽUPIĆ profesor u miru, dozapovjednik 115.
brigade Hrvatske vojske (Imotski)
361. i drugi čija će imena sa zahvalnošću biti objavljena naknadno...

https://hrvatskonebo.org/2024/12/03/uglednici-iz-domovine-i-iseljenistva-dopunjeni-popis-potpورا-361-predsjednickom-kandidatu-dr-tomislavu-jonjicu/?fbclid=IwY2xjawHE2LdleHRuA2FlbQIxMQABHTfApqIPjNr_taAByl8rN8JxGclNtAzWfeghl42-8rtgCtdVaP_r_0D6tg_aem_tPKOU9lj-01Ddn5ACz9BpQ

HRVATSKONEBO.ORG

Ugledni domoljubi iz domovine i iseljeništva: dopunjeni popis potpora (361) predsjedničkom kandidatu dr. Tomislavu Jonjiću

PRETHODNO:

J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>

*POPIS PRVIH 236 UGLEDNIKA, DOMOLJUBA,
BRANITELJA, INTELEKTUALACA I OBIČNIH
HRVATA KOJI PODUPIRU DR. TOMISLAVA
JONJIĆA*

(...)

<https://hrvatskonebo.org/2024/09/22/popis-prvih-236-uglednika-domoljuba-branitelja-intelektualaca-i-obicnih-hrvata-koji-podupiru-dr-tomislava-jonjica/>

**TOMISLAV TOMAŠEVIĆ / NAJOGAVNIJI
MEĐU NAJOGAVNIJIMA 2.,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

FAH IDIOT TJEDNA

VJERNIK A BUDALETINA

FAH IDIOT TJEDNA

**Siniša HAJDAŠ
DONČIĆ**, predsjednik
SDP-a:

‘Pozivam sve praktične vjernike... da se suprotstave ultrakonzervativcima koji žele iskriviti kršćanski nauk i iskoristiti ga za svoje političke ciljeve. Iskorištavanje pojedinih kršćanskih dogmi za potrebe političkog fundamentalizma velika je prijetnja i Crkvi, i istinskom kršćanstvu i našem društvu. Tome se moramo suprotstaviti ne samo politički, nego i praktično na terenu, unutar zajednica u kojima živimo.’

A portrait of Siniša Hajdaš Dončić, a man with short dark hair, wearing a blue suit jacket over a white shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a solid red color.

Robert Čulina

Izjava Siniše Hajdaša Dončića u kojoj poziva „praktične vjernike da se suprotstave ultrakonzervativcima“ i tvrdi da se „kršćanski nauk koristi za politički fundamentalizam“ pokazuje političku manipulaciju religijskim temama.

Prema javno dostupnim sigurnosnim procjenama, u Hrvatskoj ne postoji nasilni katolički ekstremizam; skupine poput molitelja Krunice djeluju na javnoj, verbalnoj i ideološkoj razini. Korištenje pojmova poput „ultrakonzervativci“ i „fundamentalizam“ stvara dojam opasnosti koja nije potvrđena stvarnim sigurnosnim podacima. Dončić, kao političar lijevog ideološkog spektra i osoba bez stvarne vjerske kompetencije, pokušava određivati kako bi vjernici trebali živjeti svoju vjeru. Takav pristup može se doživjeti kao patroniziranje i omalovažavanje katoličkih vjernika, jer ih dijeli na „poželjne“ i „nepoželjne“ prema političkom kriteriju.

Umjesto dijaloga i poštovanja pluralizma unutar vjerskih zajednica, ovakva retorika produbljuje ideološke podjele i koristi vjeru kao sredstvo političke mobilizacije.

PRIGOVOR PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A ZBOG KRŠENJA NAČELA PLURALIZMA I PROFESIONALNIH STANDARDA

**Josip Pečarić
Robert Čulina**

TRAVICA I PEOVIĆ „SMRT FAŠIZMU“ KAO ZAJEDNIČKA PAROLA

Zagreb Osijek, 8. svibnja 2026. Samo dan nakon što je Katarina Peović uzviknula

„Smrt fašizmu, sloboda narodu!“ u emisiji HRT-a, osuđeni ratni zločinac Željko Travica ponovio je isti slogan u osječkoj sudnici. Dva događaja u razmaku od 24 sata otkrila su duboki kontinuitet retorike radikalne projugoslavenske ljevice u Hrvatskoj.

Željko Travica, pripadnik Teritorijalne obrane Mirkovci, nepravomoćno je osuđen 8. svibnja na 20 godina zatvora za mučenje i ubojstva zarobljenih hrvatskih branitelja u Ceriću i Mirkovcima početkom listopada 1991. Odmah nakon izricanja presude, dok je

sudsko vijeće napuštalo sudnicu, Travica je podigao šaku i povikao „Smrt fašizmu, sloboda normalnom čovjeku! Nisam kriv!“ Time je hrvatski sud i državu otvoreno proglasio fašističkima.

Večer ranije, 7. svibnja, u emisiji „Otvoreno“ na javnoj televiziji, Katarina Peović je u raspravi o Hodu za život uzvignula gotovo identičnu parolu „Nek žene odluče o porodu. Smrt fašizmu, sloboda narodu!“ Pritom je svoje sugovornike, među njima Željku Markić, optužila da su fašisti.

Ova dva uzvika nisu slučajnost. I Travica, koji je sudjelovao u zločinima uz JNA i srpske pobunjenike, i Peović iz Radničke fronte koriste isti antifašistički slogan iz NOB-a kako bi političke protivnike etiketirali fašistima, a hrvatsku nacionalnu i konzervativnu stranu prikazali kao nasljednicu ustaštva. Time sebe proglašavaju moralnim baštinicima „prave“ Jugoslavije.

Takav narativ duboko je ukorijenjen u radikalnoj ljevici od Radničke fronte i dijelova Možemo! do određenih krugova u SDP-u i njihovih medija. Oni agresiju JNA i pobunjenih Srba 1991. i dalje tumače kao obranu od fašizma, a ne kao velikosrpski napad na Hrvatsku. Antifašizam im služi kao univerzalna palica za napad na Domovinski rat, hrvatsku državnost, tradicionalne vrijednosti i svakoga tko se ne uklapa u njihovu jugonostalgичnu viziju.

Umjesto suočavanja s činjenicama o zločinima nad Hrvatima, oni nastavljaju delegitimizirati temelje suvremene Hrvatske. Travica to radi iz sudnice nakon osude za ratni zločin, a Peović iz studija javne televizije. Retorika je ista, samo je kontekst drugačiji. Antifašizam je time sveden na jeftinu floskulu za obračun s neistomišljenicima.

Robert Čulina

- poslano emailom

Poštovani članovi Programskog vijeća Hrvatske radiotelevizije, obraćam vam se kao dugogodišnji i redoviti pretplatnik HRT-a sa službenim prigovorom na dio uređivačke politike i sadržaja informativnog i kulturnog programa za koje smatram da odstupaju od zakonskih načela pluralizma, nepristranosti i uravnoteženog predstavljanja različitih društvenih i svjetonazorskih perspektiva.

Smatram da javni medijski servis, financiran obveznom pristojbom svih građana, ima posebnu odgovornost njegovati kulturu dijaloga, profesionalne standarde i političku uravnoteženost, neovisno o dominantnim uredničkim ili ideološkim preferencijama pojedinih autora i urednika.

Posebno ukazujem na nekoliko primjera iz recentnog programa:

1. Emisija „Otvoreno“ (svibanj 2026.)

U jednoj od emisija dopušteno je korištenje izraza „fašist“ za političke neistomišljenike, bez jasne reakcije ili distance voditelja. Emisija je završena pozdravom „Smrt fašizmu – sloboda narodu“, koji dio javnosti doživljava kao politički i ideološki simbol povezan s bivšim jednopartijskim sustavom.

Neovisno o povijesnom kontekstu toga izraza, smatram da javna televizija mora voditi računa o tome da se u studijskom prostoru koji financiraju svi građani izbjegava retorika koja dodatno produbljuje ideološke podjele ili normalizira političko etiketiranje.

2. Emisija „Razgovor s razlogom“ autorice Morane Kasapović

Smatram da navedena emisija u duljem razdoblju pokazuje izrazitu svjetonazorsku homogenost u izboru gostiju i tema.

Kao primjere navodim gostovanje redatelja Olivera Frljića (listopad 2025.), kojem je omogućen opsežan prostor za iznošenje političkih i društvenih stavova bez ozbiljnijeg kritičkog odmaka ili uključivanja suprotstavljenih perspektiva, kao i gostovanja Đorđa Matića i

Miljenka Jergovića, autora koji kontinuirano zauzimaju vrlo specifične ideološke i kulturno-političke pozicije.

Problem ne vidim u samom gostovanju navedenih osoba, nego u dojmu trajne uređivačke jednostranosti i nedostatku ravnoteže u predstavljanju različitih intelektualnih i društvenih pogleda, osobito onih konzervativnijeg ili liberalno-desnog usmjerenja.

3. Emisija „Nedjeljom u 2“ (svibanj 2026.)

U razgovoru s Terezom Kesovijom emitirane su izrazito pozitivne i nostalgичne ocjene o Josipu Brozu Titu, bez ozbiljnijeg povijesnog odmaka ili podsjećanja na represivna obilježja tadašnjeg političkog sustava.

Smatram da javni servis mora osobito oprezno pristupati temama vezanima uz nedemokratske režime i osigurati minimalni povijesni i društveni kontekst, osobito zbog poštovanja prema žrtvama političkih progona i zaštite demokratskih standarda.

4. Dodjela nagrade Morani Kasapović za Novinarku godine (2026.)

Dodjela strukovne nagrade autorici emisije koja kod dijela javnosti izaziva ozbiljne sumnje u uređivačku nepristranost dodatno produbljuje percepciju zatvorenog medijskog i ideološkog kruga u kojem se međusobno potvrđuju isti svjetonazorski obrasci, bez stvarnog uvažavanja pluralizma mišljenja među pretplatnicima i građanima.

Slijedom navedenog, molim Programsko vijeće da, u okviru svojih ovlasti propisanih Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji, razmotri navedene primjere te ocijeni jesu li u konkretnim slučajevima poštovana načela profesionalnosti, nepristranosti i pluralizma koja bi javni medijski servis morao štiti.

Također očekujem da HRT u budućnosti osigura uravnoteženije predstavljanje različitih društvenih, političkih i kulturnih perspektiva, kako bi svi građani koji financiraju javni servis imali osjećaj da su njihove vrijednosti i stavovi ravnopravno zastupljeni.

S poštovanjem,

Robert Čulina

SANDRA BENČIĆ

Josip Pečarić

Velimir Bujanec

**VIDEO: PAVELIĆ U BUJICI ODGOVORIO
BENČIĆKI!**

TKO JE POBIO HRVATSKE PLEMENITAŠE I OPLJAČKAO DVORAC U POZNANOVCU?!

BEZ CENZURE: Ovo je istina o teškom poslijeratnom zločinu Titovih jugopartizana nad obitelji Ritter!

NOVINAR KOJEM JE SABORSKA ZASTUPNICA MOŽEMO ZAPRIJETILA TUŽBOM ZBOG OBJAVLJIVANJA ISTINE: - Za Sandru Benčić i njezine drugove svi smo mi “ustaše”!

UREDNIK PORTALA ‘HRVATSKA DANAS’ PROTIV EKSTREMNE LJEVIČARKE: - Nisu oni nikakvi “osloboditelji”, jedino što su u svibnju 1945. godine uspjeli osloboditi Hrvate života i imovine!

AI REKONSTRUKCIJA NARODNIH REPORTERA: Pogledajte kako se ubijalo u Benčićkinom rodnom Poznanovcu!

(Svaka sličnost sa stvarnim likovima je posve slučajna...)

EKSKLUZIVNO U BUJICI: Objavljene snimke s ekshumacije u Dubravi! Novinar Domagoj Pintarić javio se u emisiju s poprišta strašnog zločina - masovne grobnice u kojoj je završilo više od tristo smaknutih Hrvata!

CIJELA EMISIJA DOSTUPNA JE NA LINKU YOUTUBE
KANALA Bujica TV Dalmacija

YOUTUBE.COM

**BUJICA 08.05.2026. PAVELIĆ PROTIV DRUGARICE
BENČIĆ! Istina o jugo-partizanskom zločinu u Poznanovcu!**

[youtube.com/watch?is=p1SFRC9XdTCHhGMT&fbclid=IwY2xjawRrmppleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjlwMzkxNzg4MjAwODkyAAEehxPPH-CjLn-U9e1PozZBnhegPUHgZSriZp2hgQfBK3tKk0mEMJ-clN2wz4A_aem_pYw0emw48iSiIU1m-IBRpg&v=Qt5kETFE0Vg&feature=youtu.be](https://www.youtube.com/watch?is=p1SFRC9XdTCHhGMT&fbclid=IwY2xjawRrmppleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjlwMzkxNzg4MjAwODkyAAEehxPPH-CjLn-U9e1PozZBnhegPUHgZSriZp2hgQfBK3tKk0mEMJ-clN2wz4A_aem_pYw0emw48iSiIU1m-IBRpg&v=Qt5kETFE0Vg&feature=youtu.be)

Josip Pečarić Đuro Vidmarović

Rođaci ne smiju biti obilježavani zbog krimena nekog člana. Zastupnica ništa nije kriva zbog djeda, ali se pokazala kao gorljiva sljednica ideologije i političke pragme njezinog pokojnog djeda. Kao sljednica takve ideologije politički odgovara za svoje postupke i zaslužuje osudu.

Foto: fah

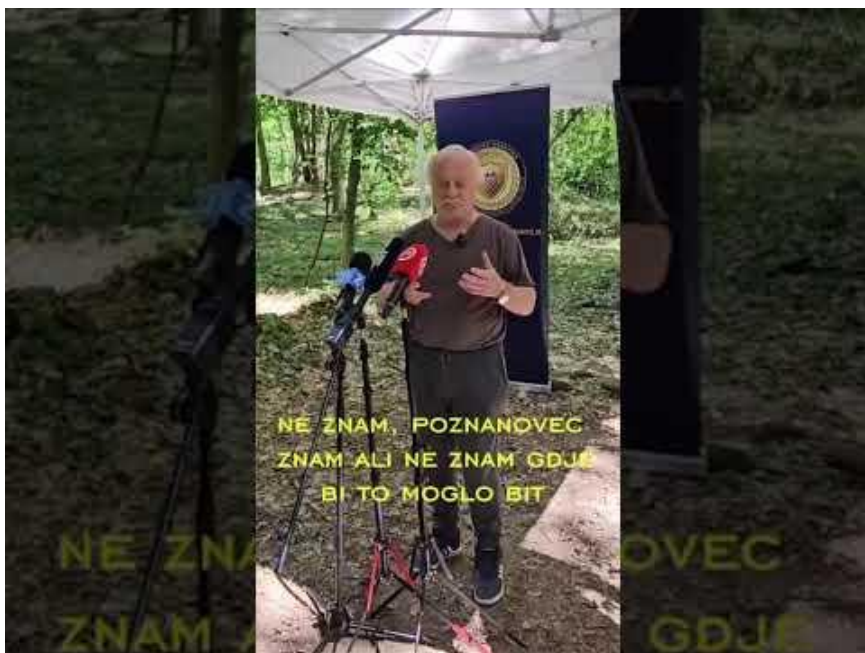
NAKON NEKOLIKO DANA BENČIĆ SE OGLASILA O DJEDU: IZMISLILA DA JU NAROD.HR NIJE KONTAKTIRAO I NEGIRA KRIŽEVE TVRDNJE

6. svibnja 2026.

Saborska zastupnica **Sandra Benčić** oglasila se o tvrdnjama da je njen djed ubio čovjeka i oteo mu imanje 1945. Benčić tvrdi kako se radi o

lažima. Obrušila se i na ministra Tomu Medveda, a portal **Narod.hr optužila je da je nije kontaktirao prije objave. No, to nije istina.** Posljednjih dana proširio se videozapis šokantnog svjedočenja Josipa Križa čija su saznanja nedavno bila ključna za otkrivanje masovne grobnice žrtava partizanskih zločina u Zagrebu. Tom prilikom Križ je rekao kako ima saznanja “da je od jedne saborske zastupnice djed iz Poznanovca ubio čovjeka koji je imao farmu konja, oteo mu imanje, bacio ga je negdje uz potok u neku rupu”. Dodao je da je ime te zastupnice Sandra Benčić.

>Teške optužbe na račun djeda Sandre Benčić: ‘Ubio je čovjeka i oteo mu imanje’

Benčić prozvala ministra Medveda

O tome se sada na društvenim mrežama oglasila i sama Benčić koja tvrdi da je sve laž.

“Pišem ovo zbog tate, mame, brata i pokojnog djeda jer autori laži o kojoj pišem ne zaslužuju ni slova kamoli objavu. Zadnjih nekoliko dana na opskurnim portalima širi se beskrupulozna laž i optužba o mom pokojnom djedu. **Optužuju stanovitog Stjepana Benčića da je 1945. ubio nekog i oteo mu farmu konja, a mene prozivaju kao njegovu unuku**“, napisala je.

Nadalje navodi kako je nitko nije kontaktirao da provjeri činjenice

“**Nisu me prije objave kontaktirali da provjere barem najbazičnije činjenice.** Primjerice, da provjere je li se moj djed tako zvao, radi li se uopće o istoj osobi. Mogli su to provjeriti i u javnim knjigama. Naime, nije se zvao Stjepan. Čak ni to nisu bili u stanju provjeriti, već su doslovno na osnovu prezimena zaključili da je to moj djed i da je taj čovjek ubojica”, dodaje Benčić.

Obrušila se i na ministra Tomu Medveda.

“Cilj im je oblatiti, diskvalificirati, sotonizirati nekog tko se više ne može ni pravno obraniti jer je preminuo. Cilj je tu lažnu optužbu prenijeti dvije generacije dalje na unuku jer im je to politički oportuno pa makar preko leđa umrlih. **Sve to je slušao i odšutio HDZ-ov ministar Medved koji je stajao pokraj Josipa Križa dok je te laži iznosio medijima.** Time je blagoslovio širenje najgore vrste lažnih vijesti zbog kojih su moj otac, mama i brat danima uznemireni”, kaže Benčić.

Benčić laže da je nitko nije kontaktirao

Na kraju se obrušila na i na Narod.hr

“Poručujem stanovitom Nevenu Paveliću, suradniku notornog Miljenka Manjkasa, koji ovo objavljuje na svom portalu Hrvatska danas **kao i Narod.hr portalu** da su metode koje koriste za uništavanje nečije reputacije, obitelji ili uspomene na preminule bližnje dno hrvatske javne sfere, dezinformacijsko podzemlje nastalo po uzoru na najgore režime u povijesti”, zaključila je.

No, u ovom slučaju Benčić je ta koja širi neistine. Prvenstveno, Narod.hr nigdje nije spomenuo Stjepana Benčića.

Nadalje, Benčić u svojoj objavi tvrdi kako je prije objave nismo kontaktirali kako bi provjerili činjenice, što je laž. **Narod.hr poslao je upit o Križevim tvrdnjama na mail stranke Možemo kao i na mail Kluba zastupnika Možemo u Saboru naslovljen na nju prije objave teksta.** Kako odgovor nismo dobili, u tekstu u kojemu prenosimo Križevo svjedočenje, jasno smo naveli da su joj pitanja poslana, a sva su pitanja točno navedena.

Pitanja su Benčić poslana u ponedjeljak 4. svibnja, a odgovor do danas nismo dobili.

https://narod.hr/hrvatska/bencic-se-oglasila-o-djedu-izmislila-da-ju-narod-hr-nije-kontaktirao-i-negira-krizeve-tvrdnje?fbclid=IwY2xjawRr1N5leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHq8YUPk2t6f1NwOYgppVItEISV64D7YiPgMFDZSN9lhPOFtgeB5_7OE6vezI_aem_-NKZlo_2i6zZsb3jcq29Kg

Foto: fah

OPTUŽBE NA RAČUN DJEDA

MARKIĆ: PUNO JE PITANJA NA KOJE JAVNOST S PRAVOM OČEKUJE ODGOVORE SANDRE BENČIĆ

7. svibnja 2026. u 11:30

Izvršna direktorica udruge U ime obitelji **Željka Markić** osvrnula se na objavu saborske zastupnice Sandre Benčić vezano za njenog djeda. Josip Križ, koji je bio ključan za otkrivanje masovnih grobnica u

Zagrebu, optužio je djeda Sandre Benčić da je ubio čovjeka i oteo mu imanje 1945., što je Benčić negirala. Pritom je prozvala Narod.hr. **Markić** je istaknula da je oko ove priče puno neodgovornih pitanja.

Markić podsjeća da je **Josip Križ** dao informacije na temelju kojih su otkrivene dvije jame u šumi Lešće u zagrebačkoj Dubravi s kostima 23 žrtve partizansko-komunističkih zločina. Na konferenciji povodom otkrivanja grobnica 24. travnja Križ je izjavio:

„Imam saznanja da je od jedne saborske zastupnice djed iz Poznanovca ubio čovjeka koji je imao farmu konja, oteo mu imanje, bacio ga je negdje uz potok u neku rupu. Poznanovec znam, ali ne znam gdje bi to moglo biti. A njoj je ime... Sandra Benčić. Neka me tuži ako nije istina, a ja ću joj dokazati da je istina”.

>Teške optužbe na račun djeda Sandre Benčić: ‘Ubio je čovjeka i oteo mu imanje’

Markić ističe kako nitko od medija koji su tamo bili nije prenio njegove tvrdnje.

“Zašto? Koji je to ‘novinarski’ pristup? Imaš snimku tvrdnje o još jednom zločinu koju je dao svjedok koji se pokazao vjerodostojnim u pronalaženju dviju masovnih grobnica u šumi Lešće. On tvrdi da je djed Sandre Benčić nekog ubio i oteo mu imovinu. Zar ne bi bilo logično da novinari nazovu Sandru Benčić, kažu joj što čovjek tvrdi i traže njezinu stranu? I onda to dvoje objaviš. Što tvrdi Križ, što Benčić. Ali, ne, tišina”, piše Markić.

‘Puno je neodgovorenih pitanja’

Ističe kako je Narod.hr poslao pitanja Sandri Benčić, iako ona tvrdi da nije. Nakon što nije odgovorila, preneseno je što tvrdi Josip Križ i objavljena su pitanja na koja Benčić nije odgovorila.

“**Neodgovaranje na novinarska pitanja** ili nedolazak u emisije kad se razgovara o neugodnim temama poznat su pokušaj Možemo da kontrolira teme o kojima se govori u javnosti.

Nakon tri dana šutnje, javlja se Sandra Benčić, napada ministra Medveda koji je prije 13 dana, baš kao i svi mediji, bio prisutan dok

je Josip Križ iznosio svoju tvrdnju, napada Narod.hr i druge medije koji su prenijeli Križeve tvrdnje i ne kaže da će tužiti Križa za klevetu. Niti spominje nekretninu na imanju dvorca **Poznanovec**, u općini Bedekovčina, za koju se tvrdi da je u vlasništvu obitelji Benčić, a koja je povezana je s partizanskim mučenjem i ubijanjem brata i sestre Ritter i konfiskacijom njihove imovine”, nastavlja Markić.

>Benčić se oglasila o djedu: Izmislila da ju Narod.hr nije kontaktirao i negira Križeve tvrdnje

“Živi li obitelj zastupnice Možemo u imovini koju su partizani i komunisti konfiscirali nakon što su ubijeni vlasnici? Je li njezin djed, bilo da se zvao Stipe ili Mate, – imao ikakvog udjela u mučenjima i ubojstvima **Grete i Nikole**? Kako zastupnica Možemo gleda na partizanske zločine tijekom i nakon II. svjetskog rata? Kako gleda na otimanje tuđe imovine i na stvaranje novih, povlaštenih kasta u komunizmu?

Ima puno pitanja na koje javnost s pravom očekuje odgovore Sandre Benčić. Istina o prošlosti važna je za razumijevanje sadašnjosti”, zaključuje.

https://narod.hr/hrvatska/markic-puno-je-pitanja-na-koje-javnost-s-pravom-ocekuje-odgovore-sandre-bencic?fbclid=IwY2xjawRrlshleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHid_lk4PSJqYU-5PwTxcuVN_bvaa9hVEBfFfM6iI5BVDmwMztMaVcOVNYV8g_aem_igqpo8l4VsLaO31W4MIqxA

Josip Pečarić

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/47876-markic-puno-je-pitanja-na-koje-javnost-s-pravom-ocekuje-odgovore-sandre-bencic?fbclid=IwY2xjawRrmKBleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHjj3ZA1db3M5Aq-EuGFQCiDTkZpwLV2CsCah5HzFKTNYOBm3WNmhRf1vtCX5_aem_mUZUSh6eLIGMr8WrLdJzTg

DRAGOVOLJAC.COM

Markić: Puno je pitanja na koje javnost s pravom očekuje odgovore Sandre Benčić

Markić: Puno je pitanja na koje javnost s pravom očekuje odgovore Sandre Benčić

Josip Pečarić

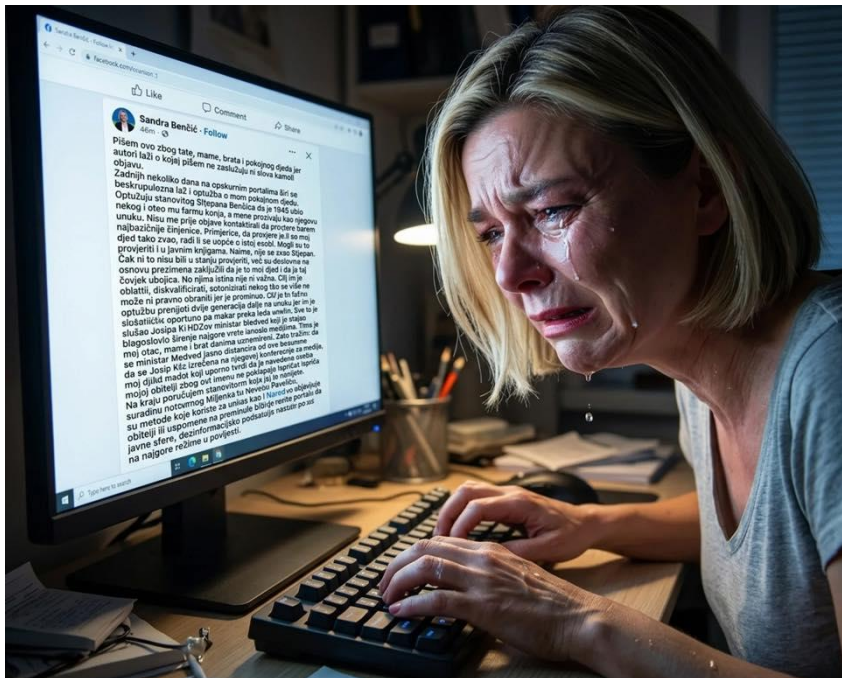

Robert Čulina

GOSPOĐO BENČIĆ, LICEMJERNI STE!

Vaše zgražanje nad metodama iz prošlosti zvuči nevjerojatno licemjerno dok istovremeno u zagrebačkoj Skupštini provodite najgori oblik ideološkog čišćenja. Pozivate se na pravnu državu i odvjetnike kako biste zaštitili čast vlastite obitelji, ali svjesno ignorirate pravomoćne presude tog istog hrvatskog sudstva kada je u pitanju Filip Lukas. Ako je sud rehabilitirao Lukasa i poništio komunističku presudu, tko ste Vi da ga posthumno blatite i brišete iz javnog prostora? Ne možete zakone koristiti kao štit za privatne interese, a istovremeno te iste zakone gaziti kada Vam se ne uklapaju u politički narativ. Prodajete građanima priču o novoj pravедnosti, a primjenjujete metode totalitarnog brisanja povijesti prema svima koji nisu dio Vašeg ideološkog kruga. Vaša bol zbog napada na djeda je ljudska, ali je Vaša politička praksa nepoštena jer pravo na dostojanstvo i istinu priznajte sebi, dok ga drugima poput Lukasa i njegove obitelji hladnokrvno uskraćujete.

Josip Pečarić

Narodni Reporteri

SANDRA KAŽE DA NAROD LAŽE

Pitanje je samo jedno: može li Sandra Benčić to dokazati?

Narod misli da je njezin djed bio partizanski krvolok koji je ubijao ljude i otmicao imovinu.

Umjesto da iznese dokumente, matične knjige ili bilo kakav dokaz da njezin djed nije taj Stjepan Benčić iz 1945. koji je ubio vlasnika farme konja i oteo mu imanje ona kmeči, piše plačljive statuse, optužuje novinare i HDZ, i tvrdi da je sve laž.

Narod nije glup. Narod zna povijest. I narod hoće istinu, a ne suze pred kamerom

HRVATSKI KANAL

SANDRA BENČIĆ: LIKVIDACIJA, PLJAČKA, PROPAST – KAKO JE OZNA IZGRADILA “ZELENU” LJEVICU

Dok suvremena politička scena u Hrvatskoj podrhtava pod naletima moraliziranja i proklamirane “zelene” pravednosti, duboko u arhivima sjeverozapadne Hrvatske spavaju dokumenti koji govore o sasvim drugačijim korijenima moći. Politički uspon Sandre Benčić i njezine ideološke klike često se prezentira kao autentični aktivizam, no povijesna rekonstrukcija događaja u Poznanovcu iz svibnja 1945. godine nudi brutalnu istinu. To je priča o tome kako je likvidacija plemićke **obitelji Ritter** postala temelj na kojem je **obitelj Benčić** izgradila svoj lokalni, a kasnije i nacionalni utjecaj.

Arhitektura izdaje: Poznanovec u raljama 21. divizije

Svibanj 1945. godine u Zagorju nije donio oslobođenje, već kirurški preciznu eliminaciju onih koji su predstavljali civilizacijski i gospodarski stup regije. Obitelj Ritter, vlasnici dvorca u Poznanovcu, postala je meta ne zbog suradnje s okupatorom – što nikada nije dokazano – već zbog svoje imovine i statusa koji se nisu uklapali u novi egalitarni poredak krvi.

Greta Ritter

Dok su postrojbe 21. srpske divizije pod zapovjedništvom Đoke Jovanića nadirale kroz Zagorje, provodeći masovne likvidacije bez suđenja, na terenu je djelovala nevidljiva mreža prokazivača. Arhivska istraživanja potvrđuju da likvidacija **Nikole i Grete Ritter** nije bila plod slučajnog ratnog kaosa, već koordinirana akcija u kojoj su lokalni akteri igrali ključnu ulogu. Glavni operativac u toj sjeni, prema najnovijim nalazima, bio je **Mato Benčić**.

Mato Benčić: Operativac OZNA-e i gospodar “praznih rubrika”
Nalazi istraživanja razbijaju mit o Mato Benčiću kao običnom sudioniku pokreta. On je u svibnju 1945. bio duboko integriran u represivni aparat:

Identificiran kao suradnik OZNA-e: Benčić je djelovao unutar II. odsjeka OZNA-e za okrug Varaždin, jedinice zadužene za “čišćenje” unutarnjih neprijatelja.

Logistika pljačke: Njegov zadatak bio je sastavljanje popisa imovine i prokazivanje vlasnika kao “narodnih neprijatelja” kako bi se stvorio pravni privid za konfiskaciju.

Prisutnost na mjestu zločina: Dokumenti potvrđuju njegovu prisutnost u Poznanovcu između 10. i 20. svibnja 1945., upravo u danima kada su Ritteri nestali sa lica zemlje.

Dok službeni dokumenti o kulturnim dobrima poput KOMZA 146/45 ostavljaju rubrike o upraviteljima praznima, Mato Benčić se pojavljuje kao potpisnik revizijskih lista dvorca. On nije bio tu da spasi baštinu; on je bio tu da je preuzme u ime sustava koji ga je nagradio pozicijom direktora.

Čestica 172: Od plemićkog konja do gojilišta peradi

Simbolika propasti najočitija je u sudbini čestice 172. To je tlo na kojem je Mato Benčić, kao povjerenik Kotarskog NOO Zlatar, utemeljio Poljoprivrednu zadrugu Poznanovec. Preuzimanje dvorca i farme konja **obitelji Ritter** nije bilo motivirano razvojem poljoprivrede, već potrebom da se izbriše svaki trag stare elite.

Pod upravom **Mato Benčića**, dvorac koji je nekada bio središte kulture i naprednog gospodarstva pretvoren je u gojilište peradi i staja za stoku. Ta degradacija prostora bila je namjerna – dvorac je morao postati kokošinjac kako bi se narodu pokazalo da su stari bogovi mrtvi, a da su novi gospodari, poput Benčića, ti koji dijele mrvice sa stola otete imovine. Izjava Josipa Križa o “naslijeđenoj moći” ovdje dobiva svoj materijalni dokaz: moć obitelji Benčić nije nastala iz ničega, ona je izrasla iz fizičke uzurpacije čestice 172.

Ideološki kontinuitet: Od prokazivača do “zelenih” moralista

Danas, kada Sandra Benčić u Hrvatskom saboru ili na ulicama Zagreba drži lekcije o transparentnosti, pravima i borbi protiv korupcije, ona stoji na ramenima diva koji je karijeru započeo potpisivanjem inventarnih lista u krvavom dvorcu. Paradoks je vrišteći: današnja ljevica proganja “ustaške duhove” kako bi skrenula pozornost s činjenice da su njihove obiteljske i političke genealogije neraskidivo vezane uz najmračnije urede OZNA-e.

Nema te “zelene” politike koja može prekriti miris paljevine i otimačine iz 1945. godine. Mato Benčić nije bio borac za slobodu, već operativac sustava koji je likvidirao ljude da bi ovladao njihovim posjedima. Njegov rad u Gospodarskom odboru NOO Zlatar bio je čisti profitterski čin zamotan u crvenu zastavu.

Istina koja ne zastarijeva

Povijest Poznanovca je mikro-povijest cijele Hrvatske. To je kronika o tome kako je plemstvo duha i rada zamijenjeno plemstvom partijske knjižice i doušništva. Čestica 172 i dalje stoji kao nijemi svjedok vremena u kojem je Mato Benčić ušao u dvorac Ritterovih, ne kao gost, već kao stečajni upravitelj jedne civilizacije.

Sandra Benčić i njezini ideološki suborci mogu nastaviti glumiti “dobrice” i “antifašiste”, ali arhivski papiri ne lažu. Njihova moć je derivat zločina iz 1945., a njihov aktivizam samo je moderna krinka za očuvanje pozicija koje su njihovi preci stekli preko leševa obitelji Ritter. Dok god se istina o Mato Benčiću i OZNA-i u Poznanovcu skriva, svaka njihova riječ o pravednosti ostaje tek pusta tlapnja na grobovima onih čiju su imovinu pojeli.

Autor: Hrvatski Kanal

https://hrvatskikanal.wordpress.com/2026/05/05/sandra-bencic-likvidacija-pljacka-propast-kako-je-ozna-izgradila-zelenu-ljevicu/?fbclid=IwY2xjawRqnh5leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAYMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe5MapazBqChgETC99jBeJcF507JxY7HqzZlImXpwwkfJLbY1uEyIa7uS1RGfI_aem_rcFKFqxqMyzDIaBFJqibZyA

Josip Pečarić

17:38 📶 🔋

☰

**HRVATSKI
KANAL**

Započ
nite

**SANDRA
BENČIĆ:
Likvidacija,
pljačka,
propast – kako
je OZNA
izgradila
“zelenu”
ljevicu**

Zato na Trnjanskim kresovima, 9. maja, u znak sjećanja palimo plamen antifašizma i ove godine

Vidimo se na nasipu!

Poster je radio Edo Murtić ❤️ Dio je izložbe Partizanskih plakata u Pogonu Jedinstvo koju možete pogledati u subotu kao dio Kulturnog programa Kresova.

Gordana Zelenika

TKO BI REKO DA I SANDRA BENČIĆ PJEVA

“ moj Dida i ja .. drugo vrijeme ista sudbina ..”

Eto zašto ne vole Thompsona

Nalate se u svakoj pjesmi

Al 45

Josip Pečarić**Društvo Tito Pula** · Prati

15 h · 🌐

Mlađi članovi polažu vjenac na godišnjicu Titove smrti u 15.05

4,3 tis.

1 tis.

40

Društvo Tito Pula

1 d. · 🌐

Titov park članovi Društva Josip Broz Tito

Robert Čulina

Poziv na reakciju MUP-a povodom isticanja simbola i odora totalitarnih režima u Puli

Ako je ova fotografija autentična (a čini se da jest, s obzirom na naknadne izmjene i zamućivanja na stranici izvornog objavljiivača), svjedočimo javnom nošenju odore JNA usred Pule.

Pozivamo Policijsku upravu istarsku i MUP RH da:

1. Utvrde autentičnost fotografije i točno vrijeme/mjesto događaja. Provedu izvide sukladno Zakonu o prekršajima protiv javnog reda i mira.

2. Utvrde radi li se o veličanju simbola agresorske vojske i totalitarnog sustava, što opravdano izaziva uznemirenost građana. Hrvatska je moderna demokracija i ovakva ikonografija ne bi smjela prolaziti bez službene provjere i jasne distinkcije od onoga što je zakonom dopušteno.

#mup #puistarska

VIDEO UNUKU ISPRIČALA UŽAS IZ 1945. GODINE: DJED SANDRE BENČIĆ LIKVIDIRAO JE ČOVJEKA I OTEO MU FARMU

4. svibnja 2026.

u **Aktualno**

Nakon ulaska partizanskih postrojbi u Zagreb 8. svibnja 1945., uspostavljena je nova vlast pod vodstvom Jugoslavenske armije. Tim je događajem završila vlast NDH u glavnom gradu, no razdoblje neposredno nakon toga i danas izaziva brojne rasprave u javnosti i među povjesničarima.

Povijesni kontekst i prijepori

Povijesni izvori potvrđuju da su u operaciji ulaska u Zagreb sudjelovale postrojbe više armija, uključujući jedinice pod zapovjedništvom generala Koče Popovića i Peke Dapčevića.

Nakon završetka borbi uspostavljen je sigurnosno-represivni aparat u kojem su ključnu ulogu imale službe OZNA i KNOJ, pod političkim vodstvom Aleksandra Rankovića.

Dio povjesničara i istraživača navodi da je u tom razdoblju došlo do likvidacija bez suđenja, dok drugi upozoravaju na potrebu opreznog i dokumentiranog pristupa jer broj žrtava i okolnosti stradanja nisu do kraja istraženi.

Više od tisuću potencijalnih stratišta

Prema podacima različitih istraživanja i udruga, na području Hrvatske evidentirano je više od tisuću lokacija koje se povezuju s poslijeratnim likvidacijama. Na području Zagreba i okolice spominje se više

desetaka takvih mjesta, no mnoge lokacije još uvijek nisu sustavno istražene niti forenzički obrađene.

Obilazak lokacija u Dubravi i Granešinskim Novakima

Skupina branitelja i građana u rujnu 2025. obišla je nekoliko lokacija na području istočnog dijela Zagreba koje smatraju potencijalnim stratištima. Među njima su područje u Gornjoj Dubravi (Ljubijaska ulica) i šumsko područje u naselju Granešinski Novaki.

Prema njihovim tvrdnjama, na tim su lokacijama nakon Drugog svjetskog rata ubijeni civili, a obavljene su i neke ekshuacije.

Veterani 145. brigade HV-a Dubrava objavili su snimke nakon tih ekshumacija.

Nakon ulaska partizanskih postrojbi u Zagreb 8. svibnja 1945. jedinica 45. Divizije JA, a zatim 28. i 39. divizije, koje su pripadale II. armiji JA-a kojom je zapovijedao general Koča Popović započela je masovna egzekucija „nepoćudnih“ Hrvata bez suđenja i bez svjedoka...

U noći od 8. na 9. svibnja 1945. u Zagreb su, s istočne strane, ušle jedinice I. armije, kojima je zapovijedao general Crnogorac Peko Dapčević.

I tu su, međutim, najistureniji bili Srbi – konkretno, 21. srpska divizija koja je u tim borbama, na istočnoj periferiji grada, odigrala daleko najznačajniju ulogu.

A onda je, 9. svibnja 1945., u popodnevnim satima, iz pravca Dubrave, u Zagreb, na Jelačićev trg, paradno umarširao 10. “zagrebački” korpus, sa svečanom glazbom svoje 32. divizije. On u operaciji oslobođenja Zagreba nije ni na koji način sudjelovao jer je, kada je grmjelo i sijevalo (a i to samo u relativnom smislu), od glavnoga grada Hrvatske bio udaljen čak nekoliko desetaka kilometara (i to negdje između Varaždina i Zagreba).

Odmah je uspostavljena nova vojno-politička i represivna vlast te je glavna uloga u represiji imala OZN-a i KNOJ-a (Korpus narodne odbrane Jugoslavije) na čelu s Aleksandrom Rankovićem.

Samo na području grada Zagreba i Zagrebačke županije zabilježeno je više od 120 stratišta a na području cijele Hrvatske više od tisuću koje do danas još uvijek nisu do kraja istražene.

Zbog činjenice da su nakon 1945. god. stradali brojni Hrvati kojima se do danas ne zna za grob i grobište ali i zbog činjenice da u modernoj i neovisnoj Republici Hrvatskoj postoje državne institucije kao i niz nevladinih udruga s dovoljno volje i razločnosti da se kroz cjelovit nacionalni projekt istraže sve komunističke jame i grobišta i da se izvrši ekshumacija te dostojanstveno i civilizirano pokopaju sve žrtve komunističkog režima, kažu Veterani 145. brigade Dubrava.

Djed Sandre Benčić ubojica i kradljivac

Kako je i ugledni psihijatar dr. Herman Vukušić napisao na fb-u, prilikom nedavnih iskapanja pogrebnih ostataka žrtava masovnih pogubljenja komunističko-partizanskog režima po “oslobođenju” Zagreba u svibnju 1945. godine u šumi Lešće u zagrebačkoj Dubravi, otkrivač ovog stratišta Josip Križ pred više nacionalnih televizijskih kuća iznio je teške i direktne optužbe na račun djeda saborske zastupnice Sandre Benčić.

No, to nisu objavile televizije, nijedna.

Naime, Križ je pred kamarama, uz poruku Sandri Benčić – neka me tuži ako nije istina, rekao što mu je baka ispričala.

Po priči svjedokinje, u Poznanovcu je Benčićkin djed “osloboditelj” likvidirao 1945. čovjeka i oteo mu farmu konja. Bacio ga je uz neki potok u rupu.

Sandra Benčić oglasila se nakon tri dana kako bi opovrgnula navode:

<https://hrvatska-danas.com/2026/05/04/video-unuku-ispricala-uzas-iz-1945-godine-djed-sandre-bencic-likvidirao-je-čovjeka-i-oteo-mu-farmu/>

VEJZOVIĆ VS. THOMPSON

CRVENA PRINCEZA I RAPSKI KVADRATI ili MORALIZIRANJE IZ NASLIJEĐENE VILE

Josip Pečarić

10. travnja u 22:32 ·

PRIRODNO JE DA ONIMA KOJI SU DOBILI POČASTI U
ZLOČINAČKOM KOMUNISTIČKOM SUSTAVU AKO JE
MOGUĆE TO SE I ODUZME

Robert Čulina

10. travnja ·

CRVENA PRINCEZA I RAPSKI KVADRATI ili MORALIZIRANJE IZ NASLIJEĐENE VILE

Povod ovom tekstu je brutalni spam jugo-medija koji nas danima bombardiraju likom i djelom Dunje Vejzović, pa je red podsjetiti se tko je tu zapravo tko.

Lako je glumiti veliku moralnu veličinu kad ti je leđa čuvala jugoslavenska diplomacija. Dunja Vejzović je kći Josipa Crnkovića, onog istog stručnjaka kojeg je Partija slala po Africi i Aziji da dijeli

ekonomske savjete pod zastavom UN-a. To je klasična priča djeteta sustava. Prvo odrastaš u luksuzu i putuješ svijetom dok obični ljudi čekaju u redovima, a sve zato što ti tata ima dopuštenje iz Beograda za svjetske misije. Kasnije postaneš svjetska zvijezda jer ti je uz talent ta ista putovnica otvorila sva vrata.

Onda prođu desetljeća i ti se odjednom sjetiš glumiti aristokraciju pa vratiš titulu počasne građanke jer ti se u ukus ne uklapa jedan roker poput Thompsona.

Zanimljivo je kako Dunji, koja je rasla u obitelji kojoj je stup bio sustav Golog otoka i jedne partije, odjednom smeta nečija ideologija. Dok je njezin otac pisao planove za razne režime po Africi, to joj očito nije kvarilo estetiku. To je ta stara škola gdje se koriste sve povlastice dok sustav traje, a onda se glumi fina Europa iz Beča ili Stuttgarta.

Njezin povratak plakete nije nikakva hrabrost nego obični snobizam crvene princeze kojoj je lokalni koncert postao previše kontroverzan. No, tu njezina principijelnost staje. Vratila je papirnato priznanje, ali je naravno zadržala luksuznu vilu u tom istom Rabu koju je naslijedila od roditelja. Tu istu vilu koju je njezina diplomatska obitelj stekla u vrijeme dok su obični ljudi o Jadranu mogli samo sanjati. Diva očito misli da joj Thompson kviri ugled, ali joj rapski kvadrati nimalo ne smetaju.

Naravno, ovime ne ulazim u njezinu glazbenu stručnost ni svjetsku karijeru, koje su neosporne. Ipak, ironično je da se proslavila upravo wagnerizmom, glazbom koja sa svojom teškom mitologijom i poviješću nimalo ne sjeda u taj moderni liberalni narativ u koji se Dunja danas pokušava ugurati. Očito joj Wagnerov mračni ton ne smeta, dok god se njime osvajaju svjetske pozornice, ali joj smeta domaći roker kad treba pokazati "napredne" stavove

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/47578-crvena-princeza-i-rapski-kvadrati-uz-moraliziranje-iz-naslijedene-poklonjene-vile?fbclid=IwY2xjawRqsVtleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHvKXzWXGHmvaYclwvE0Qr3mouYS85_ZMdYrZXXHMTpy7D9RIX3_APoknxGJ_aem_eZMhSD5RIFGKaFkpncC1GA

Foto: Snimka zaslona, Z1 Televizija/YouTube, Dunja Vejzović, Facebook, Montaža: Narod.hr

GLASAČICA MOŽEMO

VLAHOVIĆ O SLUČAJU VEJZOVIĆ VS. THOMPSON: A MOGLA JE ZAVIJATI U OPERAMA GLAZBENE IKONE NACIZMA...

10. travnja 2026.

Novinar i voditelj emisije Fenomen tjedna na Z1 Televiziji **Marin Vlahović** komentirao je novu medijsku zvijezdu mainstream medija koja je svojih pet minuta slave "zaradila" **blaćenjem i omalovažavanjem Marka Perkovića Thompsona**. Naime, pjevaču je nedavno dodijeljena titula **počasnog građanina Grada Raba**, a

isto priznanje je operna pjevačica Dunja Vejzović vratila jer ne želi biti u istom društvu s Thompsonom.

> **Thompson proglašen počasnim građaninom Raba: Ljevica napustila sjednicu vijeća**

“Odluka da se Marko Perković Thompson proglašio počasnim građaninom grada Raba za mene otvara **duboko vrijednosno i moralno pitanje**“, napisala je Vejzović na svom Facebook profilu. Status su afirmativno prenijeli svi srednjestrujaški i lijevo orijentirani mediji implicirajući **“hrabrost”** i **“moralnu visinu”** operne pjevačice.

Vlahović: U pitanju su jugoslavenski šovinizam i netrpeljivost

Vlahović se na ovaj slučaj osvrnuo dvaput na svom Facebooku.

Prvo je ustvrdio da su razne osobe u raznim razdobljima dobivale ovu titulu. Potom je zaključio “da je ovdje u pitanju **jugoslavenski šovinizam i netrpeljivost**, a možda i dodatna potreba operne pjevačice, da u osamdesetim godinama života, **skrene pozornost na sebe i podsjeti svijet na svoje postojanje**. Ipak, koliko god ovakvo izazivanje pozornosti bilo u tom smislu ljudski i razumljivo, postoje sigurno bolji i dostojanstveniji načini da se to učini”.

Nešto kasnije, ukazao je i na licemjere Vejzović. Naime, kako piše Vlahović, Vejzović se proslavila pjevanjem u operama **Richarda Wagnera**. Riječ je o glazbeniku koji je bio **antisemit i pisao i tvrdio da Židovi ne mogu stvoriti nikakva djela nego ih samo kopirati i da ne bi trebali biti dio njemačke kulture**, kazao je Vlahović.

Glasačica stranke Možemo

Wagner je bio u tom smislu i **kulturna inspiracija i uzor Hitleru i nacistima**. Jednako, ako ne i omiljeniji i važniji, bio je i Dunji Vejzović, kojoj smeta Thompson”, piše.

Na kraju zaključuje kako je Vejzović mogla **“zavijati u operama glazbene ikone nacizma, ali ne može podnijeti da dijeli počasnu titulu s glazbenom ikonom Hrvatske. Ajde gospođo...”**

Vrijedi istaknuti i kako je Vejzović **glasačica stranke Možemo**, čime se hvali na svom Facebook profilu.

Foto: Dunja Vejzović, Facebook

> Vlahović o izvještavanju o Dačiću: Nastavak planske balkanizacije i srbizacije hrvatskog društva

https://narod.hr/hrvatska/vlahovic-o-slucaju-vejzovic-vs-thompson-a-mogla-je-zavijati-u-operama-glazbene-ikone-nacizma?fbclid=IwY2xjawRqsY5leHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHmr-4XzNmLe7ETA8tpk6AxyY3I9o0vC1Q30roh30XuRh84aNJA2uVsqnyoG_aem_vol-nHg6ZRArO6xZOTmFkw

Foto: Privatna arhiva

VEJZOVIĆ VS THOMPSON

IVICA GRANIĆ: VRAĆAM TITULU DA NE BUDEM USTAŠA ILI OPERNA VERZIJA PLAČA NAD PODGRIJANOM JUHOM

13. travnja 2026. u 07:30

Ivica Granić

Dunja Vejzović (82 godine) posljednji je primjerak jedne ere. Potez kojim je vratila priznanje gradu Pagu scenski je možda melodramatičan, izaziva stanovitu reakciju, međutim suštinski je lišen bilo kakve logike. Identičan je to igrokaz njezinih kolega iz ranih dvijetisućitih, naime Šerbedžija, Frljić, neki glazbenici i rockeri lijevog kruga, poneki pisac i intelektualci poput Slavenke Drakulić i Dubravke Ugrešić bojkotirali su manifestacije, koncerte i slično.

U novije vrijeme takvih vidljivih poteza gotovo da nema na razini velikih imena. Thompson je osvajao nagrade na Cesarici, punio Arenu Zagreb, dobivao priznanja od braniteljskih udruga, reakcije su uglavnom ostale na razini medijskih komentara, statusa na Facebooku, starih glumaca i pjevača koji godinama ponavljaju isti refren. Problem Dunje Vejzović leži u činjenici da to više ne pali kod publike ispod četrdeset godina, u toj igri pravila su promijenjena.

>Ivica Granić: Velika analiza izbora u Mađarskoj koji nisu samo mađarski izbori

Zašto je to podvala

Zapravo je odmah bilo jasno kako je riječ o isforsiranom moralnom performativu, ne o ozbiljnom činu principijelnosti. To što je Thompson upravo proglašen počasnim građaninom Raba samo po sebi nije neka posebna vijest, događaj je to koji je trebao proći kao lokalna odluka koja ne mijenja ništa bitno u stvarnosti. Međutim, aktivirala se operna diva te vratila titulu Gradu. Rezultat? Naslovi na Indexu, Jutarnjem, Telegramu, N1, Novom listu, svi s istim refrenom: 'Diva se odriče titule zbog Thompsona, u pitanju je moralna dosljednost, ne želi dijeliti simbolički okvir s njim'.

To je točno ona 'liturgija', malo zgražanja, malo 'europskih vrijednosti', malo pozivanja na dostojanstvo. Simbolička težina je minimalna. Titula počasne građanke Raba lijepa je gesta, ali, zaboga, nije Nobelova nagrada ni državno odlikovanje. U konačnici, vraćanje je ne košta ništa, nema financijskih posljedica, nema gubitka posla, nema rizika.

Što onda ima? Ima sigurnu metu na kojoj se može pokazati moralna superiornost bez ikakve cijene. Kad bi netko zbog principijelnosti vratio nešto što stvarno vrijedi, poput rasprodanog koncerta, ugovora, honorara, pozicije u instituciji i sl. to bi bilo drugačije.

>Ivica Granić: Hercegovac Pavlek i dvojba o kriminalu bijelih ovratnika ili bijelih čarapa

Taktika ‘korisne žrtve’

Umjesto da se bave stvarnim temama poput demografije, ekonomije, korupcije i sl. politička ljevica i srodni krugovi biraju metu, Thompsona, vrteći je dok god daje bodove. Ali zaboravljaju generacijski i kulturni kontrast. Naime, dok ‘nova dica’ na TikToku i streamingu gledaju ovakve geste kao dosadnu staru dramu Vejzovićeva cilja na publiku koja još uvijek guta te priče: urbani, salonski, ‘europski’ krug koji treba svakih par mjeseci novu dozu indignacije da se osjeća živim i moralno čistim.

Naravno, ona može iskreno vjerovati u to što piše, to da Thompson predstavlja nešto što je nespojivo s njezinim vrijednostima. Ali u širem kontekstu ovakvi potezi više ne mijenjaju savršeno ništa, osim što proizvode publiku za suprotnu stranu. Svaki takav ‘vraćam titulu’ postaje besplatna reklama za Thompsona, dokaz kako ‘elita’ još uvijek paničari, da se bori protiv nečega što je već normalizirano, kao što, u konačnici, kaže i sudski okvir.

To što radi gđa Vejzović nije hrabrost, to je zastarjeli ritual koji više ne pali, posebno ne kod mlađih generacija. Starijima daje lažni osjećaj da još uvijek vode neku bitku, ali je u glavnom riječ o ‘donkihotizmu’. However, kad ideologija nema više stvarnu moć ostane joj samo graktanje na provjerenim metama. A publika to sve bolje prepoznaje kao podgrijanu juhu.

>Ivica Granić: Od ustaških imena do praznih kreveta ili kako je profesor s Princetona pokopao sezonu

Hladna anatomija mehanizma

Prije stanovitog vremena na portalu Poskok pročitah izvrstan osvrt autora Ivana Urkova, riječ je možda o jednom od najpreciznijih i najhladnokrvnijih opisa hrvatske kulturno-političke dinamike zadnjih 15-ak godina. U osvrtu nema puno patetike, nema romantiziranja ni Marka Perkovića ni njegovih kritičara, samo hladna anatomija mehanizma koji je funkcionirao dok je funkcionirao, a sada se raspada pred očima.

Što je tekst pogodio točno? Urkov, naime, između ostaloga piše o razlikama između 'opasnih' i 'korisnih' neprijatelja. To je srž. Perković Thompson nikad nije bio prijetnja sustavu u smislu da može srušiti vlast ili promijeniti ekonomske odnose. Bio je, navodi se, savršeni 'sigurni neprijatelj', dovoljno grub, dovoljno popularan, dovoljno 'devedesetski' da se na njemu može vježbati moralna superiornost bez ikakvog rizika. Korisna žrtva. Alat.

Na njemu su razvili cijelu industriju progona kao zamjenu za politiku. Kad nemaš odgovor na depopulaciju, na korupciju, cijene stanova, na odlazak mladih, zdravlje, obrazovanje i sl. onda imaš 'Čavoglave'. To je jeftina katarza. Tri slova, jedan refren, jedan balkon i gomila lajkova. Politika svedena na performativni ritual.

>Ivica Granić: Lordovi krvavih ruku, Epstein i odvratna tišina medija

Generacijski pomak

Generacijski pomak i 'nova dica' svakako je najvažniji dio. Generacija koja je odrasla na TikToku, memovima i ironiji ima potpuno drugačiji imunološki sustav na moralnu paniku. Oni ne reagiraju na stare fraze tipa 'fašist', 'ustaša', 'mračna prošlost s automatskim strahom ili stidom. Reagiraju dosadom ili inatom. A kad nešto grakćeš previše glasno i predugo, oni počnu sumnjati da tu nešto smrdi, navodi dalje Urkov.

Zabranjeno voće ima najbolji okus. U konačnici tu je i sudska presuda kao hladan tuš. Kad sud, pa makar i s nijansama, kaže kako 'Čavoglave' nisu isto što i otvoreni poziv na mržnju u miru, onda se cijeli narativ 'normalizacije ustaštva' urušava. Država je htjela-ne

htjela rekla ‘ovo je dio povijesnog konteksta Domovinskog rata, a ne automatski zločin’.

>Ivica Granić: Pobjeda metaforičkih Ustaša nad liberalima ili kako je grobar sam sebi iskopao grob

Fenomen autentičnosti

Marko Perković sam po sebi možda i nije neki veliki umjetnički doseg. Urkov piše kako je zapravo riječ o fenomenu, fenomenu autentičnosti u vremenu kad je većina mainstream kulture ili sterilna, ili aktivistička, ili kalkulantska. Ljudi ga ne vole nužno zbog dubine teksta, nego zato što osjećaju da on pjeva ono što stvarno misli, bez filtera i bez straha od kazne. To je rijetkost. Stoga desnica u Hrvatskoj ima ogroman rizik da fenomen Thompson prokocka.

Ako Thompson postane tek samo nova sveta krava, nova ikona za urlanje ‘domovino’ umjesto da bude poticaj za ozbiljan kulturni rad, misli se na književnost, film, glazbu, humor, memove i sl. koji nisu samo ‘anti-woke’, onda će se ciklus ponoviti, samo s drugim predznakom.

Kultura se doista ne pobjeđuje zabranama, nego boljom kulturom. A bolja kultura traži talent, rad i hrabrost da se kaže nešto novo, a ne samo ‘mi smo bili u pravu 1991.’

>Ivica Granić: Provokacija ustaštvom kao zrcalo selektivnog antifašizma, od Dabre do Brechta

Kriza ljevice

Ljevica u RH u dubokoj je krizi identiteta i kreativnosti. Nakon što su ‘europske vrijednosti’ i ‘liberalnu demokraciju’ pojela vlastita djeca, woke, cancel kulturu, identitetsku politiku i sl. ostala je bez ozbiljnog univerzalnog narativa. Zato se vraća na provjereno: Domovinski rat, Crkva i Thompson. To je njihov ‘kulturni kapital’ koji još uvijek pali kod njihovog jezgra, ali sve manje kod onih ispod 40-45 godina.

Zaključno bi se moglo kazati kako je članak gosp. Urkova u pravu u svojoj glavnoj tezi: progon Marka Perkovića se pretvorio u samoporažavajući mehanizam autora progona. Svaki novi napad

danas više radi za njega nego protiv njega. To je klasični ‘Streisand efekt’ ili ‘Streisandin učinak’ na steroidima, pojačan društvenim mrežama i generacijskom promjenom.

>Ivica Granić: Ustavni sud potvrdio, djeca iznajmljenih maternica sada će imati hrvatski rodni list

Kraj normalizacije

Ali pravi izazov tek dolazi: što će se dogoditi kad ‘normalizacija’ završi? Kad Thompson više ne bude ‘zabranjeno voće’, nego samo još jedan pjevač u ponudi? Hoće li publika tražiti nešto dublje, oštrije, suvremenije ili će se zadovoljiti nostalgičnim refrenima? Jer, na kraju, ni desnica ni ljevica neće spasiti Hrvatsku pjesmom. Spasiti je može samo ako netko počne raditi kulturu koja je istovremeno autentična, ne uvozna, ne kalkulantska. Zatim hrabra, ne samo ‘protiv’, nego i ‘za’, ali i dovoljno kvalitetna da preživi vrijeme.

Do tada, da, Thompson ostaje simptom. Simptom da postoji glad za nečim što nije lažno, što nije uvezano, što nije pod nadzorom. A glad, za razliku od ideologije, ne laže.

A čega je onda simptom Dunja Vejzović? Gospođa, u suštini, simbolizira kraj jedne ere, generacije koja je Thompsonu pripisivala sve grijehе tranzicije i devedesetih, a danas izgledaju kao da ponavljaju stare refrene u vremenu koje je – već otišlo dalje.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-vracam-titulu-da-ne-budem-ustasa-ili-operna-verzija-placa-nad-podgrijanom-juhom?fbclid=IwY2xjawRqsgNleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHsKbDkpGTcfrCOAAsbVv0_txSoK0gA09MT5ac3I7-_bQv1Q9SjszPRIuom3r_aem_q0UST-Smb2WvEoikGkYGCCQ

JA ROKER

Josip Pečarić

12. travnja u 09:17

JA ROKER:)

Svojevremeno prije koncerta u Beču predstavili smo moju knjigu o Thompsonu. Poslije koncerta Marko se našalio rekavši da će od mene napraviti rokeru.

Rekao sam da će mene s mojim sluho teško to napraviti, ali meni je važno što on znači za Hrvatsku i za tu mladež koji ga slušaju, prate i vole domoljubne pjesme.

PREDSTAVLJANJE U BEČU

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i izrazim svoje osobno zadovoljstvo, što danas ovdje predstavljamo knjigu „Thompson u očima hrvatskih intelektualaca“, koju smo priredili poznati hrvatski kolumnist Mate Kovačević i ja. Da se doista radi o velikom zadovoljstvu, svjedoči i činjenica da sam se u utorak vratio iz Pakistana, s kašnjenjem od 12 sati, a ipak sam bio na predavljanju knjige u Puli, a evo sada ovdje i u Beču.

U Pakistanu imam već doktore matematike kojima sam bio voditelj i još nekoliko onih koji će to uskoro i postati. Zato nisam ni bio na našem prvom predavljanju u Zagrebu. Na moju radost, i moje veliko

zadovoljstvo, pročitano je moje pismo, u kojemu sam posebno istaknuo da je, vjerovali ili ne, Thompson važan i u matematici. Kako? (...)

Inače, zgodno je još spomenuti kako je i Slobodna Dalmacija 15. 4. 2009. pisala o ovome:

...Pečarić skupu poručuje da se u Pakistanu suočio s objedama neimenovanog srpskog kolege koji ga sumnjiči da ga potkrada u znanstvenim radovima. Srećom, napisao je Pečarić, a Kovačević pročitao, uz odobravanja mnoštva, neimenovani kolega Srbin, uklapa se u definiciju o srpskom narodu Dobrice Ćosića, što znači da laže.

Što mislite kome su se više smijali u Zagrebu: Mesiću ili srpskom kolegi? Pa očito je „junak“ moje priče Mesić, a ne srpski kolega. To je svima jasno, osim novinaru Slobodne Dalmacije, zar ne? Ali i još nekome! Naravno, mome srpskom kolegi koji se javio na Portalu, ponavljajući priču iz Slobodne Dalmacije:

Upravo sam informisan da je g. Pečarić radikalizovao svoje „znanstvene“ metode; u svom pismu Thompsonovim „vitezovima“ iz dalekog Pakistana, „odapeo je strijelu“ čija je meta „jedan srpski naučnik koji ga objeđuje po svijetu“.

Bravo Pečariću!

Zašto ne pošalješ i Pakistance – možda će ti „argumentacija“ biti uverljivija?

I što je želio, dobio je. U raspravu se uključio i moj pakistanski doktor, a ja sam sa srpskim kolegom davno završio svaku raspravu, tako što sam napisao i poslao mu jednu zgodnu priču, „Priču o magarcu“, i pokazao kako moj beogradski kolega ne razumije u matematici ni stvari koje znaju i razumiju i pakistanska djeca. Srpski kolega je potom „pobjegao“ s tog Portala.

Inače, o tom mom pakistanskom doktoru ima još jedna lijepa priča u kojoj je bitan naš Thompson. Naime, dao sam mu da poslušna posljednji Thompsonov CD „Druga strana“, na kome je – kao što znate – prva pjesma Bojna Čavoglave. Jednom prigodom sam sa svojim studentima slušao njihove pjevače narodne glazba. Pitali su me kako mi se sviđa, a moj doktor će njima:

...Ne pitajte to profesora. On voli samo glazbu u kojoj ima rafala!
Ali vratimo se samoj knjizi. Nastala je, kako reče prof. dr. Slobodan Lang, na promociji u Zagrebu, „zajedničkim i samostalnim djelovanjem i istupima mnogih hrvatskih intelektualaca, u obrani Marka Perkovića Thompsona od neprihvatljivih napada i njihovog korištenja za ograničavanje ljudskih prava, demokracije i slobode govora u Hrvatskoj, uz istovremeno neistinito prikazivanje i povredu ugleda Hrvatske u svijetu.“ Profesor Lang je posebno naglasio da se radi o intelektualcima „značajnog duhovnog i znanstvenog doprinosa, koji su objavili tisuće radova u Hrvatskoj i svijetu i školovali stotine tisuća akademskih ljudi“.

Evo još nekih konstatacija iz govora prof. Langa, koje je on objavio u Hrvatskom listu od 7. svibnja 2009.:

Marko Perković Thompson nedopustivo je vrijeđan, obilježavan i progonjen. Korištene su kvalifikacije za koje se smatra da opravdavaju ovakvo postupanje. U tome su sudjelovali pojedini političari, predstavnici vjerskih udruga, organizacija za ljudska prava, novinari i intelektualci. Mediji su im bili otvoreni, dok, istovremeno, nisu dopustili iznošenje drukčijih stavova. Svoje su djelovanje prenosili u međunarodne organizacije, zauzimajući se za sprječavanje Thompsonovih nastupa, obilježavanjem, i njega i uopće Hrvata, kao antisemitskih i profašističkih.

(...)

Hrvatski intelektualci imali su obvezu i, evo, reagirali su, ne zbog toga što je napadnut Thompson, nego što je napadnut nedužan čovjek, i što je ovakvo napadanje nedopustivo.

(...)

Napadi na Thompsona, provođeni zloupotrebom stvarne i opravdane kritike antisemitizma, vode daljnjem ograničavanju slobode govora i demokracije, i nadasve vrijeđaju hrvatski narod, koji je povijesno toliko stradao, a sada prvi put slobodno sagledava svoje žrtve, iskazuje bol i traži put dostojanstva i poštovanja.

Predstavljanje u Puli je doista bilo veličanstveno.

Isto tako mi nije bilo teško doći danas među vas, jer znam koliko je bila velika i koliko je značila potpora hrvatskog iseljeničtva Marku Perkoviću Thompsonu, kao što je bio veliki i vaš doprinos stvaranju hrvatske države. Zato sam vam svojevremeno i posvetio jednu svoju knjigu, nazvavši vas već u naslovu – „pronađenom polovicom svoje duše“.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

Robert Čulina

11. travnja u

JELI MPT ROCKER?

Kad god se spomene kako je Marko Perković Thompson rocker odmah se pojavi ekipa koja se diže na zadnje noge i tvrdi da nije roker nego samo folk pjevač s gitarom ili da to nema veze s pravim rockom. Idemo raščistiti stvari jednom zauvijek na mom zidu.

Thompsonov zvuk ima izražene folk i etno elemente tambure gusle i hrvatske tradicijske motive što ga čini posebnim. No glazbena jezgra njegovih pjesama je čvrsti hard rock. Ritam i rifovi su izrazito rokerski i često vuku na heavy metal a mnogi dijelovi koriste matricu white metala odnosno kršćanskog metala. White metal je podžanr heavy metala koji zadržava svu energiju distorzirane gitare snažne rifove i moćne refrene ali donosi pozitivne uzdižuće poruke umjesto mračnih tema tipičnih za black metal. Kod Thompsona se to savršeno vidi u kršćanskim i domoljubnim motivima koji su puni nade vjere i borbe za dobro.

Thompsonov band je klasični rock sastav električne gitare s distorzijom snažni rifovi ritam sekcija i frontman s rockerskim vokalom. Struktura pjesama slijedi klasični rock obrazac strofa gradnja napetosti moćni refren i gitarski solo.

Marko Perković otvoreno navodi utjecaje Iron Maidena AC/DC-a Dream Theatera i Nightwisha. Zbog toga mnoge njegove pjesme zvuče kao heavy metal bend koji je u svoju glazbu ugradio hrvatski folklor.

Dovoljno je poslušati uvode i refrene pjesama poput Bojna Čavoglave, Vjetar s Dinare, E moj narode ili Genij kameni, jasno se čuje rock energija i pristup.

Koncerti Thompsona su stadionski rock spektakli s velikom produkcijom a ne cajkaški nastupi sa "zavijačima žarulja." Zato unatoč folk dodacima Thompson je i ostaje roker samo s izrazito hrvatskim identitetom.

To što ga ekipa mrzi, drugi je par rukava!!!

ANTISEMITI U RH?

Josip Pečarić

12. ožujka ·

JEDINO JE TUĐMAN BIO DRŽAVNIK

Robert Čulina

12. ožujka ·

ŠTO MAČKA KOTI, MIŠE' ' LOVI

Nastupi predsjednika Zorana Milanovića sve češće izgledaju kao politički performans koji Hrvatskoj donosi više štete nego koristi. U vremenu kada su potrebni odmjerenost i odgovorna diplomacija, predsjednik bira retoriku koja više sličići polemici nego govoru državnika.

Umjesto jasnog zastupanja interesa Hrvatske unutar Europske unije i NATO-a, Milanović često zvuči kao da vodi politiku nekadašnjeg pokreta nesvrstanih. Njegovi komentari o Ukrajini, Izraelu ili zapadnim partnerima ostavljaju dojam da Hrvatsku pokušava postaviti negdje između, iako je naš međunarodni položaj jasno određen.

Istodobno se u domaćoj politici često pokušava dodvoriti dijelu desnog biračkog tijela oštrim i provokativnim izjavama. No iza takvog nastupa mnogi i dalje prepoznaju staru političku matricu i mentalitet koji više duguje jugoslavenskoj političkoj tradiciji nego modernoj europskoj politici.

Takav stil možda kratkoročno donosi pažnju i političke bodove, ali dugoročno narušava ugled države i stvara dojam neozbiljnosti.

Stara narodna kaže: što mačka koti, miševе lovi

Josip Pečarić

16. ožujka

**KAKO MOGU RAZUMJETI MAJOGAVNIJI
MEĐU NAJOGAVNIJIMA**

Posve suludo. Izraelski
veleposlanik brani
Thompsona i vrijeđa sve
protivnike NDH u
Hrvatskoj

Izraelski veleposlanik u Hrvatskoj
promovirao je interni hrvatski
antisemitizam kao politiku koja Izraelu i
Židovima nije bitna

PIŠE

DAVOR BUTKOVIĆ

Robert Čulina

16. ožujka

Davor Butković u svom najnovijem tekstu optužuje izraelskog veleposlanika Garyja Korena kako navodno promovira antisemitizam samo zato što realno gleda na popularnost Thompsona i odbija se miješati u naše unutarnje stvari. No istina je upravo suprotna. Butković je godinama bio zagovornik ideje o nekoj trećoj Jugoslaviji, ismijavao je samostalnu Hrvatsku i često hvalio Titovo doba kao nekakav demokratski ideal u usporedbi s hrvatskom demokracijom. On i dalje nosi taj jugoslavenski duh i voli ga više nego ikad.

S druge strane, Gary Koren cijeni upravo ono što je Hrvatsku učinilo državom, borbu za samostalnost, Domovinski rat i napore da se suoči s vlastitom prošlošću.

On hvali hrvatsku Vladu na obrazovanju o Holokaustu i pragmatično kaže kako stotine tisuća ljudi vole Thompsonovu glazbu, što se tu može, to nas se ne tiče.

To nije podrška revizionizmu, nego poštovanje prema suverenoj Hrvatskoj koja je izborila slobodu 1991. i izašla iz jugoslavenskog okvira.

Butkovićev napad na Korena zapravo otkriva frustraciju onih koji još sanjaju o nekoj boljoj Jugoslaviji, dok veleposlanik Koren vidi i cijeni modernu, samostalnu Hrvatsku koja je danas partner Izraelu.

Ivica Granić

25. ožujka

DIREKTNO.HR

Granić ukazao na pozadinu Milanovićevih istupa: 'Ovo nije spontano, to je ozbiljan signal'

KOMENTAR ZA DIREKTNO

GRANIĆ UKAZAO NA POZADINU MILANOVIĆEVIH ISTUPA: 'OVO NIJE SPONTANO, TO JE OZBILJAN SIGNAL'

Daniela Brnada

Politički analitičar Ivica Granić za portal Direktno komentirao je posljednji istup predsjednika Zorana Milanovića, koji je poručio da se nabava izraelskog sustava 'Davidova

pračka' njegovom zapovijedi neće dogoditi te je poslao upozorenje Vladi.

25.03.2026. u 20:00

Naime, Milanović je kazao "Tako mi Boga, to se neće dogoditi. Hrvatska vojska, mojom zapoviješću, neće sudjelovati u tome". Granić je na početku istaknuo da je takav istup klasičan Milanovićev stil, "izravan, provokativan, 'ja sam vrhovni zapovjednik i imam ovlasti'". "Ustavno je u pravu, predsjednik je vrhovni zapovjednik Oružanih snaga i može blokirati operativnu suradnju HV-a", ustvrdio je i dodao kako ovakav javni istup prije sazivanja Vijeća za obranu ima jasnu poantu.

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

"Preemotivno stavlja Vladu u defenzivu. Šalje poruku javnosti i međunarodnim partnerima da 'predsjednik nije dekor'. Pokušava

preuzeti narativ prije nego što Plenković sazove Vijeće, što je već predložio. Nije to slučajno - Milanović voli igrati na kartu 'ja štitim suverenitet'. Poanta je politička dominacija u sigurnosnim temama, a ne samo tehnička rasprava na Vijeću", poručio je Granić. Govoreći o mogućim posljedicama na međunarodne odnose, Granić je upozorio da bi ovakva retorika mogla narušiti odnose s Izraelom, koji je važan partner Hrvatske u području obrane i tehnologije, kao i zbog povijesnih odnosa.

"Milanovićev argument je jasan: 'Mi kupujemo tenkove i Davidove pračke, a Izrael naoružava našeg prvog susjeda – Srbiju.' To je činjenica, Izrael je u posljednjih godina prodavao Srbiji dronove, rakete i drugu opremu. Milanović to vidi kao izravnu sigurnosnu prijetnju Hrvatskoj, posebno u kontekstu srpskih CM-400 raketa koje nose naziv Zagrepčanka", ustvrdio je Granić, ali dodao kako će Izrael to zapamtiti.

'To nije bilo kakva izjava'

"Već su bili napeti odnosi zbog Milanovićeva stava o Palestini i Gazi. Ovo može usporiti ili zaustaviti druge poslove, kao što je obavještajna suradnja ili kibernetika", istaknuo je Granić i poručio kako međunarodna slika zbog toga nije dobra. "Hrvatska izgleda podijeljena i nepredvidiva. U NATO-u i EU-u, gdje je Izrael blizak saveznik SAD-a, to ne prolazi dobro. Za male države poput nas šteta je kad se čini da 'jedna ruka ne zna što radi druga'. Saveznici vole stabilnost, a ne javne svađe vrha države", kazao je.

Poručio je da pozadina negativne retorike protiv Izraela nije nova jer Milanović već godinama kritizira Izrael, traži priznanje Palestine i slično. Komentirajući Milanovićeve izjave o Europskoj uniji, koje je opisao kao "samo fasadu, stiropor", Granić je kazao da predsjednik tehnički ima pravo iznositi svoja mišljenja, ali upozorava da ona nose političku cijenu. "Ustav mu daje pravo na mišljenje, nije izvršna vlast. Politički si može to priuštiti, ali skupo košta. Kao predsjednik države, a ne oporbeni aktivist, takve izjave su rijetke u EU zemljama.

Većina šefova država drži diplomatski ton", poručio je politički analitičar. Granić je ocijenio Milanovićevu komunikaciju ustvrdivši kako je iskren i ne laže da je EU "savršena". "Mnogi Hrvati dijele taj skepticizam zbog birokracije, dvostrukih standarda prema Zapadnom Balkanu i slično. Međutim, zvuči kao da dovodi u pitanje strateški izbor Hrvatske što se tiče članstva u EU i NATO-u. To slabi poziciju zemlje u Bruxellesu i Washingtonu. Nije 'bilo kakva izjava', ovo je predsjednik koji kaže da je članstvo 'dobrodošla senzacija dok traje'. To je ozbiljan signal", kazao je Granić.

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

'Milanović je majstor političkog pozicioniranja'

Zaključio je kako si Milanović može priuštiti takvu komunikaciju jer ga bira narod izravno, ali dugoročno mu to može biti i teret, kao i prednost kod birača koji vole 'drskost'. Mišljanja je kako ovakvi istupi nisu slučajni, već dio šire strategije političkog pozicioniranja.

"Milanović je majstor političkog pozicioniranja. Ovo nije spontano. Stalno se suprotstavlja Plenkoviću i koristi predsjedničke ovlasti da se prikaže kao 'jači od Vlade'. Tema Izraela i Srbije plus EU je idealna jer budi emocije kod birača", naglasio je Granić.

Smatra da predsjednik na taj način priprema teren, a cilj mu je ojačati biračku bazu i otvoriti prostor za buduće političke sukobe, uključujući i potencijalne izborne cikluse te natjerati HDZ da se brani. "Ako Plenković sazove Vijeće, Milanović će tamo ponoviti isto, javno. Ovo je klasična 'cohabitation' drama u kojoj je predsjednik iz jednog tabora, Vlada iz drugog koju on voli eskalirati", ustanovio je Granić. Na kraju je upozorio da je realna suradnja između predsjednika i Vlade u ovakvim okolnostima malo vjerojatna te da takva situacija u kriznim vremenima može predstavljati ozbiljan problem.

"Plenković je jučer sarkastično odgovorio: 'Ja 20 sati na dan provodim razmišljajući kako bi interno destabilizirali Srbiju...!', jasno da su odnosi na nuli. Milanović je već ranije tražio Vijeće, Plenković ga sad nudi, ali atmosfera je otrovna. Koliko je opasno? U normalnim vremenima je neugodno, ali podnošljivo. U kriznim vremenima - ozbiljno opasno. Sigurnosne odluke se politiziraju. Saveznici (NATO i SAD) gledaju i pitaju se 'tko zapravo odlučuje u Zagrebu?'" , kazao je Granić.

'To je recept za slabost'

Dodao je kako odgoda nabave, na primjer PZO, može ostaviti Hrvatsku ranjivijom. "Najgore je to što, ako dođe do stvarne krize, nema jedinstvenog glasa. To je recept za slabost. Ipak, sustav ima mehanizme, Ustav, Sabor pa neće doći do potpunog kolapsa, ali cijena je gubitak kredibiliteta i efikasnosti", istaknuo je Granić.

Milanović ponovno šokirao Bruxelles: Ne brinu ga srpske rakete, misli da su zaboravljeni njegovi 'pištolji na vodu'

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

"Milanović igra svoju igru vrlo vješto, koristi ovlasti, javnost i aktualne strahove da se pozicionira kao 'zaštitnik Hrvatske'. To je legitimno u demokraciji, ali u ovakvom trenutku geopolitičke nestabilnosti ovakva javna svađa na vrhu šteti više nego što pomaže. Hrvatska bi trebala pokazivati jedinstvo prema van, a ne 'Game of Thrones' unutra", zaključio je Ivica Granić za Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/granic-ukazao-na-pozadinu-milanovicevih-istupa-ovo-nije-spontano-to-je-ozbiljan-signal-393162/>

POVIJEST ILI MITOLOGIJA?

Josip Pečarić
24. travnja ·

Robert Čulina
24. travnja u 00:11 ·

POVIJEST ILI MITOLOGIJA? ŠTO JE DUŠAN BILANDŽIĆ GOVORIO O ZABRANJENIM ISTINAMA NOB-A

Gledajući emisiju Marina Vlahovića, pala mi je na pamet nekolicina citata Dušana Bilandžića. On nije bio samo promatrač povijesti već sudionik partizanskog pokreta od 1942. godine, ugledni akademik i član Predsjedništva SR Hrvatske. Kao čovjek koji je sustav gradio iznutra i sudjelovao u najvažnijim državnim procesima, u svojim je kasnijim godinama bio nemilosrdno iskren o tome kako se frizirala naša prošlost. Ovo su njegove najizravnije izjave o lažima, žrtvama i mitovima kojima smo desetljećima hranjeni.

O MANIPULACIJI BROJKAMA

Brojka od 1,7 milijuna žrtava rata u Jugoslaviji bila je čista politička konstrukcija poslana u Pariz radi reparacija. Mi smo znali da to nije istina, ali se o tome pod Titom nije smjelo pisati. Povjesničari su morali potkrepljivati tu laž umjesto da traže istinu.

O MITSKIM POBJEDAMA I SKRIVENIM PORAZIMA

Povijest NOB-a pisana je tako da služi legitimaciji vlasti. To je značilo da su se pobjede uveličavale do mitskih razmjera, a porazi i pogreške vodstva pretvarali u genijalne taktičke poteze.

O ŠUTNJI KAO NAJVEĆOJ LAŽI

Najveća laž povijesti NOB-a bila je šutnja o onome što se dogodilo na samom kraju i neposredno nakon rata. Bleiburg i križni putovi bili su apsolutni tabu. Sustav koji je počivao na pobjedi u NOB-u nije mogao priznati da je ta pobjeda bila umrljana masovnim likvidacijama bez suđenja.

O IDEOLOŠKOM BOJANJU STVARNOSTI

Mi smo desetljećima gradili sliku o NOB-u koja je bila crno-bijela. Sve što se nije uklapalo u partijsku liniju o bratstvu i jedinstvu jednostavno je izbrisano ili krivotvoreno.

ZAŠTO JE TO VAŽNO DANAS?

Bilandžić nas podsjeća da povijest koja se ne temelji na istini, nego na potrebama politike, prije ili kasnije postane temelj za nove nesreće. Kao partizan, akademik i insajder sustava, ostavio nam je u nasljeđe upozorenje: Ako povjesničar laže, on ubija budućnost

Josip Pečarić

12. veljače ·

Stepinac je zbog savjesti bio spreman otići na robiju. Gdje je bila ta savjest dok su ustaše klale?

Crkva mora prestati glorificirati čovjeka koji je gledao najveće zlo u našoj povijesti i to mu nije smetalo

PIŠE

DRAGAN MARKOVINA

Robert Čulina

12. veljače ·

STEPINAC KROZ TROJE OČIJU, MARKOVINA, GITMAN I POVIJESNA STVARNOST

Dragan Markovina je jugoslavenski lijevi aktivist i dijete iz miješanog braka. Njegova prosudba Stepinca je ideološka i oštra. Kaže da Stepinac nije reagirao dok su ustaše klale. Moralna presuda crno-bijelo, bez nijansi, bazirana na političkom stavu i pripadnosti ideološkoj tradiciji.

Esther Gitman, židovska povjesničarka koja je preživjela holokaust, gleda dokumente, svjedočanstva i arhive. Za nju Stepinac nije pasivni promatrač. Spašavao je Židove, osuđivao nehumane zakone i pomagao kroz crkvene mreže. Njegova savjest se očitovala kroz konkretne akcije, unatoč ograničenoj moći.

Razlika je očita. Markovina prosuđuje ideološki, Gitman provjerava činjenice.

Jedno je ideološka interpretacija, drugo povijesna analiza.

Miješanje tih perspektiva stvara polarizaciju i skriva stvarnu složenost Stepinčeve ostavštine.

Zaključak je jasan. Stepinac je bio čovjek vremena pakla, balansirajući između savjesti i realnosti. Ideologija i dokumenti često stoje u sukobu i upravo tu leži cijela debata o njegovoj povijesnoj ulozi.

Josip Pečarić

2. travnja

ALI PROFESOR PRAVA JEST GLUPAN

Profesor s prava: Mladima je biti ustaša danas isto što i biti Che Guevara

Hina

15:46, 02. travnja 2026.

Robert Čulina

2. travnja

Mladi nisu glupi nego su jednostavno prestali gutati iste isprazne priče koje im se godinama serviraju. Ta lijeva jugoideologija stalno se vrti oko istih teza i pokušava prodati selektivnu verziju povijesti u kojoj se prešućuje sve što ne odgovara narativu. Ljudi danas vide te rupe i kontradikcije i zato sve to djeluje sve praznije.

U međuvremenu pojedinci poput i uporno ponavljaju iste obrasce i vrte se u krug bez stvarnog pomaka, kao pas koji sam sebi lovi rep i misli da negdje stiže. Problem je što stvarnost ide dalje dok oni ostaju zarobljeni u vlastitoj priči.

Mladi to vide i zato ne odbacuju nužno vrijednosti nego odbacuju loše, nedosljedne interpretacije koje ih podcjenjuju

Josip Pečarić

Robert Čulina

KRVAVI PIR NAD NEVINOM DJEVOJKOM I TRIJUMF SILOVATELJA KAO TEMELJ PREVRATNE PRAVDE

Grozda Budak stoji kao najtmurnije zrcalo poratnoga bezumlja u kojemu je nevinost stradala pod čizmom slijepe osvete. Ona nije bila tvorcem politike niti sudionikom vlasti već tek mlada djevojka čiji je život ugašen isključivo radi njezina podrijetla. Dok se njezinoj obitelji sudilo pred zakonom nju su pobjednici prepustili krvološtvu nepoznatih dželata u šumama oko Ljubljane.

Njezina sudbina razotkriva sav jad ideološkoga barbarstva koje je pod krinkom oslobođenja provodilo čistu odmazdu nad građanstvom. Bestijalno silovanje i mučenje kojima je bila izložena prije samoga usmrćenja nisu bili čin pravde nego očitovanje najnižih ljudskih nagona zamotanih u prevratne krilatice. Takva zlodjela ne mogu se opravdati povijesnim okolnostima jer sustavno izživljavanje nad nenaoružanom ženom nikada nije i ne može biti pobjeda.

Dugogodišnja šutnja o njezinu svršetku bila je pokušaj da se sakrije istina o tome kako su „junaci” lako postajali krvnici i silovatelji. Grozda Budak danas nije samo povijesna prilika nego bolan podsjetnik da se istinska sloboda ne gradi na jamama ispunjenim djecom neprijatelja. Njezin kraj ostaje vječna opomena društvu koje dopusti da mržnja postane jedini mjerodavni sudac.

Josip Pečarić
Ivica Granic

POSEBNA GRUPA LJUDI POSTALA JE 'BRIGA' NOVOG KOMUNISTIČKOG REŽIMA

Posebna grupa ljudi postala je prava 'briga' novog komunističkog režima, a to su intelektualci. Da bi se dobila neka ideja što komunistički tvrdolinijaši misle o toj kategoriji građana, dovoljno se prisjetiti što je o njima govorio Lenjin. Na pitanje Maksima Gorkog, koji ga je tražio 1919., da se pokaže milostivijem prema nekolicini znanstvenika, Vladimir Ilič Uljanov (Lenjin) je oštro odgovorio: 'ti kukavni intelektualci, lakeji kapitalizma (...) sebe smatraju da su mozak naroda', ali 'u stvarnosti to nije mozak, već sranje'. Na takvim pretpostavkama, jasno je da Hrvati, koji nisu napravili pravi izbor mogu očekivati najgore.

Od 18. svibnja 1944. pjesnik Vladimir Nazor najavio je da svi oni koji su surađivali s neprijateljem i činili propagandu putem riječi, geste ili pisma, pogotovu u umjetnosti i književnosti, moraju biti označeni kao neprijatelji naroda i kažnjeni smrću, a u nekim iznimnim slučajevima i robijom. Ta izjava barem ima za zaslugu da je jasna, što francuski konzul u Zagrebu, André Gaillard, uskoro naziva stanjem 'crvenog terora'.

Čistka Titovih partizana vrlo se brzo provodi i njeni učinci su zastrašujući osobito u Zagrebu. Velik broj javnih osoba koje su djelovale za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske, poznati političari, ali i oni koji su u to vrijeme doživjeli vrhunac svoje karijere, bili su smaknuti. Među njima su bili brojni umjetnici (slikari, pjesnici, književnici, operni pjevači), znanstvenici, novinari, vjerski dužnosnici i redovnici, koji su živjeli i radili u Zagrebu, a zatim su ubijeni u Zagrebu, ili su iz Zagreba odvedeni u okolna mjesta poput Rakovog Potoka ili jame Jazovka, gdje su na okrutne načine smaknuti od strane Titovih partizana.

Ovo su samo neki od ubijenih:

- Josip Horvat Međimurec, hrvatski slikar
- Vinko Kos, pjesnik, književnik i pisac za djecu
- Ljudevit Jurak, svjetski poznati patolog i sudski medicinar, začetnik humanomedicinske patološke anatomije i veterinarske patološke anatomije u Hrvatskoj
- Andrija Konc, pjevač (odveden iz Zagreba u Bjelovar, gdje je i ubijen)
- Ivan Softa, pjesnik
- Vladimir Jurčić, pjesnik, esejist, feljtonist
- Jerolim Malinar, javni katolički djelatnik i novinar, suradnik bl. Ivana Merza
- Mijo Bzik, novinar i publicist
- Tias Mortigija, novinar, publicist
- Zdenka Smrekar, književnica
- Milivoj Magdić, novinar, pravnik i publicist
- Germogen Maksimov, poglavar Hrvatske pravoslavne crkve, mitropolit zagrebački
- Blanda Stipetić, katolička redovnica
- Gaudencija Šplajt, katolička redovnica, istaknuta djelatnica nekadašnjeg zagrebačkog samostana Antunovac u Maksimiru
- Filip Popp, protestantski svećenik, prvi biskup Evangeličke Crkve u Hrvatskoj
- Franjo Babić, književnik i novinar
- Đuro Stipetić, rektor Sveučilišta u Zagrebu
- Kerubin Šegvić, povjesničar, književni kritičar, političar, katolički svećenik, profesor filologije
- Ivo Guberina, svećenik, teolog, povjesničar i političar
- Ismet Muftić, zagrebački muftija
- Radoslav Glavaš, književni povjesničar, kritičar i franjevac.
- Joco Cvijanović, operni pjevač i svećenik Hrvatske pravoslavne crkve
- Serafim Kupčevski, pravoslavni svećenik
- Dimitrije Mrihin, pravoslavni svećenik
- Aleksej Borisov, pravoslavni svećenik
- Lipharda Horvat, katolička redovnica

- Geralda Jakob, katolička redovnica
- Konstantina Mesar, katolička redovnica
- Marijan Marijašević, književnik
- Bonaventura Radonić, franjevac i filozof
- Munir Šahinović, novinar i pisac
- Jerko Skračić, novinar i književnik
- Branko Klarić, pjesnik
- Gabrijel Cvitan, književnik
- Vilim Peroš, novinar, urednik zagrebačkog dnevnog lista Nova Hrvatska
- Agathe von Hausberger, američka novinarka
- Ivan Maronić, novinar
- Danijel Uvanović, matematičar i fizičar svjetskog glasa, novinar i publicist
- Vladimir Arko poduzetnik, pomolog i enolog, jedan od osnivača zagrebačke burze, predsjednika Zemaljskog saveza industrijalaca u Zagrebu itd...

Izvori: Christophe Dolbeau, Hrvatska 1945: obezglavljeni narod (Komunistički aristicid nad Hrvatima)

Uredništvo/komunistickizlocini.net

Josip Pečarić

ZATO SRPSKE SLUGE U RH SLAVE TAJ POKOLJ HRVATA

Na današnji dan 1945. narodni
'Oslobodioci' su ušli u Zagreb i
likvidirali 64 000 zagrepčana!

Milenko Bilic

ZA ŠTOVATELJE ZLOČINCA ZVANOG TITO

Ova tako zvana partizanska brigada.

Ušla je prva u Zagreb!!!

Inače formirana od ČETNIKA, koji su samo koji tjedan ranije

Obrijali bradu i skinuli KOKARDU.

Toliko o vašoj inteligenciji i pameti.

Ulaskom u Zagreb.

Počinili strašne i nezamislive

ZLOČINE.

GORAN BABIĆ

Josip Pečarić

Robert Čulina

27. travnja u 18:16

DOBIO SAM ODGOVOR KAKO MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA RH NIJE IZRAVNO FINANCIRALO GORANA BABIĆA.

Nije navela ima li neizravnog financiranja iz proračuna RH.

Evo odgovora:

Poštovani,

slijedom Vašeg upita kojeg ste prosljedili medijima ne čekajući naš odgovor, oštro osuđujemo širenje lažnih informacija i demantiramo Vaše tvrdnje da je Ministarstvo kulture i medija u mandatima ministrice dr.sc. Nine Obuljen Koržinek izravno financiralo objavljivanje ili otkup knjiga navedenog Gorana Babića. Naprotiv, dva puta je odbijena prijava otkupa knjiga u kojima su objavljenja njegova djela.

Pozdrav,

Renata Margaretić Urlić
Glasnogovornica
Ministarstvo kulture i medija RH

Josip Pečarić

PA NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA SE TAKO TJESE,
JER SE NADAJU DA LJUDI NECE SHVATITI KOLIKO SU
OGAVNI.

Umro je Goran Babić,
pjesnički velikan koji je
godinama prije rata slutio da
nam dolazi apokalipsa

Na moje brojne upite fali li mu Hrvatska, stalno mi
je odgovarao da mu fali more

PIŠE

DRAGAN MARKOVINA

Robert Čulina

26. travnja u 19:06

BRAĆA PO JUGOSLAVIJI

Nije se Baabić ni ukočio a Markovina već "dejstvuje" piše tužni panagerik Goranu Babiću i jasno pokazuje tko je tko u Našoj Napaćennoj.

Babić je Hrvat i komunista koji je tijekom ratnih 90-ih napustio Hrvatsku i nastavio život u Beogradu, dok je u javnom djelovanju zauzimao izrazito kritičan stav prema hrvatskom nacionalnom i državnom projektu koji se tada oblikovao u ratnim okolnostima a podržavao Miloševića u napadu na Hrvatsku i Hrvate. Narano je kako Babić nije jedini takav koji je otišao a Markovina nije jedini koji je ostao!

U tekstu Markovina otvoreno kaže: "U redu, Babićevo shvaćanje naših zajedničkih prošlosti mi je blisko", što jasno pokazuje da postoji preklapanje u interpretaciji povijesnih događaja, posebno kada je riječ o ratu, stvaranju RH i raspadu Jugoslavije.

Ono što se ovdje vidi nije neutralno sjećanje na književnika, nego vrlo jasno ideološki obojen pogled na povijest, u kojem se hrvatski nacionalni projekt promatra kroz prizmu mržnje, dok se jugoslavenski okvir koristi kao referenca u tumačenju tih procesa

Josip Pečarić
Robert Čulina

27. travnja

OTVORENO PISMO MINISTRICI KULTURE - POSLANO MAILOM

Predmet: Pitanja u svezi financiranja rehabilitacije Gorana Babića i sustavnog ignoriranja hrvatskih djelatnika u kulturi u dijaspori

Poštovana ministricе gospođo Obuljen Koržinek,
Obraćam Vam se kao građanin Republike Hrvatske, zgrožen i duboko uvrijeđen činjenicom kako institucije pod Vašom kontrolom sudjeluju u financiranju i sustavnoj rehabilitaciji lika i djela Gorana Babića, dok istovremeno provodite politiku ignoriranja istinskih hrvatskih djelatnika u kulturi.

Vaša je dužnost čuvati integritet hrvatske kulture, a ne biti sponzorom njezine najmračnije prošlosti. Navodno financiranje autobiografije Gorana Babića javnim novcem, kao i navodni netransparentni otkupi njegovih knjiga za knjižnice, predstavlja neviđen moralni hazard i uvredu za svakog hrvatskog građana.

Podsjećam Vas na činjenice koje uporno pokušavate izbrisati iz kolektivnog pamćenja:

1. Goran Babić nije tek "književnik". On je bio ideološki egzekutor koji je u tadašnjem tjedniku "Danas" objavljivao huškačke tekstove (poput onoga o "umirovljenom časniku") kojima je izravno nacrtao metu na čelu dr. Ivana Šretera.
2. Zbog Babićevog javnog linča, dr. Šreter je proganjan i zatvaran zbog upotrebe hrvatskog jezika, što je bio uvod u njegovu tragičnu sudbinu i mučeničku smrt. Babić se za to nikada nije pokajao, već je pobjegao u Beograd, a do danas Vi ste mu plaćali kako bi nam iznova prodavao svoju ideologiju.

3. Dok tisuće eura poreznih obveznika trošite na autore koji su mrzili i proganjali hrvatsku državu, Vaše Ministarstvo sustavno ignorira brojne hrvatske književnike i djelatnike u kulturi, a poglavito one iz dijaspore.

Ti su ljudi desetljećima, u teškim uvjetima emigracije, čuvali hrvatski jezik i identitet dok su ih ljudi poput Babića ovdje prokazivali kao neprijatelje. Za njih u Vašem proračunu nema mjesta, njihove knjige se ne otkupljuju, a njihova imena se prešućuju. Vi radije rehabilitirate beogradske bjegunce nego što dajete ruku onima koji su disali za Hrvatsku kada je to bilo najopasnije.

Temeljem pozitivnih propisa RH od Vas zahtijevam žurne odgovore na pitanja:

1. Koliko je ukupno proračunskog novca potrošeno na izravne potpore ili otkup knjiga Gorana Babića?
2. Zašto Ministarstvo sustavno zapostavlja djelatnike u kulturi iz dijaspore dok financira projekte onih koji su ideološki pripremali agresiju na Hrvatsku?
3. Smatrate li da je promicanje progonitelja hrvatskog jezika u skladu sa strateškim interesima ove države?

Kultura ne smije biti paravan za povijesnu amneziju i ideološko pogodovanje. Vaša uloga u ovoj sramotnoj rehabilitaciji, uz istovremeno gašenje glasa hrvatske iseljene književnosti, ostat će trajno zabilježena kao izdaja etičkih i nacionalnih temelja hrvatske kulture.

U Zagrebu, 27.04.2026.

Robert Čulina

HV I BRANITELJI

Josip Pečarić

18. ožujka

Robert Čulina

16. ožujka

SRBIJA KUPILA KINESKE RAKETE, ALI NE MIJENJA RAVNOTEŽU SNAGA

Srbija je nedavno nabavila kineske rakete CM-400AKG koje se lansiraju s MiG 29, zrakoplova koji unatoč modernizaciji ponekad jedva lete. Bez integriranog bojišnog sustava njihov taktički učinak je

ograničen i ne čine vojnu prevagu. Rakeete se oslanjaju na vlastitu navigaciju i radar u završnoj fazi, bez umrežavanja u sustav senzora i zapovijednog lanca modernih vojski.

Ipak, hrvatski mediji dramatično ističu domet i brzinu projektila, često sugerirajući da su ti supersonični monstruozi projektili neposredna prijetnja Zagrebu i cijeloj regiji. Takvim naslovima i komentarima novinari i samoprolašeni vojni analitičari stvaraju pomutnju u medijskom prostoru, dajući dojam da je riječ o presudnom vojnom čimbeniku, dok je u stvarnosti riječ više o sredstvu odvracanja i političko-psihološkom signalu nego o stvarnoj promjeni regionalne vojne moći. Moguće je da predsjednik Vučić ovom kupnjom zapravo radi skupi političko-medijski PR, pokazujući moć i naprednu tehnologiju koju Srbija u praksi još ne može iskoristiti.

Josip Pečarić

29. listopada 2025.

https://hrvatski-glasnik.com/izdvojeno/pukovnik-hrvatske-vojske-poslao-otvoreno-pismo-plenkovicu-i-jandrovovicu-do-kada-vise/2025/10/29/136629/?fbclid=IwY2xjawRrqUdleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe58ZTS0Nn_9DyflpV5vfUm-5WR2MM1TPFGqznlMR655TbDbkUyMSmC9RfdfQ_aem_TyIzO68gA5ybwXnk2Z3OIA

HRVATSKI-GLASNIK.COM

Pukovnik Hrvatske vojske poslao otvoreno pismo Plenkoviću i Jandrokoviću: Do kada više?

PUKOVNIK HRVATSKE VOJSKE POSLAO OTVORENO PISMO PLENKOVIĆU I JANDROKOVIĆU: DO KADA VIŠE?

U otvorenom pismu umirovljeni pukovnik Robert Čulina proziva vodeće ljude države zbog, kako navodi, sustavne diskriminacije branitelja i nejednakog tretmana građana.

written by Ante Rašić 29. listopada 2025.

Robert Čulina, dipl. ing, pukovnik Hrvatske vojske u mirovini poslao je otvoreno pismo predsjedniku Vlade Republike Andreju Plenkoviću i predsjedniku Hrvatskog sabora Gordanu Jandrokoviću s zahtjevom za objašnjenjima vezanim ra recentna događanja u Hrvatskoj. Njegovo pismo prenosimo u cijelosti_

Predsjedniče Vlade Republike Hrvatske, gospodine Plenkoviću, Predsjedniče Hrvatskoga sabora, gospodine Jandrokoviću, Ponukan nizom odluka, kao i najava odluka čelnika lokalnih zajednica, koje su pritom podržali tzv. „vodeći mediji”, a kojima se diskriminiraju građani Republike Hrvatske, osobito pripadnici braniteljske populacije, slobodan sam Vam uputiti ovo otvoreno pismo.

Krenimo redom:

1. Krajem devedesetih godina postali smo „opasni za društvo”.
2. Početkom 2001. godine proglašeni smo „prekobrajima”, a najbolji među nama izopćeni su iz društvenih zbivanja, dok su primat preuzeli „školovani kadrovi”, većinom s vojnih akademija bivše JNA i s njima povezanih fakulteta, oblikovani istom ideologijom i pedagoškim standardima.

3. Tijekom 2012. godine, dolaskom gospodina Milanovića na čelo Vlade Republike Hrvatske, ponovno je provedena čistka kadrova u državnoj upravi. Tisuće su ljudi napustile sustav, a na njihova su mjesta ponovno dovedeni oni s obrazovanjem i svjetonazorom kakav je već ranije spomenut.

4. Iako su takvi potezi donekle očekivani od vlada koje su preuzele vlast 2000. i 2012. godine, zabrinjava činjenica da su kasnije vlasti prihvatile i nastavile s provođenjem istih odluka. Time je počinjena dvostruka diskriminacija istih ljudi, i to bez ikakvih jasnih kriterija koji bi takvo postupanje opravdali.

S obzirom na to da ste Vi odgovorni za donošenje pravnih akata i njihovo provođenje u svakodnevni život građana, smatram da je krajnje vrijeme da se, kroz dosljednu primjenu pozitivnih propisa Republike Hrvatske, osigura ravnopravnost svih građana i pravnih subjekata, osobito u pogledu jednakog pristupa imovini Republike Hrvatske i imovini jedinica lokalne samouprave.

Ovo pismo pišem potaknut nedavnom izjavom gospodina Tomaševića, kojom je istaknuo da neće dopustiti najam prostora

gospodinu Marku Perkoviću, prostora koji je izgrađen sredstvima državnog proračuna Republike Hrvatske i proračuna Grada Zagreba, u jednakim omjerima. Valja podsjetiti i na činjenicu da su tijekom izgradnje toga prostora, zbog lošeg vođenja projekta, pojedini izvođači završili u stečaju, a brojni su radnici ostali bez posla.

Stoga Vas izravno pitam: kako je moguće da hrvatski branitelj, bez ikakvih formalnopravnih zapreka, ne može dobiti u najam prostor (primjerice Arenu Pulu ili Arenu Zagreb), dok se isti prostori višekratno iznajmljuju stranim državljanima koji pritom slobodno ističu jugoslavensku zastavu i slične simbole?

S poštovanjem,
Robert Čulina, dipl. ing.
pukovnik u miru

NISU ZABORAVILI. DAPAČE, ZATO I MRZE BRANITELJE:

https://kamenjar.com/ante-nazor-oni-koji-bi-zabranili-cavoglave-zaboravljaju-tko-je-branio-hrvatsku/?fbclid=IwY2xjawRqcENleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHkv3-G6t4cf2mEbYdffT8Zjp57sTednC_TqgJmpUQDoWK_j2oHDeyHgr1Kbi_aem_ypXPamvW0eQTnSBChbfvOg

ANTE NAZOR: ONI KOJI BI ZABRANILI ČAVOGLAVE ZABORAVLJAJU TKO JE BRANIO HRVATSKU

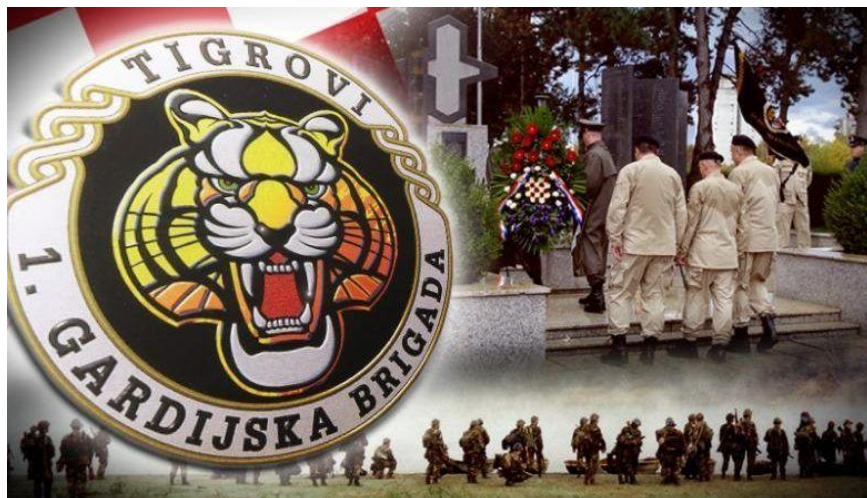
Objavio/la: Ante B
29/10/2025

Povjesničar **Ante Nazor** u gostovanju na **N1** govorio je o **identifikaciji** hrvatskih branitelja, ulozi **HOS-a**, nasljeđu komunizma i filmu "Mirotvorac". Istaknuo je kako je **Jean Michel Nicolier** primjer istinske žrtve i čovjeka koji je došao u Hrvatsku iz uvjerenja, a HOS-ov amblem nazvao je simbolom obrane i ponosa, a ne podjela.

Josip Pečarić

8. travnja

Robert Čulina

7. travnja

U komentaru na moj prethodni post odmah su krenule klasične srpsko-jugoljevičarske podvale. Prvo laž da je više nestalih Srba nego Hrvata, a kad sam to demantirao prešli su na osobni napad da nisam ni bio u ratu.

Izjava: "Dok Amerikanci šalju specijalce pod iransku vatru da spase svoja dva pilota, mi u Hrvatskoj već 35 godina tražimo tijela svojih branitelja i civila. Ozbiljna država ima princip No Man Left Behind, kod nas vrijedi prošlo je pomirimo se."

Moj prethodni post se upravo skriveno odnosio na Grujića, Bajića i ostalu ekipu koja je bila u JNA ili aktivna u staroj Jugoslaviji, one koji su vodili politiku traženja nestalih. Umjesto da ubrzavaju ekshumacije, oni su pomiješali popise da bi napravili još veću zbrku,

i tako podržali agendu o pomirbi i bratstvu a ne ubrzali traženje istine o srpskim i jugoslavenskim zločinima iz 1991. do 1995.

Tu lažnu politiku srpske strane dodatno hrani stav Beograda i njihovih glasnogovornika poput Miodraga Linte koji uporno tvrde da je više nestalih Srba nego Hrvata i da Hrvatska namjerno blokira rješavanje slučajeva.

To je klasična podvala i osnov za trolanje kojim se želi izjednačiti agresora i žrtvu te skrenuti pogled s istine o velikosrpskoj agresiji.

Napisah: "Dok obitelji plaču nad praznim grobovima, a stotine tijela još leže u jamama i bunarima, nema pravog mira samo lažna pomirba koju nameće projugoslavenska ljevica.

Prvo naši mrtvi. Sve ostalo je izdaja."

A onima koji me napadaju, služio sam 20 godina u Hrvatskoj vojsci, od toga u Domovinskom ratu bio pripadnik Tigrova.

Jednom Tigar uvijek Tigar!

O NAJOGAVNIJIMA MEĐU NAJOGAVNIJIMA

Josip Pečarić
Robert Čulina

PRIOPĆENJE GRADA ZAGREBA

Današnje priopćenje Grada Zagreba o Thompsonu vrhunac je pravne nepismenosti i ideološkog sljepila. Gledajući taj diletantizam čovjek se mora zapitati ima li u tom gradu više ijednog solidnog pravnika ili ih je sve redom zajasio onaj vječni propali student prava koji misli da se gradskom odlukom može poništiti Ustav. Pokušaj zabrane čovjeku koji stvara glazbu kakvu narod želi i voli da hoda ulicom i zapjeva na legalno prijavljenom skupu nije nikakva obrana demokracije nego sirova totalitarna cenzura. Grad nije vaš privatni feud u kojem vi određujete tko smije disati a tko šutjeti.

Vjerojatno ćete dogodine uskratiti pozornicu i iskopčati struju ali je to već viđeno i takve jeftine opstrukcije nikada nisu zaustavile narodnu volju. Pravno gledano vaša priopćenja ne vrijede ni papira na kojem su tiskana jer nemate nikakvu zakonsku osnovu zabraniti bilo kome sudjelovanje u hodu ili pjevanje na improviziranoj pozornici. To što vi

pokušavate prodati pod civilizacijske vrijednosti zapravo je strah od naroda koji se ne uklapa u vaš antifa narativ. Umjesto pisanja diletantskih priopćenja i jalovih pokušaja cenzure sjetite se da pravo na slobodu govora i okupljanja ne prestaje tamo gdje počinju vaše ideološke frustracije.

Josip Pečarić

PA ZATO I JESU NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA

Zašto nije uvedena prinudna uprava u gradu Zagrebu kada su pokazali nepoštivanje hrvatske države i njenog sudstva u svezi s pjesmom 'Bojna Čavoglave'?

VRUĆA SUBOTA U METROPOLI

Novi problemi između Grada Zagreba i Thompsona. Glasnogovornica: 'Više će o svemu reći Tomašević'

Živalj ističe da parkom Zrinjevac upravlja Javna ustanova Priroda Grada Zagreba.

Ivan Hrstić

Kakve veze ima gradonačelnik s time tko će pjevati na nekom građanskom okupljanju u metropoli jedne demokratske države? Što bi

on o tome trebao reći osim da se to njega ne tiče? Kakav je to totalitarni refleks? Bili su rekli da traže popis izvođača kako bi znali precijeniti veličinu događaja, a ne kako bi našli novi izgovor za cenzuru. Što hoće reći, da bi bili zabranili Hod za život zbog toga što Thompson pjeva "Lijepa li si"?

Foto: fah

NAJPOPULARNIJI HRVATSKI PJEVAČ

THOMPSON NA HODU ZAPJEVAO S GRAĐANIMA 'RAVNOTEŽU', A NA POZORNICI IZVEO 'LIJEPA LI SI'

9. svibnja 2026. u 18:00

Ovogodišnjem Hodu za život, obitelj i Hrvatsku u Zagrebu sa suprugom **Sandrom** pridružio se i najpopularniji hrvatski pjevač **Marko Perković Thompson**. S hrvatskim građanima je zapjevao u dvije prilike: tijekom okupljanja ispred HNK i na pozornici na Zrinjercu.

> **Hod za život u Zagrebu: Program završio s porukom 'Živio život!'**

Podsjetimo, geslo ovogodišnjeg Hoda za život je: **“Prvi korak je zakon. Život je dar, zaštitimo ga pravednim zakonom!”**. Osim u Zagrebu, hodovi su održavali u još 19 gradova diljem Hrvatske, ukupno **20**.

Foto: fah

Neformalno i spontano, građani su povelili pjesmu **“Ravnoteža”** te je Thompson pjevao kao prateći vokal svom narodu.

Povorka građana stigla je na **Zrinjevac** oko 12:00 sati. Ondje se održao prigodan program tijekom kojeg je etno sastav **Čuvarice** na pozornicu pozvao i Thompsona.

Pjevač je izveo **“Lijepa li si”**. Pogledajte i taj video.

> **Dr. Markić: Tomašević je zabranio Hodu za život Trg bana Jelačića jer se boji nastupa Thompsona**

<https://narod.hr/dom-i-obitelj/thompson-na-hodu-zapjevao-s-gradanima-ravnotezu-a-na-pozornici-izveo-lijepa-li-si>

Josip Pečarić

Glas Hrvatske

Gordana Bedeniković zabilježila je trenutak na Hodu za život gdje svi zajedno pjevaju Ako ne znaš što je bilo, M.P. Thompsona i Hrvatskih Ruža 🥰

Josip Pečarić

Hrvatski katolički radio emitirao je uživo.

Hod za život u Zagrebu pjesmom prati i Marko Perković Thompson, uz etnoskupinu Čuvarice iz Rame...

Josip Pečarić
Robert Čulina

ZNAM DA VAM SMETA!

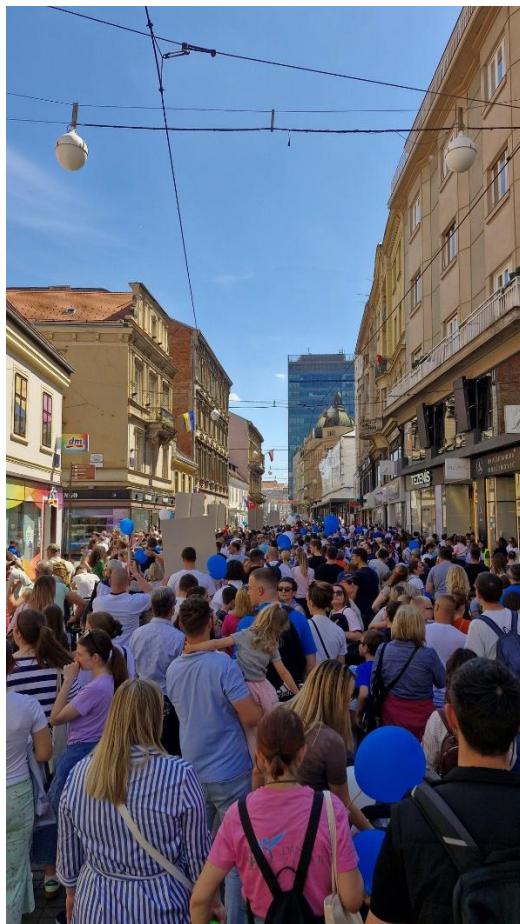

Foto: afp/fah

POTPREDSJEDNICA EUROPSKE KOMISIJE

KALLAS OBJASNILA ZAŠTO 9. SVIBNJA NE SLAVI DAN POBJEDE: TADA SU POČELI ZLOČINI

8. svibnja 2026. u 22:16

Visoka predstavnica Europske unije vanjske poslove i sigurnosnu politiku i potpredsjednica Europske komisije **Kaja Kallas** izjavila je da se 9. svibnja ne bi trebao slaviti kao **Dan pobjede zbog zločina** koji su se dogodili nakon Drugog svjetskog rata.

Kallas ovih dana boravi u Moldaviji gdje je s predsjednicom Maiom Sandu održala konferenciju na kojoj se poteglo pitanja proslave Dana

pobjede. Kallas, koja inače dolazi iz Estonije, jasno je istaknula svoj stav.

Kallas: Na taj dan započeli zločini protiv moje zemlje

Kazala je kako dolazi iz zemlja koja je imala različite zajednice i različite načine proslave 9. svibnja. No objasnila je, zašto se 9. svibnja, prema njenom mišljenju, ne može slaviti kao Dan pobjede.

„Da nam je nakon 9. svibnja, kada je rat završio, **Staljin** rekao da smo slobodni i da možemo uživati u svojoj slobodi i neovisnosti, i mi bismo slavili 9. svibnja kao Dan pobjede. Međutim, budući da su upravo na taj dan započeli zločini protiv moje zemlje, ne možemo obilježavati 9. svibnja kao Dan pobjede“, rekla je, prenosi Radio Moldova.

>Rusija proglasila primirje povodom proslave Dana pobjede

Pozvala je na jedinstvo i usredotočenost na zajedničku budućnost Europe.

„Svi imamo različitu prošlost, ali moramo se usredotočiti na našu zajedničku budućnost. To je ono što Dan Europe znači“, naglasila je. Na pitanje kako pomiriti zajednice koje ovaj dan doživljavaju različito ili čak suprotstavljeno, predsjednica **Maia Sandu** naglasila je da Europska unija predstavlja mir. Dana 9. svibnja odajemo počast izgubljenim životima, dok istodobno slavimo mirovni projekt poznat kao Europska unija.

>8. svibnja 1945. ulazak partizana u Zagreb – počeo krvavi obračun s protivnicima

„Nakon Drugog svjetskog rata, suočena s golemim brojem izgubljenih života i razaranjima koje je rat prouzročio, Europska unija zaključila je da se mora krenuti drugim putem. Odajemo počast žrtvi desetaka milijuna ljudi koji su izgubili živote. Istodobno slavimo mir i mirovni projekt nazvan Europska unija“, izjavila je Sandu.

Dan Europe i Dan pobjede

Dan Europe obilježava se 9. svibnja u spomen na Schumanova deklaracija, koja je postavila temelje Europske zajednice za ugljen i

čelik — prve u nizu europskih institucija koje su na kraju dovele do stvaranja današnje Europske unije.

Godine 1950. europske su se zemlje još uvijek suočavale s razornim posljedicama Drugog svjetskog rata. Tražili su načine kako spriječiti buduće sukobe. Države su zaključile da bi zajedničko upravljanje proizvodnjom ugljena i čelika učinilo potencijalni rat između Francuska i Njemačka — povijesnih suparnika — „ne samo nezamislivim, nego i materijalno nemogućim“.

Deklaracija koju je 9. svibnja 1950. predstavio francuski ministar vanjskih poslova Robert Schuman ostala je zabilježena u povijesti europske integracije kao „**Schumanova deklaracija**“. Predlagala je stvaranje zajednice u kojoj bi države članice zajednički upravljale tim dvama resursima.

>Tomašević obilježio ‘oslobođenje’ Zagreba: O zločinima nije govorio

Europsku zajednicu za ugljen i čelik osnovale su Francuska, Njemačka, Italija, Nizozemska, Belgija i Luksemburg. Ova inicijativa pridonijela je podizanju životnog standarda i stvaranju ujedinjenije Europe.

Dan Europe ustanovljen je 1985. tijekom sastanka europskih čelnika u Milano, a 9. svibnja odabran je kao datum obilježavanja Schumanove deklaracije. Prva službena proslava na europskoj razini održana je sljedeće godine, 9. svibnja 1986.

Istoga datuma neke zemlje obilježavaju i Dan pobjede nad fašizmom. Zapadne zemlje Dan pobjede većinom obilježavaju 8. svibnja, dok se u Rusiji na veliko slavi 9. svibnja. Tog dana obilježava se kapitulacija nacističke Njemačke.

<https://narod.hr/eu-svijet/kallas-objasnila-zasto-9-svibnja-ne-slavi-dan-pobjede-tada-su-poceli-zlocini>

'UBIJANJA BEZ SUĐENJA'**BISKUP NA MISI ZA ŽRTVE PARTIZANSKO-KOMUNISTIČKOG NASILJA: 'ZNATI TKO SU PROGONITELJI...'**

Zagrebački pomoćni biskup mons. Ivan Šaško predvodio je u petak u Župi sv. Jeronima u Maksimiru misno slavlje za žrtve partizansko-komunističkog nasilja u Zagrebu nakon završetka Drugoga svjetskog rata.

10.05.2026.

Foto: Zagrebačka nadbiskupija

Na misnom slavlju koncelebrirali su o. **Božidar Nagy**, SJ, postulator kauze bl. Ivana Merza; o. **Ilija Tipurić**, OCD, župni vikar u Župi Uznesenja BDM u Remetama te župnik vlč. **Tomislav Petranović** i župni vikar vlč. **Filip Pranjić**. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor, pod vodstvom **Margarete Perković**.

Biskup Šaško na početku mise prisjetio se kako su tijekom prošlogodišnjeg misnoga slavlja saznali da je izabran papa **Lav XIV**. "pa je ovaj dan - za nas povijesno i spasenjski tako bremenit - uz spomen na rođenje blaženoga **Alojzija Stepinca** (prije 128 godina), postao "Papinim danom" kojim je još snažnije naglašena naša povezanost u otajstvu Crkve po službi Petrova nasljednika. S njime smo u molitvi, osobito na nakanu koju očituje neumornim zalaganjem da u svijetu nad mirom ne prevlada nasilje."

Dodao je kako treba istaknuti sve "koji su ustrajni i postojani u promicanju istine, u objavljivanju dokumenata, u traženju i u brizi za posmrtno ostatke kao i u čuvanju spomena. Kolikogod se činilo da je taj trud uzaludan, on je dragocjen, osobito za naraštaje koji stasaju, da imaju uporišta i da ih se ne može zbuniti i smesti." "Gospodinu podajmo hvalu za podnesene žrtve i za svjedočanstva hrabrih ljudi koji su ih nosili u srcu, pamtili mjesta njihova trpljenja te i danas svjedoče o njihovu postojanju, o nepravdi koja vapi do neba i o sigurnosti da Bog svojih ne ostavlja", pozvao je mons. Šaško.

'Umjesto nemira i razaranja...'

U homiliji biskup Šaško podsjetio je kako na je Gospodin ostavio "zapovijed da ljubimo jedni druge. I ovo naše slavlje dar je Božje ljubavi, neizreciv dar koji povezuje prolaznost i vječnost, spomen i nadu. Isusove su riječi, baš kao i u Pismu apostola, pune ohrabrenja i radosti. To što nam govori odiše božanskim životom i uskrsnim obratom: spominje zapovijed, ali ju veže uz ljubav; spominje slugu, ali daruje prijateljstvo; ne oduzima važnost našim djelima, ali ističe

da nas je on izabrao; zna da možemo donijeti rod, ali samo njegovom snagom taj rod ostaje."

FOTO: Zagrebačka nadbiskupija

"Gledajući šire vremenske okvire, zapravo nema razdoblja u povijesti u kojemu se nije pokušalo ovladati prošlošću uklanjajući sve što uznemiruje ili proturječi željenoj sadašnjosti", kazao je mons. Šaško i

nastavio: "Najstrašnji oblici kulture brisanja nedvojbeno su: ubijanja bez suđenja i obrazloženja, pokapanja tijela bez obreda i bez obilježavanja mjesta ili pak uništavanje grobova i groblja. Pritom valja napomenuti da je i postavljanje spomenika utemeljenih na neistini vrlo moćan oblik provođenja nasilja."

Dodao je kako ipak "bilo koji pokušaj brisanja ostavlja makar slabšaš traga; možda samo sjenu i naizgled prazninu koja govori više od bilo kojega natpisa i zapisa. Naime, postoje tragovi u srcima ljudi. Ljubav je, ne ideologija i koristoljublje, najmoćniji spomen i neuništiv spomenik koji ima obnoviteljsku snagu." "Umjesto nemira i razaranja, umjesto 'čišćenja pamćenja', u društvu nam je puno potrebnije pročišćenje spomenom. Ono je nužno pojedincima, ali pojedinci ga ne mogu ostvariti. Spomen, to zajedničko sjećanje i pamćenje usidreno u istini o svijetu i čovjeku, oplemenjeno pogledom u dubinu postojanja i prema vječnosti, donosi mir, izgrađuje odnose među ljudima i objavljuje buduće", poručio je biskup Šaško.

'Trebā učiniti sve što danas možemo...'

"S ovoga mjesta u Maksimiru dužni smo ponoviti da u Zagrebu i na obroncima Zagrebačke gore, a nije drugačije ni u drugim krajevima naše domovine, postoji toliko mjesta na kojima su ubijani i ostavljeni ljudi da bi se ta stratifikacija mogla zvati 'partizanskim slojem', prepoznatljivim po ljudskim kostima s tragovima nasilja, nerijetko 'ukrašenih potpisima' od žice kojom su ljudi vezani. I nakon svega kao da se ne zna i ne može saznati tko je to učinio, tko su ubijeni, tko je oteo njihovu imovinu i zlostavljao članove obitelji i nakon jezivih zločina."

Mons. Šaško istaknuo je kako "identificiranje odgovornih za zločine sprječava stvaranje zabluda, širenje nejasnoća, pretvaranje laži u 'istinu'. Imenovanje zločinaca osvjetljava ne samo njihove osobnosti nego - još više - i osobnosti samih žrtava; daje jasniji uvid u motive, uzroke i ciljeve nasilnikā pretvarajući puke brojeve žrtava i poigravanje njima u imena, čime se smanjuje ravnodušnost i nemar. Znati tko su progonitelji i progonjeni, sa svim njihovim životnim

dramama neizostavno je u odgajanju za smisao povijesti, za bolje razumijevanje i za suočavanje s otajstvom zla da bi se lakše preduhitriilo slične događaje, posebice one koji izrastaju iz dugo pripremanog ideološkog sjemena. Umjesto da se pronalaze kojekakvi izgovori za politički nedostatak htijenja da progovori istina glede pitanja iz prošlosti koja su uteg našem narodu i državi, treba učiniti sve što danas možemo učiniti da se vrate imena i osobnosti žrtvama te imenuju počinitelji zločina."

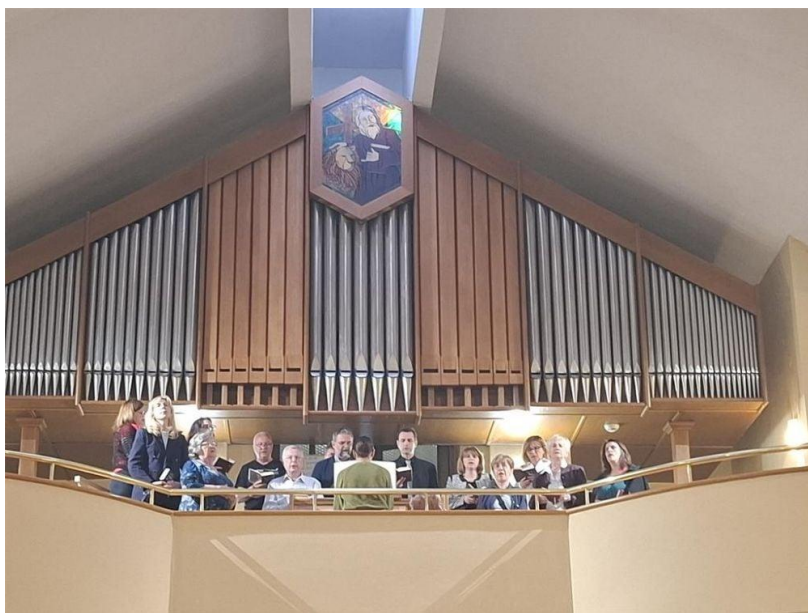

FOTO: Zagrebačka nadbiskupija

Gotovina je u Haagu naslikao portret hrvatskog blaženika: 'Hvala ti, Orle Kristov'

Na kraju homilije biskup je poručio: "Mi računamo s vječnošću. Ona za nas nije odvojena od sadašnjosti. Zahvaljujemo, stoga, za ljude koji ljepotu vječnosti svjedoče i danas zauzimajući se da ljubav donese

roda i da taj rod ostane. Na to smo i mi pozvani, trajno otkrivajući radi čega je Gospodin izabrao nas". Na kraju misnoga slavlja župnik vlč. Petranović uputio je zahvalu biskupu Šašku, koji treću godinu zaredom predvodi ovo misno slavlje.

<https://direktno.hr/zivot/vjera/biskup-na-misi-za-zrtve-partizansko-komunistickog-nasilja-znati-tko-su-progonitelji-396110/>

Josip Pečarić

ŠTO JE ANTIFAŠIZAM?

"Uđeš u sablasno prazan Zagreb, grad u kojem nema neprijateljskih vojnika, koji su se već davno dokopali Slovenije i Austrije. Pri tome pobiješ deset do dvadeset tisuća pretežno nenaoružanih civila i to kasnije proglašiš "Danom oslobođenja grada". To je vrhunski cinizam i prozirno licemjerstvo."

I ZATO SU ONI NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA.

DIREKTNO.HR

**Unuci partizanskih ubojica ne žele prihvatiti istinu:
Inzistiraju da se radilo o antifašizmu**

LIJEVOM NAŠOM

**UNUCI PARTIZANSKIH UBOJICA NE ŽELE
PRIHVATITI ISTINU: INZISTIRAJU DA SE
RADILO O ANTIFAŠIZMU**

ZVONIMIR HODAK

Kažu neki da Zagreb postaje grad u kojem se navodno "umire od srama". Zašto? Hrvatski tjednik objašnjava: "Jedini grad u Europi koji slavi svoje okupatore i ubojice deset tisuća nedužnih građana".

11.05.2026.

Klasična paradigma za koju ni dan danas nema jedinstvenog stava. Jedan dio odgovora pokušao je izložiti prvi demokratski izabran hrvatski predsjednik dr. **Franjo Tuđman** u svom iskrenom razgovoru za Hrvatski tjednik. On je bio bliže uvjerenju da je dan koji se slavi kao dan "oslobođenja" grada Zagreba ustvari bio dan "okupacije" Zagreba. Taj Tuđmanov stav izazvao je "potres" u četverouglastim glavama "oslobodioca". Već povijesno utvrđena činjenica kako je Zagreb "oslobodila" srpska partizanska jedinica rječito govori gdje se krije istina.

Koča Popović je o tom tzv. "oslobađanju", o pregovorima ustaša, partizana i Nijemaca govorio za života više puta. I Tuđman i Popović se slažu da je to oslobađanje više sličilo na klasičnu okupaciju nego na nekakvo oslobođenje. Uđeš u sablasno prazan Zagreb, grad u kojem nema neprijateljskih vojnika, koji su se već davno dokopali Slovenije i Austrije. Pri tome pobiješ deset do dvadeset tisuća pretežno nenaoružanih civila i to kasnije proglašiš "Danom oslobođenja grada". To je vrhunski cinizam i prozirno licemjerstvo.

"Osloboditelji" nisu imali poima o nekakvim Ženevskim konvencijama. Dakle, umjesto oslobođenja 1945. događao se partizanski zločin. I to najveći u povijesti glavnog grada svih Hrvata. Generalni konzul Velike Britanije **Cyrill Wakefield** koji je bio u Zagrebu u svibnju 1945., u svom izvješću Forreign Officeu od 27.11. 1946. sumirao je svoj jednogodišnji boravak u Hrvatskoj pri čemu je zorno svjedočio o uspostavi komunističke vlasti. On je napisao, a ja prenosim sa Facebooka: "U ovom razdoblju vidio sam da je u Hrvatskoj uspostavljena tiranija čija moć seže u svaki kutak misli i volje naroda, a u cilju da se zakoči svaki impuls koji komunistička vlast smatra nepoželjnim". Goluža pak smatra kako su "Trnjanski krijesovi bili partizanska lomače koje su

predskazale teror i likvidiranje neistomišljenika, a ne plamen istinske slobode i demokracije".

FOTO: Zeljko Puhovski / CROPIX

Grobišta širom Slovenije i Hrvatske

Današnji sinovi i kćeri, unuci i unuke tih krvožednih partizanskih ubojica ne žele prihvatiti pravu istinu o događajima na završetku Drugog svjetskog rata već tvrdoglavo inzistiraju kako se radilo o antifašizmu koji njima opravdava svaki, pa i najveći i najmasovniji zločin. **Ivan Hrستیć** na Facebooku piše kako su "samo jedni zločinci zamijenili druge, zlorabivši volju naroda za slobodom". Tzv. "pobjednici" su, po Hrستیću, "bili itekako temeljiti, što pokazuju grobišta širom Slovenije i Hrvatske, pa i u centru Zagreba... Nije to bila nikakva osveta, kao što to neki pokušavaju prikazati, već metikulozno (suviše pedantno, op.a.) planirana i dosljedno provedena komunistička revolucija koja je podrazumijevala fizičku likvidaciju sviju koji su mogli zasmetati osvajanju apsolutne vlasti i potpunom porobljavanju države, ekonomije i društva na sljedećih 45 godina".

Nažalost, u samostalnoj hrvatskoj državi, kojoj više ni nekadašnja komunistička vlast ni komšije ne mogu nametnuti laž umjesto povijesne istine, i dalje imamo umjesto istine samo licemjerje i povijesni revizionizam. Kao da se nitko od nas još živućih ne sjeća prihvatnih logora u Prečkom, Maksimiru, na Kanalu, Vojnog zatvora na Novoj Vesi u kojima su "narodni neprijatelji" gubili glave, bez optužnica i suđenja. To su bili tragični dani u povijesti Zagreba, grada kojeg ni turska vlast nije uspjela pokoriti kroz pet stoljeća. Zagreb je pao 8. svibnja 1945. tek kad su s istoka na "konjima bratstva i jedinstva" ujahali partizani. Isti on koji su taj krvavi pir kasnije pretvorili u "Dan oslobođenja Zagreba". Taj i takav vrhunski cinizam nažalost i dalje tjera svoje. Dokle?

Batinu batinašu nosi vucibatina.

Pišite memoare dok ste mladi jer ćete kasnije, zbog senilnosti, napisati istinu. Više je pizdismen nego biznismen

FOTO: Ranko Suvar / CROPIX

Lokacija nije slučajna

"Trnjanski krijesovi" su manifestacija koja se svake godine održava na savskom nasipu kod mosta Slobode. Lokacija nije slučajna. Upravo su na tom mjestu, kod današnjeg Mosta slobode, partizanske jedinice 8. svibnja 1945.

skelom prešle Savu i ušle u nebranjeni Zagreb. Valjda ni paljenje lomača nije slučajno. Neka građani Zagreba osjete lomače! Jugofil Tomašević i Možemo! uživali su i ove godine na Dan grada u tim trnjanskim "krijesovima" odnosno lomačama. Bilo je tu i naroda koji je to uvijek doživljavao prvenstveno kao pučku zabavu i razbibrigu. Samo oni pravovjerni komunisti su istodobno i zaplakali od sreće

I ja sam skoro proplakao kad sam čuo na TV-u da su krijesovi uspjeli. Kako i ne bi kad je za njih Možemo izdvojio gomilu našeg novca. Već osamdeset godina nakon rata iz dana u dan otkrivaju se još uvijek nove i nove masovne grobnice koje su nam "osloboditelji" ostavili prije nego je Juga napokon srušena. Je li to balkanska verzija stokholmskog sindroma? Slaviti ljude koji su prouzročili smrt preko 200.000 ljudi toliko je odiozno da pomalo graniči sa jednom bolesti. Rekli bi moji Ličani "sikička bolest".

Na pogrebu biznismena najžalosniji su bili jamci.

Kad sam im jasno dao do znanja kako nisam ovca za šišanje, predložili su mi ražanj!

Imao je i on svoj Remetinac. Čvrsto se povukao sam u sebe.

FOTO: Damir Krajac / CROPIX

Dim iz Tomaševićevih ušiju

Istodobno kad i "Trnjanski krijesovi", u Zagrebu je održan ovogodišnji "Hod za život". Uz sva nastojanja gradonačelnika da ga onemogući i svede na minimum, okupilo se više desetaka tisuća ljudi koji su prošetali gradom s transparentima za priznavanje života od začeca do smrti, a završilo je velikim koncertom na Zrinjevcu. Slike najbolje dočaravaju radost i veselje koje je vladalo na završnoj svečanosti na Zrinjevcu. U Hodu za život sudjelovao je i **Marko Perković Thompson** sa suprugom.

Po završetku programa Thompson je zapjevao "Lijepa li si". Vjerujem da je to Tomaševiću natjeralo dim iz ušiju. Zamislite, on je zabranio Thompsonu da nastupa u Zagrebu na bilo kojem javnom prostoru, a sad, dok je on palio lomače na Trnjanskim krijesovima, Thompson je zapjevao usred Zagreba na opće oduševljenje okupljenih. Na kraju je Thompson još i poslao "reakcionarnu" poruku: "Hodajte za život do zakona jer život je dar Božji i počinje od početka!" Stvarno, tog tipa treba prognati ne samo iz Zagreba nego i iz Hrvatske! Rekli bi stari: pas laje dok karavana prolazi!

Imao je karakteristike pendreka. Bio je čvrsto uz vlast.

Našu poznatu pjevačicu zabavne glazbe **Terezu Kesoviju** poznam odavno. Nemilosrdni **Ivica Marjačić** grubo se obračunao s Terezom zbog njenog zadnjeg intervjua u kojem glorificira Tita i svoju neugasivu ljubav prema njemu. Između ostalih uspomena na voljenog Titu, priča naša pjevačica: "Bila sam na grobu maršala Tita i dobro se isplakala. Bila je to prva stvar koju sam napravila kad sam došla u Beograd. Beograd mi uvijek izmami suzu. Puno je emocija koje me vezuju za ovaj grad i ljude. Osjećam se kao da sam sa svojim najbližima". Kao da je zaboravila kako su joj ti "njeni najbliži" razvalili kuću u Konavlima i kako je tada rigala vatru na neprijatelje. Međutim, ne treba Terezu uzimati preozbiljno. Godine su je sustigle, kraj karijere je tu, slava blijedi baš kao i sjećanja na dane slave. Ne kaže se bez razloga da ružna sjećanja brzo odlaze, a ona lijepa traju.

Je li Tereza uvijek bila i ostala jugofilski orijentirana?

Je li Tereza uvijek bila i ostala jugofilski orijentirana jer je u doba Juge rasla i cvala njena karijera? Možda. Ja bih joj ipak, kao staroj poznanici, dao "benefit of the doubt". Iako činjenice govore drugačije, nekako još uvijek vjerujem kako je Tereza gledala na pokojnog Maršala svojim subjektivnim pogledom popularne pjevačice. Terezi se dogodilo ono za što su stari Latini imali

uzrečicu: "Laudator temporis acti" ili "Hvalitelj prošlih vremena". Ona je tobože apolitična, izvrsno čita note i pjeva, ali s politikom je posvađana. Bolje bi joj bilo da se oprostila od javnih nastupa decentnije i možda nešto ranije nego da ovako razočara one koji su ju uvijek voljeli zbog njenog sjajnog glasa i pamtljivih pjesama.

FOTO: Nikola Brboleza / CROPIX

Ako osjetite da možete, osjećate li da i smijete?

Naš pjesnik **Grigor Vitez** jednom je napisao: "Zaspao je na lovorikama pa ga umalo nisu pojele krave".

Znate li što se dogodilo 8. svibnja u mom rodnom mjestu? To je onaj crni komunistički mrak

Uskoro će svjetsko nogometno prvenstvo. Kao i obično glavni favoriti za naslov su Brazilci. Igraju u tradicionalnim žutim dresovima. Najbolji igrač im je Janjinjo. Jedva čekam da se prebacimo s politike na nogomet. Neki dan na špici stari znanac upro me uvjeriti kako su građani ugroženiji od neorganiziranog prometa nego od organiziranog kriminala.

Otišla je trbuhom za kruhom. Vratila se samo sa trbuhom.

<https://direktno.hr/kolumne/unuci-partizanskih-ubojica-ne-zele-prihvatiti-istinu-inzistiraju-da-se-radilo-o-antifasizmu-396103/>

Josip Pečarić
Zorica Gregurić

U PRILOG ZLOČINU KOJI SLAVE TRNJANSKIM KRESOVIMA

"Prilikom nedavnih iskapanja pogrebnih ostatataka žrtava masovnih pogubljenja komunističko-partizanskog režima po "oslobođenju" Zagreba u svibnju 1945. godine u šumi Lešće u zagrebačkoj Dubravi, otkrivač ovog stratišta Josip Križ pred više nacionalnih televizijskih kuća iznio je teške i direktne optužbe na račun djeda saborske zastupnice Sandre Benčić.

No, to nisu objavile televizije, nijedna.

Naime, Križ je pred kamarama, uz poruku Sandri Benčić – neka me tuži ako nije istina, rekao što u je baka ispričala.

Po priči svjedokinje, u Poznanovcu je Benčićkin djed "osloboditelj" likvidirao 1945. čovjeka i oteo mu farmu konja. Bacio ga je uz neki potok u rupu."

Foto: fah

JEDNA OSOBA PRIVEDENA

ZAPOČELO VELIČANJE PARTIZANSKIH ZLOČINACA: TRNJANSKI KRESOVI POD BUDNIM OKOM POLICIJE

9. svibnja 2026. u 19:00

U povodu jučerašnje obljetnice **partizanskog zauzimanja Zagreba** i uspostave **totalitarnog komunističkog režima** te obnove Jugoslavije, na savskom nasipu u Zagrebu održavaju se “**Trnjanski kresovi**” pod sponzorstvom gradske vlasti stranke **Možemo** i u organizaciji **ekstremno lijevih i neokomunističkih** udruga poput Mreže antifašistkinja Zagreba (MAZ) i Saveza antifašističkih boraca i antifašista (SABA).

> **Trnjanski kresovi: Neokomunistički dernek u čast partizanskim zločincima i pljačkašima**

“Kresovi su proglašeni događajem **pojačanog sigurnosnog rizika** budući da se radi o jednom od 3 velika događanja u gradu”, piše HRT. Međutim, Hod za život nije nikakav rizičan događaj jer je već **jedanesti put zaredom prošao bez ijednog incidenta**.

Policija: Bez incidenata na Hodu za život

Prvi od tri rizična događaja Hod za život, obitelj i Hrvatsku u Zagrebu je prošao mirno i bez incidenata, kazali su PU zagrebačkoj.

Foto: Snimka zaslona, HRT

> **Hod za život u Zagrebu: Program završio s porukom ‘Živio život!’**

Program je započeo u 14 sati. Policija je ogradila područje zbog protesta **braniteljskih udruga i nekih političkih stranaka** koji upozoravaju na komunistička obilježja i čašćenje propale i zločinačke tvorevine Jugoslavije te njezinih nositelja: **Josipa Broza Tita, Komunističke partije Jugoslavije i Jugoslavenske (narodne) armije**.

U **18 sati** održana je konferencija za novinare, iza glavne pozornice na nasipu, uoči govornog dijela programa. MAZ Trnjanske kresove organizira i u partnerstvu sa **Srpskim narodnim vijećem (SNV)** Milorada Pupovca i USKOK-ovog optuženika Borisa Miloševića koje u svom radu **neprestano veliča bivši režim i zločinačku komunističku revoluciju** iz Drugog svjetskog rata i poraća.

HTV-ov reporter o ‘oslobođenju’

Za HRT je sa savskog nasipa izvještavao Eugen Husak. Evo što je kazao.

– Za sada sve prolazi mirno, ali kako vrijeme protječe, tako pomalo i **tenzije** rastu. Prije otprilike 20 minuta ovdje na Savski nasip, gdje

će se večeras slaviti **81. godina oslobođenja** Zagreba i poraza ustaškog režima, stigla je skupina prosvjednika koja Trnjanske kresove želi za sva vremena ugasiti. Predvodio ih je **A-HSP**, a poslije su im se i pridružili i veterani 165. brigade iz Dubrave, ispričao je reporter.

<https://narod.hr/hrvatska/zapocelo-velicanje-partizanskih-zlocinaca-trnjanski-kresovi-pod-budnim-okom-policije>

Foto: Snimka zaslona, HRT

Reporter uspostavu **totalitarnog jugoslavenskog režima po uzoru na Staljinov SSSR i sa centrom u Beogradu** pogrešno naziva “oslobođenjem”. Također, to je “oslobođenje” popraćeno i **velikim zvjerstvima**, masovnim likvidacijama i općom pljačkom privatne imovine.

> **Kallas objasnila zašto 9. svibnja ne slavi Dan pobjede: Tada su počeli zločini**

Kako javlja Husak, prosvjednici su uglavnom molili i puštali Thompsonove pjesme i poručivali: “Ovo je Hrvatska, ovakve stvari

se tu ne smiju tolerirati i došli smo ovdje moliti za sve nevine žrtve pobijene nakon Drugog svjetskog rata”.

Foto: fah

– S druge strane policijskog kordona, okupilo se također oko 30 mladih antifašista koji su im uzvraćali povcima: “**Smrt fašizmu, sloboda narodu!**“, rekao je Husak.

Međutim, nije bilo fizičkih kontakata i nasilja, to policija za sada vrlo dobro regulira. Napravljen je sigurnosni koridor između jednih i drugih, postavljene su ograde i sve se snima.

– Program počinje u **18 sati**, vrhunac će biti paljenje **kresova** te koncert. Organizatori smatraju da će sve proteći u najboljem redu i miru, tu je i policija koja sve prati i nadzire doslovno svaki centimetar terena, istaknuo je reporter.

> **Šarić: Angažiran sam kao redar na Kresovima; ne smijem biti pijan i moram paziti na ustaše u kapuljačama**

Članica MAZ-a: Biti ovdje znači zauzeti stav protiv fašizacije

– Imamo brojne radionice, sadržaj za djecu, mlade i starije. U 16 sati otvaramo izložbu **partizanskih plakata**, nakon čega slijedi književni krug – čitanje aktivističke poezije i proze. Navečer nas čeka Punk event na tradicionalnom **Anfita Nightu**, objasnila je **Franka De Syo**, članica MAZ-a.

Kaže kako su danas ovdje kako bi očuvali uspomenu i slavili Dan oslobođenja Grada Zagreba. Ističe kako nisu ovdje samo radi slavlja i komemoracije, već žele direktno pružiti otpor **fašizaciji** koju primjećuju u svim slojevima društva, a kako naglašava, posebice u zadnjih godinu dana.

– Ove godine biti prisutan na Trnjanskim kresovima znači aktivno zauzeti stav protiv fašizacije, straha i mržnje, za solidarnost i za neku bolju budućnost, zaključila je ova ekstremna aktivistica.

Dodatnu zabrinutost za policiju izaziva i najava mogućeg dolaska navijačkih skupina nakon nogometne utakmice između **Dinama i Hajduka**.

Prema posljednjim informacijama, novinari s terena javljaju da je policija **privela jednu osobu**. Psihijatar **Herman Vukušić** na svom je Facebooku objavio kako je riječ o “antifi”.

> **Markić i Vlahović o Trnjanskim kresovima: Kultura smrti; socijalni i sanitarni problem**

<https://narod.hr/hrvatska/zapocelo-velicanje-partizanskih-zlocinaca-trnjanski-kresovi-pod-budnim-okom-policije>

Foto: Snimka zaslona, RTL Danas

THOMPSON NA HODU

MARKIĆ: NISMO LAŽIRALI POPIS IZVOĐAČA, LAŽIRANJEM SE BAVE TOMAŠEVIĆEVI LJUDI NA HIPODROMU

9. svibnja 2026. u 20:30

Izvršna direktorica udruge U ime obitelji i nacionalna koordinatorica **Hoda za život, obitelj i Hrvatsku**, dr. **Željka Markić** povodom Hoda u Zagrebu gostovala je u studiju RTL-a. Govorila je o Hodu i daljnjim koracima za zaštitu života te **Marku Perkoviću Thompsonu** koji je kao gost i sudionik Hoda otpjevao

jednu pjesmu na Zrinjvcu što je razljutilo gradsku vlast i gradonačelnika **Tomislava Tomaševića** (Možemo).

> **Thompson na Hodu zapjevao s građanima 'Ravnotežu', a na pozornici izveo 'Lijepa li si'**

Podsjetimo, danas je održan **jedanaesti** Hod za život u Zagrebu. Gradska vlast je tijekom pola godine nastojala maksimalno otežati organizatorima Hoda provođenje ovog događaja te je postavljala nevjerojatne zahtjeve poput onoga da se **dostavi popis izvođača**, što ranijih godina nikad nije tražila.

Foto: Dorja Šlogar

> **Hod za život: Zaštitimo najvrjednije što imamo – ljudski život od začeca**

Markić: Lažiranjem se bave suradnici gradonačelnika na Hipodromu

Voditeljica je prvo upitala Markić zašto Thompson nije bio na popisu izvođača, a nastupio je na Hodu. Potrebno je ovdje pojasniti da je pjevač otpjevao jednu pjesmu na poziv benda koji je nastupao. Novinarka je upitala i jesu li organizatori Hoda “lažirali popis“.

Markić je prvo odgovorila kako se lažiranjem bave suradnici gradonačelnika kada lažiraju sate zaštitara na Hipodromu ili kada dodjeljuju javni novac udrugama koje ne mogu opravdati sredstva koja su dobili.

“Mi smo kao građani grada Zagreba naveli izvođače kada smo predali naš popis u veljači kada nas je to tražio i naveli smo izvođače koje smo imali”. Voditeljica je upitala kada je dogovoren Thompson, na što je Markić odgovorila kako je Thompson tek prije dva dana javio da sa suprugom Sandrom dolazi u Zagreb.

Thompson je hodao i družio se s građanima, fotografirao i to je sve, kazala je Markić te potom dodala kako poanta nije zabrana pjevača već Tomaševićeva interpretacija pozdrava “Za dom spremni” u pjesmi “Bojna Čavoglave“.

Foto: Dorja Šlogar

> **Hod za život u Zagrebu: Program završio s porukom 'Živio život!'**

Markić: Tomašević nas pokušava vratiti u neka prošla vremena
Voditelj je tada insinuirao da je riječ o nekakvoj **osveti** Tomaševiću zbog dočeka rukometaša. Markić se nasmijala i kazala kako nema potrebu baviti se nepravdom nanesejoj **rukometašima**, a koju je spriječila Vlada RH.

Zatim se vratila na pjesmu "Bojna Čavoglave": "U pozadini svega je pjesma Čavoglave i 'Za dom spremni'. Taj pozdrav je dio **budnice** i oznaka na HOS-ovim uniformama koji su bili **dio Hrvatske vojske i time Domovinskog rata**. Mi smo je svi pjevali '91, a Tomašević želi nas natjerati da prihvatimo da je to fašistički pozdrav. To ne prihvaćam."

Zatim je voditelj upitao što će učiniti ako zbog Thompsona gradonačelnik neće dozvoliti Hod za život iduće godine, s obzirom na "lažiranje popisa".

Markić je prvo kazala da su te optužbe **smiješne** i da Tomašević Hrvatsku i Zagreb pokušava vratiti u neka prošla vremena kada se zabranjivalo pjevanje te dodala da će se **građani znati obraniti od nasrtaja gradske vlasti na Hod za život i pokušaje zabrane**.

> **Bartulica: Tomašević zabranjuje Thompsonu koncerte i otežava miran hod građana**

'Prvi korak je zakon'

"Zabranio je zastave, zabranio je fontane, nije nam dao na vrijeme dozvole, zabranio nam je nastup na Trgu i sad bi nam zabranio Hod za život", rekla je Markić te je potom upitana što se postiglo s hodovima.

Markić je ustvrdila da se **mijenja javno mnijenje i srca ljudi te znanje ljudi** o tome što je pobačaj, kada počinje život i kako teče razvoj djeteta u utrobi.

Potom je kazala kako je **zakon prvi korak**, kako glasi i ovogodišnje geslo Hoda.

“Nerodeno dijete je ljudsko biće koje raste u...”, nije uspjela završiti Markić kada ju je prekinula voditeljica i komentirala kako je Ustavni sud još 2017. naložio Saboru da donese novi zakon.

Zašto se zakon ne mijenja, Markić je kazala: “Zato jer vladajući **nemaju dovoljno interesa** za to pitanje i evo mi ih budimo, mi im kažemo ‘promijenite zakon’, uvedite obvezno promišljanje odluke o pobačaju, Ustavni sud je svojom lijenom odlukom oponašao **Roe vs Wade**, ta odluka Ustavnog suda može biti promijenjena, jer on više puta može odlučivati o istoj stvari. On je naveo da se treba pobačaj učiniti izuzetkom. Opet se otvara pitanje zašto bi pobačaj trebao biti izuzetak ako **prekida život nerođenog djeteta**“, nastavlja gošća [RTL-a Danas](#).

> **Republikanac ispitivao zagovornicu ‘prava na izbor’ koja joj omiljena metoda pobačaja**

Referendum?

“Prvi korak za Hrvatsku je otvoriti demokratski dijalog, ne ovaj koji vodi Tomašević – koji pokušava **crvenu zvijezdu suprotstaviti Domovinskom ratu**, ponovno 2026. godine. I tumačiti nam da ono što smo mi proživjeli nije istina. Prvi korak je da otvorimo **demokratski dijalog** i dobijemo zakon koji će biti utemeljen na znanosti koja kaže da **život počinje začecem** i temeljen na ljudskosti. U našoj želji je da pomognemo majci koja nosi to dijete, ali da **nikad ne dovodimo ženu u situaciju da usmrćuje svog sina ili kćer**“, kazala je Markić.

Ističe kako još ne planira referendum na tu temu. “**To su sve otvorene mogućnosti**. Još to nije tema, ne razgovaramo o toj mogućnosti zato jer u ovom trenutku želimo pokriti još veći dio Hrvatske”, navodi Markić.

Na pitanje boji li se možda da to pitanje ne bi moglo proći, Markić ističe: “Me ne, ja se ne bojim, ni svi ovi ljudi koji dolaze. Ove godine imamo Hod za život u tri nova grada. Vidimo da **inicijativa raste**, javljaju nam se gradovi koji žele da u njima organiziramo, već sada imamo kandidate za sljedeću godinu. Ne bojim se, ali želimo

omogućiti što većem broju ljudi da prije nego moraju izaći na referendum i politički o nečemu odlučivati, da razumiju **bit teme prava na život**. A to je da je dijete ljudsko biće i da ga društvo treba štiti i njega i majku”, kaže Markić.

Foto: Dorja Šlogar

Izmišljotina zagovarača pobačaja

Voditelji su pitali i što je sa slučajevima **silovanja, incesta, zločina**. “Postoje prestrašne okolnosti koje svi poznajemo. I za te okolnosti trebamo pronalaziti rješenje. Po mom mišljenju silovanje, strašno nasilje nad ženom koja je kao posljedica toga ostala trudna, i onda **nju pretvoriti u onu koja usmrćuje to dijete, sigurno nije nešto što bih smatrala ljudskim**. Mislim da trebamo ozbiljno pristupiti ovoj temi, bez etiketa, pokušaja zaustavljanja, zatvaranja usta, i ozbiljno razgovarati. Mislim da nema ozbiljnije teme o tome hoćemo li štiti u Hrvatskoj **pravo na život od početka do kraja života ili ne**“, govori sugovornica.

Na pitanje da često spominje **Poljsku** kao dobar primjer, jer je tamo zabilježena **najniža stopa smrtnosti majki**, ali u isto vrijeme vidi se porast korištenja tableta za dan poslije i odlazak majki u druge zemlje da bi obavile pobačaj, Markić odgovara: “Ta priča o odlasku u druge zemlje je **izmišljotina zagovarača pobačaja**” te dodaje da ima dokaza za to. “Oni nemaju dokaza za ono što oni pričaju. Mi smo istražili priče da odi raditi iz Hrvatske ili Slovenije pobačaje teško bolesne djece kao što je bilo kod gospođe Čavajde. To se pokazalo netočnim. Ono što se pokazalo točnim je da kad je Poljska ponovno kriminalizirala pobačaj i zaštitila pravo nerođenog djeteta na život – to je napravila 90-ih, nakon pada komunizma – odmah je pala smrtnost žena. Danas u Poljska ima najnižu stopu majčinske smrtnosti. Najnižu u EU, to govori da taj ne štiti samo djecu nego i žene.

> **Što je eugenički pobačaj, zabranjen u Poljskoj od 2020.?**

Markić: Svako dijete u Hrvatskoj ima pravo na potporu države

Na kraju ističe kako je na skupu razgovarala s ministrom demografije **Ivanom Šipićem** koji je bio na Hodu za život.

“Razgovarala sam s njim, jako mi je drago da je došao. Pitala sam kada će uvesti demografsku mjeru da svako dijete u Hrvatskoj **ima pravo na potporu države**. Ne znam ima li potporu HDZ-a, nadam se da će imati, morate pitati njega. Mislim da svi roditelji, svatko tko ima djecu i odvaja vrijeme, ljubav i novac za podizanje novih građana Hrvatske, treba imati potporu države”, navodi Markić i kaže kako se **ne planira aktivirati politički** jer “**ima pune ruke posla u civilnom društvu**”.

> **Markić: Ljudskost nerođenog djeteta je neupitna; Peović vikala ‘Smrt fašizmu!’, Orešković napadala Crkvu**

<https://narod.hr/hrvatska/markic-o-thompsonu-na-hodu-nismo-lazirali-popis-izvodaca-laziranjem-se-bave-tomasevicevi-ljudi-na-hipodromu>

<https://direktno.hr/domovina/markic-uzvratila-tomasevicu-zbog-thompsona-laziranjem-se-bave-njegovi-suradnici-396070/>

Josip Pečarić

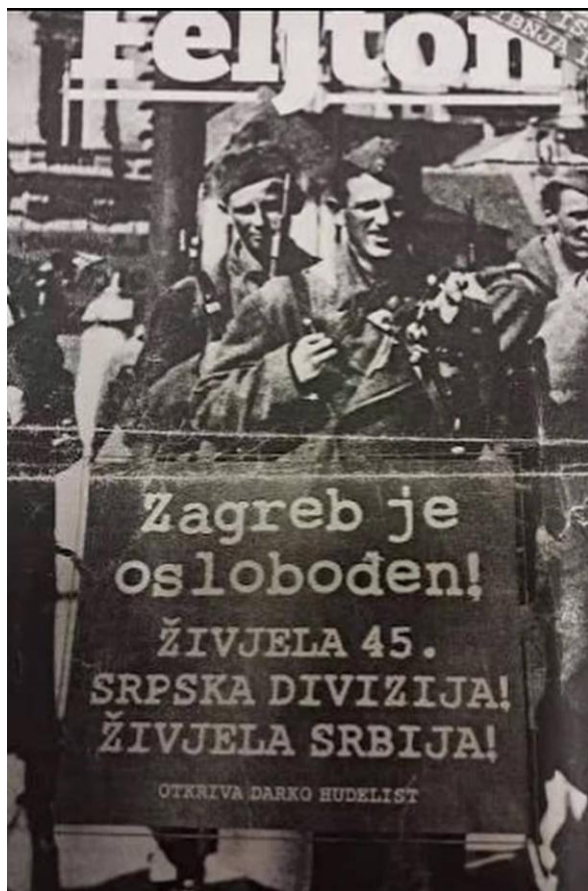
ZATO NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA TO I SLAVE

Jure Kačić

Josip Pečarić

**SRPSKE SLUGE SLAVE JER JE KAKO REČE
TANJA TORBARINA JUGOSLAVIJA BILA
NAJVEĆA VELIKA SRBIJA**

Ivica Primorac

Ako je Zagreb bio “oslobođen”, recite onda od koga?

Od Hrvata? Od vlastitog naroda? Zagrebčani od imovine? ...

Kažu “oslobodila ga srpska divizija” 😏 '91 je srpska divizija 'oslobodila' i Vukovar, Škabrnju, i ... Agresori na Hrvatsku oslobodili Zagreb? Tomašević, Benčić, i potomci tih krvavih 'oslobodilaca' to slave 😏

Iza tog njihovog “oslobođenja”, i njihovih 'oslobodilac' ostale su jame pune ljudi, krv po ulicama, oteta imovina i tisuće obitelji zavijene u crno

JEDINO HRVATSKA!
NEZAVISNA LISTA
TOMISLAVA JONJIĆA

**LJEVIČARSKI
TEROR KOJI
DOŽIVLJAVAMO**

**HOD
ZA ŽIVOT**
ZA ŽIVOT, OBITELJ I HRVATSKU

Tomislav Jonjić

 Robert Čulina · Pratim
🎵 Robert Čulina · izvorni zvuk

Dr. Tomislav Jonjić o Hodu za život... Prikaži više

JAVOR NOVAK: „ZAGREB 8. SVIBNJA 1945. I POSLJEDICE“

Petak, 08 Svibanj 2026

Drugi okrugli stol pod tim naslovom održan je 5. svibnja 2026. u Bogovićevoj 1 u Zagrebu, u Napretkovu kulturnom centru, u dvorani Napredak. Organizatori drugog okruglog stola su: Hrvatsko društvo političkih zatvorenika, Hrvatsko žrtvoslovno društvo i Udruga Macelj 1945.

Sponzori skupa su: Hrvatsko žrtvoslovno društvo, Canadian Croatian Academic Society – Zagreb, Hrvatsko društvo političkih zatvorenika i Udruga Macelj 1945.

Dvorana je bila premala i dupkom puna te su se tražila stajaća mjesta. Izlaganja su bila praćena fotografijama dokumenata, preslicima presuda te samih do zuba naoružanih partizana koji su počinili strašne zločine nad zatečenim mirnim građanima Zagreba. Predavači i teme su bili:

1.) Lili Benčik, kolumnistica: Tko protivno Ustavu slavi i veliča zločine?

- 2.) Krešimir Rotim, povjesničar: Stadion Maksimir – logor u svibnju 1945.
- 3.) p. Božidar Nagy, svećenik: Isusovac Josip Muller – hrvatski mučenik
- 4.) Zlatko Hasanbegović, povjesničar: Suđenje zagrebačkom muftiji Ismetu Muftiću
- 5.) †Aleksandar, hrvatski arhiepiskop: Masakr nad Hrvatskom pravoslavnom crkvom
- 6.) Fabijan Dumančić, povijesni istraživač: Oslobođeni života i imovine
- 7.) Petar Mamić, povijesni istraživač: Presude sudova 1945. na robijanja u Lepoglavi
- 8.) Damir Borovčak, publicist: Tajne zgrada Đorđićeva 4 i Zrinjski trg 7

Nakon prošlogodišnjeg i ovaj, već drugi po redu Okrugli stol ponovno je, upravnosinkrono, bojkotiran od svih tzv. hrvatskih medija i političkih institucija za koje bi u demokratskom društvu bilo prirodno ne da tek budu nazočni na ovim skupovima već da su u najmanjem suorganizatori. Jedini mediji koji su prenijeli objavu skupa su hrvatski portali Direktno.hr te portal Hrvatskoga kulturnog vijeća. Začudojuće, njima se pridružio čak i jedan Facebook. O tome Damir Borovčak, spiritus movens i voditelj ovih okruglih stolova kaže: „Posjećenost: dupkom puna dvorana, svi su hrvatski mediji bili obaviješteni, ni jedan se medij nije odazvao, čak ni katolički domoljubni...

Glas koncila objavio je plaćeni oglas, nijedan izvjestitelj iz Glasa koncila, Hrvatske katoličke mreže, IKA, TV Laudato, Radio Marije, Z1, hrvatskih podcasteva nije nazočio... Pa kako onda istina može stići barem do hrvatske katoličke javnosti, ako već ne može do one političke?“

Poznata vrlo aktivna kolumnistica iz Istre prof. Lili Benčik otvorila je Okrugli stol svojim uvodnim izlaganjem o Savezu tzv. antifašističkih boraca i tzv. antifašista Republike Hrvatske (SABA RH).

Auktorica je istakla: „Zločin je zločin, ma tko ga počinio i u ime koje ideologije ga počinio, uvijek ostaje zločin. Žrtva je žrtva, bez obzira

tko je zločin počinio. Počinitelj je zločinac, bez obzira kojoj partiji, kojem svjetonazoru ili kojoj ideologiji pripadao, zločin ostaje zločin!

Tragedija svih ideologija je u tome što si ideolozi uzmu za pravo da u ime ideologije odlučuju o životu i smrti drugih ljudi. Razlika je samo

u odgovornosti i kazni! Koliko su i jesu li ideolozi odgovarali za počinjene zločine u ime ideologije? Zločini fašizma, nacizma i pridruženih ideologija kažnjeni su, dok zločini komunizma nisu, pa je u tome nedostatak svijesti i odgovornosti komunista, jer misle da su njihovi zločini dopušteni i opravdani.

Opravdavati zločine kao: 'popuštanjem kočnica', ili da se pobjednik 'nije znao nositi sa veličinom pobjede' ili da 'ustaška i partizanska žrtva nisu iste žrtve i nisu jednako zaslužile svijeću i sjećanje' je bezdušno, moralno i ljudski neprihvatljivo. Umanjivanje zločina komunizma i izjednačavanje s europskim antifašizmom, ukazuje na duboku amoralnost i nedostatak savjesti i svijesti o pogubnosti ideološke zasljepljenosti.“

U zapaženom izlaganju pater Božidar Nagy govorio je o nevinosti istaknutog i voljenog isusovca Josipa Mullera, koji je svojim plemenitim vjerskim djelima zaslužio da bude proglašen hrvatskim mučenikom.

†Aleksandar, hrvatski arhiepiskop u detaljnom je izlaganju opisao kakav su masakr počinili Titovi partizani i Titovi četnici nad Hrvatskom pravoslavnom crkvom. Iznosio je podatke o međunarodnom priznanju i korijenima HPC-a koji su daleko stariji od NDH. Uništenje HPC nije bilo samo vjersko pitanje tadašnje Jugoslavije već je bitna bila i i otimačina sve imovine Hrvatske pravoslavne crkve koja je provedena namjerom i izvršenjem Srpske pravoslavne crkve koja je time stekla znatne hrvatske nekretnine.

Ulaskom komunističke JNA u Zagreb i uspostavom nove vlasti 9. svibnja 1945., HPC je faktički prestala djelovati, a patriarh Germogen

je bio uhićen i pritvoren. Istraga nije trajala dugo jer je već 29. lipnja 1945. održano prvo (i zadnje) suđenje pred Vojnim sudom Komande grada Zagreba pod predsjedanjem zloglasnog kapetana Vlade Ranogajca. Njegovo zločinačko ime u Zagrebu i dan danas nosi jedna ulica na Jarunu. Zastrahujeće je da je patrijarh Germogen jedini poglavar jedne autokefalne crkve koji je ubijen u doba Drugoga svjetskog rata, a HPC jedina crkva uništena ubijanjem cijelog klera i dijela vjernika.

Srpska pravoslavna crkva je otela cijelokupnu imovinu Hrvatske pravoslavne crkve, uz pomoć denunciranja i suradnje jednog srpskog svećenika s partizanskim vlastima u Zagrebu što je rezultiralo smrtnom presudom Germogenu i cijelome klerute utjecajnim hrvatskim pravoslavicima. Za samo dvadeset dana od uhićenja presuda je već bila donesena i to na grupnom zločinačkom procesu u Zagrebu.

Povijesni istraživač Fabijan Dumančić iznio je stravičan prikaz osuđenih osoba na strijeljanje i vješanje u poslijeratnim mjesecima u Zagrebu. Tako je samo u lipnju smaknuto 452 osobe, u srpnju 481 ili ukupno samo u drugoj polovini 1945. čak 1.229 osoba!

Kao osmi, završni izlagač bio je organizator, istraživač i publicist Damir Borovčak koji je osvijetlio iz vlastitoga djetinjstva na Zrinjevcu tajne zgrada u Đorđićevoj i na Zrinjskom trgu iz kojih su se mjesecima čuli vapaji, zapomaganje i jauci pod batinama Ozne i „istražnih“ sudaca.

Nakon Drugog svjetskog rata zgradu je zaposjeo Republički sekretarijat unutrašnjih poslova. Zgrada je kolokvijalno nazivana Udbom, a to je bila zloglasna tajna policija u Jugoslaviji, osnovana 1946. preustrojem OZNE, Odjeljenja za zaštitu naroda. Bila je to zastrašujuća politička policija određena za obračun s disidentima i neprijateljima režima. Služila je za nadzor, zastrašivanje i likvidacije, a 1966. preimenovana je u Službu državne sigurnosti (SDS/SDB). Tu

su se provodila bativanja pod nazivom vođenja istražnih postupaka protiv protivnika komunističkog režima.

Vrijedi naglasiti da su izlaganja s prošlogodišnjeg okrugloga stola na istu temu prevedena na engleski jezik pa su tako tiskana dva Zbornika. Za kraj ove godine Damir Borovčak najavio je izlazak i drugog Zbornika te prijevoda na engleski jezik.

Na kraju jedna pozivnica:

Pozivamo Vas da nam se pridružite na

SVETU MISU ZADUŠNICU

ZA SVE ŽRTVE PARTIZANA 1945. U ZAGREBU

predvodi mons. IVAN ŠAŠKO, pom. biskup zagrebački

u crkvi Sv. Jeronima u Maksimiru, Zagreb,

u četvrtak 8. svibnja 2025. u 18:30 sati.

Foto: Damir Borovčak

Tekst: Javor Novak

<https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/47882-javor-novak-zagreb-8-svibnja-1945-i-posljedice>

Josip Pečarić

28. travnja u 12:02 ·

A BAŠ SAM OBJAVIO KNJIGU O DR. MARKIĆ

*Stvarno je uvreda usporediti Hod
za život gdje deseci tisuća hodaju
za zaštitu prava na život - sa
Kresovima na kojima par stotina
jugo-Možemos a trošku poreznih
obveznika veliča ubojicu Tita i
partizanska mučenja i ubijanja
civila u ZG. Kultura života vs.
Kultura smrti.*

Željka Markić

Robert Čulina

28. travnja u 10:44 ·

Dosta je bilo promatranja sa strane i vlastite lijenosti. Šutnja više nije opcija jer šutnja danas znači pristajanje na sustavno ponižavanje. Ovo što trenutna gradska vlast izvodi s Hodom za život nije nikakav "progres", nego najprizemnija institucionalna diskriminacija i uličarsko treniranje strogoće. Dok se Hod za život sabotira zabranama bina i sramotnim traženjem "popisa izvođača" kao u najgorim

vremenima cenzure, istovremeno se našim novcem obilato financiraju i slave Trnjanski kresovi.

Grad Zagreb pod ovom vlašću bez srama sponzorira veličanje režima i onih koji su odgovorni za strašne poratne zločine, mučenja i ubijanja civila po zagrebačkim ulicama i gorama.

Dok se slavi "oslobođenje" koje je tisuće zavilo u crno, onima koji danas hodaju za zaštitu svakog života podmeću se birokratski klipovi pod noge. To je ta njihova "uključivost" kroz novac poreznih obveznika za ideološke spomenike poratnim krvnicima, a zabrane i cenzura za obitelji i djecu.

Upravo zbog tih pokušaja da nas se pretvori u građane drugog reda u vlastitom gradu, ove godine idem prvi put. Idem jer ne želim financirati njihovu kulturu smrti dok oni pokušavaju ugasiti glas onih koji slave život. Vidimo se na Hodu!

Josip Pečarić
Gordana Zelenika

8.5.1945. PARTIZANI UŠLI U ZAGREB NA ČELU SA SRPSKIM DIVIZIJAMA, DONOSIMO POPIS VIŠE OD 100 STRATIŠTA KOJA SU POČINILI PARTIZANI U GRADU ZAGREBU NAKON 1945

Zagreb – Maksimir

Zagreb – dio zarobljenika na Maksimiru 1945.

POPIS STRATIŠTA KOJA SU POČINILI PARTIZANI U GRADU ZAGREBU NAKON 1945. ILI 8.5. 1945 GOD., KAD SU PARTIZANI UŠLI U GRAD NA ČELU SA SRPSKIM DIVIZIJAMA

1. Bukovečka šuma – broj žrtava nepoznat – Obavljane masovne likvidacije;
2. Brestovec – 1945 (poraće) – Ranjenici iz bolnice Brestovec i uhićeni domobrani odvede su u šumu gdje su likvidirani. Broj žrtava je nešto preko 50;
3. Čučerje (selo Trstenik) – srpanj 1945 – likvidirano 7 domobrana koji su najprije sebi iskopali grobove. Grobište je u zaseoku Fabijanec kod Trstenika;
4. Galovići – 1945 – likvidirano 13 njemačkih vojnika koji su zakopani u dva grobišta – ubili ih partizani;
5. Gornji Mikulići – likvidiran nepoznat broj njemačkih vojnika;
6. Dotrščina (šuma) – svibanj 1945 – broj žrtava 7 000 i više – postoji više grobišta; – poubijali ih partizani
7. Gornje Vrapče – 1945 – broj žrtava 2 000 – 2 500. Likvidirani zarobljenici iz logora Senjak i bačeni u špilju zvanu Dragulinec na Horvatnici. Žrtve su uglavnom bili Zagrebčani te bolesnici iz psihijatrijske bolnice u Vrapču. – patizani i vlast FNRJ;
8. Gornje Vrapče (Kolarska Gora) – 1945 – izvršene masovne likvidacije na više od 70 osoba;
9. Gornje Vrapče (u blizini Kolarske Gore) – 1945 – ubijeno oko 180 osoba i bačeno i zatrpano na šest lokacija;
10. Gornje Vrapče (špilja ispod kote Brežan) – 1945 – ubijeno i pokopano oko 30 žrtava;
11. Gračanska cesta – travanj i svibanj 1945 – Nepoznat veliki broj civila doveden i ubijen. Prilikom dizanja zemlje na mjestu zvanom Tri humka, iskopan je jedan od posmrtnih ostataka te bačen u Savu. Ostali su u masovnoj grobnici na tom mjestu;
12. Lokacije:

- I. Gračani (Stremec;
 - II. Ribnjak;
 - III. Matkov Brijeg;
 - IV. Golača;
 - V. Đurkov voćnjak;
 - VI. Lonjščina;
 - VII. Šiftarov vrt;
 - VIII. Šiftarov vinograd;
 - IX. Bešdićev vrt; Trnčićevo dvorište;
 - X. Trnčićev brijeg;
 - XI. Sljeme-Stare Sjenokoše;
 - XII. Okrugljak;
 - XIII. Banićevo dvorište;
 - XIV. Zlodijev brijeg;
 - XV. Peščenka;
 - XVI. Zdenčec (prva lokacija);
 - XVII. Zdenčec (druga lokacija);
 - XVIII. Zdenčec (treća lokacija);
 - XIX. Bjelčenica;
 - XX. Obernjak – Brestovac;
 - XXI. Krivćev brijeg (prva lokacija);
 - XXII. Krivćev brijeg (druga lokacija);
 - XXIII. Jelačićev brijeg (prva lokacija);
 - XXIV. Jelačićev brijeg (druga lokacija)
- 19.V.1945 – u svim ovim lokacijama ubijeno je i pokopano, što vojnika što civila do 2000;
13. Horvati – 1945 – u hrastovoj šumi, a cesti Zagreb Karlovac u krugu 500 m razbacano je preko 50 grobišta
14. Jarek – 8.V.1945 – žrtve su streljane, pretpostavlja se da su bili pripadnici domobranstva i ne zna se točan broj;
15. Jelenovač – svibanj 1945 – 12 osoba je streljano i zakopani su u potoku kod Čulumovićeve šume;
16. Kupinečki kraljevec (Hasan Breg) – uhapšeno 15 osoba, likvidirani i bačeni u jamu;

17. Lipnica (šuma Radovanec) – 1945 – uhvaćeno 10 njemačkih vojnika i streljano;
18. Ljubijaska ulica – svibanj 1945 – likvidirano preko sto hrvatskih i njemačkih vojnika i civila. Bačeni u jamu;
19. Kanal (logor) – 1945 – u taj su logor sabirali zarobljene hrvatske vojnike, koje su noću ispražnjavali likvidiranjem. Broj osoba nepoznat;
20. Prečko (logor) – 1945 – likvidirani zarobljeni hrvatski vojnici;
21. Maksimirska šuma – svibanj i lipanj 1945 – broj žrtava nepoznat. Dovažani đaci i studenti iz zatvora u Petrinjskoj ulici i streljani u Maksimirskoj šumi – partizani i vlasti FNRJ;
22. Perivoj Maksimir – svibanj 1945 – Nepoznat broj hrvatskih zarobljenih vojnika mučen i streljan. Zakopani u omrambene jarke u blizini zgrade Poljoprivrednog fakulteta;
23. Maksimir (ulica Gospočak) – svibanj 1945 – Prko 30-ak vojnika i civila vezanih žicom, bačene u jarak i rafalima pobijeni;
24. Markovo polje – 24/25. siječnja 1947 – dvije civilne osobe likvidirane i pokopane pokraj groblja;
25. Markuševac – svibanj 1945 – strijeljan veći broj osoba većinom civila;
26. Ulica Miholićev Put – 10. svibnja 1945 – streljano 108 hrvatskih vojnika;
27. Mirogoj (kraj krematorija) – 1945 – streljano mnoštvo osoba i zakopano podno krematorija;
28. Mlinovi – Nepoznat broj osoba zakopan nakon likvidacije;
29. Miroševac (kod potoka Trnava) – 1945 – streljano oko 40 osoba čiji su ostaci nađeni na istočnoj obali potoka;
30. Pedagoška akademija u Savskoj ulici – dovedeno oko 300 zarobljenika iz zatvora i streljano. Zakopani su u jamu u dvorištu Akademije. Jama je zatrpana i na njoj zasijano raslinje;
31. Šuma iznad Prečkog – svibanj 1945 – likvidirano 750 domobrana;
32. Pod Sljemenom – svibanj 1945 – sve su zatvorenike zatvora Nova Ves odveli i streljali i zakopali u jame pod Sljemenom;

33. Remete (šuma Bukovina) – 8. svibanj 1945 – zarobljeno i streljano 42 domobrana. Bačeni su u jarak između brijega Črešnjevac i Gospićek;
34. Remete (šuma Hrupić) – svibanj 1945 – likvidirano oko 50 osoba i bačeno u grabe;
35. Remete (u blizini samostana) – dovezeno oko 30 domobrana, rukama vezanih žicom ubačeni u iskopane rovove i pobijeni rafalom. Više je lokacija grobišta;
36. Remete (iznad krematorija, Fučkov jarak) – svibanj 1945 – nepoznat broj doveženih vojnika i civila steljan i pokopan;
37. Sesvete (Kučane) – svibanj 1947 – U vinogradima u Kučanima streljano 6 osoba;
38. Sesvete (Selčinska šuma) – poraće – nepoznat broj osoba dovežen, ubijen i pokopan;
39. Šestine – svibanj 1945 – broj žrtava oko 5 000. masovno grobište likvidiranih hrvatskih i njemačkih vojnika.
- Tu su i prema Gračanima bili žrtve i bolesnici zagrebačke bolnice i ranjenici.
- Kamionima su dovažani i likvidirani i zakopani.
40. Između Šestina i Gračana – svibanj 1945 – iz zagrebačkih bolnica su dovažani bolesnici i ranjenici i tu su streljani i zakopani;
41. Šestine (kod Lagvića) – svibanj 1945 – između 250 i 300 zarobljenih domobrana likvidirano je na putu prema Lagviću (prema potoku na lijevoj strani brijega);
42. Šuma Gliboki jarek – svibanj i lipanj 1945 – Kroz to vrijeme OZNa iz Sesveta je dovela osobe, mučila ih i likvidirala;
43. Šuma Resničina (između Sesveta, Resnika i Ivanje Reke) – od 8. V. do kraja lipnja 1945 – partizani i vlasti FNRJ dovele i likvidirale nepoznat broj osoba;
44. Šume Zagrebačke gore – 8. svibnja 1945 – Partizani su hrvatske vojnike i bolesnike iz bolnice Brestovac dovezli i poubijali u blizini bolnice;
45. Tuškanec (Dubravkin put) – od 10-20. svibnja 1945 – kamionima su dovožene žrtve, streljane i zakopane. Broj žrtava nepoznat;

46. Rijeka Sava – lipanj 1945 – nepoznati broj žrtava je kamionima dovežen na Savski nasip i uz maltretiranje likvidirane i bačene u rijeku. Bilo je tu i 40-ak djece u odorama „Ustaške uzdanice“ i 20 – 30 ranjenika;

STRATIŠTA – ZAGREBAČKA ŽUPANIJA:

7. Jastrebarsko (šuma Gović) – ljeto 1945 – veliki broj civila dovedena iz grada i okolice dovezeni i streljani;

48. Zaprešić (kod postaje Sutla) – svibanj 1945 – partizani doveli 6 civila pa ih streljali;

49. Zaprešić (živica kod Malekovića) – 1945 – broj žrtava do 700. Vršene masovne likvidacije – partizani;

50. Sv. Ivan Zelina (Dubovec Bisački goblje) – svibanj 1945 – vlasti FNRJ u više navrata likvidirali nepoznate vojnike;

51. Samobor (ulica Milana Reizera) – svibanj 1945 – U dvorcu je bio sabirni logor s oko 1500 osoba. U logoru su vršena streljanja sudionika Križnog puta. Broj žrtava na ovoj lokacije je oko 200. Grobište je obilježeno drvenim križem i spomen-pločom;

52. Samobor (Giznik) – 1945 – nepoznat broj osoba streljan i pokopan. Mjesto stradanja obilježeno je spomen-križom;

53. Samobor (Jelenščak) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Mjesto obilježeno spomen-križom;

54. Samobor (Stražnik) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Mjesto je obilježeno spomen-križom;

55. Samobor (kod Kerestince) – broj žrtava nepoznat. Vršene masovne likvidacije;

56. Samobor – Bobovica (kod mjesta) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Poznato je da je tu pogubljen jedan vod zarobljenih domobranskih vojnika;

57. Samobor – Povučnjak (šuma) – 1945 – Masovna grobnica domobrana. Likvidirano oko 300 domobrana;

58. Samobor – Rakov Potok (kod mjesta) – Vlasti FNRJ likvidirali oko 650 hrvatskih vojnika. Postoji više lokacija;

59. Samobor – Rakov Potok (Stupnik) – broj žrtava je nepoznat. Likvidiranja su vršena noću, a žrtve su bacane u jarke locirane uz cestu;

60. Samobor – Smerovišće (Vilinske jame) – Likvidirano oko 350 osoba. 210 Hrvata, 110 Srba i 30 Slovenaca;
61. Samobor – Velika Rakovica (kod mjesta) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Mjesto je obilježeno spomen križom;
62. Velika Gorica – Lijevi Štefanki – od 1943 do lipnja 1945 – broj žrtava je 660. Likvidirani su civili i hrvatski vojnici;
63. Velika Gorica (na putu za Kravarsko) – Streljano 60 djevojaka iz ženskog internata u Preradovićevoj;
64. Velika Gorica (Hrašće Turopoljsko) – Broj žrtava nepoznat. Tu su likvidirani doveženi zarobljenici iz zagrebačkih zatvora;
65. Velika Gorica – Buševac (šuma Brezik) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Streljani hrvatski vojnici i civili;
66. Velika Gorica – Dubranec (kod mjesta) – broj žrtava nepoznat;
67. Velika Gorica – Gudci (potok Peščenjak) – 1945 i 1946 – broj žrtava nepoznat. Na desnoj obali potoka kopane su jame u koje su bacali streljane zarobljenike;
68. Velika Gorica – Vukovina (Vukomeričke gorice) – broj žrtava je do 3000. Žrtve su pripadnici hrvatskog domobranstva;
69. Brckovljani – Lupoglav (kod mjesta) – svibanj 1945 – broj žrtava je 15 osoba. Osobe su izdvajane iz kolona Križnog puta i likvidirani;
70. Brdovec (šuma zvana Janekovićevo) – svibanj 1945 – broj žrtava nepoznat. Masovna grobnica;
71. Brdovec (brdovečko groblje) – broj žrtava oko 700;
72. Brdovec (Ključanska Gmajna – broj žrtava nepoznat. Likvidirano više osoba i bačeno u streljački vod;
73. Brdovec (Hercegovu) – broj žrtava do 700. Grobnice se nalaze na putu prema selu Zdenci. Uz veliko grobište se nalazi niz manjih na drugoj strani puta;
74. Brdovec (kod Rasadnika) – broj žrtava do 700;
75. Brdovec – Javorje (graba iza) – broj žrtava nepoznat;
76. Brdovec – Ključ Brdovečki (kod utoka Sutle u Savu) – broj žrtava nepoznat;
77. Brdovec – Prudnice (prema Lovačkom domu) – likvidirano do 1000 osoba;

78. Brdovec – Šenkovec (Pancer graba) – svibanj 1945 – broj žrtava nepoznat.

Likvidirano više osoba i bačeno u grabu

79. Brdovec – Šnkovec (kod mjesta) – broj žrtava 3000. Grobište se nalazi u pravcu od zdenca prema Šenkovcu;

80. Klinča Sela (šuma Raščak) – svibanj 1945 – broj žrtava 19;

81. Klinča Sela – Repišće (Šumbar) – 1945 – Likvidirano je oko 300 osoba civila i hrvatskih vojnika. Među njima su bili logoraši iz logora Kanal i Kerestinac. Postavljen spomen-križ;

82. Klinča Sela (Ravnice, Sakomani, Raščak i Pavučnjak) – poraće – Oko 250 logoraša (vojnici, civili i djeca) iz Jastrebarskog, Kanala i Kerestinca;

83. Klinča sela (Sakomani – Jarica) – svibanj 1945 – Likvidirani su sudionici Križnog puta, broj žrtava je nepoznat;

84. Kloštar Ivanić (voćnjak samostana karmelićanki) – 06.05.1945 – Likvidirano oko 40-ak hrvatskih vojnika i bačeni u jamu u voćnjaku;

85. Kloštar Ivanić – Bešlinec (groblje Svetog Trojstva) – svibanj 1945 – Na Križnom putu kroz selo Bešlinec u šumi Marča 8 osoba je likvidirano i zakopani su na istočnoj strani groblja;

86. Krašić (kod crkve sv. Ivana)- svibanj 1945 – do 300 žrtava – poubijali partizani;

87. Krašić (mjesno groblje uz crkvu sv. Ivana) – svibanj 1945 –

88. Krašić (mjesno groblje uz crkvu sv. Ivana) – svibanj 1945 – na ove dvije lokacije likvidirano je između 50 i 300 osoba;

89. Kravarsko (šuma između Kravarskog i Gornjeg Lukavca) – svibanj i lipanj 1945 – Likvidirano je oko 5000 osoba i zakopano u masovnu grobnicu;

90. Farkaševac – Donji Markovac (šuma Bolčanski Lug) – 1947 – ubijen 1 civil koji je u toku rata bio u hrvatskoj vojsci. Grob je označen križem;

91. Gradec – Haganj (šuma Novakuša) –svibanj 1945 – 16 pripadnika hrvatske vojske odvedeno u šumu i likvidirani;

92. Gradec – Haganj (šuma Doline) – 06.05.1945 – Zarobljeni hrvatski vojnici odvedeni u šumu Doline i likvidirani. Grobište se nalazi desno od ceste Haganj-Gradec. Podignut je drveni križ;
93. Pisarovina – Lučelnica (kod mjesta) – likvidirano 45 civila Hrvata;
94. Pokupsko – Cerje Pokupsko (u šumi kraj kapele sv. Petra) – Nepoznat veći broj osoba likvidiran i bačen u jame koje se nalaze na više lokacija;
95. Preseka – Šelovec (kod mjesta) – svibanj 1945 – Oko 20 zarobljenih njemaca je nakon mučenja likvidirano i bačeni na više lokacija;
96. Preseka – Šelovec (šuma Popovec – Bjelovarec) – **05.do** 08. 1945 – oko 30 njemačkih vojnika i Hrvata dočekani u zasjedi i pobijeni;
97. Rakovec (kod groblja) – svibanj 1945 – oko 20 njemačkih vojnika koji su poginuli u bitci ili likvidirani;
98. Rakovec – Lipnica (šuma Kolenica) – svibanj 1945 – broj žrtava nepoznat su njemački vojnici pokopani u dvije lokacije;
99. Rakovec – Valetić (livada) – 4 njemačka vojnika i jedan civil iz sačekuše pobijeni. Zakopani su na vododerini livade;
100. Sveta Nedjelja (Pakovica u polju) – 1945 – broj žrtava nepoznat. Grobište je označeno križem;
101. Sveta Nedjelja – Kerestinec (kod mjesta) – 1945 (poraće) – oko 350 logoraša iz Kerestince likvidirano. Postoji više grobišta;
102. Sveta Nedjelja (na putu od Svete Nedjelje do Jaske) – 1945 – broj žrtava 2000 – 3000. Likvidirana je kolona koja je išla s Križnog puta – poubijali partizani;
103. Žumberak (Sošice – Jazovka) – 1943 i 1945 – broj žrtava 447. Pripadnici hrvatske vojske likvidirani su odmah nakon bitke za Krašić 1943. godine. Između Sopte i Gornjeg Sela je prirodna provalija gdje su svaku noć, kroz 30-ak dana, vršene likvidacije. Likvidirano je 447 osoba, od toga 270 ranjenika zagrebačke bolnice Sveti Duh – poubijali ih partzani;
104. Žumberak (Kremenjak, Koriljak i Osovlje) – nepoznat broj likvidiranih Hrvata. Grobište se nalazi između Pečina i Kalja, u Žumberačkom gorju;

105. Žumberak (Pogana ili Zla jama) – poraće – u jami su zakopane brojne žrtve masovnih likvidacija;

106. Žumberak – Oštrc (kod mjesta) – 1945 – likvidirano oko 200 osoba. Jama se nalazi ispod mjesta

Josip Pečarić

HERMAN VUKUŠIĆ

"KRESOVI" SU PROBIJENI 🖐️🖐️🖐️🇧🇭

FAŠISTICKA ZABRANA ZA JEDNOG HRVATA- KADA ĆE VLAST SMIJENITI FAŠISTE U GLAVNOM GRADU?

Foto: Narod.hr

AU CONTRAIRE!

**ŠARIĆ: SENFE, JUGOSLAVENSKOJ ZASTAVI
JE ITEKAKO MJESTO NA TRNJANSKIM
KRESOVIMA**

7. svibnja 2026

Luka Šarić

Ne može proći svibanj bez visoke doze (**neo**)komunizma u Hrvatskoj. Čeka nas vatrena subota, dobrim dijelom i u doslovnom smislu. Na **Maksimiru** će se paliti baklje na utakmici Dinama i Hajduka, a na savskom nasipu gradska vlast i oni koji su ih birali **užgat će trometarske kresove** u čast zločinačkoj vojsci koja je u svibnju 1945. pobila više Hrvata nego JNA i četnici kada su zauzeli Vukovar 1991. godine. Iako su Kresovi eklatantan primjer čašćenja **propale komunističke jugoslavenske države i njezinih nositelja** – Komunističke partije Jugoslavije, Josipa Broza Tita i Jugoslavenske (narodne) armije – zagrebački gradonačelnik **Tomislav Tomašević** zvani Senf na konferenciji za medije je kazao kako **jugoslavenskoj zastavi** nije mjesto na Trnjanskim kresovima. „**Au contraire!**“, rekao bi Del Boy Trotter. Senfe, toj je zastavi itekako mjesto na Kresovima!

> **Markić i Vlahović o Trnjanskim kresovima: Kultura smrti; socijalni i sanitarni problem**

Terezin cvilež i degutantni prizor iz Kumrovca

Foto: Snimka zaslona (HRT)

Mjesec je započeo cviležom **Tereze Kesovije** za „dobrim starim vremenima“ i krvavim bravarom čija je vojska uništila njezin dom u Konavlima. Dok smo **Nedjeljom u 2** bez ikakve intervencije Ace na javnoj televiziji slušali naricanje za komunističkim ubojicom, već u ponedjeljak od ranog jutra mediji su nas zapitkivali gdje smo bili kada je umro Tito. Ne gdje smo bili kada je umro **zločinac i tamničar Hrvatske Tito**, već se impliciralo da je riječ o nekakvom **dobročudnom debeljku koji je gotovo sam pobijedio Hitlera i donio nam slobodu**.

Posebno je “emotivno” bilo u Kumrovcu gdje su **SDP-ovci i antifašistički crveni fašisti** pljunuli na žrtve ne samo komunizma već i Domovinskog rata te branitelje koji su gotovo goloruki ratovali protiv **Titove armije '91**. Ispred velikog kipa **komunističkog ubojice** stajala je i počasna straža s **hrvatskom zastavom**. Kakav degutantna prizor! Degutantno je i samo postojanje Titovog kipa na javnom mjestu bilo gdje u Hrvatskoj. Medijima je sve to bilo simpatično, uzeli su izjave i plasirali nam naslove koji sugeriraju da je Tito bio **otac domovine, samo koje? Ove slobodne i neovisne Republike Hrvatske koja je negacija njegove krvave države?**

> **Mostarkić Gobbo: Zašto se Tito još časti po hrvatskim gradovima dok kosti iz jama tiho vrište istinu?**

Tomašević: Jugoslavenskoj zastavi nije mjesto...

Vjerujem da će emotivno biti i **Tomaševiću**, sinu hrvatskog branitelja koji se borio protiv zvijezde petokrake koju su na glavi nosili ubojice i pljačkaši koje će zagrebački gradonačelnik pozdravljati pored Mosta slobode. Svake godine otkako sam nažalost čuo za Trnjsanske kresove, pomislim da me više ništa ne može iznenaditi u vezi tog **tragikomičnog derneka**. Prošle godine imali smo „**zmajeve za Gazu**“ i **bizarne LGBT radionice**. Program je bio za protrljati oči i zapitati se je li riječ o parodiji ili su organizatori Kresova doista skupina ljudi s ozbiljnim problemima za čiju dijagnozu nisam nadležan ni stručan.

Senf, koji obožava **petokraku**, kazao je novinarima početkom tjedna da jugoslavenskoj zastavi nije mjesto ni na kakvim prosvjedima, manifestacijama ili skupovima u gradu Zagrebu. Bilo mu je to teško izgovarati, malo je gledao i prema podu što je često znak laganja; vjerojatno su ga gledali **Rada i Vilim**, a vidim i Korlaet je iza njega **prekrštenih ruku vrlo ozbiljno slušao** svog šefa kako se ograđuje od zastave pod kojom je „oslobođen“ Zagreb. Potom je Senf izvadio „najjaču“ kartu i pozvao se na **ZAVNOH**. Te floskule više nitko ne doživljava ozbiljno osim **mladih partizana rođenih 1955.** koji drže vatrene govore u Brezovici i Kumrovcu. Neki bi pohvalili ovo ograđivanje Tomaševića od jugoslavenske zastave, no moje je mišljenje da je **toj zastavi itekako mjesto na Trnjanskim kresovima** i ondje bi trebala biti kao jasno svjedočanstvo što ta manifestacija doista jest i koje „vrijednosti“ zastupa stranka Možemo.

> **Praznik rada: Trst zgrozile jugoslavenske zastave i majice s Titom**

Jugoslavenskoj zastavi je mjesto na Trnjanskim kresovima

Na proslavi „Oluje“ Kninom se vijore **stotine hrvatskih zastava**. Na dan pada Bastille i velike vojne parade u Parizu francuska „Le Tricolore“ je glavni motiv. Isto je i na Dan neovisnosti u SAD-u. „**Stars and Stripes**“ neizostavan je dio obilježavanja američke neovisnosti. Gdje se god u svijetu obilježavaju vojne pobjede i veliki datumi za neku naciju, ondje dominiraju **nacionalne zastave i obilježja**. Stoga, nema razloga zašto se jugoslavenska zastava ne bi pojavila i uz zapaljene kresove dominirala savskim nasipom u subotu.

Partizani su **ratovali pod petokrakom i uspostavili komunističku Jugoslaviju**. U Zagreb nisu ušli pod **šahovnicom**. Štoviše, taj je hrvatski nacionalni simbol bio znak koji su nosili neprijatelji partizana. Neovisna hrvatska država bila je ideja **u potpunosti neprihvatljiva Komunističkoj partiji Jugoslavije i Titu**.

Foto: fah

> **Antifašistička komponenta Možemo: Trnjanski kresovi kao slika programa stranke**

Plava partija stvorila je one koji pale Kresove

Dok su se ostale zemlje istočne i srednje Europe obračunale s nasljeđem komunizma i njegovim strukturama, kod nas on i dalje živi kroz djecu komunizma, medije koji nisu naši, političare koji dobrim dijelom s nostalgijom gledaju prema državi koja se stvorila i propala u krvi, a za života je ubijala Hrvate po svijetu; te kroz i dobar dio naroda koji još uvijek glasa ili za originalnu crvenu Partiju ili za onu zamaskiranu u plavu boju, stranku koja je iz općenarodnog i državotvornog pokreta postala sinonim za sve što je loše u državi. Odnosno, i tu su stranku zauzeli crveni, bacajući partijske knjžice i učlanjujući se u novu “demokratsku partiju”.

Danas, sve što u HDZ-u imalo vrijedi je na marginama, u društvima osnivača, savjetodavnim tijelima koje nitko ne sluša i drugim strukturama stranke koje nemaju nikakvog utjecaja na visoku politiku i vođenje države. To je rezervirano za plave partijce i njihovu djecu. Za one koji nisu ratovali već su u europskim prijestolnicama i na Zrinjevcu ispijali kave. To su uostalom i ljudi koji godinama našim novcem hrane one koji pale Kresove i ljudi koji su onemogućili lustraciju jer bi i sami zbog nje nestali iz javnog života, odnosno bili bi uskraćeni za vlast i visoke državne funkcije.

Hrvatska ljevica bi obilježavala Dan Europe

Kako bi bilo lijepo živjeti u državi u kojoj bi imali hrvatsku ljevicu koja ne pali kresove već se zbilja fokusira na radništvo i ne gaji simpatije prema zločinačkom režimu koji je bio negacija današnje slobodne i demokratske Hrvatske. Kada bismo zbilja imali hrvatsku ljevicu, ona bi napunila Trg bana Josipa Jelačića na Dan Europe, ako već ne može pojmiti hodati za obitelj i nerođenu djecu.

Nije li to zanimljivo i znakovito? Senf je izmjestio Dan Europe na Trg kako bi opstruirao Hod za život, a srce ga ionako vuče na savski nasip. Na Trgu će se eventualno pojaviti tek formalno i brzo zbrisati pred onime što će ondje prolaziti, a što mu izaziva grozu i

nemir – **obitelj, mame, tate i djeca**. Hrvatska koja je otvorena životu, nasuprot onoj „antifašističkoj“ koja se više identificira sa **smrću** – partizanskim „oslobađanjima“.

Foto: Grad Zagreb, na slici: Tomislav Tomašević sa zamjenicima Danijelom Dolenc i Lukom Korlaetom

Gradska vlast bi trebala obilježavati izlazak JNA iz Zagreba 1991.

U lustriranoj Hrvatskoj ova bi svibanjska subota bila obilježena **mirnim hodom građana koji slave život, nogometnom utakmicom i bezazlenim političkim folklorom** za Dan Europe.

Međutim, ne živimo u toj Hrvatskoj koju sanjaju generacije Domovinskog rata i nakon njega. Kada bi Tomašević svim srcem vjerovao u riječi koje je izrekao na temu jugoslavenske zastave na Trnjanskim kresovima, **te manifestacije uopće ne bi bilo**. Grad ne bi bio pokrovitelj. Kada bi Senf, Korlaet i Dolenc doista vjerovali u to, ne bi pozdravljali ulazak partizana u Zagreb, već njihov **izlazak**

iz glavnog grada Hrvatske nakon bitki za vojarne u jesen 1991. godine.

Nadam se razdoblju života kada o ovome i sličnim temama više neću pisati, osim možda kao povjesničar, kada će se Kresovi konačno **ugasiti i završiti na smetlištu povijesti** gdje im je i mjesto, zajedno s „osloboditeljima“.

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-senfe-jugoslavenskoj-zastavi-je-itekako-mjesto-na-trnjanskim-kresovima>

Josip Pečarić

FAŠISTI O FAŠIZMU: DRŽT'E LOPOVA

Tportal.hr

Dobivamo jako puno prijetnji na društvenim mrežama, i kao pojedinci i kao udruga, rekla je jedna od organizatorica događaja i članica

inicijativa MAZ koja to pripisuje "strašnoj retorici nasilja u javnom prostoru".

https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/organizatori-o-prijetnjama-koje-su-im-upucene-to-je-dio-rastuceg-fasizma-20260509?utm_source=facebooktportal&utm_medium=fanpagetportal&utm_campaign=facebookshare&fbclid=IwY2xjawRtPIFleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjIyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHvxcLoLIUjYHLAWaYGNd41cYbLb9ZPe-nIT-PGn4YlJza8gPI59j597EiKQp_aem_RX9KNs8_rIOdWEtXzKaRgQ

Josip Pečarić

Barbara Barba Jonjić se osjeća fantastično.

VRHUNAC LUDILA

Ahmetovićka planira braniti Hrvatsku od Hrvata
Nestvarno 🤔😂

Josip Pečarić**Mirela Ahmetović...**

@MirelaSdp

Prati

Ovi ljudi prijetnja su pravima žena i guraju nas u Srednji vijek. Nažalost, imaju pozadinsku podršku "europejca" Plenkovića kojemu već o glavi rade desni "sokolovi" u HDZu. Briga me za Plenkovića, neka žanje što je sijao, ali Hrvatsku ćemo obraniti od ovakvih.

**THOMPSON UZ ŽELJKU
MARKIĆ NA "HODU ZA
ŽIVOT"**

Robert Čulina

VRHUNAC APSURDA!

Mirela Ahmetović, bošnjačkih korijena i projugoslavenskih stavova, 'brani' nas od naših vlastitih simbola. Dok nas straši 'Srednjim vijekom', oživljava retoriku 1945., a mainstream mediji je citiraju bez mrvica kritike. Ne treba hrvatsku nacionalnu državu braniti netko tko ideološki ne podnosi njezine temelje.

Josip Pečarić

Od stoljeća sedmog tu Hrvati dišu

MARKO PERKOVIĆ
THOMPSON

Jer ovo nije koncert. ❤️
Ovo je duhovni boj
protiv laži, protiv straha,
protiv onih koji žele da
pokleknemo.
Ovdje se ne diže oružje,
nego glas. ❤️
Ovdje se ne broje meci,
nego srca koja kucaju za
Domovinu i Krista. ❤️
Jer nije Thompson meta
– meta je sve što u sebi
nosi Boga, Hrvatsku i
istinu. ❤️

Veselka Pucelj

Foto: fah, Dorja Šlogar, Montaža: Narod.hr

'3:0 ZA MARKA'

GRAĐANI SE RUGAJU TOMAŠEVIĆU NAKON HODA: POGLEDAJTE ŠTO MISLE O KUKANJU ZBOG THOMPSONA

10. svibnja 2026. u 10:00

Zagrebački gradonačelnik **Tomislav Tomašević** izrazito je nezadovoljan što je **Marko Perković Thompson** kao sudionik **Hoda za život** pozvan na pozornicu na Zrinjevcu gdje je otpjevao jednu pjesmu. Gradonačelnik je organizatore Hoda optužio za “**lažiranje**” **popisa izvođača**. Ispod videa jednog mainstream medija koji je vrlo blizak ljevici dominiraju komentari u kojima se građani **rugaju** Tomaševiću. Izdvajamo najbolje.

> **Markić: Nismo lažirali popis izvođača, lažiranjem se bave Tomaševići ljudi na Hipodromu**

Izjavu za medije Tomašević je dao na savskom ansipu gdje je **9. svibnja** s ekstremno lijevim udrugama slavio **partizanske zločince** koji su 8. svibnja 1945. okupirali Zagreb i uspostavili **totalitarnu komunističku Jugoslaviju po uzoru na Staljinov SSSR**, prilikom čega su izvršili nezapamćene pokolje Hrvata te sveopću pljačku imovine.

Foto: fah

Tomašević: Jasno je da zabrana stoji

Na pitanje hoće li iduće godine **zabraniti održavanje Hoda za život** jer se pojavio Thompson i zapjevao jednu pjesmu, Tomašević je odgovorio da je **zabranu moguće provesti u prostorima u vlasništvu grada**.

“Što se tiče zabrane, nju je najefektivnije moguće implementirati u prostorima koji su u vlasništvu Grada Zagreba – tu govorimo o **Areni**,

Hipodromu – i jasno je da ta zabrana stoji i da Thompson tu više **neće moći zarađivati**. Kad je riječ o javnim površinama, moram priznati da mi je dosta nevjerojatno da su organizatori Hoda za život išli **lažirati popis izvođača** na Zrinjercu da bi Thompson na Zrinjercu otpjevao jednu pjesmu”, rekao je gradonačelnik Tomašević. Dodao je da mu ne smeta “**Lijepa li si**” koju je Thompson otpjevao, nego “lažiranje potpisa izvođača”. Kazao je kako dozvolu za “Hod za život” daje **policija**, a ne grad, jer je u pitanju javno okupljanje. Što se tiče dozvola Grada Zagreba, Tomašević je rekao: “**To ćemo još vidjeti...**”

> **Thompson na Hodu zapjevao s građanima 'Ravnotežu', a na pozornici izveo 'Lijepa li si'**

Kao mjesto za odabir komentara nasumično smo izabrali 24 sata, medij koji nimalo nije sklon inicijativi Hod za život. Evo koje smo komentare pronašli, a koji savršeno ocrtavaju **odnos Tomaševića prema građanima i inicijativama s kojima se ne slaže**, pa tako i s Thompsonom kojem zamjera izvođenje budnice iz Domovinskog rata zbog stiha "**Za dom spremni**", što je pozdrav legalne postrojbe koja je branila Hrvatsku.

Foto: Dorja Šlogar

'Thompson 3, Tomašević 0'

Mnogi komentari upućuju na to da Tomašević pjevaču **odrađuje odličnu reklamu**. Također, građani su prepoznali kako si gradonačelnik zabija **autogolove** sa zabranama.

"Nikad više Thompson nije pjevao u Zagrebu nego od kad je senfić gradonačelnik."

“Tomaševiću, u javnosti se i pojavljuješ samo kad je Thompson u pitanju, za tebe bolje da **stalno pjeva.**”

“Tomek, pazi da sljedeće godine Hod za život ne bi imao opet **500.000 ljudi** pa da kmečiš nemoćan.”

“Treći put ispadaš magarac, Tomice.”

“Jbt Tomek, **tebe jadnog uvijek prevare k'o Fatu prostitutku!**”

“Je li ovo sada znači da može pjevati na **dočeku** u slučaju pobjede hrvatske reprezentacije, ako će pjevati besplatno kao i na dočeku rukometaša? Jer Thompson zarađuje na koncertima, ali **onda doček može?**”

“Ti si još dvi tri godine tu, a Thompson je **više puta puta piva u Zagrebu za vrime tvog mandata**, ima je najvelebniji koncert u povijesti svita i okolice za vrime tvoga mandata haha...”

“**Thompson 3, Tomašević 0**”; “**3:0 za Marka!**”

“Ovaj ne kuži da se **rugaju** sa njim.”

> **Tko je od poznatih hodao za život, obitelj i Hrvatsku u Zagrebu?**

Građani Tomaševiću: ‘Zagreb nije tvoj’

Mnogi su zgroženi što jedan **demokratski izabran gradonačelnik** zabranjuje pjevanje kao da je riječ o razdoblju komunističke Jugoslavije te se ponaša kao da je Zagreb njegovo vlasništvo.

“**Tko si ti da zabraniš!?** Hrvatski narod pjeva i pjevat će pjesme od Thompsona.”

“Kad će neki ljudi na vlasti shvatiti da **predstavljaju građane i da vlasništvo grada nisu njegove ili njezine prostorije i neke ustanove, nego vlasništvo građana RH.** Svoje frustracije ostavite doma i doma možete i smijete raditi što vas volja.”

“Ti ne možeš zabraniti ništa. **Zagreb nije tvoj.** Ti si sramota za tako lijep grad koji se guši u smeću.”

“**Ma tko si ti da zabranjuješ ikome da pjeva?** Daj, opet si fulao terapiju.”

“Čovječe, tvoja **mržnja prema jednom čovjeku i narodu je za svaku osudu.** Gradonačelnik treba biti nepristran i svima dati jednaku

moćnost, a da pjesma smeta i izvođač to je poražavajuće za jednog gradonačelnika, ako imaš malo morala podnesi ostavku.”

Foto: Snimka zaslona, 24 sata, Facebook

1 od 7

Tomaševiću u javnosti se i pojavljuješ samo kad je Thompson u pitanju, za tebe bolje da stalno pjeva

12 h

Sviđa mi se

Odgovor

681

Više je od 2000 komentara i gotovo svi su negativni.

> **Dr. Markić: Tomašević je zabranio Hodu za život Trg bana Jelačića jer se boji nastupa Thompsona**

<https://narod.hr/hrvatska/gradani-se-rugaju-tomasevicu-nakon-hoda-pogledajte-sto-misle-o-kukanju-zbog-thompsona>

Josip Pečarić
Robert Čulina

PROFIL TROLOVA

Tko su ljudi koji se kriju iza lažnih profila?

Zadnjih dana gubim previše vremena na napade trolova, pa je vrijeme da ih demistificiramo. Ovo nije samo par "čudaka", već dosta velika i često organizirana skupina ljudi sa sličnim obrascima ponašanja:

-Psihološki profil

Dominiraju sadizam, narcizam i niska empatija. Oni ne žele raspravu, već uživaju u tuđoj ljutnji i nanošenju boli riječima.

-Tko su oni?

Većinom muškarci (20-35 godina), frustrirani ili nevidljivi u stvarnom životu. Anonimnost im daje "hrabrost" koju licem u lice nikada nemaju.

-Ideološka podvala?

Kod mene često koriste čudna generička imena, nerijetko srpska (provociranje temama Domovinskog rata) ili bošnjačka (Jugoslavija). Ciljano gađaju najosjetljivije točke kako bi izazvali podjele.

-Zašto to rade?

Iz zabave, osjećaja moći ili čiste osvete. Ipak, ne budimo naivni, na Balkanu je velik broj njih plaćen i organiziran kako bi sustavno širi mržnju i guši svako drugačije mišljenje.

Ovo nije šaćica izoliranih slučajeva, već ozbiljno uvezana ekipa koja zagađuje javni prostor svojim kompleksima. Najbolji odgovor? Ignoriranje njihovog postojanja, jer bez naše reakcije, oni su nitko i ništa

Josip Pečarić**Robert Čulina****ZAGREBAČKA "ANTIFA" I HRVATI IZ BIH,
IDEOLOŠKI RAT PROTIV USPJEŠNIJIH OD SEBE**

Animozitet hrvatske "progresivne" ljevice prema Hrvatima u Bosni i Hercegovini nije samo plod ideološkog neslaganja, već opasna mješavina političke frustracije i sirovog kulturnog elitizma.

Za prosječnog zagrebačkog "antifašista", Hrvat iz BiH je tek dežurni krivac za svaki njihov izborni poraz i "rezervni glasač" kojeg krive za

vlastitu političku nemoć u Hrvatskoj. Dok se taj narod u susjednoj državi bori za goli politički opstanak i ustavnu ravnopravnost, salonska ljevica njihovu borbu za legitimno predstavljanje besramno etiketira kao nacionalizam ili fašizam. Time svjesno drže ljestve unitarističkim politikama koje bi Hrvate najradije pretvorile u obespravljenu manjinu, prodajući to pod krinkom tobožnjeg građanskog progresa.

Poseban apsurd leži u činjenici da perjanice te scene često i same vuku izravne korijene iz Bosne ili Hercegovine. No, umjesto solidarnosti s vlastitim narodom, oni svoje porijeklo koriste kao svojevrsnu licencu za pljuvanje po rodnom kraju. Riječ je o klasičnom kompleksu dokazivanja u novoj sredini; da bi postali dio "zagrebačke urbane elite", oni moraju postati najžešći kritičari vlastite tradicije i identiteta. Taj radikalni otklon od korijena služi im kao ulaznica u krugove u kojima je "kamenjarski" identitet sinonim za nazadnost, dok oni sebe vide kao prosvijetljene misionare koji bi "ognjem i mačem" uvodili građanske koncepte tamo gdje se ljudi bore za osnovna prava.

Ipak, u pozadini te neskrivene mržnje krije se i duboki kompleks manje vrijednosti. Dok se "antife" bave teoretskim aktivizmom po zagrebačkim kabinetima i udrugama, Hrvati iz BiH godinama dominiraju realnim sektorom i nacionalnim ponosom. Od sportskih terena, gdje čine samu kralježnicu hrvatskih reprezentacija, do vrhunskog biznisa i modernog poduzetništva, njihova prodornost i radna etika postali su ključni motori razvoja moderne Hrvatske. Upravo ta dominacija i činjenica da su ti "ljudi s ruba" postali lideri u gospodarstvu i sportu, najviše iritira one koji bi ih radije gledali kao stereotipne objekte ismijavanja.

Na kraju, taj "urbani šovinizam" samo je loša maska za nemoć. Hrvati u BiH su ljevici tek ideološko strašilo koje im služi da opravdaju vlastito postojanje i privuku pokoji poen na sijanju razdora unutar istog naroda. Potpuno su slijepi za činjenicu da je upravo taj narod Hrvatskoj podario njezine najveće pobjede, najuspješnije tvrtke i najvitalniji dio populacije, dok oni u svom ideološkom sljepilu i dalje jurišaju na vjetrenjače, boreći se protiv uspješnijih i sposobnijih od seb

Josip Pečarić
Robert Čulina

Gđo Orešković

Vi se zapravo ne borite za pravo nego se borite protiv naroda koji je konačno odbio biti talac vaših podrumskih ideologija.

Vaš post je čista ideološka histerija i salonski prezir. Hipodrom nije bio manifestacija sile za rušenje Ustava nego najveće okupljanje običnih Hrvata u novije vrijeme. Vas plaši što stotine tisuća normalnih ljudi ne kleče pred vašim antifa oltarom. Antifašizma nema u Ustavu RH. Spominje se samo ZAVNOH u preambuli uz Domovinski rat koji je jedini pravi temelj suvremene Hrvatske.

Vi lažete da je antifašizam ustavna svetinja samo da biste nametnuli svoj jednostrani narativ.

Vi i Dabro ste zapravo isti sociopolitički profil i ista razina. Oboje ste podkapacitirani političari za normalnu Hrvatsku. On pjeva Paveleću a vi histerizirate nad Titom i Jugoslavijom. Razlika je samo u smjeru dok je mentalni sklop identičan i podrumski.

Napadate navijače kao podobrazovane? To je taj vaš prozirni elitizam. Među tim ljudima nalaze se svi od vrhunskih kirurga inženjera i radnika pa do uspješnih odvjetnika koji za razliku od vas ne žive od prodavanja magle i politiziranja nego od stvarnog rada. Ti ljudi ne trebaju vaše upute za domoljublje. Bili su prvi u rovovima 1991. dok su vaši teoretičari bili u podrumima a i danas su prvi na ulici kad god narodu treba pomoći.

Prestanite vrijeđati vlastiti narod samo zato što odbija plesati kako vaša sekta svira. Vaša tolerancija je farsa koja završava tamo gdje počinje narodna ili rock pjesma pod kojom se Hrvati ujedinjuju. Umjesto lovljenja ustaša na svakom koraku pozabavite se korupcijom i odlaskom mladih. Vaša retorika ne čuva Hrvatsku nego je truje

Josip Pečarić
Ivica Granic

SELEKTIVNA LOGIKA MENTALNE JUGOSLAVENKE DO

Dalija Orešković (DO) je u objavi na Facebooku 9. svibnja 2026. eksplicitno prozvala Željku Markić i Hod za život ovako: 'Željka Markić u Hodu za život okuplja ljude iz Livna, grada u BiH, da u Zagrebu pametuju kakve bi zakone o pobačaju trebala imati RH.'

Istovremeno mentalna jugoslavenka DO aktivno podržava i ide na Trnjanske kresove gdje joj očito ne smetaju Slovenci, Bošnjaci, Srbi ili bilo tko drugi tko dođe.

Primjetno je od strane DO i sličnih postjugoslavenskih elemenata fokusiranje na Hrvate iz BiH, kao da su nekakvi strani uljezi koji nemaju pravo sudjelovati u javnom životu u Zagrebu.

Možda bi DO ipak trebalo podsjetiti kako su Hrvati iz BiH etnički i nacionalno posve isti narod kao i Hrvati iz RH, i koji previše ne mare za Brozove granice. Oni, kao i DO, imaju hrvatsko državljanstvo, glasaju na izborima, služe u vojsci, plaćaju poreze kad rade ovdje itd. A predivno Livno je klasično hrvatsko područje u BiH, slično poput Krapine u RH, recimo.

Kritizirati Livnjake samo zato što dolaze na pro-life skup u glavni grad vlastite nacije je klasičan primjer unutarnjeg etničkog šovinizma, nešto što se često viđa kod određenog dijela ljevice i skupina dekadentnih zagrebačkih našmrkanih elitista.

Ako su postjugoslavenskim elementima poput DO problem 'stranci koji pametuju u RH', zašto onda ne smeta kad na lijeve skupove, kresove, protuprosvjede itd. dolaze ljudi iz drugih republika bivše Jugoslavije i koji uopće nisu Hrvati? Ili kad se u politici i medijima slušaju glasovi iz Sarajeva, Beograda ili Ljubljane kad odgovaraju narativu.

Čudan je to trend. Istovremeno se forsira multikulturalizam prema svima osim prema onima koji dijele isti nacionalni identitet, ali drukčije vrijednosti.

Kritika 'pametovanja iz Livna' je zapravo jeftina poruka da bi neki Hrvati trebali ostati tamo gdje jesu i ne miješati se u 'naše zagrebačke progresivne poslove'.

Što je dosta ironično za nekoga tko voli antifašističku retoriku o bratstvu i jedinstvu, i kome, gle čuda, baš ni u čemu ne smeta bosanski posavljak Tomislav Tomašević.

Ili je DO, zbog nekih svojih razloga, baš posebno ciljala Livnjake. Možda zbog Livnjaka Dalića, ili Mate Rimca. Ili braće Kovač, Davora Šukera možda. Da nije u pitanju slikar Gabriel Jurkić, glumica Gordana Boban možda. Livnjak je i Ivica Propadalo, slikar, scenograf i dizajner, da nije on nešto kazao što nije smio. Možda ju je Livnjak pisac Edo Popović nešto naljutio.

Vrag bi ga znao. A i što su svi oni u usporedbi s DO, s njezinim epohalnim postignućima i doprinosom ukupnom hrvatskom prosperitetu, pozicioniranju, identitetu, kulturi i slično tome. Ti obični livanjski pikzibneri, nisu joj ni do koljena. Između ostalih to su prepoznali i urednici stranice 'Obnovimo Krajinu', ili slično, gdje je bome često citirana. Na čemu iskreno congratulations.

Josip Pečarić

Robert Čulina

17. travnja u 09:02

VODA DO VRATA!

Optužnica protiv Ivane Kekin samo što nije. Istražitelji je vide kao mozak operacije dok drži prodike Hrvatskoj o moralu.

Prema saznanjima **Dnevno.hr** u idućih nekoliko tjedana stiže optužnica protiv saborske zastupnice Možemo Ivane Kekin. USKOK je vidi kao glavnog mozak afere s gradskim zemljištem u Momjanu kupljenim daleko ispod tržišne cijene kako bi proširili okućnicu svoje istarske vile.

Ključni dokaz je izjava bivše pročelnice Jelene Perosse koja je navodno rekla kako je sve dogovoreno s Ivanom.

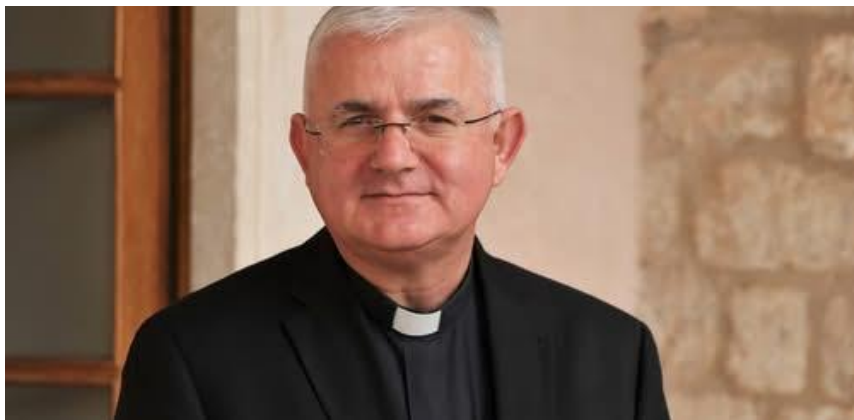
Dok se to kuha Kekin i dalje drži prodike cijeloj naciji o etici femicidu i korumpiranoj desnici.

Uvalila se u blato do vrata a i dalje drži moralne prodike drugima. Klasična ljevičarska fora. Za sebe jeftina zemlja i luksuzna vila za narod zabrane i prodike o poštenju.

Josip Pečarić

19. prosinca 2025.

https://narod.hr/vjera-i-kultura/ostro-i-iskreno-pismo-nadbiskupu-uzinicu-iz-pera-pukovnika-u-miru-u-cijoj-sluzbi-su-vasi-istupi?fbclid=IwY2xjawRqcr5leHRuA2FlbQIxMQBzenRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeO_6JJEMwmLF22_U9Aq-0leMe1MOwn9uGEmowJjbrR2mDczy1w93uCUnkHb8_aem_tc-bGECnIIOHcKyoNR9bDQ

NAROD.HR

Oštro i iskreno pismo nadbiskupu Uziniću iz pera pukovnika u miru: 'U čijoj službi su Vaši istupi?' – narod.hr

ROBERT ČULINA

OŠTRO I ISKRENO PISMO NADBISKUPU UZINIĆU IZ PERA PUKOVNIKA U MIRU: 'U ČIJOJ SLUŽBI SU VAŠI ISTUPI?'

19. prosinca 2025. u 21:00

Robert Čulina, diplomirani inženjer elektrotehnike, veteran 1. gardijske brigade

Tigrovi i pukovnik u miru, poslao je pismo riječkom nadbiskupu, **mons. Mati Uziniću**. Čulina koji se u pismu potpisao kao 'vjernik Katoličke Crkve koji ne traži Crkvu koja se sviđa svijetu, nego Crkvu koja ostaje vjerna Kristu, osvrnuo se na nedavne Uzinićeve istupe u medijima u kojima je oštro kritizirao **molitvu krunice na trgovima**. Pismo Roberta Čuline prenosimo u cijelosti.

Poštovani gospodine nadbiskupe, pri čitanju Vaše nedavne izjave za RTL, u kojoj **propitujete vjeru patera Božidara Nagyja**, molitelja koje vodi i sudjeluje u **javnoj molitvi Krunice**, nameće se pitanje: zašto se autoritet i iskustvo doajena pastorala u Katoličkoj Crkvi dovodi u pitanje na ovakav način? Ova refleksija zahtijeva ozbiljno promišljanje jer se tiče vjere i povjerenja vjernika prema klerima koju su svoj život i zvanje posvetili radu s mladima u vrlo teškim i rizičnim vremenima.

Za moju generaciju, vjeronauk u Palmotićevoj osamdesetih godina bio je temelj znanja i duhovnog oblikovanja a napadan je na sličan način i skoro od istih ljudi koji danas rade napade na Crkvu. Upravo tada smo učili cjelovito razlikovati grijeh i osobu, sakrament ispovijedi i oprost, te značenje blagoslova. Unatoč Vašim dvosmislenim javnim izjavama, njegov pastoralni primjer bio je i ostao uzor mojoj generaciji, potičući iskrenu vjeru, odgovorno propitivanje i poštovanje crkvenih razlučivanja. A o osnivanju i radu te koristi Papinskog hrvatskog zavoda svetog Jeronima u Rimu, Vi nadbiskupe znate sve ili skoro sve.

>Mons. Uzinić napao molitvu krunice na Trgu; evo što drugi biskupi kažu

Obraćam Vam se kao vjernik Katoličke Crkve koji s poštovanjem priznaje težinu i odgovornost biskupske službe, ali koji ujedno osjeća savjesnu obvezu javno izraziti ozbiljnu zabrinutost zbog smjera, sadržaja i posljedica Vaših učestalih javnih istupa.

Poruka Uziniću: *Ateisti i ideološki sekularni kritičari koriste Vaše citate kao argumente u napadima na Crkvu i vjernike*

Vaše izjave, intervjui i komentari, osobito oni vezani uz moralna, antropološka i pastoralna pitanja, sve se češće pojavljuju u medijima i kod novinara koji su dugogodišnje kritički, pa i otvoreno neprijateljski, nastrojeni prema Katoličkoj Crkvi. Takvi mediji i sekularni komentatori redovito citiraju Vaše dvosmislene izjave i interpretiraju ih kao znak liberalizacije Crkve, čime se stvara lažni dojam da Crkva odustaje od svojih temeljnih učenja. Posljedično, ateisti i ideološki sekularni kritičari koriste te citate kao argumente u napadima na Crkvu i vjernike, što dodatno otežava vjerodostojno i jasno svjedočenje istine u javnosti.

Posebnu zabrinutost izaziva činjenica da se Vaši intervjui i izjave upravo u tim medijima redovito ističu, afirmiraju i interpretiraju kao korektiv službenom crkvenom nauku. Time se stvara dojam da ste Vi poželjan sugovornik ne zato što vjerno tumačite crkveni nauk, nego zato što Vaše riječi mogu poslužiti kao alat u narativu koji Crkvu želi prikazati podijeljenom, nedosljednom ili u procesu odricanja od vlastitih temelja.

>Andrijanić reagirao na mons. Uzinića: Poljski biskupi nisu se ogradili od muške krunice; upravo suprotno

Davanje intervjuja novinarima i platformama koje otvoreno kritiziraju Crkvu samo po sebi ne mora biti problematično. No ono postaje ozbiljno pitanje kada se pritom **ne ispravljia jasno pogrešan ili ideološki okvir pitanja**, ne inzistira na **cjelovitom crkvenom učenju** i kada se ostavlja prostor da se Vaše riječi koriste selektivno i instrumentalizirano protiv same Crkve.

Različite poruke pastira

Posebnu zbunjenost među vjernicima izaziva jasno uočljivo **razilaženje između Vaših javnih poruka i poruka drugih crkvenih pastira**, osobito predsjednika Hrvatske biskupske konferencije, zagrebačkog nadbiskupa mons. **Dražena Kutleše**.

Dok nadbiskup Kutleša u svojim istupima dosljedno naglašava temeljna razlučivanja katoličkog nauka između osobe i grijeha, između pastoralne blizine i moralne prosudbe, između blagoslova i sakramentalnog oprosta, Vaši javni nastupi često ostavljaju dojam da se ta razlučivanja ublažavaju ili ostavljaju nedorečenima, osobito u medijskom prostoru koji takvu neodređenost rado koristi i reproducira.

>Tko je Sanja Sarnavka, 'micateljica klečavaca' i strastvena aktivistica za pobačaj?

Katolička Crkva jasno uči kako oprostjenje grijeha pretpostavlja ispovijed, obraćenje i napuštanje grešnog života, dok blagoslov, iako nije sakrament, nikada nije neutralan znak, nego u javnoj i teološkoj svijesti označava Božju naklonost prema onome što se blagoslivlja, iako mi blagoslivljamo i ono što nije svjesno stvorenje božje (polja, more, stvari...) pri čemu ispada kako svjesno ljudsko biće stavljate u razinu nesvjesnog i beživotnog.

Kada jasnoća izostane, stvara se dojam da Crkva mijenja nauk pod pritiskom medija

U javnom prostoru protivnici Crkve te razlike često brišu. Upravo zato se od crkvenih pastira očekuje iznimna jasnoća. Kada ta jasnoća izostane, stvara se dojam da Crkva mijenja nauk pod pritiskom medija, a ne da vjerno tumači Evanđelje. Takve situacije dodatno koriste ateisti i sekularni kritičari, koji citiraju Vaše dvosmislene izjave kao dokaz da Crkva popušta društvenim trendovima, često heretičkim, čime se legitimira kritika i podupiru napadi na vjernike. Kada se biskupove riječi redovito koriste u medijima koji Crkvu žele oslabiti, a pritom se u istim medijima marginaliziraju ili iskrivljavaju jasni i tradicionalni crkveni stavovi, vjernici s pravom postavljaju

pitanje komu takav javni nastup zapravo služi. Posljedica nije veća otvorenost Crkve, nego rastuća zbunjenost, gubitak povjerenja i osjećaj da se istina prilagođava medijskom ukusu, a ne mjeri vjernošću Kristu.

Stoga se, ne iz neprijateljstva nego iz odgovorne zabrinutosti, nameće ozbiljno pitanje, jesu li Vaši javni istupi i Vaša spremnost na suradnju s medijima koji otvoreno djeluju protiv Crkve u službi evangelizacije ili, nehotice, u službi onih koji Crkvu žele preoblikovati prema vlastitim ideološkim kriterijima?

S poštovanjem,
Robert Čulina
Vjernik Katoličke Crkve
koji ne traži Crkvu koja se sviđa svijetu,
nego Crkvu koja ostaje vjerna Kristu.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah

RAZLIČITI POGLEDI

MONS. UZINIĆ NAPAO MOLITVU KRUNICE NA TRGU; EVO ŠTO DRUGI BISKUPI KAŽU

17. prosinca 2025. u 10:03

Izjavom da se iz javne molitve krunice na trgovima "rađaju bijes, agresija i isključivost", **riječki nadbiskup metropolit Mate Uzinić** izazvao je snažne reakcije u široj javnosti. Njegov nastup, u

kojem je javno osporio autentičnost molitve krunice na Trgu bana Jelačića te je doveo u vezu s političkom manipulacijom i duhovnom deformacijom, mnogi su ocijenili skandaloznim i duboko problematičnim. Takav stav, međutim, ne predstavlja službeni ni prevladavajući pogled Katoličke Crkve u Hrvatskoj na javnu molitvu. Naprotiv, u jasnom je raskoraku s porukama koje upućuje Crkva predvođena zagrebačkim nadbiskupom i predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije **mons. Draženom Kutlešom**, kao i s istupima više drugih biskupa koji su javnu molitvu krunice na trgovima izričito podržali.

Dok mons. Uzinić u javnim molitvenim okupljanjima vidi opasnost od ideološke zlouporabe vjere, crkveni vrh u Hrvatskoj u njima prepoznaje legitimno svjedočanstvo vjere, izraz vjerske slobode i odgovor vjernika na duhovne i društvene izazove današnjeg vremena. Sisački biskup mons. **Vlado Košić** više puta se pridružio moliteljima

Foto: Fah

na glavnom zagrebačkom Trgu kao i u drugim dijelovima Hrvatske, primjerice ove godine molio je s vjernicima u Popovači. **Mons. Kutleša** naglasio je kako javna molitva krunice može biti istinsko svjedočanstvo vjere, dok je vojni ordinarijat **msgr. Jure Bogdan** kazao kako je "znak vremena".

>Muškoj molitvi krunice u Zagrebu priključio se biskup Košić; braća sa Samoe otpjevala pjesmu Rajska Djevo

Mons. Uzinić o molitvi krunice na Trgu: "Iz istinske molitve ne mogu se rađati bijes, agresija i isključivost"

Riječki nadbiskup **mons. Mate Uzinić** javno je izrazio neslaganje s molitvom krunice koja se organizira na trgovima. Tvrdi da se javna molitva sve češće zloupotrebljava u političke i ideološke svrhe. Ona ne smije postati sredstvo slanja poruka protiv određenih skupina ljudi niti alat za opravdavanje nasilja ili društvene isključivosti.

"Autentična vjera nikada nije protiv čovjeka, nego uvijek za čovjeka", poručio je, dodajući da se iz istinske molitve ne mogu rađati bijes, agresija i isključivost. On tvrdi da su se takve reakcije mogle vidjeti u kontekstu javne molitve krunice te to smatra pokazateljem da se ne radi o autentičnoj kršćanskoj molitvi ili da takva molitva nema nikakve veze s kršćanstvom.

Posebno je tragičnim i sablažnjivim ocijenio čin u kojem je netko iz kruga molitelja na glavnom zagrebačkom Trgu gazio ruže postavljene u spomen žrtvama femicida. U tom je kontekstu postavio pitanje kako je moguće da iz molitve iziđu bijes i takva razina neosjetljivosti. Zaključio je da je upravo to snažan pokazatelj duboke duhovne deformacije same prakse koju se naziva molitvom. **Iako se jasno protivi molitvama na trgovima u ovakvom obliku, Uzinić istodobno ne zagovara njihovu zabranu.** Smatra da bi zabrane mogle dodatno pogoršati stanje i produbiti podjele u društvu, umjesto da ih smanje.

Kao **rješenje** vidi ozbiljan, odgovoran i dugoročan pastoralni rad s ljudima koji sudjeluju u takvim inicijativama, bez podilaženja

ekstremnim stavovima i bez instrumentalizacije vjere, s ciljem vraćanja molitve njezinu izvornom kršćanskom smislu.

IKA

>Biskup Mate Uzinić o pozdravu Za dom spremni, preimenovanju Trga maršala Tita...

Mons. Kutleša: "Javna molitva krunice, ako se ispravno shvati i prihvati, mnogima postaje snažno svjedočanstvo"

Zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša u intervjuu za Večernji list podržao je molitvu krunice na trgovima ukazavši na njezin smisao i društveni kontekst.

"Molitva krunice, bila ona u tišini vlastite sobe ili na javnom trgu, uvijek je dijalog s Bogom po zagovoru Blažene Djevice Marije. U

sebi nosi snagu obraćenja, izgradnje mira i učvršćenja vjere. Isus sam kaže: 'Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima', a to vrijedi i za javnu molitvu.

Javno moljenje krunice na Trgu bana Jelačića vidim kao izraz vjerske slobode i želje vjernika da svoju pobožnost ne skrivaju, nego da je svjedoče i u samom središtu javnog prostora. U tome prepoznajem i djelovanje demokracije. Ako svatko ispunivši određene zakonske kriterije ima pravo javno nastupati i djelovati u skladu s ciljevima koje smatra vrijednima, ne vidim razloga zašto bi to pravo bilo uskraćeno moliteljima. Štoviše, pravni ustroj Republike Hrvatske to im jamči. **Takva molitva, ako se ispravno shvati i prihvati, mnogima postaje snažno svjedočanstvo** u vremenu kada se vjera nerijetko nastoji potisnuti u isključivo privatnu sferu i prikazati manje vrijednim čimbenikom društvenog života.

Foto: fah

Međutim, uvijek naglašavam da takva molitva mora biti prožeta evanđeoskim duhom, svakodnevnim svjedočanstvom kreposna života i ljubavi prema svakom čovjeku. Krunica nas ne smije zatvarati u

sebe, nego otvarati srca Bogu i bližnjemu. Vjerujem da i ovakve inicijative vjernika, ako se provode s ispravnom nakanom i u evanđeoskom duhu, mogu pridonijeti obraćenju, uspostavi mira i jačanju vjere. Iskrena molitva nadilazi same molitelje i nikada ne ostaje bez duhovnih plodova”, kazao je mons. Kutleša.

>Mons. Kutleša o Thompsonovom koncertu, muškoj krunici, Stepinčevoj kanonizaciji

Izvor: Fah

Msgr. Jure Bogdan: Molitva krunice na Trgu ‘znak je vremena’
Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u intervjuu za Slobodnu Dalmaciju kazao je da je molitva na trgovima ‘znak vremena’ te je usporedio s ratnim 90-ima.

”Molitva krunice naših muškaraca na koljenima po gradskim trgovima i drugim mjestima je znak vremena. Podsjeća me na

devedesete godine prošlog stoljeća kada smo bili na velikim kušnjama i kada se aktivno trebalo uključiti u obranu vlastitog doma, obranu svoje budućnosti, pojedinačne i zajedničke. Molili smo tada Gospinu krunicu u obiteljima, crkvama, svetištima, trgovima, skrovito i u javnosti. Gospina krunica postala je simbolom duhovne snage, jedinstva i zajedništva našega naroda. I danas je važno u odgovornosti pridonositi jedinstvu i povezanosti našeg naroda!”

”Započinje to ponajprije u okružju naših obitelji. Tu se rađa ona prva škola ljubavi prema Bogu i domovini. Tu se čovjek odgaja za vrijednosti zajedništva i povezanosti. Tu se prenosi znanje da je Sotona onaj koji dijeli, razdjeljuje, diabolus, a kako nasuprot njega stoji Krist koji povezuje i ujedinjava. Sve se to uči i na primjeru naših muškaraca na koljenima u molitvi! Sve se to doživjelo i vidjelo devedesetih godina u našim gradovima i selima, crkvama, svetištima i stolnim crkvama u korskoj molitvi Gospine krunice, koju smo s vjerom molili i sa sobom uvijek nosili”, kazao je msgr. Bogdan.

>Javna molitva krunice u Hrvatskoj problem? Evo kako je u drugim zemljama

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/mons-uzinic-napao-molitvu-krunice-na-trgu-evo-sto-drugi-biskupi-kazu>

Montaža: narod.hr, izvor: Facebook, Fah, snimka zaslona

ANDRIJANIĆ REAGIRAO NA MONS. UZINIĆA: POLJSKI BISKUPI NISU SE OGRADILI OD MUŠKE KRUNICE; UPRAVO SUPROTNO

14. lipnja 2023. u 21:56

Hrvatski novinar Goran Andrijačić koji živi i radi u Poljskoj reagirao je na Facebooku na insinuacije riječkog nadbiskupa mons. Mate Uzinića o fenomenu molitve krunice na trgovima.

Mons. Uzinić je u emisiji HTV-a Nedjeljom u 2 komentirao mušku molitvu krunice na hrvatskim trgovima. Riječ je o fenomenu javnog iskazivanja vjere koji se u Poljskoj događa već godinama.

>Andrijačić: Prikrivanje Tomaševićevog komunističkog nasljeđa neće dugo trajati

Mons. Uzinić je u Nedjelom u 2 kazao da bi se "službeni voditelji Crkve, trebali ograditi od toga jer bi to značilo da se Crkva koristi za političke ciljeve".

Uzinić je istaknuo da je riječ "o nečemu što je uvezeno te ima elemente političkog djelovanja".

>Andrijanić o političkoj viziji Europe poljskog premijera Morawieckog: Europa se nalazi u prijelomnom trenutku

"To znači da se molitva i klečanje zloupotrebljavaju za nešto drugo. Tu nije samo prisutna želja za **vjerskim obraćenjem** nego ima i elementa političkog djelovanja. Naravno, ljudi imaju pravo na to. Mislim da bismo se mi koji smo službeni voditelji Crkve trebali ograditi od toga jer bi to značilo da se Crkva koristi za političke ciljeve", poručio je Uzinić.

>Andrijanić: 'Nepodnošljiva lakoća laganja o Poljskoj'

"Kažu mi kako je nadbiskup Mate Uzinić na HTV-u rekao da su poljski biskupi "osudili" molitvu krunice na ulicama.

To nije istina.

Niti Poljska biskupska konferencija, niti biskupi pojedinačno nisu se negativno izjašnjavali o Muškoj krunici, kako njezini organizatori zovu molitvu na ulicama poljskih gradova.

Upravo je suprotno, neki od njih su joj se pridružili i javno je podupiru. Primjerice, biskup Radoma Marek Solarczyk ili biskup Bydgoszcza Krzysztof Włodarczyk (na slici, na molitvi krunice održanoj u Bydgoszczu).

Iskreno se nadam da je ovdje riječ samo o lošoj informiranosti biskupa riječkog, a ne o svjesnoj manipulaciji koja ima za cilj diskreditirati molitvenu inicijativu protiv koje se trenutačno vodi prava medijska kampanja", komentirao je Andrijanić na Facebooku.

<https://narod.hr/vjera-i-kultura/kultura/andrijanic-reagirao-na-mons-uzinica-poljski-biskupi-nisu-se-ogradili-od-muske-krunice-upravo-suprotno>

Josip Pečarić

20. travnja u 10:41 ·

Robert Čulina

20. travnja u 07:11 ·

Internet je jučer ponovno brujao o “zlatnom dobu” industrije u Hrvatskoj prije 90-ih, o velikim tvornicama, punim halama i proizvodnji koja je, prema tim raspravama, bila jača nego danas. Takvi narativi brzo vode do zaključka da je tadašnja ekonomija bila razvijenija od današnje. No da bi se ta tvrdnja ozbiljno procijenila, nije dovoljno gledati samo broj tvornica ili količinu proizvodnje, nego i to kako je ta proizvodnja nastajala, koliko je bila tehnološki napredna, koliko tržišno održiva i koliko je mogla konkurirati izvan zatvorenog sustava.

Tvrdnja da je Socijalistička Republika Hrvatska bila razvijenija od današnje Republike Hrvatske često se temelji na dojmu velikih tvornica, visoke zaposlenosti i snažne industrijske proizvodnje. No kada se pogleda šira slika, posebno struktura ekonomije, tehnologije i

tržišne sposobnosti, vidi se da je riječ o dvije vrlo različite vrste razvoja.

U okviru socijalističkog sustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije Hrvatska je imala snažnu industrijsku bazu i velik broj radnika zaposlenih u proizvodnji. Industrija je činila oko 35 do 45 posto BDP-a, što je znatno više nego danas. Međutim, velik dio te proizvodnje bio je organiziran kroz plansku ekonomiju, gdje profitabilnost nije bila glavni kriterij. Mnoge tvornice radile su uz nisku produktivnost, zastarjelu tehnologiju i često su poslovale s gubicima koji su se pokrivali državnim i sustavnim subvencijama. Industrija je bila široka, ali ne nužno učinkovita niti tehnološki konkurentna u odnosu na zapadne zemlje.

U isto vrijeme, dio industrije bio je solidno razvijen za tadašnje uvjete, posebno u metaloprerađivačkom i elektroenergetskom sektoru, ali je u velikoj mjeri ovisio o stranim licencama, uvozu tehnologije i sporijem tehnološkom razvoju. Inovacije su postojale, ali su bile ograničene nedostatkom kapitala, izoliranošću tržišta i sporim uvođenjem modernih automatizacijskih i digitalnih sustava.

Važan aspekt tog sustava bio je i nedostatak pravih tržišnih brendova. Postojalo je vrlo malo proizvoda koji su samostalno, bez oslonca na licencu ili imitaciju stranih rješenja, mogli konkurirati na zapadnim tržištima. Većina industrijskih proizvoda bila je bazirana na kupljenim licencama ili lokalno prilagođenim verzijama stranih proizvoda, često tehnološki pojednostavljenim ili zaostalim u odnosu na original. Istinski globalno konkurentnih industrijskih proizvoda i brendova bilo je vrlo malo, a većina industrije bila je orijentirana na unutarnje tržište i nesvrstane zemlje.

Nakon osamostaljenja i prelaska na tržišno gospodarstvo u okviru današnje Hrvatska, struktura ekonomije se značajno promijenila. Industrija danas čini oko 18 do 22 posto BDP-a, što je otprilike upola manje nego u socijalističkom razdoblju. Međutim, ta industrija je znatno produktivnija, tehnološki naprednija i više orijentirana na izvoz i visoku dodanu vrijednost.

Dok su prije 1990-ih prevladavale velike radno-intenzivne tvornice, današnja struktura gospodarstva se značajno pomaknula prema uslužnim djelatnostima i znanju. Posebno je porastao sektor informacijsko-komunikacijskih tehnologija, odnosno IT industrija, koji danas čini oko 6 do 8 posto BDP-a i predstavlja jedan od najbrže rastućih dijelova gospodarstva. Hrvatska danas ima modernu i međunarodno konkurentnu IT industriju koja se razvija kroz softver, digitalne usluge i izvoz znanja, ali i dalje nije dominantna u ukupnoj strukturi gospodarstva.

Zbrojeno, industrija i IT zajedno čine približno četvrtinu do manje od trećine BDP-a, dok ostatak otpada na usluge, turizam, trgovinu i javni sektor. Time se vidi da današnja ekonomija nije industrijski dominantna kao nekad, nego je više uslužna i znanjem vođena.

U tom smislu se nazire nova stabilnost, manji broj, ali dugoročnije održivih i tržišno provjerenih industrijskih i tehnoloških segmenata. Današnji model razlikuje se od prošlog sustava ne po količini industrije, nego po njezinoj strukturi, učinkovitosti i činjenici da se razvoj sve više temelji na znanju i IT industriji, dok je teška industrija smanjena, ali produktivnija i globalno integriranija.

Slika: rahmetli Alija Sirotanović

Josip Pečarić

**SVE KOJI SU PROTIV RH TREBA ZAŠTITITI.
IPAK JE TEŠKO NAJOGAVNIJIMA MEĐU
NAJOGAVNIJIMA**

Marijana Puljak · Prati ... X

12 h · 🌐

Šutnja gradonačelnika Tomislava Šute i župana Blaženka Bobana na ispad koji se danas dogodio u službenom protokolu obilježavanja 35. obljetnice radničkog prosvjeda pred zgradom Banovine, gdje se novinara Borisa Dežulovića javno nazivalo četnikom, civilizacijska je sramota i dokaz da nisu dostojni funkcija koje obnašaju.

Ivica Granic

Za gđu Puljak nije problem kada 500 tisuća Hrvata na Thompsonovom koncertu bude kvalificirano najrazličitijim odvratnim nazivljem, od kopitara nadalje, ali na Dežulovića, koji 'sere na Vukovar', se nikako ne smije. Baš domoljubno od strane splitske sekte.

Josip Pečarić

**STRAŠNO: HRVATI U GOVORU O NAJOGAVNIJIMA
MEĐU NAJOGAVNIJIMA KORISTE NJIHOV RIJEČNIK!**

Pa svi znaju da to smiju samo NAJOGAVNIJI MEĐU NAJOGAVNIJIMA. Ef, ti Hrvati!

Čini mi se da je GLUPOST proporcionalna stupnju školovanja kod NAJOGAVNIJIH MEĐU NAJOGAVNIJIMA: Što su školovaniji - to su i gluplji.

Politika & Kriminal

Skandal u Splitu, veteran napao Dežulovića: 'Svi ga znate, onaj četnik. Popišam mu se u bradu'

Na skandalozno izlaganje Ivica Balića reagirala je Marijana Puljak

Robert Čulina

SLOBODA GOVORA ILI SAMO PRIVILEGIJA ZA "ODABRANE"?

Kad Dalija Orešković narod na Hipodromu časti "ustaškim kopitima", a Dežulović nas "edukuje" naslovima poput "Jebo vas Vukovar" i to je u našim medijima vrhunska satira i civilizacijski doseg.

Ali kad jedan branitelj u Splitu, bez rukavica i "intelektualnog" pakiranja, saspe u lice što misli o liku koji je '91. u Vukovar ulazio uz tenkove agresora, e, onda je to "skandal" i "primitivizam".

Zanimljivo kako psovka postaje umjetnost čim se ljevica dohvati tipkovnice, a svetinje postaju meta čim ih treba popljuvati. Dosta je bilo dvostrukih mjerila. Ako je njima dopušteno vrijeđati žrtvu i narod, neka se ne čude kad narod odgovori njihovim rječnikom.

Nismo se borili za državu u kojoj su jedni "svete krave", a drugi građani drugog reda. Istina boli, ali se mora čuti!

Foto: Jakov Prkic / CROPIX

DRAMA U SPLITU

LEGENDARNI BRANITELJ GRMI ZBOG DEŽULOVIĆA: 'A ŠTO JE S TIPOM ŠTO NOSI PETOKRAKU'

Autor: Snježana VučkovićČetvrtak, 07. svibnja 2026. u 14:20
Na 35. obljetnici radničkog prosvjeda ispred zgrade Banovine u Splitu, **dragovoljac Domovinskog rata Ivica Balić** istakao je hrvatsku zastavu jednako onako kako je to učinio na istom mjestu 1991. godine kada je s jarbola skinuo jugoslavensku i podignuo hrvatsku zastavu.

Balić je tom prilikom održao energičan govor kojim se prisjetio tadašnje energije i želje za slobodnom Hrvatskom, a koji je posvetio svojim suborcima, braniteljima i njihovim obiteljima.

Nakon što je u publici primijetio muškarca koji je stajao u majici s natpisom “Hoće li ikada prestati rat u Hrvatskoj?” i sa cvijećem za **vojnika JNA Sašu Gešovskog** koji je toga dana poginuo, u Baliću se nešto “prelomilo”, pa je njegov govor skliznuo u kritiku dijela hrvatskog društva.

Foto: Grad Split

Veteran usporedio Dežulovićev i Sedlarov film

Konkretno, ovaj hrvatski branitelj žestoko se osvrnuo na prošlu gradsku vlast, ministricu kulture, ali i poginulog Gešovskog: “Žele nam lagati da smo mi krivi za smrt tog nesretnog vojnika. Vi političari koji ste na vlasti pazite što radite, da se istina ne zaboravi. Sad su neki filmovi u

modi, neki koje snimaju bradati ljudi. Dežulović, svi ga znate, onaj četnik. Popišam mu se u bradu, kao što je on rekao da se popiša na komemoraciju u Vukovaru. Snima film o majoru Hrvatske vojske koji je otišao u Beograd, to su svi mediji objavili, sve televizije, ministrica kulture ga financira.”

DOMOVINASrbin zagrmio o 'kristalnoj noći' iz '91: 'Hrvati su nam to učinili kao Nijemci Židovima'

DOMOVINAHrvate koji su '91. zaglavili u JNA bez objašnjenja vraćali u limenim sanducima: 'Najveće smo žrtve'

IZDVOJENOTomašević o nazivima za nove stadione u Zagrebu: 'Nije baš u redu da nose to ime'

Upitao je i koliko je novaca dobio Jakov Sedlar za film “260 dana” koji progovara o patnji jedne obitelji za vrijeme Domovinskog rata, te koliko ga je ljudi uopće pogledalo, no Balićeve izjave o Dežuloviću odjeknule su snažnije, a na njih je reagirala **saborska zastupnica Marijana Puljak:**

Foto: Paun Paunovic / CROPIX

Puljak reagirala zbog govora, branitelji stali u obranu suborca

“Šutnja gradonačelnika Tomislava Šute i župana Blaženka Bobana na ispad koji se danas dogodio u službenom protokolu obilježavanja 35. obljetnice radničkog prosvjeda pred zgradom Banovine, gdje se novinara Borisa Dežulovića javno nazivalo četnikom, civilizacijska je sramota i dokaz da nisu dostojni funkcija koje obnašaju”, kazala je Puljak i dodala da očekuje očitovanje predsjednika Vlade i HDZ-a Andreja Plenkovića o tome smatra li prihvatljivim da se na službenim događajima, uz prisutnost HDZ-ovih dužnosnika, novinare naziva četnicima bez ikakve reakcije predstavnika vlasti.

Branitelji općine Muć sada kažu – “stop napadima na našeg suborca”: “Apsolutno podržavamo Ivicu Balića, pripadnika 114. brigade kojoj je pripadala većina branitelja iz naše općine. Način na koji se naš suborac pritisnut ratnim sjećanjima, pod adrenalinom i u afektu izrazio, nije ništa gori od Dežulovićevog ‘Jebo vas Vukovar’”, kaže nam predsjednik tamošnje Udruge branitelja **Miro Moro**.

“Kritičari našeg suborca jednostavno nisu sposobni ući u stanje njegova uma, niti u njegovu kožu. Općenito, oni ne razumiju ostrašćenost u govorima hrvatskih veterana koji, kad ih sustignu ratna sjećanja, instiktivno iz sebe izbacuju sve ono što ih muči. S druge strane, nismo čuli osuđujuće riječi za mladića u partizanskoj uniformi koji je na obljetnicu Titove smrti došao s petokrakom na glavi. To može značiti samo jedno: taj dio javnosti ima više razumijevanja za ljude s neprijateljskom petokrakom na čelu, nego za ljude poput Balića koji je tu petokraku 1991. skinuo i stavio hrvatsku zastavu”

[https://www.dnevno.hr/domovina/branitelj-koji-je-dezulovica-nazvao-cetnikom-dobio-podrsku-pa-taj-novinar-je-psovao-vukovar-](https://www.dnevno.hr/domovina/branitelj-koji-je-dezulovica-nazvao-cetnikom-dobio-podrsku-pa-taj-novinar-je-psovao-vukovar-3294624/?fbclid=IwY2xjawRr8XFleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHv-m06-AimADa26qAQD_yHs1AjIWYrdGfpszTorZse4u7xtD4NcxRoi7HQOX_aem_9VYXjB-oYsuZ-dGqV65UuA)

3294624/?fbclid=IwY2xjawRr8XFleHRuA2FlbQIxMABicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHv-m06-AimADa26qAQD_yHs1AjIWYrdGfpszTorZse4u7xtD4NcxRoi7HQOX_aem_9VYXjB-oYsuZ-dGqV65UuA

Ivan Budić

21. kolovoza 2025. ·

130 milijardi ratne štete Srbija ima da plati! JUČER!!!!!!!

Josip Pečarić

7. veljače ·

VJERNIK A BUDALETINA 😊

Robert Čulina

6. veljače ·

Izjava Siniše Hajdaša Dončića u kojoj poziva „praktične vjernike da se suprotstave ultrakonzervativcima“ i tvrdi da se „kršćanski nauk koristi za politički fundamentalizam“ pokazuje političku manipulaciju religijskim temama.

Prema javno dostupnim sigurnosnim procjenama, u Hrvatskoj ne postoji nasilni katolički ekstremizam; skupine poput molitelja Krunice djeluju na javnoj, verbalnoj i ideološkoj razini. Korištenje pojmova poput „ultrakonzervativci“ i „fundamentalizam“ stvara dojam opasnosti koja nije potvrđena stvarnim sigurnosnim podacima. Dončić, kao političar lijevog ideološkog spektra i osoba bez stvarne vjerske kompetencije, pokušava određivati kako bi vjernici trebali živjeti svoju vjeru. Takav pristup može se doživjeti kao patroniziranje i omalovažavanje katoličkih vjernika, jer ih dijeli na „poželjne“ i „nepoželjne“ prema političkom kriteriju.

Umjesto dijaloga i poštovanja pluralizma unutar vjerskih zajednica, ovakva retorika produbljuje ideološke podjele i koristi vjeru kao sredstvo političke mobilizacije.

Josip Pečarić
Robert Čulina
26. studeni 2025.

KOLUMNNE IVICE GRANIĆA KOJE SU ZAJEDNO DALI I NA MOJ FACEBOOK

Ivica Granić

30. ožujka

Kriminal bijelih ovratnika ili bijelih čarapa?— s Sreckom Barisicem i 90 drugih

NAROD.HR

**Ivica Granić: Hercegovac Pavlek i dvojba o kriminalu
bijelih ovratnika ili bijelih čarapa – narod.hr
STEREOTIPI NAŠI SVAGDAŠNJI**

IVICA GRANIĆ: HERCEGOVAC PAVLEK I DVOJBA O KRIMINALU BIJELIH OVRATNIKA ILI BIJELIH ČARAPA

30. ožujka 2026.

Ivica Granić

‘Kriminal bijelih ovratnika’ poznati je kriminološki pojam koji označava financijski motivirane i nenasilne zločine počinjene uglavnom **od strane osoba visokog društvenog statusa**. Termin je 1939. godine definirao američki sociolog **Edwin Sutherland** kao ‘zločin koji počini osoba od ugleda i visokog društvenog statusa u okviru svog zanimanja’. Za razliku od ‘uličnog kriminala’ poput klasične pljačke, provale ili nasilja ovdje je riječ o **teškim prevarama, pronevjerama, podmićivanju, pranju novca, lažnom prikazivanju financijskih izvješća, krađi intelektualnog vlasništva** i slično tome. Ovakvi zločini, između ostalog, uključuju složene financijske transakcije, lažirane dokumente, iskorištavanje položaja moći i još mnogo toga.

> **Ivica Granić: Nagrada Valentu ilustrira hrvatsku intelektualnu dekadenciju**

Fenomen koji prolazi

Kad je riječ o tako složenom kriminalitetu šteta je najčešće ogromna. Međutim, ona je i difuzna. Što znači da su žrtve stotine malih igrača, porezni obveznici ili zaposlenici a ne ‘vidljivi’ pojedinac. Na taj način stvara se dojam kako je riječ o ‘manje ozbiljnom’ zločinu od uličnog, počinitelji su obrazovani ljudi srednje ili više klase, izgledaju civilizirano, urbano, ugledno, otud i pojam ‘**bijelog ovratnika**’ kao simbola uredskog odijela.

Što se tiče **motiva**, oni su standardni, očekivani, riječ je kombinaciji **pohlepe, pritiska da se pokažu rezultati, ponekad i**

financijski problemi a stara mudrost kako 'prilika čini lopova' nigdje nije toliko afirmirana kao u ovom slučaju, visoki položaj, naime, uz slabu kontrolu idealna je prilika. Na koncu je sve potrebno i 'mentalno racionalizirati', najbolji način korporativna je kultura koja kaže kako 'svi to rade', 'to je samo poslovna praksa'. Time se krug zatvara.

> **Ivica Granić: Velika analiza izbora u Mađarskoj koji nisu samo mađarski izbori**

Slučaj Pavlek

Foto: fah

Pojava 'kriminaliteta bijelih ovratnika' zapravo je univerzalna. U post tranzicijskim državama, poput Hrvatske, najčešće je vezana uz **korupciju u javnoj nabavi, poreznim prevarama, pranju novca kroz offshore tvrtke ili zlouporabi položaja u državnoj tvrtki.**

‘Slučaj Pavlek’ klasičan je primjer ‘kriminala bijelog ovratnika’ i to **jednog od najvećih u hrvatskom športu ikada**. Kako znamo, radi se o aktualnoj USKOK-ovoj istrazi protiv bivšeg direktora alpskih reprezentacija i ‘ski poola’ i još pet osoba, terete ih da su od 2014. do početka 2026. iz saveza nezakonito izvukli **gotovo 30 milijuna eura**.

Capo di tutti capi navodnog zločinačkog udruženje u kojem su sudjelovali glavni tajnik i računovodstvena direktorica te osobe povezane s offshore tvrtkama u mnogim državama bio je upravo **Pavlek**. Sustav je, kako rekosmo, bio jednostavan i tipičan za ‘white-collar kriminal’, izdavane su **fiktivne fakture** za nepostojeće usluge i robu, računovodstvo je kreiralo naloge za plaćanja, autorizirani su od strane Pavleka i suradnika, novac su prebacivali na inozemne tvrtke a zatim djelomično vraćali u gotovini. Uglavnom, ugledan i moćan čovjek koristi svoj položaj kako bi sustavno izvlačio milijune ‘bez ijednog metka ili provale’. Samo **papiri, veze i offshore računi**.

> **Ivica Granić: Umro je čovjek koji je pobio milijune preuzimajući Božju ulogu na sebe**

Javnost teško razočarana

Iako je Hrvatska imala i značajno većih pljački od ove, postavlja se pitanje zbog čega je baš ‘slučaj Pavlek’ izazvao tektonske poremećaje. Krenimo redom. Vedran Pavlek rođen je **1973.** u Zagrebu, roditelji su mu iz **Đelekovca u Podravini**, ako se inkriminacije dokažu biti će jasno kako je riječ o klasičnom ‘bijelom ovratniku’ iz športske administracije, koji je desetljećima imao i moć i bliske veze s etabliranim krugovima kako bi koristio offshore strukture, prao novac i u konačnici izvukao nevjerovatnih 30 milijuna eura.

Javnost je, bez sumnje, iznimno teško podnijela vijesti o događaju budući se radi se o savršenom ‘zagrebačkom dečku’, **bivši je skijaš, nosio je hrvatsku zastavu u Lillehammeru, dugogodišnji je direktor alpskih reprezentacija, organizator Snježne kraljice, čovjek koji je godinama bio ‘alfa i omega’ hrvatskog skijanja i koji je uz Kosteliće gradio imidž uspješne sportske priče.**

Foto: fah

> **Ivica Granić: Hormuška točka gušenja ili kako je Iran stegnuo najslabiju točku planeta**

Stereotipi naši svagdašnji

Gospodin Pavlek ne odgovara umjetno stvorenom stereotipu 'kriminalca' koji je devedesetih skrojila bivša **komunistička buržoazija**. On nije 'hercegovački lobi' s debelim lancem i mobitelom, nije 'dalmatinski švercer' ili 'slavonski tajkun'. Nije ni tajkoon iz rata ili privatizacijski pljačkaš. On je **urbani, antifa, redoviti gost na špici ispred Bulldoga i na Cvjetnom**, stoga mu i nije bio problem organizirati izvlačenje milijuna eura preko fiktivnih faktura, offshore tvrtki, gotovine u torbama, niti izgraditi vilu na Ibizi, platiti estetske operacije i luksuz.

> Ivica Granić o ‘ratnom dileru usisavača’: ‘Očito nije baš svjestan...’

Zašto je reakcija tako snažna

Prvi ešalon su oni koji su vjerovali da je hrvatsko skijanje ‘čista priča’. Kod njih je događaj izazvao slom iluzije. Oni su u cijeloj priči najmanje važni, kolateralna su žrtva, vjerovali su kako se radi o simbolu nacionalnog ponosa, **deset olimpijskih medalja Kostelićevih** i danas bude emocije.

Međutim, osim sloma iluzije kod dijela javnosti može se govoriti i o stanovitoj **kognitivnoj disonanci**. Lakše je, naime, prihvatiti da je kriminalac baš onakav kakvog mi projiciramo da jest. A kad je kriminalac urbani dečko iz zagrebačkog kvarta, sinek koji se smiješi na telki, to ruši umjetne predrasude i stvara osjećaj izdaje. Narativ o klasičnom kriminalcu, onakvim kakav su najagresivnije gurali dijelovi lijeve postkomunističke elite, zatim mediji poput Ferala, Globusa, Nacionala, Jutarnjeg te krugovi koji su bili kritični prema Tuđmanu i HDZ-u, pripadnik je ‘hercegovačkog lobija’ ili ‘kamenjarci koji su opljačkali Hrvatsku’.

U stvarnosti, kriminal, korupciju, pronevjeru, privatizacijske afere u Hrvatskoj je dominantno **djelo ljudi iz sustava, mahom naslijeđenih iz jugoslavenskih državnih struktura**, bivših direktora, političara, računovođa, menadžera, koji su često bili iz zagrebačkih, sjevernohrvatskih ili tzv. urbanih krugova a ne ruralnih hercegovačkih, dalmatinskih, ličkih, slavonskih, banijskih, dakle pretežito su u pitanju ‘bijeli ovratnici’ a manje ‘kamenjarci’ ili ‘katolibanski ognjištari’. Velike afere poput **Fimi Media, INA-MOL, HEP, AGROKOR, HAC**, različite bankarske i privatizacijske prevare pokazuju kako su akteri dolazili iz svih dijelova Hrvatske i dijasporu. **Ne dominira zapravo nitko.**

Bijeli ovratnici sa zvijezdom

Nametnuti stereotip služio je za diskreditaciju cijele skupine, posebno južnjaka i posebno Hercegovaca. Koji su često bili vidljivo domoljubni,

katolički i desno orijentirani što se ne oprašta. Umjesto da se kritizira konkretan kriminalac ili korumpirani sustav lako se prebacivalo na 'kamenjarce' kao kolektivne krivce. To je klasična 'etnizacija kriminala', nešto što se radi kad se želi skrenuti pozornost s pravog uzroka, slabe kontrole, nepotizma, političke zaštite, nedostatka odgovornosti u institucijama.

Kriminal ne bira etničko podrijetlo ni regiju, ne bira konfesiju, biraju ga **prilika, pohlepa i slaba kontrola**.

A 'bijeli ovratnici s crvenom zvijezdom' često su bili najveći promotori plasiranja takvih stereotipa. Pavlek je samo najsvježiji podsjetnik da pljačka može biti vrlo urbana i vrlo zagrebačka, vrlo ugledna i vrlo 'antifašistička'. Stoga je netko u šali, obzirom da je javnost iznimno teško podnijela događaje, izvrsno predložio: Proglasimo Pavleka 'kamenjarcem' i riješili smo problem. Da, izvrsno, ako bismo Pavleka 'hercegovinizirali' ne samo da bi kod dijela postigli mentalnu nirvanu nego bi se pokazalo koliko je ta stara komunistička podvala iz vremena **Mesića i Manolića** i njihovog rata s **Tudmanom i Šuškom još uvijek živa**. I koliko je udobna za one koji još uvijek ne žele pogledati u ogledalo.

> **Ivica Granić: Lordovi krvavih ruku, Epstein i odvratna tišina medija**

Lakše je oprati karoseriju nego dušu

Zaključno, **projekcija i negacija** najprimitivniji su i najčešći obrambeni mehanizmi. Kad čovjek ne može integrirati svoju frustraciju, fiksaciju ili sram on je 'vidi' kod drugoga. Najtužnije od svega je da narod ne razumije i neće liječiti svoju frustraciju. Duh površno, kod svećenika i vjernika podjednako, a tijelo samo kad 'zagusti'.

Auto redovito servisiramo, ulje, gume, poliranje. To je savršena projekcija, brinemo o objektu koji simbolizira nas, auto – ja, moja moć, moj status a unutra sve trune. Jer unutra je teže. Unutra treba priznati da smo ranjeni, da smo slabi, da nosimo ono plačljivo dijete. Lakše je oprati karoseriju nego dušu.

Zato se na kraju sve svodi na isto: **većina ljudi radije bira iluziju kontrole i iluziju moralne superiornosti nego stvarno suočavanje.** A kad se dogodi masovno, na internetu, u politici, u crkvi, u obitelji, dobijemo ono što vidimo svakoga dana: gomilu ljudi koji viču 'kamenujte ga!' jer im to na pet minuta olakšava vlastiti pakao.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-hercegovac-pavlek-i-dvojba-o-kriminalu-bijelih-ovratnika-ili-bijelih-carapa?fbclid=IwY2xjawRqdZtleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEehmCaOzrSokubcG0zy7ABDwMeq_ZMfaGtZDeo3yP546F4UVQKV0aH-4e7LHA_aem_VHzYwpuA1OUGIHOpZjtn6Q

Ivica Granić

23. veljače ·

Zbog čega smatran da je 'prizivanje ustaštva' pametna strategija!?—
s Sreckom Barisicem i 91 drugih

NAROD.HR

Ivica Granić: Provokacija ustaštvom kao zrcalo selektivnog antifašizma, od Dabre do Brechta – narod.hr

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: PROVOKACIJA USTAŠTVOM KAO ZRCALO SELEKTIVNOG ANTIFAŠIZMA, OD DABRE DO BRECHTA

23. veljače 2026. u 07:30

Ivica Granić

Ili nužnost provokacije ustaštvom kao metoda razotkrivanja dvostrukih standarda. Ili umjetnost dovođenja do apsurdna u političkoj kritici kao metoda razotkrivanja. Bilo kako bilo, koliko god se na prvi pogled činile apsurdnim, činjenice su jasne: tvrdnje g. **Dabro** iznesene na konferenciji za medije o potrebi osude i zabrane veličanja simbola komunizma u potpunosti su usklađene s europskim konvencijama, a sve što po tom pitanju trkelja politička ljevica zapravo je palamuđenje s ciljem obmane i izigravanja europske tradicije i europskih vrijednosti u smislu neujednačene osude simbola i prakse totalitarnih režima. Zbog čega se provokacija jednim totalitarizmom kako bi se ukazalo na drugi i ne čini odveć lošom i neopравdanom.

O čemu je riječ? Ivo Andrić je to lijepo sročio, doduše u nešto drugačijem obliku, ali suština je ista: 'Kad vas jedno određeno stanje počne mučiti, kad postaje neizdržljivo, nemojte stajati u mjestu i trpjeti. Da biste se spasili, idite naprijed, tjerajte do vrhunca, do apsurdna. Idite do kraja, dok ne dotaknete dno, dok se ne ogadi. U tome je lijek.' Provokacija NDH-azijom radikalna je ali i ciničnija verzija iste ideje: kad razum i normalni pristup zakaže, onda se više ne pregovara, ne popravlja, ne traži srednji put, nego se ide punim gasom do ruba, do karikature, do onog trenutka kad cijela konstrukcija sama od sebe pukne od vlastite besmislenosti. Taktika je to koja se koristi u raspravama gdje više nema smisla biti ozbiljan, stvari se dovedu do apsurdna s nadom kako bi se ljudi mogli trgnuti, ili se bar vidi koliko je sve besmisleno, zapravo smiješno i krhko.

Izbjegavanje dubinskog suočavanja

U Hrvatskoj se povijest još uvijek tumači selektivno. **Postjugoslavenske** elite izbjegavaju dubinsko suočavanje s komunističkim naslijeđem, zapravo je riječ o klasičnom primjeru kako se ideologija koristi kao alat održavanja moći umjesto iskrenog razračunavanja s prošlošću. Nužno je stoga stanje stvari razložiti do najsitnijih detalja, koristeći stvarne argumente, činjenice i kontekst, kako bi se vidjelo koliko je situacija zaista apsurdna. Službeno

gledano, Hrvatska je osudila komunizam na više razina, hrvatski državni sabor 2006. godine usvojio je Deklaraciju o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. uključujući 'priznanje' kako su zločini opravdavani 'klasnom borbom' i 'diktaturom proletarijata'. Osim toga, premijer Plenković je više puta javno osudio zločine totalitarnih režima, uključujući komunizam, fašizam i nacizam, naglašavajući kako Hrvatska 'njeguje kulturu sjećanja na žrtve'.

Provokacija kao svođenje računa

Upravo tu dolazimo do srži argumenta o 'nužnosti' provokacije NDH-hazijom, kao metodi svođenja na apsurd, Brechtovski rečeno. Osuda komunizma uvijek ostaje tek na razini deklaracija i simboličkih gesta, bez ikakvih stvarnih posljedica. Nema muzeja posvećenog žrtvama komunizma, arhivi se ne otvaraju dovoljno brzo, mnoge ulice i trgovi nose nazive po partizanskim glavešinama, one osobe koje veličaju Tita ili jugoslavenski komunizam rijetko ili nikada bivaju kažnjene. Nedavno je u zagrebačkom HNK predstavljena knjiga o bestijalnim partizanskim zločinima nad Hrvatima u Sloveniji, valjda tisućita po redu, s uvijek istim efektom, posve beznačajnim.

>Ivica Granić: Grobišta u Sloveniji, a predstava u Zagrebu, stvarna ekshumacija pobijenih ili simbolička ekshumacija savjesti

Zar zaista netko misli kako će ikakvo otkriće o ratnim zločinima Titovih barbara bilo koga s političke ljevice ganuti? **Nakon Hude Jame, Jazovke, Teznog, šume Lug pored Bjelovara, Macelja,** stotina prikriivenih grobišta u Hrvatskoj i Sloveniji, istarskih fojbi te stotina likvidiranih i spaljenih svećenika, kao i smaknuća političkih emigranata, i mnogih drugih mega zločina, u usporedbi s čime čak i jedna Srebrenica izgleda kao blaga kamilica. Stare strukture spasonosno koriste tzv. antifašizam kao štit od kritike komunizma, što stanje stvari dovodi do apsurdna tako da se zločini jednog režima minimaliziraju, dok se drugi prenaglašavaju i koriste kao vječno strašilo.

Zbog toga se ‘provokacije Madridom i nameću poželjnim alatom kako bi se stvari dovele do apsurd, to je upravo ta Andrićeva logika: gurni sistem do ruba da pukne od vlastite besmislenosti. Teško je povjerovati kako tisuće mladih ljudi, Torcida ili BBB, zazivaju ustaštvo pjevajući ‘ajmo, ajmo ustaše’ misleći kako će najednom tisuće ustaša od nekuda doći, prije bi se moglo kazati kako se radi o provokativnoj retorici kako bi se pokazalo koliko je licemjerno osuđivati jedan totalitarizam, a drugi tolerirati ili čini romantičnim.

Reductio ad absurdum

U filozofiji i logici, ‘reductio ad absurdum’, taktika svođenja na absurd, predstavlja moćnu argumentativnu taktiku koja se koristi za opovrgavanje neke tvrdnje tako što se njezine implikacije razvijaju do krajnjih, očito besmislenih ili proturječnih posljedica. Ova metoda, koju su koristili još i antički mislioci **poput Aristotela i Euklida**, nije samo akademski alat, već i praktična strategija u političkoj debati. U kontekstu Hrvatske, gdje se povijesno nasljeđe totalitarnih režima još uvijek koristi kao oruđe ideoloških sukoba, ‘svođenje na absurd’ može biti mudar pristup za razotkrivanje hipokrizije. Umjesto pasivnog prihvaćanja selektivnog osuđivanja, gdje se fašizam žestoko stigmatizira dok se komunistički zločini relativiziraju pod plaštom ‘antifašizma’, dovođenjem situacije do apsurd može natjerati društvo i elite na dubinsko suočavanje.

Korijenski problem

Selektivnost u osudi zločina totalitarnih režima nije samo povijesna anomalija, već i politička strategija: **vladajuće elite, i SDP i HDZ podjednako**, verbalno osuđuju oba režima, ali izbjegavaju konkretne korake, poput zakonske zabrane komunističkih simbola, strahujući od gubitka birača s ‘crvenim korijenima’. EU je već usvojila rezolucije koje osuđuju i nacizam, fašizam i komunizam kao jednako totalitarne, međutim, u Hrvatskoj se to ne provodi dosljedno. Ova dvoiličnost stvara absurd, društvo ostaje zarobljeno u selektivnoj amneziji, gdje se jedno zlo koristi kao izlika za drugo. Stoga se strategija dovođenja

situacije do apsurdna može smatrati mudrom, jer osim što prisiljava na transparentnost ujedno i pokreće procese promjene, kao što smo svjedoci zadnjih dana.

Rizici i granice mudrosti

Iako mudra, ova taktika nije bez rizika. Dovodjenje do apsurdna može pojačati polarizaciju, gdje se provokacije poput Dabrove tumače kao normalizacija totalitarizma umjesto kritike hipokrizije. U Hrvatskoj, gdje su povijesne traume još svježije, takve debate često prelaze u 'politiku identiteta', gdje ljevica optužuje desnicu za 'ustašizaciju', a desnica ljevicu za 'jugonostalgiju'. Stoga, mudrost leži u umjerenosti. U konačnici, 'reductio ad absurdum' treba biti alat za istinu, a ne za eskalaciju, mudar korak za razbijanje začaranog kruga selektivnog osuđivanja. Mudrost zahtijeva oprez: apsurd treba služiti iscjeljenju, ne podjelama. Samo tako Hrvatska može prevladati svoje povijesne demone i izgraditi budućnost utemeljenu na istini, a ne na mitovima.

Dabro i Brecht

Na koncu, da se vratimo na početak i na Brechta. **U ovoj priči Brecht se odnosi na Bertolta Brechta**, njemačkog dramatičara, pjesnika, režisera i teoretičara kazališta, jednog od najutjecajnijih figura modernog političkog teatra uopće. Iako se nemogućim čini Brechta i Dabru strpati u istu priču, možda i nije tako. Brecht je ovdje relevantan zbog svoje slavne tehnike 'Verfremdungseffekta', ili efekta distanciranja, efekta začuđenja. Brecht je namjerno koristio provokativne i neočekivane postupke na sceni kako bi publiku spriječio da se emocionalno identificira s likovima i radnjom. Umjesto da gledatelji 'urone' u priču i osjećaju sažaljenje ili katarzu, htio je da ostanu kritički distancirani, da promišljaju, postavljaju pitanja i shvate društvene i političke mehanizme iza događaja.

Stoga se autoru ovog osvrtu ključna poveznica s Dabrovim slučajem čini dovođenje do apsurdna ili preuveličavanje. Brecht je često koristio hiperbolu, grotesku, ironiju i namjerno 'pretjerivanje' da bi razotkrio kontradikcije društva. To je slično ideji da se ustaštvo 'zazove' ili preuveliča upravo da bi se pokazala apsurdna asimetrija u osuđivanju

komunističkog totalitarizama. Brecht nije pripadnik ‘teatra apsurdna’ poput Becketta ili Ionescoa, njegov pristup često ide u smjeru pokazivanja apsurdnih kontradikcija kapitalizma, rata, moći, i to kroz namjerno ‘čudne’, otuđene scene. Zato se ovdje i spominje kao simbol ‘umjetnosti dovođenja do apsurdna’ u političkoj kritici. Ukratko, **Brecht** je tu kao teorijski i umjetnički uzor za Dabrin pristup, netko tko je dokazao kako se provokacijom i pretjerivanjem može efikasnije razotkriti društvena hipokrizija nego klasičnim, ‘realističnim’ osuđivanjem, poglavito ako je ono tek deklarativno.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-provokacija-ustastvom-kao-zrcalo-selektivnog-antifasizma-od-dobre-do-brechta?fbclid=IwY2xjawRqdg1leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeTp3uMmFY0GYI5Wa8aXUmQMbohGgP2VtqNx5CDnQprz3exVhie8l5WBFuAJw_aem_04urtm32wapuxhIUJ-IIsQ

Ivica Granić

27. ožujka ·

Kad se trag stvarnog nasilja nad najranjivijima pokušava pretočiti u umjetnost— s **Stjepanom Stimcem i 92 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Nagrada Valentu ilustrira hrvatsku intelektualnu dekadenciju – narod.hr

'PR DAMAGE CONTROL'

IVICA GRANIĆ: NAGRADA VALENTU ILUSTRIRA HRVATSKU INTELEKTUALNU DEKADENCIJU

27. ožujka 2026. u 10:47

Ivica Granić

Valentove izjave iz intervjua za Artikulacije (2022.) da se posjedovanje i distribucija dječje pornografije kažnjava ‘čak kaznom zatvora’, da je pedofilija ‘prirodna seksualna orijentacija’, da stariji sisavci imaju ‘**žudnju spolno općiti sa sisavcima mlade dobi**’ i da to osuđuje samo ‘globalno neobrazovano društvo’, nisu nikakva duboka filozofska provokacija ili umjetnička sloboda. **To je moralno i intelektualno trulo.**

> Goranov vijenac oduzet pjesniku koji je opjevao silovanje maloljetnice, a u intervjuiima brani pedofiliju

Zašto su tvrdnje problematične

Pedofilija nije orijentacija kao što su heteroseksualnost ili homoseksualnost. Orijentacija se odnosi na privlačnost prema odraslima koji mogu dati pristanak. **Djeca to ne mogu**, ni biološki, ni psihički, ni pravno. Izjednačavati ih je **intelektualna prevara i moralna blasfemija**.

Argument ‘to je prirodno jer postoji u prirodi’ je klasična **naturalistička zabluda**. U prirodi postoji i **kanibalizam, silovanje, ubijanje slabijih, nekrofilija**. Čovjek se upravo definira time što stvara kulturu i pravo da bi ograničio ono što je sirovo, prirodno i štetno. Ako bismo sve ‘prirodno’ prihvatili, vratili bismo se u džunglu. Kritiziranje zatvorskih kazni za dječju pornografiju nije ‘sloboda mišljenja’. To je izravno omalovažavanje žrtava seksualnog zlostavljanja djece, jednog od najtežih zločina koji postoji. Materijal koji dokumentira takvo zlostavljanje nije ‘umjetnost’ ni ‘fantazija’, to je trag stvarnog nasilja nad najranjivijima.

Valent nije prvi koji pokušava pod plaštom ‘transgresije’ i ‘rušenja tabua’ progurati ovakve stavove.

To je stari trik, pozivanje na de Sadea, Nietzschea ili ‘prirodu’ da bi se opravdao poriv koji civilizirano društvo s pravom zabranjuje. Razlika je što većina ozbiljnih mislilaca ipak povlači crtu kod štete prema drugima, posebno prema djeci.

O sramotnoj nagradi

Dodjela Goranova vijenca Valentu, pa brzo opoziv nakon javne reakcije, **savršeno ilustrira hrvatsku intelektualnu dekadenciju**, naime dio kulturne elite je spreman nagraditi ili tolerirati ovakve stavove dok ih se ne iznese u javnost na način koji više nitko ne može ignorirati. Kad se digne buka onda slijedi opoziv. To nije principijelno stajalište, nego PR damage control.

>Ivica Granić: Umro je čovjek koji je pobio milijune preuzimajući Božju ulogu na sebe

Istovremeno, ljudi koji upozoravaju na ovakve izjave često se optužuju za 'širenje mržnje' ili 'cenzuru'. To je perverzija, braniti djecu od seksualne eksploatacije postaje 'netolerantno', a apologija pedofilije 'hrabra provokacija'.

Sloboda umjetnosti i mišljenja je važna, ali nije apsolutna. Ne štiti ona pravo na zagovaranje ili normalizaciju seksualnog iskorištavanja djece. **Valent može pisati što god hoće u svojim knjigama, to je njegovo pravo.** Ali kad to javno iznosi kao 'prirodnu orijentaciju' i žali se što se takvi zločini kažnjavaju zatvorom, prelazi iz sfere umjetnosti u sferu **moralne patologije**. Kultura koja ovakve stavove nagrađuje, makar i nakratko, prije nego što ih mora povući pod pritiskom javnosti, zaista pokazuje duboku narušenost u nekim svojim dijelovima.

** Mišljenja iznesena u komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stajališta uredništva portala Narod.hr.*

> Zakoni i maksimalne kazne: Kako se u europskim državama kažnjavaju pedofili?

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-nagrada-valentu-ilustrira-hrvatsku-intelektualnu-dekadenciju?fbclid=IwY2xjawRqdl1leHRuA2F1bQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEeyQzHMNFPVWV8tp2YG9c5J2Xra18Hxmw99oZut_3sxqC15UZnqDuOZZihOB8_aem_-my4zBCrFik1MIInqv-Bvbw

Ivica Granić

9. ožujka

Još malo o engleskim lordovima krvavih ruku i Epsteinu— s
Velimirom Milakovićem i 86 drugih

NAROD.HR

**Ivica Granić: Lordovi krvavih ruku, Epstein i odvratna tišina
medija – narod.hr**

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: LORDOVI KRVAVIH RUKU, EPSTEIN I ODVRATNA TIŠINA MEDIJA

9. ožujka 2026. u 07:30

Ivica Granić

Laž u politici niti je anomalija a niti je moralni propust, ona je klasičan konstitutivni element samog političkog polja. A niti je politika epistemološka potraga u smislu traženje istine, uglavnom je riječ o ontološkoj igri upravljanja percepcijom. Istina nije cilj, cilj je održavati iluziju da istina postoji negdje iza scene, da sustav ima ikakvu legitimnost. Skandal nije sam čin laži, jer svi znaju da se laže, nego trenutak kada laž postane prevelika, preočita i previše nepodnošljiva, kada pukne društveni ugovor o pristojnoj šutnji i kada se više ne može održati fikcija procedure, transparentnosti ili 'samo malo grijeha'. Tada nastaje panika, ne zbog zločina, nego zbog kolapsa maske, fasade, radi se o klasičnom motivu iz političke filozofije, od Machiavellija preko Deborda do Žižeka, moć preživljava upravo zato što se laž institucionalizira kao normalnost. Upravo tako, laž se institucionalizira kao normalnost.

>Granić: Znamo li živjeti s Ustavom s tri točke na kraju, koji se boji reći što misli

Lordovi prljavih ruku

Zbog čega ovaj uvod? Zbog one noći kada je tama progutala svjetla Londona, ali ne kišna noć iz Dickensovih romana, već ona prava, digitalna tama, noć u kojoj su se iz dubina Epsteinovih servera izvukli mailovi i izmigoljili poput zmija iz pakla. Tisuće poruka. Tisuće imena. A među njima – lordovi. Ne obični plemići, ne političari s prljavim rukama, već oni koji sjede u House of Lords, oni koji donose zakone, oni čiji glas odjekuje kroz hodnike moći Britanije već stoljećima. Ime im je bilo zaštićeno zlatom i titulama sve dok se nije pojavio Jeffrey. Jeffrey Epstein.

Zamislite ovu scenu: Jeffrey Epstein, čovjek koji je pretvorio maloljetne djevojke u trgovačku robu, zamislite ga kako sjedi u svojoj palači na otoku i tipka poruke Peteru Mandelsonu, pardon lordu Mandelsonu. Bivšem ministru, arhitektu New Laboura, čovjeku koji je hodao hodnicima Downing Streeta kao da je njegov vlastiti dnevni boravak. 'Peter, dragi moj', piše Epstein, 'Treba mi tvoja pomoć.' A Mandelson odgovara. Ne jednom. Ne dvaput. Desecima puta, stotinama. Plaća mu

putovanja. Prima novac. Dijeli povjerljive informacije o 'bailoutu' banaka, o porezima, o Gordonu Brownu. I dok se Epstein smije u lice pravosuđu, lord mu šalje poruke potpore kao da je riječ o starom prijatelju, koji je samo malo zastranio, kvragu događa se.

>Ivica Granić: Ustavni sud potvrdio, djeca iznajmljenih maternica sada će imati hrvatski rodni list

Lord X i lord Y

Ali nije riječ o samo jednom lordu. Šaputanja su počela curiti već 2019., a onda su 2024. im 2025. dokumenti eksplodirali poput nuklearne bombe. Imena. Naslovi. 'Lord X je bio na otoku.' 'Lord Y je tražio 'masažu' od 16-godišnjakinje.' A mainstream mediji, BBC, The Guardian, The Times, New York Times, svi su šutjeli kao grob. Pisali su o Mandelsonu, da, naslovi su bili senzacionalni: 'Mandelsonov pad', 'Lord i pedofil', 'Epsteinovi mailovi uništili karijeru bivšeg ministra'. On je ostao bez veleposlaničke fotelje, izbačen iz Laburista, izbačen iz Lords, uhićen i pod istragom. Njegovo lice bilo je na naslovnicama tjednima.

A onda?

A onda – ništa. S distance nakon mjesec – dva dana možemo zaključiti kako je u pitanju jedno veliko ništa, velika tišina. Kao da je netko povukao prekidač, kao da je cijela britanska elita rekla: 'Dosta. Jedan lord je dovoljan, ostale ne dirajte.' Jer da su počeli kopati dalje, da su objavili punu listu, da su pokazali koliko je lordova, koliko baruna, koliko plemića bilo u Epsteinovoj crnoj knjizi, pala bi vlada. Ma što vlada, pala bi monarhija. Pala bi cijela iluzija da je Britanija zemlja zakona i reda za one koji o Britaniji imaju još koliko toliko solidno mišljenje.

>Granić: Je li Trumpov 'Board of Peace' puč protiv čovječanstva ili organizacija koja će donijeti mir i stabilnost

Silenzio stampa

A sad zamislite scenu drugu: Mračna soba u Palace of Westminsteru. Stari lordovi sjede oko stola od mahagonija dok svjetlost svijeća treperi na njihovim zlatnim lancima. Jedan od njih, sijede kose i ledenih očiju, šapće: 'Braćo lordovi, ako ovo izađe, svi smo gotovi.' I oni su znali da

Epstein nije bio samo perverzljak, bio je njihov dobavljač, ali i njihov čuvar tajni. Njihov ulaz u svijet u kojem moć nije samo novac, moć je tijelo djeteta koje nitko neće tražiti. Ali su mediji znali. Imali su mailove, imali su svjedoke, imali su fotografije. Da, ali nisu pisali. Nisu smjeli. Jer, tko plaća njihove reklame? Tko ih zove na koktele u Downing Street? Tko im daje ekskluzive? Naravno, isti oni lordovi koji su sada drhtali iza svojih titula.

Zato su se umjesto bitnog tih dana silno raspisali o Taylor Swift, o humuhumunukunukuāpua'a, havajskom triggerfishu, službeno najdužem imenu ribe i najteže za izgovoriti nakon treće rakije, zatim o klimatskim promjenama i Greti Thunberg, o bilo čemu samo ne o istini koja bi zapalila i Britaniju i svijet. A istina je jednostavna i užasna: pedofilija nije bila Epsteinova bolest, bila je njihova valuta. Valuta moći. I dok se Peter Mandelson rušio kao kula od karata, uhićen, ponižen, lišen titule u svemu osim imena, ostali lordovi su zadovoljni šutjeli u mraku. Jer oni su još uvijek tamo, još uvijek glasuju. Još uvijek donose zakone, i da, čak i zakon o zaštiti djece, isti oni koji su tu djecu prodavali. Kako ne bi netko pomislio, jer stvarno tako izgleda, ovo zaista nije teorija zavjere, ovo je Epsteinova pošta, dostupni mailovi koji su procurili, ovo je sramota na rukama britanske elite koju nitko ne može oprati.

>Ivica Granić: Analizirali smo Hajdašev urnebesni paket mjera, situacija je luđa nego mislite

Mitološki lakmus papir

A mi? Mi čitamo naslove o Mandelsonu i mislimo da je priča gotova. Nije. Priča tek počinje.

Jer, dok god jedan lord ostane nekažnjen, svi su oni krivi. I dok god mediji šute, mi smo suučesnici. Sjenke nad Westminsterom nisu nestale, one samo čekaju sljedeću noć. Sljedeće curenje. Sljedeći mail. I kada taj mail konačno izađe... Britanija će gorjeti.

A Epsteinu, oni više nisu samo čovjek, nisu ni samo zločinac. Oni postaju mitološki lakmus- papir moderne civilizacije, zrcalo u kojem se vidi cijela struktura moći: tko je šutio, tko je uživao u blizini moći, tko je tu blizinu pretvorio u valutu poput novca, utjecaja, pristupa djevojkama,

političkim uslugama. A kad se ta valuta razotkrije kao stvarna, elite se pretvaraju u šokirane nevinašca 'kako je ovo moguće?!', iako su desetljećima i sami živjeli u toj istoj valuti. Epsteini danas nisu samo aberacija sustava, nego, na žalost, njegov najčišći proizvod i ogledalo.

Metaforički otok

Što ako je čuveni otok bio samo vidljivi vrh ledenjaka, na kojem plutaju mnogi svjetski sustavi, politika, pravosuđe, mediji, elite, a mi smo svi, svjesno ili ne, pristali ploviti tim istim vodama. Znači li to da Epstein nije umro 2019. da živi u svakoj šutnji koja se još uvijek održava, u svakom mailu koji nije objavljen, u svakom lordu koji još uvijek sjedi na crvenoj klupi. U svakom naslovu koji bira Mandelsona kao žrtveno janje, a ne mrežu koja ga je hranila. Mandelson je već sad postao vječni podsjetnik da civilizacija ne pada od barbarskih hordi izvana, ona se raspada iznutra, polako, elegantno, uz čašu šampanjca s titulom ispred imena.

I na koncu, što se tiče Britanije. Ako sve ovo ugasi još jednom procedurom, još jednom isprikom, još jednim 'Lords reforms', onda nije spasila ništa. Samo je kupila još malo vremena prije sljedećeg curenja, sljedećeg ogledala. Sljedećeg Epsteina. Jer, dok god moć misli da može šutjeti istinu, istina će uvijek naći način da progovori. Glasnije. Krvavije. Neizbježnije. A kad progovori do kraja, neće ostati ni lordova, ni titula, ni iluzije. Samo pepeo.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-lordovi-krvavih-ruku-epstein-i-odvratna-tisina-medija?fbclid=IwY2xjawRqdwNleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeFudsTp-32KITH7oVcAQqdpSw1Iz_Od1Jh4nYBbkOPDBo2sFd0PdDiUHBMYQ_aem_grXHT6eO0gjqFw_QKP8Bfw

Ivica Granić**16. ožujka****'Choke point' globalne ekonomije— s Velimirom Milakovićem i 67 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Hormuška točka gušenja ili kako je Iran stegnuo najslabiju točku planeta – narod.hr**KOLUMNA****IVICA GRANIĆ: HORMUŠKA TOČKA
GUŠENJA ILI KAKO JE IRAN STEGNUO
NAJSLABIJU TOČKU PLANETA**

16. ožujka 2026. u 07:30

Ivica Granić

Stanje stvari u Hormuzu takvo je da se može tvrditi kako je Iran doista efektivno blokirao prolaz kroz tjesnac, s napomenom kako nije riječ o klasičnoj, to jest fizičkoj blokadi prolaza s minama ili ratnim brodovima, kako se pretpostavljalo. Riječ je o efektivnoj paralizi prometa, i to kombinacijom prijetnji, zatim napada i upozorenja.

Izjava zapovjednika IRGC-a Hosseina Salamija kako 'ni litra nafte neće proći dok Teheran ne odluči drugačije' savršeno se uklapa u niz sličnih tvrdnji iranskih dužnosnika, novi šef države, radikal Mojtaba Khamenei, eksplicitno je potvrdio kako blokada mora ostati kao poluga pritiska. Krenimo redom.

Nakon prvog dana američko-izraelskog udara IRGC je započeo emitiranje radio upozorenja kako tankerima prolaz više nije dopušten, uz istodobne žestoke udare svim vrstama dronova na brodove koji neovlašteno pokušavaju proći. Prema izvještajima, Iran je napao najmanje šesnaest tankera od početka sukoba, posljedično je promet gotovo potpuno kolabirao. Nitko, naime, ne želi riskirati prolaz, iako je riječ o kritičnoj točki globalne ekonomije.

Iran za sada mudro koristi asimetrični pristup, umjesto skupih mina ili velikih brodova, koje bi SAD vrlo vjerojatno brzo neutralizirao, oslanjaju se na jeftine dronove, zračne i pomorske, zatim na brze čamce i kontinuiranje prijetnje, što je efikasno omogućilo ogromnu štetu globalnom gospodarstvu, uz relativno niske troškove i praktički nikakav rizik za iranske snage.

USA i Izrael su do sada uništili desetke iranskih minolovaca i skladišta mina, ali dronovi i USV-i ostaju problem, stručnjaci kažu kako je IRGC i te kako sposoban dronovima držati tjesnac blokiranim. Posljedice po svjetsko gospodarstvo preko noći su postale katastrofalne, cijena nafte po barelu divlja i skače iznad 100 USD, ponekad i više. Trump je odgovorio tako što je s lica zemlje praktički izbrisao iransku naftnu infrastrukturu na otoku Kharg, glavnom državnom izvoznom terminalu, nakon čega je opet Iran uzvratio napadom na Izrael i mnoge američke baze i američke saveznike u regiji.

Zadnje što se doznaje neprovjerena je informacija kako je SAD kao konačan odgovor poslao dio moćne 'Japanske flote', s preko šest tisuća marinaca, slijedom čega se zaključuje kako je sukob ušao u terminalnu fazu. Zaključno, Iran koristi energetske kartu kao glavni adut odmazde, dok USA i Zapad pokušavaju slomiti tu sposobnost, bez da se izazove još veća eskalacija.

>Ivica Granić: Lordovi krvavih ruku, Epstein i odvratna tišina medija

Zatvaranje pokrenuto osiguravateljima

Ova analiza nema pretenzija baviti se vojnim aspektom krize, autor nije poznavatelj niti taktičkog ratovanja, a niti bilo čega sličnog tome. Međutim, ono što svakako zaslužuje poseban osvrt svakako je globalna ekonomska kriza, odnosno činjenica da je svijet nakon nekoliko tjedana neprijateljskih aktivnosti ušao u novu, praktički do sada posve nepoznatu sferu.

Prije nekoliko dana Helima Croft, globalna šefica strategije za sirovine u 'RBC Capital Markets', vrlo je precizno opisala situaciju u više intervjuja i analiza posljednjih dana. U razgovorima za CNBC iznijela je standardni opis situacije kroz ključnu frazu: 'Insurance-driven-shutdown'. Dakle, zatvaranje pokrenuto osiguravateljima! Kako to zapravo funkcionira u praksi? Bizarnim se čini, ali nekoliko jeftinih dronova dovoljno je bilo za pokretanje svjetske ekonomske kataklizme.

Iran, naime, ne mora postaviti gomile mina po cijelom tjesnacu, niti poslati ratnu flotu, pokazalo se kako je tek nekoliko preciznih napada dronovima na tankere, koordinirano s IRGC-ovim radio upozorenjima, bilo dovoljno da se pokrene trend ekonomske nesigurnosti na način da se percepcija rizika preko noći podigla na nezapamćeni maksimum. Tjesnac je uzak, najuža točka oko 33 km, plovni put još uža, pa je svaki incident dovoljan da izazove tešku paniku među brodarima.

Osiguravatelji povlače police

Glavni igrači na tržištu pomorskog osiguranja 'P&I' klubovi, poput 'Gard', 'Skuld', 'NorthStandard', 'London P&I Club', 'American Club', praktički nakon prvog udara dronovima izdali su 'Notice of cancellation', odnosno 'Obavijesti o otkazu' zbog 'War-risk Coverage', to jest pokriva ratnog rizika. Prije sukoba 'war-risk' premije iznosile su oko 0.125–0.25 posto vrijednosti broda po prolazu, sada su skočile na čak tri posto, u nekim slučajevima zabilježen je porast i do tisuću posto.

Da stvari budu i gore, mnogi 'Underwritersi', osiguravatelji, jednostavno odbijaju izdati policu – po bilo kojoj cijeni! A bez osiguranja brodovi ne mogu dobiti kredite od banaka, ne mogu ući u luku jer lučke vlasti traže pokriće, posada i vlasnici ne žele riskirati gubitak broda vrijednog stotine milijuna dolara, ekološku katastrofu ili čak gubitak života pomoraca. Stoga su mnogi brodari sami odlučili prestati prolaziti, slijedom čega je tjesnac postao 'Parking lot' s desecima tankera koji čekaju isplovljavanje. Trenutni status prometa prema 'Hormuz Strait Monitoru', 'Kpleru', 'MarineTrafficu' i 'Lloyd's List' je takav da je promet gotovo na nuli.

Od početka krize do sada kroz tjesnac je prošlo svega 77 brodova, većinom malih ili izuzetih od sankcija, poput nekih indijskih LPG nosača, dok u normalnim okolnostima od 40 do 60 tankera svakoga dana prolazi tjesnacem. Jedini značajniji promet nafte kroz tjesnac su ili iranski tankeri, koji izvoze sirovu naftu prema Kini, dok svi drugi, od saudijskih, UAE, iračkih ili kuvajtskih, čekaju vani ili koriste alternativne rute.

>Ivica Granić: Pobjeda metaforičkih Ustaša nad liberalima ili kako je grobar sam sebi iskopao grob

Cijene nafte

'Goldman Sachs' i drugi analitičari upozoravaju kako bi produžena blokada mogla gurnuti cijene prema 150 USD po barelu, kao 2008. Ovo je klasičan primjer kako percepcija rizika može paralizirati trgovinu daleko efikasnije od fizičke blokade. Iran zadržava svoj izvoz prema Kini, glavnom kupcu, dok globalni lanac opskrbe teško

pati. Saudijski i UAE smanjuju proizvodnju, Europa i Azija crpe strateške rezerve, a SAD razmatra vojnu akciju, ne zna se je li i u kojem obimu pokrenuta.

Osim nafte i globalna opskrba ukapljenim prirodnim plinom (LNG) pala je za oko 20 posto, uglavnom iz Katara, koji je najveći izvoznik prirodnog plina na svijetu. Sve ovo pokazuje koliko je zapravo Hormuz globalni 'choke point', odnosno 'točka gušenja' svjetske ekonomije. IEA razmatra rekordno oslobađanje rezervi, oko 400 milijuna barela, ali to ne rješava LNG ili dugoročne poremećaje.

Kakav će biti odgovor

Na koncu ostaje pitanje svih pitanja: Kakav će biti odgovor? Hoće li kombinacija vojnog sukoba, asimetrične blokade i globalne ovisnosti o Hormuzu natjerati saveznike na najagresivniji energetski odgovor od '70-ih. Ako blokada potraje, sljedeći koraci mogu uključivati još veće oslobađanje rezervi, prisilno povećanje proizvodnje u SAD, Brazilu, Norveškoj ili izravnu vojnu akciju kojom bi tjesnac bio otvoren. Hoće li USA i izraelske prijetnje biti dovoljne?

Trenutno – ne! Blokada, efektivna, ne formalna, traje već preko dva tjedna, promet je na minimumu, a novi vrhovni vođa eksplicitno je 12. ožujka ponovio kako 'Hormuz mora ostati zatvoren kao 'poluga pritiska' dok se napadi ne zaustave.' S druge strane i Iran trpi teške gubitke, mornarica im je 'uništena' prema nekim Pentagon izjavama, balistički program teško oštećen, proizvodnja dronova smanjena je za 90 posto, ali asimetrični alati poput dronova, brzih čamaca i mina, ipak omogućuju nastavak prijetnje uz niske troškove.

Mogući scenariji

Kratkoročno, slijedećih tjedana moguće je djelomično otvaranje ako Iran dopusti ograničeni promet, ili ako 'US Navy' krene u punu akciju. Dugoročno, ako Iran izdrži, cijene nafte mogu ići prema 150–200 USD kao u najgorim modelima. IEA rezerve se brzo troše, oko 400 milijuna barela pokriva samo dvadesetak dana punog gubitka, u tom slučaju globalna recesija postaje izgledna. Zaključno, povijest

geopolitike doista uči kako početni planovi rijetko prežive susret s realnošću.

Iran je mislio kako će blokadom prisiliti Zapad na ustupke, ali uz rizik totalnog kolapsa države, dok su s druge strane SAD i Zapad smatrali kako će brzo slomiti Iran. Sretna je okolnost da globalna ekonomska kriza može i jedne i druge prisiliti na kompromis. Situacija je fluidna, svaki dan nosi nove scenarije, a što će biti vrlo vjerojatno nećemo morati dugo čekati.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-hormuska-tocka-gusenja-ili-kako-je-iran-stegnuo-najslabiju-tocku- planeta?fbclid=IwY2xjawRqd21leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEemHDVj01mP1Q-AT0EjsHHfKrUqSLGEpqMormEXCEQr135R29RM6NRRCCWY5U_aem_MhC92PGsM4YPFRZ1U8iGSA

Ivica Granić**27. listopada 2025.**

Malo smo mudrovali o Bosni i tamošnjim čudnovatim trendovima.— s **Ivanom Madarićem i 91 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Grlati Pejaković je otišao. A da Bosnu dočekao nije. – narod.hr

KOLUMNA**IVICA GRANIĆ: GRLATI PEJAKOVIĆ JE OTIŠAO. A DA BOSNU DOČEKAO NIJE**

27. listopada 2025. u 07:30

Ivica Granić

Zadnji molitveni dan i katoličko hodočašće na Bobovac upriličeno prije nekoliko dana iznova potvrđuje tezu kako je najnovija bosanska povijest u interpretaciji Vilajeta i njima sklonih satelita zapravo obična ironija na balkanski pogon. Događaj je protekao mirno, dostojno mjesta i važnosti. Međutim, permanentna javna polemika ni izbliza nije toliko mirna i dostojanstvena. Uglavnom, podgrijavaju se mitovi kako je riječ isključivo o bosanskoj tradiciji i identitetu, vjekovnoj državnosti. S Hrvatima su dodirne točke tek eventualno u katolicizmu, što samo po sebi i nije nešto specijalno važno.

I upravo kao da je na njih mislio nadbiskup i metropolit vrhbosanski mons. Tomo Vukšić koji je u homiliji naglasio kako ‘... svi putovi prema nebeskoj Domovini vode isključivo kroz odgovornost za zemaljsku’, naglasivši kako se nebeska Domovina stječe odgovorno izgrađujući zemaljsku.

Uglavnom, fenomenologija oduzimanja prava Hrvatima na bilo kakvo sudjelovanje i ikakvu ulogu u stoljetnoj bosanskoj povijesti nije ništa novo. Pravilo je to po kojem su neku ulogu imali tek katolici, dok su Hrvati u povijesnoj Bosni zapravo posve izmišljena kategorija. Na žalost, među tim bizarnim tumačima pronalazimo i pojedine hrvatske intelektualce, zatim pojedine bosanske srebrne franjevce, koji uvijek priskoče kako bi sve teološki opravdali. Umjesto pastira postaju na taj način vodiči naroda u propast. Trguju s tim istim narodom još od Zvizdovića, a da taj isti nikada ništa i ne pitaju.

Odlazak Josipa Pejakovića

Prije nešto više od tri mjeseca umro je umjetnik Josip Pejaković. Događaj je poprimio senzacionalan publicitet, obzirom na panegirike dojam je kao da riječ o drugom preseljenju g. Alije Izetbegovića, ili prvom Željka Komšića. Potonji je miljenik patriota, ujedno i lažni predstavnik Hrvata u BiH, poznat i po nadimku Sejdo. Aluzija se odnosi na nekadašnjeg člana predsjedništva propale jugoslavenske državne zajednice Sejdu Bajramovića, domoljuba koji se toliko zalagao za interese vlastitog naroda da je regionalno postao sinonimom za tešku veleizdaju.

Ukratko, riječ je o bosanskim inačicama Vidkuna Quislinga, norveškog vizionara koji se silno trudio Hitlera uvjeriti u nužnost osvajanja Norveške. Na koncu je u tome i uspio.

Uglavnom, reakcija bosanske javnosti oko ispraćaja 'velikog umjetnika' Pejakovića nije lišena psihosomatske zanimljivosti, sve bi bilo u redu da se autorima nije potkrala vjerojatno nenamjerna pogreška. Naime, gdje je u pokojnikovom opusu umjetnost? Gdje se skrila? Zar su kriteriji u Vilajetu baš do te mjere srozani da se zabavljača s par monodrama, desetljećima prigodničarski recikliranih, može transferirati u umjetnika. I to jednog od najvećih!

Odlazak velikana

Kada odlaze 'najveći' obično se prigodno prisjetimo uspješnica, naklona, aplauza, teško je pritom odlučiti koja je uloga bila bolja od druge. Recimo, kada govorimo o pokojnom Nadareviću, tko bi mogao kazati je li bolji Leon Glembaj ili Duje iz 'Veloga mista', je li vjerodostojniji Zijah iz 'Otac na službenom putu' ili Mata iz 'Đuke Begovića'. Ili Idriz iz 'Kod amidže Idriza' ili Španac iz 'Duge mračne noći', gazda Marx iz 'Nafake' ili Izet Fazlinović. BiH ima mnoge izvrsne umjetnike, poput Đurića, Tatjane Šojić, Zubčevića, Mirsada Tuke, Emira Hadžihafizbegovića, Senada Bašića, Bešlagića, Glamočaka, Milana Pavlovića, riječ je o umjetnicima koje publika pamti po mnoštvu uspješnica, ali će se rijetki okititi onakvom titulom kakvom je Vilajet ispratio pokojnog Pejakovića.

Možda će biti dobri, izvrsni, možda autentični, ali za razliku od za njih karikaturnog Pejakovića, rijetki će biti 'najveći'.

Kakva država takvi umjetnici

Cinik bi zaključio kakva država takvi i najveći. Bez sumnje, da je kojim slučajem BiH konsolidirana država, umjetnici poput Pejakovića bili bi i nepotrebni i neupotrebljivi. Čemu bi u tom slučaju mogao poslužiti tipizirani gorštački lik sa šubarom, koji kao da je izronio iz

talijske Comedie dell'arte, lukav domišljati režimlja, simbol prevrtljivosti, ako nije klasičan oikofob.

Vlastiti skromni opus cijelog je života kompenzirao nekim sastavcima, doskočicama, recitacijama i frazama tipa 'kako bolan nema', prepunim jeftinih hiperbola za koje je vjerovao kako će ganuti srca bosanskog socijalističkog čovjeka. Koji ga se na koncu i odrekao. Smatrao je kako će monodramom o Bosni donijeti narodni preporod, međutim scenski se uspio afirmirati jedino respektabilnom besadržajnošću, svedeno na gestikuliranje, vikanje, grljenje publike, preglasno urlikanje i sveprisutne poetske klišeje koji izvornost crpe u prostom bosanskom čovjeku i njegovom prostoru.

Varljiva predstava zasnovana na obmani

Slijedom logike zaključuje se kako je Pejaković zapravo idealna forma za susjednu državu. Matrica po kojoj neki BiH smatraju državom, pritom se ne mogavši sjetiti niti jednog institucionalnog polja koje funkcionira, idealna je i za umjetnika Pejakovića, obzirom da se nitko ne može prisjetiti nijednog njegovog umjetničkog ostvarenja, osim, kako rekosmo, te dvije – tri monodrame, koje su ga kao umjetnika zaključale i obilježile za cijeli život.

Poznato je kako se iluzije mogu javiti u najrazličitijim čulnim modalitetima, jedno od tih modaliteta svakako je i Pejakovićev nominalno umjetnički, a stvarno politički opus. Jer, promicati društvo koje je tu unatoč tome što ne postoji isto je kao i Pejakovićeve umjetnost. Nešto što je tu samo što to nikada nitko nije vidio, a ni čuo. Osim onih koji tragaju za omnipotentnom Bosnom, pritom znajući kako ju nikada pronaći neće.

Novi dan nova nafaka

Goropadni i grlati Pejaković je otišao. A da Bosnu dočekao nije. Njegovim, međutim, odlaskom potraga za simboličnom Bosnom ne prestaje. Jer, kada bi prestala sve ranije bi izgubilo smisao. A kako bi nastavili servisiranje propale mitologije patriotima je potrebna nova marioneta. Čak i novi narativ. Jer onaj 'kako bolan nema' pomalo

je demodiran, potreban je aktualniji, ali utopistički jednako vjerodostojan.

Nekadašnja UBDA u tom je smislu patentirala učinkovit institut. Riječ je o angažiranja duhovnoga klera kao instituta ideološke propagande. Fenomen je dosta rasprostranjen, ali se u Bosni nekako najžilavije drži. Primjetno je odnedavno simultano pojavljivanje stanovitih franjevac Bosne Srebrne na raznim hrvatskim medijima, poput Telegrama, N1, 24sata i sl. Promatrači su ostali donekle čak i zbunjeni tom cr(k)venom ofenzivom. Trend je izrazito agresivne izražajne oblike dobio nakon koncerta MP Thompsona na hipodromu.

>Ivica Granić: Civilizirani Izrael i barbarska Palestina?

Katoličko Hrvatstvo

Hrvati su, posebice u Bosni, uglavnom konzervativna, tradicionalna vjermička zajednica. Lako je zaključiti da, ako netko želi manipulirati, najprikladnije je u igru ubaciti stoljećima najveći moralni autoritet, svećenika naime. Istina će time postati objektivnija, laž istinitija, jer je u pitanju glas Božji. I tko bi onda posumnjao.

Analizirajući besmislene škrabotine pojedinih članova klera zaključuje se kako im, na različite načine, zaključak ostaje uvijek isti. Njihova analiza trendova u 'polusvijetu katoličkog hrvatstva', odnosno 'hrvatskog katolicizma', kako često navode, zaključuje kako su 'nacionalisti' ukrali od Crkve narativ o bitnim pitanjima vjere i morala. Zanimljivo sada posve besmislenu, bizarnu i nemoguću tvrdnju kako je Crkvi netko nešto oteo, jer kako bi uopće Crkvi netko nešto i mogao ukrasti, posebice ako je riječ o tumačenju bitnih pitanja vjere i morala. Autor prigodne sintagme 'katoličko hrvatstvo' ili 'hrvatski katolicizam' zapravo sugerira kako je riječ o kriminalnom i nacionalističkom trendu. Istodobno, na upozorenja o nelogičnosti svećeničkog poziva i otvorene ideološke propagande oštro reagiraju. Pokušaji se nazivaju inkvizicijom, tvrde kako neki otvoreno mrze Crkvu, bosansku provinciju, što li, te se svaku osobu koja upozorava pokušava pretvoriti u nacionalističku utvrdnu, koja živi od ratnih mitova i povijesnih spomenika. Kako besmisleno, i koliko neduhovno.

Univerzalnost vs. isključivost

Analizom javnog djelovanja tih pastira zaključuje se kako je u pitanju jedna od najčešćih manipulacija, s jedne strane propovijeda se univerzalnost vjere, otvorenost, ljubav, naviještanje radosne vijesti, istodobno se svima koji se ne uklapaju prišivaju etikete lažnog kršćanina, heretika, nacionalista, ili čak inkvizitora.

Iza oltara su usta puna otvorenosti, inkluzivnosti, a istodobno se u javnom prostoru razapinju svi koji drugačije vide problematiku. Nadređeni oci za sada se, sukladno proklamiranoj neutralnosti, sustežu od uplitanja, što također izaziva stanovitu pozornost.

Nacionalni koncept

Pokazalo se kako su pojedini pripadnici klera naročito osjetljiviji kada je riječ o ikakvom nacionalnom konceptu, svako spominjanje kulturološko – identitetskog se ne oprašta. Nešto poput izjave pokojnog oikofoba Pejakovića, tog sinonima proturječnosti, koji je u emisiji NU2 otvoreno kazao kako bi priznanje da je Hrvat zapravo značilo 'izdaju sebe samoga'.

'Ne znam što jesam, ali znam što nisam' cinično je izjavio taj biološki Hrvat, misleći na vlastitu nacionalnu pripadnost.

Katolik, Musliman, Pravoslavac

Najdalje što je u identitetskom smislu dozvoljeno, kako rekosmo, svrstavanje je po matrici katolik – musliman – pravoslavac, dalje je zabranjeno. Svako spominjanje nacionalnog teško je proskribirano i neprihvatljivo, odraz je primitivizma, bez obzira o kojoj je naciji riječ. Stoga i jesu mudro skovali ironični termin, nešto što u kontekstu situacije djeluje senzacionalno apsurdno, dakle 'katoličko hrvatstvo' ili 'hrvatski katolicizam', nešto što realno ne postoji, a niti može postojati, ali što unaprijed ima diskreditirajući i odvraćajući karakter.

Takvim činjenjem crkveni autoriteti, možda i nesvjesno, postaju ideološko propagandističko oružje upakirano u svećeničke halje. Potpisnik ovih redaka kao osoba odrasla i odgajana među franjevcima

želi vjerovati kako je u pitanju ipak nesvjesno hrljenje u područje manje poznatog, nesnalaženje dakle. Sve drugo bio bi veliki poraz.

Bog i Hrvati

Ako bismo na taj način razmišljali, vjerojatno se hrvatski borbeni poklič 'Bog i Hrvati' ne bi odveć svidio nekim članovima duhovnog klera, jer Bog i Hrvati u sintagmu nikako ne mogu skupa. A Hrvatima najdražu 'Rajska djevo, kraljice Hrvata' ne bi se smjelo spomenuti.

Nadalje, pojedini članovi duhovnog klera također navode kako bilo kakvo spominjanje nacionalnog nije na tragu niti katoličkog univerzalizma.

U stanovitom smislu možda i nije, ali je li baš moguće posve razdvojiti duhovno od nacionalnog? Kao da jedno s drugim nema nikakve veze, kao da se u stanovitom smislu ne prožimaju. Ako je čovjek hram Božji, ako je ljudsko tijelo sveto i ako je prebivalište Božjeg duha, onda valjda i kolektiviteti imaju nešto s time.

Ili čovjek, kao individua, nema ništa s nacionalnim, s narodom, da je samo čovječje tijelo sveta struktura, mjesto gdje prebiva duhovna suština, Božji duh ili božanska iskra, a narod ili nacija su onda – što?

Crkva i nacionalizam

Na koncu bi valjalo citirati i jedan dio javno objavljenog osvrta gosp. Mate Mijića, koji, između ostaloga, navodi. '... Što se tiče katoličkog univerzalizma, nedavno sam pisao, a očito nije naodmet ponoviti, da ga je pogrešno izjednačavati s političkim globalizmom. Katolička Crkva nije protiv nacionalnih država, ne osporava državne granice ni različite svjetovne nadležnosti.

Dapače, svaka država ima biskupsku konferenciju, a već pet stoljeća, primjerice, postoji i jasnija distinkcija između blaženika kojega se štuje lokalno, i sveca kojega se štuje univerzalno. Katolička Crkva ima nauk za sva vremena i sva društvena uređenja, njezina je hijerarhija globalna i slijedi princip apostolske sukcesije, što ju čini univerzalnom, ali nije uniformna, postoje različiti lokalni običaji i tradicije, pa čak i duhovne prakse, koje se razvijaju u krilu Crkve. Prva zapovijed je jasna i država,

koliko god ju voljeli, katoliku ne može zamijeniti Boga niti se uzdići na Njegovu razinu.’

Na koncu u svome osvrtu g. Mijić ispravno zaključuje kako ‘Crkva u Hrvata nije imuna na nacionalizam, što u najvećoj mjeri proizlazi iz činjenice da je pet desetljeća bila jedina prava oporba komunističkom režimu.’

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-grlati-pejakovic-je-otisao-a-da-bosnu-docekao-nije?fbclid=IwY2xjawRqd8NleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjlwMzcxNzg4MjAwODkyAAEelhO3pCbonv88QQblMulBS3aFS1Eby3gVCEijfpfIQuB57wcbd6ZcPltCrbI_aem_cBKN18RLTvpymBGJwXb0yA

Ivica Granić

16. veljače ·

Stvarna ekshumacija pobijenih ili simbolička ekshumacija savjesti—
s **Velimirom Milakovićem i 86 drugih**

NAROD.HR

**Ivica Granić: Grobišta u Sloveniji, a predstava u Zagrebu,
stvarna ekshumacija pobijenih ili simbolička ekshumacija savjesti
– narod.hr**

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: GROBIŠTA U SLOVENIJI, A PREDSTAVA U ZAGREBU, STVARNA EKSHUMACIJA POBIJENIH ILI SIMBOLIČKA EKSHUMACIJA SAVJESTI

16. veljače 2026. u 07:30

Ivica Granić

Knjiga 'Prikrivena grobišta Hrvata u Sloveniji' autora Mitje Ferenc i Uroša Košira, u izdanju Školske knjige, s razlogom se može smatrati kapitalnim djelom, iako se na prvi pogled može činiti kako knjiga zapravo 'nije otkrila ništa novo'. Stoga je potrebno analitički pristupiti ovoj problematici, bez uljepšavanja i bez ideoloških filtera.

Što je knjiga zapravo

Riječ je o opsežnoj znanstvenoj monografiji, s preko sedamsto stranica, više od tisuću fotografija i preko stotinu zemljovida, koja sistematski precizno obrađuje četrnaest grobišta iz kojih su provedene ekshumacije, zatim još trideset dvije potvrđene lokacije od ukupno oko 750 evidentiranih prikrivenih stratišta u Sloveniji. Autori su slovenski stručnjaci, g. Košir je arheolog, a dr. Ferenc povjesničar i jedan je od vodećih slovenskih istraživača. Knjiga nije publicistika ili memoari, ona je zapravo akademska sinteza temeljena na arhivima, terenskim istraživanjima, forenzici i svjedočanstvima. Autori zaista nisu otkrili ništa novog, u smislu da je otkriveno stratište koje nitko ranije nije spominjao, većina lokacija, Huda Jama, Tezno, Kočevski Rog, Macelj, Celje i druga bile su poznate desetljećima među preživjelima, zatim u emigrantskoj literaturi, u knjigama Romana Leljaka i drugim slovenskim istraživanjima.

Zašto je riječ o kapitalnom djelu

Radi se o kapitalnom djelu prije svega zbog činjenice što nije isto 'znati ili čuti nešto na ulici' ili to isto imati znanstveno dokumentirano, vizualizirano i službeno priznato. Što se tiče znanstvene i arheološke dokumentacije knjiga donosi konkretne dokaze: tisuće fotografija posmrtnih ostataka, osobnih predmeta poput kovanica, križeva, cipela, proteze i sl. zatim karte, crteži. To nije 'priča', to je materijalni dokaz koji se može pregledati, provjeriti i koristiti u sudskim ili povijesnim postupcima. Do sada je većina informacija dolazila ili od 'amatera' istraživača ili iz usmene predaje, djelomičnih arheoloških izvješća ili

novinskih članaka, ova knjiga je sve spojila u jednu reprezentativnu znanstvenu cjelinu.

Autori su Slovenci

To što su autori upravo Slovenci jedan je od ključnih momenata. Na žalost, kad Hrvati pišu o problematici masovnih likvidacija hrvatske vojske nakon WW2 i prikrivenim stratištima u Sloveniji, unatoč čvrstim argumentima sve je moguće lako odbaciti kao 'nacionalistička propaganda', 'revizionizam' ili slično, čemu SDP, Možemo! Antife i ostaci postjugoslavenske ljevice permanentno pribjegavaju. Ali kad posve isto istražuju i pišu slovenski znanstvenici, Ferenc radi na ovome od '90-ih, onda sve poprima drugi kontekst. Knjiga dolazi 'iznutra', iz slovenske akademske zajednice i ruši narativ o 'hrvatskoj povijesnoj reviziji'.

Sistematičnost i kontekst

Posebno je važna činjenica da se u knjizi ne radi samo o pukom nabranjanju grobišta. Knjiga daje kronologiju: od masovnih likvidacija svibnja-lipnja-srpnja 1945. preko sustavnog prikrivanja, betoniranje, zatrpavanje, sadnja šuma, pretvaranje u odlagališta, do sporog ili nikakvog otvaranja arhiva nakon devedesetih, što svakako problematici daje i političku dimenziju. Nameću se, naime, i politička pitanja: zašto je sve tabu, zašto se sporo istraživalo i zašto se još i danas teški zločin(c)i relativiziraju!? Knjiga je predstavljena u HNK-u, uz nazočnost premijera, gospodu Jandrokovića, Janšu i Cerara, te druge uglednike, što događaju daje i stanovitu političko-društvenu dimenziju. To nije slučajno, događaj interpretiran na ovaj način može se smatrati 'službenim hrvatskim odgovorom' na desetljeća prešućivanja. U vrijeme kad se u dijelu javnosti još uvijek slavi tzv. antifašizam bez suočavanja s njegovim zločinima, knjiga je svakako oružje protiv negiranja, čime je moguće oduzeti svaku osnovu onima koji kažu 'to se nije dogodilo' ili 'bilo je toliko i toliko.

Zašto onda osjećaj 'ništa novo'

Osjećaj ‘ništa novo’ za većinu Hrvata proizlazi iz činjenica da smo ipak većinu znali. Znali smo to od djedova, iz knjiga poput autora Romana Leljaka, iz rijetkih dokumentaraca, iz foruma i Facebook grupa. Brojke o desecima tisuća Hrvata likvidiranih bez suda u Sloveniji, lokacije, načini ubijanja, koje partizanske jedinice, sve je to cirkuliralo godinama. Ali šira javnost, posebno mlađe generacije i oni koji ne prate ‘desničarske’ izvore, to ipak nisu znali. U školama se o tome još uvijek ne uči, u medijima prešućuje ili relativizira, poput opskurnog narativa V. Pusić ‘pa i drugi su masovno ubijali 45’. Knjiga nije pisana za ‘one koji već znaju’, pisana je kako bi postala referentno djelo, nešto što se citira u akademskim radovima, što se može dati u ruke studentu ili europskom političaru, otkrila je istinu na način koji se ne može ignorirati!

To je razlika između ‘nešto znati’ i znanstvenog faktuma. U zemljama gdje je komunizam ostavio strašne tragove takve knjige nisu tek povijest, one su, kako rekosmo, i politički čin. Ako je netko očekivao da će knjiga donijeti ‘bombu’ za koju nismo znali – neće, ali ako se gleda šira slika onda je ovo kapitalno djelo. Istina koja je napokon znanstveno valorizirana, stavljena na papir, s fotografijama, dokumentima i pečatima, teško se ikada više može sakriti ili zakopati.

Druga strana medalje

Jasno je kako ne treba negirati ni ‘drugu stranu medalje’. Vlade premijera Plenkovića nisu napravila bogzna što po pitanju prikrivenih stratišta u Sloveniji, osim simboličkih gesti i PR-a. U Hrvatskoj se iskapanja provode praktički polulegalno i bez potrebne medijske pažnje koja bi javnost upozoravala i senzibilizirala na svu pogubnost tzv. antifašizma i jugoslavenskog socijalizma s ljudskim licem. Realno gledajući, situacija se može gledati i ovako: Premijer je došao na predstavljanje knjige, sjedio u prvom redu, dao izjave tipa ‘važan doprinos kulturi sjećanja’, ‘Vlada podržava napore rasvjetljavanja sudbina žrtava i potiče povijesna istraživanja’. Predsjednik Sabora je naglasio kako će knjiga ‘oduzeti svaku osnovu’ negatorima.

Bili su tu i ministar Medved, g. Janša, g. Cerar. Izgledalo je svečano, medijski popraćeno, ali to je bio tek – jednokratni event, promocija knjige koju je izdala Školska knjiga, privatno poduzeće, dakle nije u pitanju nikakav državni projekt. Osim toga, nema novih bilateralnih sporazuma sa Slovenijom o zajedničkim ekshumacijama, identifikaciji žrtava ili financiranju daljnjih istraživanja. Nema povećanog financiranja hrvatske strane za terenska istraživanja, forenziku ili DNK analize, niti za hrvatske udruge koje se time bave. Nema novih ekshumacija koje bi Hrvatska inicirala ili sufinancirala na slovenskom teritoriju.

Plenkovićeve vlade nisu koristile svoj položaj u Bruxellesu

Ekshumacije u Hudoj Jami, Teznom, Macelju itd. uglavnom su stare, iz 2000-ih i 2010-ih, i to pod vodstvom slovenske komisije, na žalost bez ikakvog uplitanja hrvatske strane, koja još uvijek niti ostatke pobijenih vojnika i civila nije prihvatila i dostojno sahranila. Po tom pitanju osvježenje predstavlja novoosnovano državno Povjerenstvo za utvrđivanje sudbina žrtava poraća, iz čega bi se moglo zaključiti kako je ovo pitanje konačno podignuto na razinu državnog prioriteta, ali Povjerenstvo je još u nastajanju, tek trebamo vidjeti što će se događati. Osim toga, nema ni pritiska na EU razini, iako su usvojene europske rezolucije o totalitarnim zločinima, Plenkovićeve vlade nisu koristile svoj položaj u Bruxellesu kako bi problematiku aktualizirale na domaćem, oporbenom, terenu ali i pritisnule Sloveniju na otvaranje preostalih lokacija, iako se Slovencima, ruku na srce, malo toga može predbaciti: opstrukcije su uglavnom dolazile s hrvatske strane.

Razlozi za brigu

Sve su to razlozi koji potkrjepljuju strahove kako je pompozna promocija ove knjige zapravo najjeftiniji i najsigurniji način da se pokaže 'da se nešto radi'. Predstavljanje u HNK-u s visokim uzvanicima lijepa je slika za medije i desni dio biračkog tijela, Premijer može reći kako podržava kulturu sjećanja, a da pritom ne riskira ništa diplomatski, niti sa Bruxellesom, a niti sa Slovenijom jer je lijeva vlada

aktualnog premijera Goloba osjetljiva na ovu tematiku. Ukratko, simbolika da, konkretne mjere – vidjet ćemo! Za sada je Vlada napravila jako dobar potez predstavljanjem knjige u HNK, ali to je ono što joj je najlakše.

Ostaje činjenica kako sama nije pokrenula ni jedan novi proces ekshumacije, identifikacije ili međudržavne suradnje koji bi bio vidljiv i mjerljiv. A niti je, što je i važnije, na domaćem terenu pokrenuta silno neophodna javna rasprava o zločinima komunizma, totalitarnom jugoslavenskom režimu, izbacivanju tzv. antifašizma iz preambule ustava ili sankcioniranju komunističkih simbola. Mostov Marin Miletić pozvao je Plenkovića da donese zakone, ističući primjere iz EU (Češka 2025. kriminalizirala promicanje komunizma, Poljska zabranila simbole). Vlada nije reagirala. Na osnovu izjava g. Plenkovića zaključuje se kako su za njega to tzv. ne-teme, Vlada je fokusirana na gospodarstvo, plaće i EU fondove, a ne na ‘ideološke ratove’. U HDZ-u smatraju kako bi duboka rasprava o antifašizmu ‘nahrnila ekstreme’ s obje strane, ljevica bi vladu optužila za ‘revizionizam’, a desnica za ‘mekoću’.

Premijer je 2025. rekao da ‘nije za zabrane’, i kako histerija ljevice o ‘ustašizaciji’ samo stvara tenzije, stoga i podržava simbolične geste, poput promocije knjiga o stratištima, ali se uopće ne ide u dubinu.

Ustavni i pravni okviri

Ustavni sud je više puta branio tzv. antifašistički temelj države. Ali taj isti Sud, temeljem EU rezolucije iz 2019. o sjećanju na totalitarizme koja osuđuju i komunizam i nacizam, nije zahtijevao brisanje antifašizma iz preambule Ustava, niti sankcioniranje simbola komunizma. Desnica, poput Penave iz DP-a, predlaže zakone o simbolima, ali vlada ih ne preuzima, jer bi to, smatraju, otvorilo Pandorinu kutiju podjele društva, kao da i ovako nije posve podijeljeno. Na koncu, što bi se moglo promijeniti? Ako desnica ojača u koaliciji ili nakon izbora moguće je više pritiska, npr. za Zakon o simbolima po uzoru na Poljsku ili Češku.

Politička platforma g. Plenkovića za sada je 'stabilnost iznad ideologije'. Ako se želi duboko suočavanje, to bi zahtijevalo širu društvenu promjenu, ne samo vladinu inicijativu, poput obrazovnih reformi ili EU-financiranih projekata o totalitarizmima. U konačnici, razlog je politički pragmatičan: vlada vidi veći rizik u 'otvaranju rana' nego u 'održavanju mira'. Da se razumijemo, to nije nužno 'izdaja', kako bi neki htjeli naglasiti, u pitanju je čista politička kalkulacija u podijeljenom društvu, što je politički razumljivo i dozvoljeno. Nama jedino ostaje žaliti nad spoznajom kako nam Udbine killere osuđuju Nijemci, a stratišta hrvatske domovinske vojske otkrivaju Slovenci. Silno je to porazno za jedan narod koji je, kao rijetko gdje, stradao od antifašističke ruke, one koju su naknadno 'umili' i nadjenuli joj dugo ime.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-grobista-u-sloveniji-a-predstava-u-zagrebu-stvarna-ekshumacija-pobijenih-ili-simbolicka-ekshumacija-savjesti?fbclid=IwY2xjawRqeBhleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEe5-GdxiRgJikRBQj0LVv4bBsnBdT8VBT2FCiPPUE_06MQ5_80RjOKGIfnM10_aem_uLjIvvG-_fu6dTN9EkasRg

Ivica Granić

3. rujna 2025.

Hvala **Narod.hr**

Ključ većine naših problema skriva se tamo gdje možda neki i ne očekuju— s **Velimirom Milakovićem i 91 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Kulturna hegemonija – narod.hr

VRH SANTE LEDA

IVICA GRANIĆ: KULTURNA HEGEMONIJA

3. rujna 2025. u 07:30

Dr. sc. Ivica Granić, vpp

Hegemonija je posuđenica iz grčkog jezika, podrazumijeva općenito prevlast, nadmoćnost, civilno i vojno vodstvo, političku dominacija. U suvremenoj politici hegemonija je najčešće izraz za prevlast države, nacije ili grupacije na političkom i ekonomskom, ali i na kulturnom polju. To je razumljivo, međutim što se događa kada se upravo kultura prometne u opasnog hegemonu, širitelja ideološke dominacije, što u pravilu rezultira širenjem isključivosti, često rasizma i šovinizma kao izrazitog produkta upravo hegemonističkog privilegiranog položaja.

Kulturološki rat, ne samo u Hrvatskoj, proteklih se desetljeća silno rasplamsao, institucije i mediji, društvene mreže, nevladine udruge postali su poprište sofisticiranih posebnih oblika ratovanja, tako da sintagma 'kultura je oružje', koja na prvi pogled izgleda i bizarno i anakrono, ne izaziva više pozornost.

Nije, naime, teško dokazati kako je stanje stvari upravo tako, lijeva postjugoslavenska kultur(na)ološka hegemonija danas je u Republici Hrvatskoj snažnije prisutna od bilo koje političke ili gospodarske, dok su događaji u **Benkovci i Šibeniku tek kulminacija, tek vrh ledene sante koja se u Hrvatskoj ispod površine formirala godinama, a u Europi znatno duže.**

Opća vrijednosna kontrola

Sasvim je jasno kako je politička ljevica u Republici Hrvatskoj ovladala gotovo svim javnim institucijama, najvažnije velikim medijima i kulturnim ustanovama, od onih nižega, lokalnoga ranga sve do Ministarstva kulture.

Trend da svoje uspjehe politička ljevica uspijeva institucionalizirati čak i u vrijeme dok vlast nominalno obnaša desna, barem nominalno suverenistička, vlast na čulu s HDZ-om, posebno je opasan, međutim to ujedno govori o snazi i moći, kao i slojevitosti i egzistencijalnome kameleonstvu političke ljevice. Slijedom logike postavlja se pitanje što bi se tek dogodilo da su i formalno obnašali vlast.

Opća vrijednosna kontrola nametnuta od strane tih što javnih a što tajnih grupacija strahovita je. Osim što su u javnom diskursu uspjeli nametnuti vlastitu agendu, vlastite teme i istine, uspjeli su izboriti situaciju po kojoj se u to praktički ne dira, ne komentira, razumljivo

je kako je u pitanju apsolutna istina i progresivitet usklađen sa modernim političkim trendovima.

Time su zbog krajnje kolebljivosti suverenističkih i stranaka i pojedinaca uspjeli ishoditi situaciju po kojoj su praktički u polurobovski položaj stavljeni svi koji drugačije razmišljaju, i to ne samo političare nego često i prekaljene ratnike iz Domovinskog rata.

>Kako se financira žFališ? Evo koliko su dobili od države i grada u posljednje tri godine

To cijeloj priči daje upravo nevjerojatan zaplet, s napomenom kako nisu zaobiđeni niti takozvani obični, mali ljudi, kojima su jedini prozor u svijet društvene mreže, što je svakako trebalo kontrolirati i blokirati.

Donald Trump i novi trendovi

U tom smislu donedavno su postojali takozvani fact checkeri, institucionalizirani oblik ne samo kršenja nego i potpunog ukidanja slobode govora, kod nas provođeno kroz ultra lijevi postjugoslavenski **Faktograf**, čiji su urednici imali autonomno pravo određivati tko govori istinu, a tko ne, nakon čega bi uslijedile i sankcije.

Vjerojatno nigdje u svijetu ne postoji situacija kao ovdje, da je na strani lijevih politika praktički kompletan medijski establišment, čak do granica nakaradnog i bizarnog, slijedom čega su im vrata solidnog izbornog plasmana uvijek bivala širom otvorena, a drugima koliko je to bilo moguće zatvorena.

Nije teško zaključiti da kojim slučajem nije došlo do formiranja manjih, privatnih, neovisnih redakcija, kao i interneta, situacija u Hrvatskoj bila bi nalik onoj u Sjevernoj Koreji, ako ne i gora.

Povratak Donalda Trumpa na predsjedničku funkciju u USA označio je ipak ozbiljan preokret kada je riječ o spomenutim trendovima u svijetu, ali i kod nas. Nakon inauguracije nastupila je strahovita nervoza, čuju se 'ričući glasovi' ranjenih lavova, slijedom čega su u igru ubačeni praktički svi raspoloživi resursi, mnogi poznati ali i

poprilično skriveni igrači, za koje smo sve do jučer vjerovali kako 'nisu baš takvi'.

>Kultura po mjeri Obuljen Koržinek uz Plenkovićev blagoslov: Ovo su sporni projekti

Slabljenje kontrole lijevih hegemoni

Ako bismo tražili odgovore na pitanja zbog čega je kod nas upravo sada došlo do osipanja, rušenja i popriličnog slabljenja kontrole lijevih hegemoni, odgovor leži u nekoliko situacija. Prije svega, vjerojatno i ključno, kako rekospo povratak je Donalda Trumpa na predsjedničku funkciju, što je izazvalo, i još uvijek izaziva, tektonske svjetske poremećaje na svim poljima, nama najvažnije također i u vrijednosno nakaradnom Briselu.

Osim toga, aktualna hrvatska ljevica kao da dovoljno duboko nije shvatila problematiku, kako se narodom ipak ne može beskonačno vladati, upravljati. Pokušali su, dobrim dijelom i uspjeli, u praksu i općenito u javni diskurs prenijeti određene modele jugoslavensku teorije i prakse upravljanja, u konačnici mekšeg ili tvrđeg terora, što se čak i onda, a kamoli danas, pokazalo besmislenim i u konačnici pogrešnim. Sada im se to ozbiljno razbija o glavu.

Opće društveno crnilo

Kako kola brže klize niz brdo primjetno je kako nervoza raste. U zadnje vrijeme sa strane ljevice sve se više zaziva 'glas razuma', poziva se na strah od povijesnog revizionizma, protive se tzv. narastajućem govoru mržnje i javnom sramoćenju, upozoravaju tobože na dezinformiranja i slično tome.

Jasno je kako je u pitanju namjerno izazivanje osjećaja nemoći i bezizlaznosti, umjetno se stvara dojam kako je u javnoj prostoru baš sve mržnja, laž, prijetnja, blaćenje, sramoćenje te, naravno, povratak na mračnu stranu povijesti, pod time nikada ne misle na partizanske zločince nego isključivo na ustašku stranu.

Ponekad građani zaista imaju dojam kako je sve zapravo teško crnilo, najgore mračnjaštvo ikada, iako niti govora mržnje, niti prijetnji,

sramoćenja ili sličnog nije bilo a niti ima ni izbliza onoliko koliko se tvrdi.

Naravno da nitko ne smatra kako govora mržnje na internetu i općenito u javnom diskursu nema, jasno je kako ima, ali moglo bi se kazati ne toliko, izraženo u postocima možda niti deset – dvadeset posto od onoga što se proklamira i što je politička ljevica pokušala podvaliti.

Suverenistička desnica i narod

Suverenistička desnica raspad jugoslavenske državne zajednice dočekala je i kadrovski ali i institucionalno poprilično nespemna. Na svojoj strani nije imala novinare, medije, medijske koncerne, međunarodnu umreženost, diplomacija stvarana 45 godina bila je također izrazito nesklona. Kolokvijalno rečeno, nismo imali ništa, a ono što smo imali bio je cijeli koloplet ubačenih špijuna UDBA-e i KOS-a, te niz naših ‘sa figom u džepu’.

Ali smo imali ono na što ljevica nije računala, a što je ujedno i najveći kapital. Imali smo narod, ljude, običnog malog čovjeka, težaka, ribara, seljaka.

Logično je da postjugoslavenska ljevica nije prepoznala taj za njih definitivno najveći problem. Jer oni nikada situacije nisu promatrali odozdo, bili su vlast, imali su moć, novac, medije, bezobrazno sebičnu međunarodnu politiku, službe i ubojice, gledali su, dakle, na politiku i društvena zbivanja s pozicije odozgo. Upravo je to i onda, a i danas, ključ njihove propasti.

Hipodrom, Benkovac, Šibenik

Rušenje lijeve hegemonije započelo je na Hipodromu, nastavilo se u Benkovcu i Šibeniku, dakle započelo je odozdo, od naroda ili iz naroda, od malog čovjeka, branitelja, a ne u nekoj svilenoj političkoj instituciji u Zagrebu, trend nema namjeru prestati.

Posve identično kao i u vrijeme početka Domovinskog rata, intelektualci su beskonačno bajali i lamentirali o tome što i kako se suprotstaviti Miloševiću, mnogi se uopće nisu snašli, dok je jedini

odgovor imao Franjo Tuđman, koji je već tri godine ranije uspostavio kontakte s hrvatskom emigracijom u Kanadi, prije svih s hercegovačkim disidentima, te inozemnim svećenstvom.

Tvrda kontrola, kako rekosmo, dugoročno je pogrešna i kontraproduktivna, ljudi, naime, ne vole da ih se kontrolira, nadgleda, cenzurira, situacija se kad-tad ipak posloži i ohrabri ljude koji onda slome taj sustav. Ljudi ne vole da ih se kontrolira ili manipulira čak i kad je to u njihovom interesu.

Sada je ljevičare uhvatila teška panika, kola klize nizbrdo i biti će jako teško zaustaviti ih, sve pozicije i sve privilegije dovedene su u pitanje. Mora se priznati kako je pojedine autore iz bizarnih ljevih redakcija postalo smiješno i čitati, svo to riganje ognja u nemoći iz N1, 24sata, Telegrama, Jutarnjeg lista, RTL-a, kako bi trend bio zaustavljen ili kako bi promijenio smjer izaziva podsmjeh ali i tugu nakon što se shvati do kojeg potonuća i do koje razine profesionalne dekadencije pojedini novinari mogu pasti.

Gramsci i kulturna hegemonija

Kulturološki rat, opća kontrola društvenog života, te općenito kulturna hegemonija nisu od jučer kada govorimo o političkoj praksi ljevice. Taj trend započeo je prije više od stoljeća, i nešto je čega se ljevica strahovito čvrsto drži.

Jedna od platformi na kojoj egzistira taj meki teror osmišljena je još početkom prošlog stoljeća, definirao ju je **Antonio Gramsci**, talijanski marksistički filozof, pisac, političar i teoretičar politike, te ju prikladno naslovio upravo kao Kulturna hegemonija.

Gramsci u svojim ogledima, u osnovi, analizira razlike 'klasičnog političkog društva', dakle onog koje vlada 'uporabom sile', pritom misleći na vojsku, policiju i pravni poredak, te mu kao alternativu nudi drugačiju vlast, temeljenu na 'privoli', to jest na vladavinu 'mekog terora', pritom misleći na vladavinu onih institucija koje danas kolokvijalno nazivamo Civilno društvo.

Na taj način, smatrao je Gramsci, vladavina će trajati duže, biti će čvršća, a ljudi će imati dojam kako i sami nešto kroje, i sudjeluju u

upravljanju. U tom slučaju, vlast će nam, govorio je Gramsci, ‘pasti u ruke kao zrelo voće’.

Gramscija i danas smatraju vrhunskim izvornim marksističkim misliocem, a Kulturna hegemonija termin je koji je upravo on uveo i raščlanio. Izraziti je sljedbenik i poštovatelj Hegela, trasirao je put hegelijanskog marksizma, kojeg je Labriola nazvao ‘filozofija praxisa’.

I u bivšoj Jugoslaviji održavala se pod ovim imenom nekakva filozofska škola na Korčuli, Kangrga, Bošnjak, Petrović, Vranicki i dr., no raspadom bivše komunističke državne zajednice raspala se i ta škola.

O sebi su voljeli govoriti kao o ‘drugačijim komunistima’, međutim bez sumnje su bili jednako rigidni i jednako dogmatici, nije poznato da su se ikada igdje zalagali za bilo kojeg hrvatskog disidenta utamničenog u jugoslavenskim kazamatima.

Kominterna i Frankfurtska škola

Izvor svega zapravo je Frankfurtska škola, koja je po zamisli trebala obavljati ‘društveni preodgoj masa’.

Nastala je 1923. godine kada je agent Kominterne György Lukács osnovao filozofski krug oko Instituta za marksizam na frankfurtskom sveučilištu. Svaki je od sudionika Frankfurtske škole zapravo stvarao neki svoj model, tako i Gramsci, koji primarnim smatra da je potrebno ‘infiltrirati se u zapadne kulturne i medijske institucije’, sve u interesu marksističke revolucije.

Koncept je, kako rekospo, nazvao Kulturna hegemonija, a u njegovim ‘Bilježnicama iz zatvora’ navodi se kako ‘umjesto da se najprije osvoji vlast, a onda nameće kulturna revolucija, marksisti na Zapadu moraju prvo promijeniti kulturu, a onda će im vlast pasti u ruke kao zrelo voće’.

I to je to, taj model po kojem ljevičari i u Hrvatskoj funkcioniraju desetljećima. Često znaju isticati kao narod ima pravo na kulturu, a kultura ima pravo na slobodu, čime se žele eliminirati i ušutkati disonantnih tonovi, pravo na stav i javnu riječ imaju isključivo

kulturni djelatnici, koji su odavno prošli stroge kriterije odabira i zna se koje selekcije.

Razaranje institucija

Institucionalni suverenitet ekvivalent je teritorijalnom, onaj tko to ne shvaća ne bi se smio baviti politikom. Narod koji ne vlada vlastitim institucijama zapravo ne vlada niti državom, to jest kao da vlastitu državu i nema.

Stoga Gramsci smatra kako institucije valja razoriti. Temeljem tog stava desetljećima poslije dogodila se 1968. i 'marš kroz institucije', ono čime se danas šezdesetosmaši i te kako ponose.

Tada se, među ostalim, 'bacalo kamenja' na institucije, no ono što je paradoksalno činjenica je da su nekadašnji hrvatski 'bacači kamenja' uglavnom završili u tim istim institucijama, i to na žalost na najvišim funkcijama. Najbolji primjer za to aktualna je ministrica kulture Nina Obuljen Koržinek, osoba koja zbog svoga javnog djelovanja kao da je izronila iz najmračnijih podruma Frankfurtske škole.

Bez sumnje živimo težak oblik lijeve kulturne hegemonije, nešto je popustila ali i dalje prožima sve pore društva. Često se skriva iza karakterističnih i krajnje nevinih naziva poput 'zeleni', 'urbano', 'građansko', 'humanitarno', 'građanska prava'.

Zagovaraju se razna 'prava', u zadnje vrijeme najčešće 'pravo na izbor', u pitanju je zapravo ubojstvo nerođenih, nesnošljivost glede kršćanstva, promoviranje kulture smrti, do razaranja jezika i ostalog što jedan narod čini suverenim.

Dojam je zadnjim mjeseci kako je hrvatski narod ipak spreman suočiti se sa zlim, suočavanje sa zlim prvi je korak i put k istini koja oslobađa. Nadamo se kako će u vrijednosnom smislu ipak ponešto korigirana hrvatska vlada imati dovoljno hrabrosti i političke mudrosti razumjeti problematiku, te se s devijacijama konačno i obračunati.

Jer, politička ljevica kulturu općenito i kulturne institucije neće prepustiti tek tako, situacija bi se mogla razvijati u smjeru daljnjeg zaoštavanja odnosa, te u narednom periodu moguće je očekivati još žešću 'riku ričućih lavova'.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/1554842?fbclid=IwY2xjawRqeGFleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEerenCQB_SVktUzt3kRrqBXSaxYZWhXn-sc4K0Xe3S-H0tcu1L5v_Nbzm1ZCQ_aem_z5ImXoiMtRFyiNdMTJtYkQ

Ivica Granić

6. veljače ·

Znamo li živjeti s Ustavom s tri točke na kraju, koji se boji reći što misli— s **Velimirom Milakovićem i 92 drugih**

NAROD.HR

Granić: Znamo li živjeti s Ustavom s tri točke na kraju, koji se boji reći što misli – narod.hr

KOMENTAR

GRANIĆ: ZNAMO LI ŽIVJETI S USTAVOM S TRI TOČKE NA KRAJU, KOJI SE BOJI REĆI ŠTO MISLI

5. veljače 2026. u 18:00

Ivica Granić

Ili, je li moguće živjeti s Ustavom koji štiti tamo gdje bi trebao vikati. Vrlo je moguće da Hrvati ne znaju. Da nismo u stanju živjeti s Ustavom koji smo sami napisali. Ne zato što je loš, upravo suprotno, standardan je i dosta dobro napisan, međutim do problema dolazi zbog **izrazito selektivnog tumačenja**. Tuđa kršenja vidimo 'iz aviona', na vlastita smo često slijepi ili ih opravdavamo **emocijom, poviješću i kontekstom**. U tom smislu Ustav kod nas češće funkcioniра kao oružje u simboličkom sukobu, nego kao zajedničko samoostvarenje.

Ustav kao fenomen

Kod Hrvata je državni Ustav postao prvorazredni društvenom fenomen. Čini se kako je njegova univerzalnost zapravo neprimjenjiva na društvo, što je paradoks po sebi. Sve se kontekstualizira, prilagođava sebi, zakoni i norme koriste se selektivno. Podsjeća to na klasični problem ljudske prirode, na hipokriziju. Ljudi i društva skloni su vidjeti tuđe greške kroz povećalo, dok svoje opravdavaju 'posebnim okolnostima'.

> Ivica Granić: Analizirali smo Hajdašev urnebesni paket mjera, situacija je luđa nego mislite

Emocije, povijest i kontekst moćni su alati za racionalizaciju, a sve u konačnici rezultira društvenim vakuumom, gdje Ustav gubi ulogu univerzalnog arbitra i postaje alat za polarizaciju. Situacije u kojima se Ustav baca u ring kao argument za 'našu stranu', a ne za opće dobro, dovodi do erozije povjerenja u institucije, naime ako svi selektivno krše, zašto bi itko poštivao? Stoga bi se, zaključno, i moglo podvući da problem nije u tekstu Ustava, već u nama. I to je univerzalna lekcija.

Antifašizam naš svagdašnji

Pokazalo se svih ovih godina kako je prijemor svih prijepora takozvani antifašizam, i njegova ustavna utemeljenost. NDH svakako jest izraz povijesnih težnji hrvatskog naroda za vlastitom državnošću, ali Republika Hrvatska svoj legitimitet ne crpi iz NDH, s time treba

odmah biti na čisto. Međutim, jedna od najčešćih i najupornijih zabluda u hrvatskom javnom diskursu tvrdnja je kako moderna Republika Hrvatska crpi svoj legitimitet primarno ili isključivo iz antifašističkog poratnog poretka, to jest ZAVNOHA 1943. kao i AVNOJA i NRH 1947. godine.

To je posve promašeno, i metodološki i činjenično netočno, u pitanju je klasična kontekstualizacija i iskrivljavanje povijesnih činjenica. Pogledajmo najprije činjenice iz samog Ustava RH, preambula – Izvorišne osnove, gdje se navodi kako se povijesno pravo hrvatskog naroda na punu državnu suverenost očitovalo kroz više točaka u povijesti, među njima se spominje i ZAVNOH 1943. i to nasuprot proglašenju NDH 1941. Da, to je točno!

Temelji državnosti

Ali ključni i završni temelj moderne hrvatske države pobjeda je u Domovinskom ratu 1991.–1995. godine, kojim je hrvatski narod iskazao odlučnost za samostalnu, suverenu i demokratsku državu. Pojam ‘antifašizam’ se u Ustavu RH niti jednom ne pojavljuje kao vrijednost, ideologija ili temelj države. Spominje se samo naziv jednog povijesnog tijela (ZAVNOH) u nizu drugih povijesnih činjenica. I ništa drugo!

To znači da je ZAVNOH tek ‘dio lanca’ kojim se pokazuje kontinuitet hrvatske državotvornosti, a ne prekid s NDH-om. Nigdje nije rečeno da je antifašistički poredak (komunistička Jugoslavija) legitimitet današnje Hrvatske, naprotiv, temelj suverenosti i samostalnosti je Ustavna odluka iz 1991. i pobjeda u Domovinskom ratu. Spomenuta zabluda, dali samo zabluda, o antifašizmu dolazi iz dva glavna izvora. Prije svega, politička ljevica i dio tzv. antifašističkih udruga sustavno interpretiraju ZAVNOH kao ‘temelj antifašističke Hrvatske’ i time impliciraju da je to i temelj današnje države, često uz tvrdnju da je to ‘ustavna kategorija’. Međutim, realnost nije na strani političke ljevice i njihovih nereálnih tumačenja Ustava.

> Ivica Granić: Grenland na fejsu gori, a mi još čekamo majstora koji laže da će doći sutra

Ustav apsolutno nigdje ne izjednačava legitimitet RH s antifašističkim poretkom 1945. on ga samo spominje kao jednu od povijesnih manifestacija državotvornosti, dok je primarni i odlučujući legitimitet iz 1991. i Domovinskog rata. Zato je fraza ‘antifašizam je ustavni temelj moderne hrvatske države’ netočna, manipulativna, to je politička interpretacija, a ne tekst Ustava.

Tuđman i Ustav

Pokojni predsjednik Tuđman osobno je napisao ili barem najviše utjecao na formulaciju oko antifašizma, on je taj koji je inzistirao da se u preambulu uvrsti ZAVNOH, konkretno formulacija ‘... nasuprot proglašenju Nezavisne Države Hrvatske u odlukama ZAVNOH-a’. Zašto je to učinio? Glavni razlozi koji se iz povijesnih izvora i njegovih vlastitih stavova najčešće navode je tadašnji međunarodno-pravni i diplomatski kontekst, odnosno optužbe koje su dolazile iz Beograda, ali i iz dijela zapadne Europe. Tuđman je zamislio da Ustav mora biti ‘štit’ protiv te propagande.

Nadalje, i zbog tzv. unutarnje ravnoteže. HDZ je okupljao širok spektar, od bivših partizana, preko domovinske emigracije, do onih koji su NDH vidjeli kao izraz državotvornosti. Uvrštavanjem ZAVNOH-a Tuđman je htio pokazati kontinuitet državnosti kroz cijelo 20. stoljeće, a ne prekid ili negaciju jednog dijela povijesti. Te na koncu i osobno iskustvo, kao partizan Tuđman je sebe vidio kao legitimnog nositelja ‘hrvatskog antifašizma’, pojam koji je često koristio. Da, ali ne i jugoslavenskog/komunističkog.

Tuđmanove zablude i pogreške

Treba kazati i kako je predsjednik Tuđman također počinio i velike strateške pogreške. Prije svega, svi navedeni razlozi bili su poprilično prenaplašeni, i u kontekstu vremena, i već tada poprilično nevažni. Stječe se dojam kako je pokojni predsjednik ipak više živio u prošlim, nego u realnim vremenima. Nadalje, uvrštavanjem odredbi o antifašizmu otvorio je prostor interpretacijama, umjesto da Preambula bude čisti ‘lanac državotvornih akata’, kao što su mnogi predlagali,

dakle sažetiju, 'tehničkiju' verziju, Tuđman je sve to prebacio na politički teren, tako da ljeвица danas tvrdi da je 'antifašizam ustavna vrednota', iako riječ 'antifašizam' nigdje ne stoji kao vrijednost.

> Ivica Granić: Raspad Europe, mit ili neizbježna stvarnost u godini konačnog sloma

U konačnici, poprilično je jasno kako je vlastitom intervencijom Tuđman ipak 'kompromitirao' Ustav. Naime, učinio ga je 'manje vječnim', umjesto da se fokusira isključivo na tisućljetnu državnost i pobjedu 1991. što je ionako najjači argument, uveo je element koji se danas tumači kao ideološki, čak i kad to tekstualno nije. Time je oslabio univerzalnost Ustava, i učinio ga ranjivim na političke zloupotrebe.

Ustav kao arena

Isto tako pokojni predsjednik, inzistiranjem na antifašizmu, nije predvidio interes budućih generacija. Devedesetih je antifašizam bio 'siguran' signal Zapadu, ali danas, nakon pada komunizma, debate o totalitarizmima i antikomunizmu postaju bespredmetne, a taj dio preambule više odnemaže nego pomaže.

Tuđman je time kupio kratkoročni mir, međunarodni i unutarnji, ali danas plaćamo dugoročnu cijenu, ustavna preambula postala je arena, umjesto da bude neporecivi temelj. Bez sumnje bi se danas, s iskustvom ovih 35 godina, moglo i trebalo mijenjati tu formulaciju, izbaciti ili preciznije definirati ZAVNOH, ali kao samo jedan povijesni akt, bez ikakvog ideološkog tereta.

Što je to antifašizam

Antifašizam u svom povijesnom obliku 1930-ih i 1940-ih bio je klasičan negativni savez, anti-nešto, a ne pro-nešto koherentno. Ujedinió je komuniste koji su vidjeli fašizam kao posljednju fazu kapitalizma i pripremu za revoluciju, zatim liberale i socijaldemokrate koji su branili parlamentarizam i građanske slobode, zatim i konzervativce i monarhiste koji su htjeli očuvati tradicionalne institucije kao i mnoge nacionalne pokrete, uključujući i one koji su

kasnije postali antikomunistički. U konačnici, i crkvene krugove, ateiste, anarhiste, pa čak i neke desničare koji nisu prihvaćali totalitarni karakter fašizma ili nacizma.

Svi su dijelili jedan jedini zajednički negativni cilj: poraz sila Osovine! Ali, čim je rat završio, ta koalicija se raspala! Jer su se vizije budućeg poretka pokazale nespojivima. Staljinisti su htjeli proširiti sovjetski model, Zapadni saveznici su htjeli liberalnu demokraciju i tržišno gospodarstvo, a mnogi antifašistički pokreti otpora npr. u Poljskoj, Grčkoj, Italiji, Jugoslaviji, odmah su postali žrtve komunističkog preuzimanja ili su se okrenuli protiv nje.

Ratni amalgam

Pretvarati klasičan ratni amalgam u trajni karakter države doista je kategorijalna pogreška, i to na više razina. Prije svega, 'negativna definicija' ne može biti 'pozitivna vrednota'. Antifašizam definira sebe preko onoga što odbija (fašizam/nacizam), a ne preko onoga što afirmira. To je poput toga da Ustav kaže: 'Naša država se temelji na anti-kriminalu' ili 'na anti-terorizmu'. To može biti korisno u nekoj krizi, ili slično, ali ne može biti konstitutivni temelj normalnog, mirnodopskog ustavnog poretka. Nadalje, Ustav treba ograničavati moć, a ne mobilizirati protiv vječnog neprijatelja. Ratni savezi služe izlasku iz stanje iznimke, rata naime, kako bi rekao Carl Schmitt, ili Giorgio Agamben.

> Ivica Granić: Mirno plovimo ili smo Titanic koji tone dok orkestar svira?

Ustavi služe upravo suprotnom: normalizaciji, ograničavanju moći, zaštiti manjina, pravilima igre u miru. Kad se 'antifašizam' učini trajnim, on lako postane alat za permanentno izvanredno stanje, svakog kritičara možeš proglasiti 'fašistom' ili 'revizionistom' i time ga izbaciti iz legitimnog diskursa. U SFRJ antifašizam je postao monopol komunističke partije, svatko tko nije s partizanima automatski je bio 'fašist'. Danas se taj monopol pokušava prenijeti na nekakvu 'antifašističku Hrvatsku', iako je sam ZAVNOH bio tek jedan korak u državotvornom lancu, a ne ideološki temelj.

Zato je logično da se u Ustavu RH riječ ‘antifašizam’ ne pojavljuje kao vrijednost, već samo kao naziv jednog povijesnog tijela (ZAVNOH) u nizu drugih. Sve ostalo je naknadna politička konstrukcija da se antifašizam proglasi ‘živom vrednotom’ i oružjem protiv ‘revizionizma’. Prihvatiti da je preambula ‘zacementirana’ i ne raditi na tome da se diskurs vrati čistom tekstu Ustava, bez ideoloških nadgradnji, nastavak je ovog lutanja, lupetanja i tumačenja kako kome odgovara.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/granic-znamo-li-zivjeti-s-ustavom-s-tri-tocke-na-kraju-koji-se-boji-reci-sto-misli?fbclid=IwY2xjawRqeMRleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeoOTvACg8O13GPbbFmmYuAC92XWCya4V549p_atWNp3NA79xcVQKOO3Pa j7w_aem_rhsjx56UqRFbGEXglvXbg

Ivica Granić

20. listopada 2025.

Hvala Narod.hr— s Velimirom Milakovićem i 88 drugih

NAROD.HR

**Ivica Granić: Civilizirani Izrael i barbarska Palestina? –
narod.hr**

ANALIZA SUKOBA

IVICA GRANIĆ: CIVILIZIRANI IZRAEL I BARBARSKA PALESTINA?

20. listopada 2025. u 07:30

Ivica Granić

I dalje nema pravoga **mira na Bliskom istoku**. Američki predsjednik naglašava kako će razmotriti dopuštenje izraelskom premijeru da

nastavi vojne akcije u Gazi ako **Hamis** odbije ispoštovati svoj dio sporazuma, 'izraelske snage mogle bi se vratiti na ulice čim je to kaŕem'. Hamis se, navodno, ne pridrŕava dijela sporazuma o **predaji talaca**, ŕivih i mrtvih, zbog čega bi Izrael broj poŕiljki humanitarne pomoći mogao svesti na minimum. I baŕ u momentu kada smo pomislili kako se hrvatski medijski prostor oslobodio i ŕirom otvorio povratku problematici **SDP-a, HDZ-a i njima srodnim fenomenima**, čini se kako je vrijednim analitičarima otvorena nova mogućnost za staloženo bavljenje problematikom Bliskog istoka.

> **Kardinal Pizzaballa pozdravlja sporazum o Gazi kao 'prvi korak prema nadi'**

Zbog načina na koji su do sada komentirali bliskoistočna zbivanja bolje da im je ta mogućnost ostala trajno nedostupna. Uglavnom, dominira **površnost**, duboke analize uglavnom se vrte oko odabira strana, bez smislenog objaŕnjenja ili zaključka koja bi čitatelju predočio genezu sukoba koji je čovječanstvo zamalo s ruba gurnulo u opću katastrofu.

Možda će vas zanimati

EU i svijet

Ivica Granić: Koja je veza između Hamasa i Titovih partizana?

16. listopada 2025. u 22:00

Ivica Granić usporedio je ovaj čin s onim ŕto su Titovi partizani radili po završetku Drugog svjetskog rata.

Politička filozofija Stuarta Milla

U svojim se djelima engleski filozof John Stuart Mill bavio odnosom, kako navodi, ‘civiliziranih’ i ‘manje civiliziranih’, odnosno ‘**barbarskih**’, naroda. Nije teško razumjeti glavnu misao iznesenu u njegovim osvrtima, a svoj opsežan komentar u članku ‘Mnogi i malobrojni’ u listopadu 2023. godine napisao je **Fintan O’Toole**, urednik i savjetnik u New York Reviewu. Autor vrlo iscrpno analizira stanje stvari u Izraelu, uzroke i posljedice krize.

Kako navodi O’Toole, Stuart Mill u svojim osvrtima doslovno zaključuje kako ‘civilizirane države’, čiji su susjedi ‘manje civilizirani’, imaju **obvezu** takvim susjedima nametnuti ‘vlastiti autoritet’, i to u tolikoj mjeri, navodi dalje Mill, koliko je potrebno da im se ‘slomi duh’. U pitanju je doktrina političkog filozofa, uglednog naime, ista može biti prihvaćena ili ne, ali ako bismo ratne sukobe u Gazi analizirali u kontekstu spomenute doktrine ‘civiliziranih’ i ‘manje civiliziranih’, moglo bi se zaključiti kako je Izrael pribjegao upravo tome. Spomenuta doktrina, gledajući s pozicije etike, morala i zakona, svakako **nije prihvatljiva**, međutim zar zaista netko vjeruje kako u međunarodnim odnosima isti kriteriji i ista pravila međunarodnog morala vrijede za svakoga podjednako.

> **Žustro u Otvorenom između Akrapa i Diaba oko Izraela i Hamasa**

Odnosi SAD-a i Izraela

Prije više od dvije godine, sredinom 2023. u svome obraćanju američkom predsjedniku Bidenu u Tel Avivu **Benjamin Netanyahu** je naglasio kako je Joe Biden, dajući potporu Izraelu, zapravo ‘**povukao crtu koja civilizaciju razdvaja od barbara.**’ Također, u svome kapitalnom djelu ‘Sukob civilizacija i preustroj svjetskog poretka’ **Samuel Huntington** također dotiče spomenutu problematiku, a to se djelo smatra jednim od najznačajnijih analiza koje su se pojavile nakon hladnog rata.

Geneza sukoba civilizacija

Kako bismo bolje razumjeli odnose na Bliskom Istoku potrebno je, prije svega, maknuti se od povijesne dimenzije odnosa. I povijesnog prava na **teritorij**. Jer se s bilo koje strane može dokazati kako 'upravo mi' imamo povijesno pravo na (tuđi) teritorij. Doduše, manje ili više argumentirano, razumije se. Naime, povijest mnogi tretiraju kao da je u pitanju švedski stol, uzimaju ono što im odgovara, drugo ostavljaju drugima. Stoga je potrebno aktualni rat u Gazi, njegove uzroke i posljedice, ipak analizirati kroz širu prizmu, **prizmu doktrine Stuart Milla ili Huntingtona**, slijedom čega se može zaključuje kako je rat u Izraelu, između ostaloga, i **sekularni ekvivalent podjele svijeta na 'vjernike' i 'nevjernike'**.

> **Prof. Havel odgovara na pitanje što je Palestina: Pročitajte znanstveni rad**

Ne postoji mogućnost naše krivnje

Hamasa je prije dvije godine odlučio masakrirati Židove. Jer Hamasa smatra kako na to ima pravo! Mogućnost da bilo koji Židov nije barem 'za nešto kriv', ili da je 'tek samo civil', zapravo ne postoji! Izrael mora nestati, Židovi moraju biti izbrisani s lica zemlje! Na takav barbarski način razmišljaju **mnogi Arapi**, naročito radikali Hamasa.

Ali, mogućnost da neki Palestinac barem za nešto nije kriv, ili da je tek civil, postoji i 's druge strane' (ratne) crte. Spomenuta doktrina, slijedom logike, 'dozvoljava' Židovima masakr nad Palestincima. Osim toga, Palestinci nisu tek samo civili, nego su i **barbari!**

Ako židovsko – palestinski rat definiramo kao sekularni ekvivalent podjele svijeta na vjernike i nevjernike, kako u svome članku, pozivajući se na Milla, navodi O'Toole, u suglasju smo i s Samuelom Huntingtonom, koji smatra kako svijet ratuje jer je podijeljen na nekoliko glavnih (suprotstavljenih) civilizacija: **Zapadni svijet** (1) koju čini kršćanska Europa, **Sj. Amerika i Australija**, zatim **Latinska Amerika** (2) koju čini kršćanska srednja i južna Amerika, zatim **Pravoslavni svijet** (3) koju čini **Rusija** te ostale europske pravoslavne države, zatim **Istočni svijet** (4) koju čine Kina i druge budističke države, ili države pod njezinim ili indijskim utjecajem

(**Japan je zasebna cjelina**), te na koncu **Islamski svijet** (5) koji čine muslimanski dijelovi bliskog istoka i Azije, Arapski poluotok, sjever Afrike te muslimanski dijelovi Indonezije.

Huntington kao glavno 'žarište' sukoba uvijek navodi 'zemlje razdjelnice', odnosno područja gdje se pojedine civilizacije dodiruju, graniče. Rat koji je svom silinom bjesnio u Izraelu i koji je, kako se čini, ipak okončan, **najbolji je primjer i potvrda te teorije.**

Viši i niži narodi

Vratimo se Stuart Millu i njegovoj doktrini, koja je, smatraju mnogi, ujedno bila ključna doktrina politike iz koje se 'izrodio' Izrael. Stuart Mill je Englez, povijest nas uči kako su upravo Englezi rodonačelnici teorije po kojoj '**civilizirane' države nisu dužne 'nižim' narodima** pružati prava koja su rezervirana za njih. Ujedinjeno Kraljevstvo bilo je veliki zagovaratelj i poticatelj stvaranja Izraela, desetljećima se smatralo kako su veliki geopolitički prijatelji, ali je povijest odnosa Izraela i Ujedinjenog Kraljevstva prolazila kroz razne faze. Britancima je za 23. godine upravljanja Palestinom (1923.-1948.) problem bio što, figurativno rečeno, ponekad nisu mogli razlučiti tko je tamo barbar, 'niži narod', a tko nije. Najčešće su Arapi odgovarali tom opisu, ali bilo je i drugačijih perioda.

> Teritorij, granica, Vlada... Što zapravo priznaju zemlje koje priznaju Palestinu?

Židovi vs. Britanci

Nakon žestokog sukoba vjerskih zajednica nastanjenih u Jeruzalemu 1920. godine zapovjednik britanskih snaga u Egiptu i Palestini, general Congreve, je napisao kako su zapravo 'svi jednako odbojni, i Arapi, i Židovi, i Kršćani u Siriji i Palestini, sve je to običan zvjerski narod'. Sukoba je bilo čak i tijekom Drugog svjetskog rata, židovska vojna organizacija 'Irgun', na čijem je čelu bio **Menachem Begin**, kao i militaristička grupa '**Lehi**' pod zapovjedništvom Yitzhaka Shamira, započele su žestoku kampanju protiv Britanaca, nakon čega su svi Židovi u Palestini i u dijaspori bili na njihovom žestokom udaru,

i to kao 'barbari koje je dozvoljeno kolektivno kažnjavati, bez ograničavanja zakonom'.

'Židovska agencija' koju je u to vrijeme vodio kasniji premijer **David Ben-Gurion** primila je, kako O'Toole dalje navodi u članku 'Mnogi i malobrojni', od vlade Winstona Churchilla vrlo oštro upozorenje kako će 'u slučaju odbijanja aktivne suradnje s Britanijom na iskorjenjivanju **terorizma** koji provodi židovska zajednica u Palestini, osjetiti punu snagu britanskih kaznenih mjera.'

> **Hamis proglosio pobjedu: Teroristička skupina slavi Starmerovo priznanje Palestine**

Smirivanje situacije

U kontekstu u to vrijeme aktualnog **holokausta** prijetnje su izgledale gotovo nestvarno, ali rezultat je bio takav da je praktički židovska zajednica poistovječena s teroristima, britanski vojnici i policajci imali su odriješene ruke za oružane napade na kibuce, u kojima su civili terorizirani, prebijani, u nekim slučajevima i ubijani. Sve je kulminiralo događajem kada je 'Irgun' javno izložio tijela dvojice obješenih britanskih zapovjednika, prethodno otetih, nakon čega su izravne posljedice britanske mržnje osjetili Židovi diljem **Britanije**, tjednima su trajali antisemitski neredi, napadane su Sinagoge, paljene židovske trgovine i skrnavljeni grobovi, a na židovima je pisalo '**Hitler je bio u pravu**'. Nakon određenog vremena, posebice u svjetlu holokausta, ipak je došlo do smirivanja.

> **Kriza „malih čamac” eskalira: Britanija gubi kontrolu nad granicama**

Suživot Židova i Palestinaca

U konačnici, pravo je pitanje mogu li Židovi i Palestinci nadići takav pristup? Na svu sreću i američki predsjednik Trump i izraelski premijer Netanyahu eksplicitno su odbacili bilo kakvu mogućnost kolektivne krivnje Palestinaca, **Hamis ne predstavlja palestinski narod**. Ljudima u Gazi hitno su potrebni **hrana, voda i lijekovi**, stanje se donekle normalizira, za sada ostaje nejasno tek ponašanje Hamasa u

vezi ispunjenja određenih točaka sporazuma, te **barbarske osvete i javne egzekucije** koje provode diljem Gaze. Dojam je kako će krizu ipak prebroditi, SAD igraju glavnu ulogu, njihova načela nisu tek preporuke nego postavljeni ultimatum i zahtjevi kojih se strane moraju pridržavati.

Moral i zakon

Bilo kako bilo, jasno je kako se čovječanstvo nalazi pred prijelomnim povijesnim trenutkom, jednim od onih u kojima donesene odluke mogu odrediti budućnost svijeta u nadolazećim desetljećima. Vrlo brzo znati ćemo jesmo li se vratili **načelu kojim se dijelimo na ljude vrijedne zaštite, morala i zakona, i one koji to ne zavrjeđuju**. Puno bolja mogućnost upravo je ona o kojoj piše i O'Toole u spomenutom članku, naime da granica između 'civiliziranih' i 'manje civiliziranih' ne dijeli različite narode i civilizacije jedne od drugih, već da prolazi – posred njih.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-civilizirani-izrael-i-barbarska-palestina?fbclid=IwY2xjawRqeQpleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAYMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEetz15PjA5ZR3nhqbHUt8ypj8WMVkbU5ROfwPerg6IZGYOH8ZbAoFcy_cp7co_aem_KvWJ813MbaX5yLtKCyvXfw

Ivica Granić

26. siječnja

Je li Trumpov 'Board of Peace' puč protiv čovječanstva ili organizacija koja će donijeti mir i stabilnost— s **Velimirom Milakovićem** i **86 drugih**

NAROD.HR

Granić: Je li Trumpov 'Bord of Peace' puč protiv čovječanstva ili organizacija koja će donijeti mir i stabilnost – narod.hr

KOLUMNA

GRANIĆ: JE LI TRUMPOV 'BOARD OF PEACE' PUČ PROTIV ČOVJEČANSTVA ILI ORGANIZACIJA KOJA ĆE DONIJETI MIR I STABILNOST

26. siječnja 2026. u 07:30

Ivica Granić

Početak godine svjetska politika svjedočila je osnivanju vjerojatno najkontroverznije inicijative u novijoj povijesti međunarodnih odnosa. ‘Board of Peace’ (BoP), ili ‘Odbor za mir’, inovativno međunarodno tijelo predstavljeno kao institut za rješavanje sukoba, počevši od Gaze ali s ambicijama proširivanja na globalnu razinu. Kontroverze su odmah podijelile promatrače, dok jedni podržavaju ideju, oponenti vide još jedan simbol Trumpove ‘transakcijske’ diplomacije, i pokušaj mudrog zaobilaženja institucija, poput State Departmenta, ali i UN-a. S obzirom na to kako nije u pitanju tek ideja, ili think-tank projekt, nego konkretna međunarodna inicijativa formalno lansirana početkom godine u Davosu, situacija iz mnogih razloga zahtijeva analitičnost i krajnji oprez.

Od Gaza krize do Davosa

Ideja je izvorno nazvana ‘Charter Board of Peace’, zamišljena je kao tijelo koje bi nadziralo primirje u Gazi, demilitarizaciju, rekonstrukciju i privremenu upravu, s privremenim nadzornikom Tonyjem Blairom. UN-ov ‘Security Council’ inicijativu je podržao Rezolucijom 2803, ali samo za Gazu, i samo do konca 2027. godine. Inicijativa je naišla na svekoliko odobravanje, čovječanstvo je odahnulo smatrajući sukob između Izraela i Palestine definitivno okončanim, u očekivanju obnove teritorija svjetska pozornost pomaknuta je na druga krizna žarišta.

Najznačajnije tijelo ikada

Situacija se nakon toga, u stanovitom smislu, počinje komplicirati. Naime, u rujnu 2025. predsjednik Trump iznenada predlaže rekonstrukciju tijela, mijenja naziv u ‘Board of Peace’, Blaira više nitko i ne spominje, a on osobno na 56. Svjetskom ekonomskom forumu u Davosu, u svečanoj ceremoniji, potpisuje Osnivačku povelju, koje je odmah potpisana od strane predstavnika mnogih država. Trump je još jednom proglasio kraj rata u Gazi, ‘Board’ je nazvao ‘najvećim i najprestižnijim odborom ikada sastavljenim’.

>Ivica Granić: Raspad Europe, mit ili neizbježna stvarnost u godini konačnog sloma

Kako i priliči, osnivanje je praćeno velikom pompom, Trump je održao govor u kojem je istaknuo kako 'Board' ima 'izgleda biti jedno od najznačajnijih tijela ikada stvorenih', naglašavajući svoju 'osobitu čast što će služiti kao doživotni predsjedavajući'. Međutim, na marginama nazdravičarstva brzinom svjetlosti rojile su se kontroverze vezane za inicijativu, dok je Trump tvrdio kako je svjetski mir sada moguće kritičari vide još jedan produžetak njegove standardne politike, u kojoj je fokus na 'deal-makingu', umjesto na tek formalno proklamiranom multilateralizmu.

Struktura i članstvo elitnog kluba

Analizom osnivačkih akata shvaća se kako je 'Board' dizajniran na način centralizacije moći u rukama SAD i predsjednika Trumpa. Između ostalog, predlaže se da Trump bude doživotni predsjedavajući, s ekskluzivnim pravom nominacije nasljednika, zatim pozivanja novih država, stvaranja svjetskih 'podružnica', i pravom odobravanja revizija Povelje. Logo podsjeća na UN-ov, ali centrirana SAD, simbolizirajući time američku dominaciju. Članstvo je kontroverzno zbog Pay-to-play modela, naime stalno članstvo zahtijeva uplatu od milijardu dolara u fond, dok je privremeno članstvo od tri godine besplatno, ali obnovljivo samo na Trumpov zahtjev. Do sada su mnoge države potpisale članstvo, dok se druge tek namjeravaju pridružiti. Međutim, mnogi su i odbili poziv za članstvom.

EU uglavnom protiv članstva

Poznato je kako su mnoge zapadne zemlje odbile poziv za članstvom, između ostalih Francuska, Njemačka, Italija, Norveška, Slovenija, Španjolska, Švedska i Ujedinjeno Kraljevstvo. Hrvatska je zatražila time out, kako bi razmislili. Kanada je imala preliminarni dogovor, ali je poziv povučen nakon kritika premijera Carneyja.

Zanimljivo, pozvani su i Rusi, navodno Putin je već odobrio uplatu od milijardu dolara, ali iz zamrznutih sredstava, a pozvan je i Izrael. Palestinskog predstavnika za sada nema. Bilo kako bilo, prvotna svrha

odbora, nadzor primirja u Gazi, zatim mobilizacija resursa za obnovu, demilitarizacija i reforme upravljanja, sve to i dalje ostaje. Trump je obećao i transformaciju Gaze u 'mjesto nade i vitalnosti', uključujući izgradnju stotinu tisuća stambenih jedinica u Rafahu i 'Novoj Gazi', s obalnim tornjevima, otvaranje graničnog prijelaza Rafah, te stvaranje radnih mjesta kroz slobodno tržište. Međutim, mandatno prošireni 'Board' sada cilja i na druge sukobe, poput Ukrajine, Venezuele, Irana, ili najnovije Grenlanda.

Zaobilaženje institucija

Ne treba biti analitički posebno nadaren kako bi se shvatilo o čemu je ovdje suštinski riječ. Paradigma, ili logika, globalizma kao svjetskog modela sveprisutnosti i apsolutne kontrole poprilično je potrošena. Živimo u doba tvrdog postglobalizma, koji se sve više fragmentira u zone interesa, odnosno zone utjecaja. Stare institucije poput UN-a ili WHO-a, zbog tromje infrastrukture i nevjerojatno neefikasne birokracije, jednostavno ne odgovaraju izazovu vremena, svijet danas, simbolično kazano, putuje mlaznim i nadzvučnim letjelicama, a te institucije voze konjskim zapregama i taljigama, koje su zapele negdje u svjetskom političkom blatu, bez ikakvih izgleda da se iz njega izvuku. Posljedično, situacija je pripremana i sada je eksplodirala u Davosu, čak do te mjere da su mnogi globalni igrači izgledali zbunjeno, ne shvaćajući što se sve promijenilo. Da svijet, kakav poznamo, zapravo više ne postoji.

Gospodari globalizma

Svijet definiran na razvalinama drugog svjetskog rata bio je platforma na kojoj su gospodari globalizma igrali svoje igrice. Uvjereni da su čovječanstvo podjarmili vlastitim interesima, i kako je povijest konačno postala podložna njihovim planovima globalne dominacije. Nacionalne države svedene su na uloge klimoglavih statista, a politička moć, nekada isključivu u domeni nacionalnih vlada, preselila se u 'klubove' gdje su se donosile odluke. Osnivač forma u Davosu, omiljeni učenik Henryja Kissingera, Klaus Schwab, s vremenom je postao najvažnija

osoba u hijerarhiji globalnog upravljanja, između ostalog povjeren mu je zadatak odabira i 'obuke' prihvatljivih političara kroz službeni program 'Mladi lideri'. Blagajna je uvijek bila puna, popis partnera foruma ulijevao je sigurnost ali i jasno definirao smjer u kojem se kretalo čovječanstvo: Barclays, Carnegie Mellon, Goldman Sachs, Deutsche Bank, Bank of America, i sveprisutni fond BlackRock.

Moć globalizma

Neoliberalizam je postajao ekonomski referentni model posvuda. Njegov napredak značio bi kraj javne industrije u mnogim državama. To je moć globalizma, dakle strogo strukturirana hijerarhija, sa strogim pravilima odabira. Ključni igrači apsolutno su bili uvjereni kako dobivaju utakmicu. Neki od sljedbenika tog suludog društva, poput profesora Francisa Fukuyame, otišli su toliko daleko da su 1992. rekli kako je povijest došla do svog kraja. Kako glupo, i koliko besmisleno. Kada bi to bilo točno onda bi značilo da se ljudska granica zaustavlja na carstvu Davosa, a liberalna demokracija progutala političku filozofiju.

Kraj ere globalizma

Sve se činilo već definiranim, pohod prema globalnom carstvu činio se gotovo nezaustavljivim. I bilo je tako, ali sve dok najvažniji kotač tog ogromnog stroja, SAD, nisu izmakle kontroli globalizatora. Trumpova varijabla udarila ih je kao grom iz vedra neba, gospoda iz Davosa nisu predvidjeli da bi neki 'uspješan poduzetnik' mogao stati na put njihovim planovima. SAD u Trumpovoj eri postaju neprijatelj ekskluzivnog švicarskog kluba, Washington preko noći postaje ono što nikada nije bio u zadnjih stotinjak godina, Trump se može definirati kao kontrarevolucija američke povijesti. Američka nacija konačno ponovno preuzima kontrolu nad svojom sudbinom, koja posljedično i svjetskim narodima želi vratiti njihovu izgubljenu moć i, prije svega, koja želi zaštititi kršćanstvo, religiju na kojoj je utemeljen poredak prošlosti. Trump u Davosu nije došao slušati, došao je obavijestiti svoje

neprijatelje, koji su učinili sve da ga svrgnu, da je vrijeme ratova i globalizacije prošlost.

Globalizam vs Trumpizam

Sve napisano javno je dostupno, i zapravo lako čitljivo. Danas praktički imamo ostatke ostataka tog svijeta, međutim mnogi se pribojavaju da situacija ne bi možda krenula u neželjenom smjeru od novoproklamiranog. Strah, odnosno dvojba, leži u tome da bi umjesto propalog globalizma svijet mogao dobiti 'Board' za nametanje 'Trumpovog poretka', transakcijskog, gdje se mir kupuje novcem i moći, a ne multilateralnim pregovorima. Najveće kritike dolaze iz Europe, koja taj 'Board' vidi kao klasičan pokušaj zaobilaženja State Departmenta i UN-a. Europski savjet za vanjske odnose (ECFR) opisuje ga kao 'top-down projekt za nametanje Trumpove kontrole nad globalnim poslovima', odnosno, miješanje privatnih investicija s geopolitikom, što bi bio recept za kleptokratsku oligarhiju, u konačnici enormnu koncentraciju moći u Trumpovim rukama. Model bi, po tom mišljenju, ugrozio multilateralni poredak, i u izvjesnom smislu legitimirao bi povratak u 19. stoljeće, gdje je moć predstavljala pravo.

Korumpirani projekt i novi svjetski poredak

Kada se sve zbroji i oduzme nema dvojbe kako plovimo prema novom svjetskom poretku, posebno ako u obzir uzmemo činjenicu da bi 'Board', onako kako je zamišljen, označio kraj ere UN-dominacije, s mogućim rezovima financiranja UN-a i preusmjeravanjem diplomatskih napora u novo tijelo. Europa je u posebno delikatnoj situaciji, osim straha od marginalizacije nameće se dvojba da ako se pridruže legitimiraju Trumpov poredak, a ako ne, mogli bi izgubiti utjecaj na ključne svjetske događaje.

Globalno bi to moglo pojačati i podjele između Zapada i 'Globalnog juga', gdje bi zemlje poput Saudijske Arabije i Turske vidjele priliku za tješnju suradnju s Trumpom. Naravno kako postoji mogućnost, dosta vjerojatna, kako odbor neće preživjeti nakon Trumpova mandata, iako bi, u tom slučaju, ostao vakuum u međunarodnom poretku. Za NATO i

EU ovo je poseban test jedinstva, hoće li se suprotstaviti ili popustiti pred, kako navode, 'transakcijskom' diplomacijom? Za njih 'Board' predstavlja ambiciozan, ali duboko polarizirajući pokušaj redefiniciranja globalne diplomacije, dok Trump vidi 'Board' i sebe kao spasitelja.

Veliki reset

Praktički svi sudionici jedino su suglasni u činjenici kako je nasušno potreban 'veliki svjetski reset', stanoviti novi početak. Ali kao potreba za dubokim reformama u globalnom sustavu, što je, istini za volju, donekle u suprotnosti s onim što predlaže Trump. U tom smislu 'Board', zbog iznimno velikih ovlasti, ne smije postati potencijalno opasan pristup, koji bi više služio osobnoj moći nego stvarnom rješavanju problema. Veliki reset u osnovi bi trebao značiti prije svega ekonomsku reformu, preispitivanje kapitalizma da bude 'stakeholder-oriented', fokusiran na sve dionike, ne samo dioničare, s naglaskom na zelenu energiju, digitalizaciju i smanjenje nejednakosti. Zatim i na mnoge druge globalne izazove, poput klimatskih promjena, AI revolucije, geopolitičke napetosti poput rata u Ukrajini ili na Bliskom istoku. Sve to zahtijeva sistemski pomak.

Reset da, ali bez tajnih zavjera

Bez reseta se riskira stagnaciju ili kolaps, recimo prelazak na obnovljive energije nije samo ekološki, već i ekonomski nužan. Istina je da je termin 'veliki reset' postao meta konspiracija i optužbi za 'novu svjetsku vladu', ili elitizam, što svakako ne smije postati. Ukratko, da, svijetu treba reset, novi početak, jer trenutačni sustav nije održiv. Ali nikako kroz tajne zavjere i još tajnije klubove, kao do sada, nego kroz kolektivne, transparentne napore i inkluzivne promjene. Trumpov pristup svakako je dobrodošao, ali uz određene korekcije. U suprotnom bi kratkoročno donio možda i dobre 'dealove', međutim dvojba je bi li, na ovaj način, dugoročno riskirao ozbiljnu svjetsku destabilizaciju, ili ne.

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/granic-je-li-trumpov-bord-of-peace-puc-protiv-covjecanstva-ili-organizacija-koja-ce-donijeti->

**mir-i-
stabilnost?fbclid=IwY2xjawRqeXBleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjB
mFwcF9pZBAyMjlwMzkxNzg4MjAwODkyAAEeYnudybkujDiS
ntAQL_hO2D4O8qDwOQmASW0nx78EHbdaCaHaiMuq7yYnI
I_aem_RO51kza68iBBh-LqyK05Qw**

Ivica Granić

9. veljače ·

Luda su vremena došla, moj meštre. Sve užgat, potaracat, potirat, rišit.— s **Nedom Kardom** i **91 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Ustavni sud potvrdio, djeca iznajmljenih maternica sada će imati hrvatski rodni list – narod.hr

KOLUMNA

**IVICA GRANIĆ: USTAVNI SUD POTVRDIO,
DJECA IZNAJMLJENIH MATERNICA SADA
ĆE IMATI HRVATSKI RODNI LIST**

9. veljače 2026. u 07:30

Ivica Granić

Prije nekoliko dana u Velikom Kaptolu održan je tradicionalni molitveni doručak Sisačke biskupije, glavni predavač bio je zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša, koji je govorio o 'savjesti i općem dobru u vrijeme antropološke krize', o zaštiti ljudskoga života od začeca do prirodne smrti, uz kritiku pobačaja i eutanazije. Međutim, u središtu izlaganja bilo je surogatstvo, fenomen koji je nadbiskup opisao kao 'znak kulture koja vrijednost života mjeri korisnošću'. U svome neobično oštrom istupu mons. Kutleša nije govori kao politički analitičar, niti kao nositelj ikakva političkog programa, tek je upozorio na antropološku krizu, istaknuvši kako 'gubitak istine o čovjeku vodi relativizmu i gubitku kriterija dobra i zla'.

Riječ je o odluci Ustavnog suda koju zagrebački nadbiskup opisuje kao 'kratki spoj ljudskih prava, koja je otvorila put surogatstvu, premda je ono u Hrvatskoj izrijekom zabranjeno'. Svi koji poznaju mons. Kutlešu znaju kako je riječ o odmjerenom čovjeku, koji pažljivo promišlja, uspoređuje, traži uzroke i posljedice te donosi zaključke na temelju logike, činjenica i podataka. Nikada nije reagirao intuitivno, emocionalno ili površno. O čemu se onda zapravo radi, što je potaknulo zagrebačkog nadbiskupa na za njega krajnje oštar istup.

Odluka suda

Ustavni sud poništio je odluku nadležnog gradskog ureda kojim je odbijen upis djeteta s 'neistinitim podacima o porijeklu'. Sud se u svojoj odluci pozvao na djetetovo pravo na identitet. Hrvatski državljanin, to jest otac, 2024. godine podnio je zahtjev za upis djeteta u maticu rođenih za dijete rođeno u inozemstvu putem surogatstva. Očinstvo je dokazano DNK analizom, ali je zahtjev odbijen od strane matičara zbog informacije iz dopisa hrvatske veleposlanice kako je riječ o surogatstvu, zabranjenom u RH. Otac je podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu u ožujku 2025., te na koncu i ustavnu tužbu zbog nečinjenja Upravnog suda.

Iz jako kompliciranog i birokratiziranog objašnjenja odluke Ustavnog suda zaključuje se kako se Sud nije bavio fenomenom surogatstva, niti ga na bilo koji način legalizira, odluka, po njima, štiti dijete od

birokratskih prepreka, npr. dijete bez identiteta nema pristup liječniku, vrtiću, državljanstvu. Napominju kako Odluka ne mijenja zakonsku zabranu, surogatstvo ostaje kriminalno u RH, odluka ne potiče zaobilaznje zakona, samo osigurava, kako se navodi, da djeca rođena u inozemstvu, gdje je surogatstvo legalno, ne ostanu zapravo 'nevidljiva' u Hrvatskoj.

>Ivica Granić: Analizirali smo Hajdašev urnebesni paket mjera, situacija je luđa nego mislite

Sindrom kuhane žabe

Iako se na prvi pogled odluka suda čini logičnom, postavlja se pitanje je li to baš tako. To jest, otvara li se na ovaj način, na mala vrata, put surogatstvu i u Hrvatskoj. Dijete ne može biti kažnjeno zbog postupaka roditelja, to je sasvim jasno, međutim, dojam je da se pod izlikom zaštite djetetovih prava na identitet zapravo na mala vrata uvodi institut surogatstva, trenutno zabranjenog. Bolje kazati, još je uvijek zabranjenog, i to po čl. 31. Zakona o medicinski potpomognutoj oplodnji.

Nikada se granica između dobra i zla, između normalnog i nenormalnog, odnosno novonormalnog, nije pomicala radikalno, niti se lomila preko koljena. Najčešće se pribjegava manipulativnoj taktici 'kuhane žabe', ili 'sindromu kuhane žabe', 'boiling frog syndrome tactic', riječ je o popularnoj metafori koja opisuje situaciju u kojoj se promjene događaju tako postupno i polako da ih žrtva, osoba, grupa, društvo, ne primijeti na vrijeme, na kraju završe u katastrofalnoj situaciji. U pitanju je namjerna strategija gdje se uvode male, naizgled bezazlene promjene, a zatim se postupno povećava pritisak ili ograničenja. Žrtva se navikne i ne pobuni se na vrijeme, a kad shvati opasnost već je prekasno, skuhana je.

Nova praksa na mala vrata

Posve konkretno, o kakvome identitetu sud govori kad je temeljno ljudsko dostojanstvo pogaženo svodjenjem djeteta na – proizvod po narudžbi. A žene na utrobu za iznajmljivanje. Sud je na prvo mjesto

stavio administrativnu problematiku temeljenu na upis u matricu rođenih, sva prava i identitet djeteta crpi iz OIB-a, dakle prebivalište, zdravstveno osiguranje, vrtić, jaslice, školu, putovnicu, osobnu iskaznicu, socijalna prava, pravni identitet i sl. Bez te osnove djeteta bi bilo 'nevidljivo' za sustav.

Međutim, sad imamo drugačiju situaciju, po kojoj je Ustavni sud otvorio vrata praksi da bilo koji hrvatski državljanin ode u bilo koju zemlju u kojoj je surogatstvo zakonski dozvoljeno, te se nakon povratka pozove na odredbu po kojoj je dovoljno da je jedan roditelj državljanin, i slijedom logike, sva djeca rođena na taj način moraju biti upisana u matične knjige. Ukratko, sud je legalizirao surogatstvo na način da ga nije legalizirao izravno.

Ako u odluci piše 'ne možete kazniti djeteta tako što ćete ga učiniti pravno nevidljivim u zemlji u kojoj živi i gdje ima hrvatskog roditelja', istodobno piše 'sva djeca koja su rođena na taj način, nakon DNK analizom utvrđenog očinstva, moraju biti upisana u matične knjige'. I što se onda može očekivati osim da mnogi, koji na ovaj krajnje neetičan način žele imati djecu, pohitaju u neku od država gdje je to dozvoljeno, od bogatih poput Kanade, Kolumbije, UK, Grčke ili dijelova SAD-a, do siromašnijih s nereguliranim sustavima, poput Ukrajine, Gruzije, Nigerije, Indija ili Tajlanda. Ne postoji nikakav način ili zakonska odredba da se to bilo kome zabrani.

>Ivica Granić: Grenland na fejsu gori, a mi još čekamo majstora koji laže da će doći sutra

Pravo djeteta ili nešto drugo

Naravno kako nitko ne bi imao ništa protiv kada bi doista bila riječ tek o pravu djeteta. Da se iza tog narativa ne skriva opasna, neetična i neljudska praksa, s nesagledivim posljedicama. Surogatstvo posljednjih godina raste praktički eksponencijalno. Na zapadu je sve više u upotrebi termin 'farma djece', 'baby farm', ili 'farma beba', 'tvornica beba', 'baby factory', koji se koristi upravo za opisivanje ovog novonormalnog fenomena.

To nije samo hiperbola, ako je riječ o praksu po kojoj se žene drže u zatvorenim uvjetima, masovno oplodene, koje nose djecu na narudžbu, a bebe se predaju kao proizvod, onda je to ništa drugo nego svojevrсна farma. Naravno kako (još uvijek) iz kataloga nije moguće naručiti dijete s točno određenim karakteristikama, plava kosa, visina 180 cm, IQ 140, sportski tip itd. ali u najgorim oblicima komercijalnog surogatstva vrlo često izgleda upravo tako: kao industrija koja proizvodi djecu na narudžbu, i to s elementima masovne proizvodnje.

Moderno robovlasništvo

Posljednjih godina stotine žena permanentno, dok mogu, nose djecu za klijente iz cijelog svijeta, žive u 'klinikama' ili u hotelima pod strogim nadzorom, kontrolirana im je prehrana, zabranjen im je izlazak, a moguće je naručivanje po specifikaciji i donora iz kataloga: visina, rasa, obrazovanje, boja kose/očiju, hobiji, spol embrija. A nakon svega slijedi i najgrozniji moment: odvajanje djeteta od majke, odmah nakon rođenja.

Dijete se predaje naručiteljima u roku od sat-dva, žena koja je rodila dijete putem surogatstva potpisuje odricanje, a cijena po 'proizvodu' varira, trenutno je od 30 do čak 150 tisuća dolara po djetetu, više za blizance, trojke ili 'posebne zahtjeve'. U tom slučaju cijena znatno raste. Obično se iskorištavaju, odnosno eksploatiraju, žene koje žive u ekstremnim uvjetima siromaštva, plaća im se 10–20% ukupne cijene djeteta. Djeca s Downovim sindromom ili invaliditetom 'odstranjuju' se.

Praksa u drugim zemljama

Pogledajmo malo situaciju u onim državama koje su bile benevolentnije prema surogatstvu. U Ukrajini postoji tvrtka 'BioTexCom center for human reproduction', koja posjeduje mnoge žene u hotelima gdje se događaju masovni porodi, bebe čekaju u inkubatorima/hotelskim sobama da ih preuzmu. U Indiji, prije zabrane 2018.–2021. 'Anand' i druge klinike držale su žene u dormitorijima, spavaonicama, gdje se masovno rađa za strane klijente. U Nigerija je klasičan 'baby factories',

djevojke zatvorene, prisilno rađaju, bebe se prodaju. Gruziji je uvezla veliki broj Tajlandanki, nakon što su regrutirane zatvorene su u kućama u Tbilisiju, prisilno im vade jajne stanice ('egg and baby farm').

U Tajlandu je poznat slučaj Mitsutoki Shigeta, radi se o slučaju 13 beba jednog muškarca. U SAD-u cvjeta podzemna industrija, kineski parovi koriste 'rent-a-womb', ili dovode žene, klasičan 'baby farms', a poznat je i slučaj para s 21 djetetom iz surogatstva u gradiću Arcadia. U Kini naročito mnogi bogataši pribjegavaju praksi, utvrđeno je kako neki imaju i preko stotinu djece preko surogatstva.

Eksploatacija žena

Zaključno, surogatstvo, posebno komercijalno, moralni je kriminal i duboko neetičan sustav, upravo zbog eksploatacije žena i traume od oduzimanja djeteta. Ovo nije samo mišljenje 'konzervativaca' ili Crkve, nego i međunarodnih tijela poput UN-a, koji surogatstvo 2025. izjednačio s nasiljem nad ženama i djecom. Eksploatacija žena, koje se tretiraju kao 'najamna maternica' ili 'pećnica za bebe', termini koji se koriste u industriji, ponižavaju i komodificiraju i psihi i tijelo žene.

Većina tih žena dolazi iz siromašnih zemalja, gdje ih ekonomski pritisak prisiljava na ugovore, regrutiraju ih lažnim obećanjima poput 'legalan posao u inozemstvu', zatvaraju u kuće/hotelske sobe, oduzimaju im putovnice, kontroliraju prehranu i kretanje. To je ništa drugo nego suvremeno ropstvo i trgovina ljudima. O zdravstvenim rizicima zbog višestrukih trudnoća, prisilni pobačaji ako dijete ima 'defekt', hormonoterapije bez punog informiranog pristanka, ne treba nit govoriti. Sve to žene dovodi u teške dugoročne posljedice, od neplodnosti do depresija i PTSP, često s tragičnim posljedicama.

>Ivica Granić: Raspad Europe, mit ili neizbježna stvarnost u godini konačnog sloma

Primjeri celebrityja

Stoga se Odluka ustavnog suda čini krajnje kontroverznom, mišljenja su podijeljena, dojam je kako je trebalo ipak puno bolje odvagnuti prije konačne odluke. Sad je situacija takva kakva jest, ostaje nam strepiti

nad mogućim neetičnim scenarijima, a jedan od nemoralnijih je činjenica da ovu pošast u zadnje vrijeme koristi sve više zvijezda i bogataša, jasno kako svoje tijelo ne bi 'upropastili' rađanjem djeteta. Najčešće je anomalija popraćena novinskim objavama kojima se slavi 'predivan put do roditeljstva', ali veliki dio javnosti reagira bijesom 'zašto ne usvoje?' 'Zašto neka siromašna žena riskira život za njihov hir?' 'Ovo je kupovina djece.' Kim Kardashian, Priyanka Chopra&Nick Jonas, Cameron Diaz, Nicole Kidman, Paris Hilton, Chrissy Teigen, Elton John, Neil Patrick Harris, Naomi Campbell, Ricky Martin, Cristiano Ronaldo, Sarah Jessica Parker&Matthew Broderick , Tyra Banks... popis je dugačak.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-ustavni-sud-potvrdio-djeca-iznajmljenih-maternica-sada-ce-imati-hrvatski-rodni-list?fbclid=IwY2xjawRqeedleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEeCtecnzYvdZal3EcUmETqljgj6naMLDhZRmo7h_sLwH6DxKUQU1w6kFUk43o_aem_An4bCP5qhEjty8MhDb1zQ

Ivica Granić

2. veljače

Analizirali smo Hajdašev urnebesni paket mjera, situacija je luđa nego mislite— s **Velimirom Milakovićem i 89 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Analizirali smo Hajdašev urnebesni paket mjera, situacija je luđa nego mislite – narod.hr

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: ANALIZIRALI SMO HAJDAŠEV URNEBESNI PAKET MJERA, SITUACIJA JE LUĐA NEGO MISLITE

2. veljače 2026. u 07:30

Ivica Granić

Genijalno, nego što! Smanjimo radno vrijeme kako bi ljudi imali više vremena općenito za život, šetnju, čitanje, planinarenje. Ne brinite ni

za poreze, i to ćemo smanjiti. Onaj na kapital baš snažno! To što će vam svaka slobodna subota ili nedjelja biti provedene u čekanju hoće li vam banka zaplijeniti račun ili ne, nije naša odgovornost. Vjernike poput kamikaza slati ćemo u župe kako bi se borili protiv ultrakonzervativaca, jer ništa neće tako razveseliti prosječnog hrvatskog župljanina kao kada mu partijski šef kaže da u Crkvi treba raditi oporbu, koja će, razumije se, biti uz SDP.

To je upravo onaj refresh koji nam je trebao nakon desetljeća genijalnih poteza. Sad nestrpljivo čekamo da nam još uvedu obavezan četverodnevni radni tjedan i porez na zrak koji dišemo ako ga previše trošimo u privatnom sektoru. Otprilike bi ovo bio rezime političko – mentalnog ćušpajza predstavljenog na 10. izvještajnoj konvenciji SDP-a pod nazivom 'Budi normalna Hrvatska', održanoj 31. siječnja u Zagrebu.

Zagorski Che

Siniša Hajdaš Dončić stupio je na binu konvencije SDP-a poput mesije koji je upravo otkrio kotač, samo što umjesto kotača nudi skraćeni radni tjedan, brutalno oporezivanje kapitala i poziv vjernicima da u župama rade partizansku borbu protiv 'ultrakonzervativaca'. Ako to nije politički performans iz kategorije 'kako izgubiti izbore na najsmješniji mogući način 202X godine', onda nije poznato što jest.

Kad se podrobnije analizira predloženi paket, takozvane mjere, koji je Hajdaš izbacio na konvenciji, dojam je doista da je ili posve poludio, ili da je svjesno odlučio zapaliti mostove prema svakoj mogućoj realnosti i biračkoj bazi, osim izvan uskih sindikalnih krugova i dekadentne urbane našmrkane ljevice. Zašto sve to izgleda kao totalni odmak od pameti? Krenimo redom.

>Ivica Granić: Tko prodaje slobodu za privremenu sigurnost, neće dobiti ni slobodu ni sigurnost

Kraći radni tjedan za istu plaću

Zvuči prekrasno, kaj ne. Zvuči kao da je upravo izmislio pravednost. U stvarnosti je upravo najavio ekonomski harakiri u slow motionu. Tko ne bi htio raditi 32 sata umjesto 40 i imati ista primanja? Čini se kako je Hajdaš zaboravio činjenicu da u Hrvatskoj većina produktivnih firmi jedva preživljava i s 40 sati rada po zaposleniku. Ako im sad, kako se predlaže, digneš troškove rada za 20–25 %, jer isti novac za manje sati jednako je viša satnica, a istovremeno najavljuješ još jače udaranje po kapitalu, što misliš da će se dogoditi? Neće se dogoditi ‘više slobodnog vremena za život’, dogodit će se masovna otpuštanja, prelazak na sive zone, zatvaranje pogona i bijeg investitora u Srbiju, BiH, Albaniju, Sloveniju, bilo kamo gdje ih ne čeka SDP-ov ‘novi razvojni model’.

To nije osveženje socijaldemokracije, to je ekonomski samoubojstvo umotano u celofan ‘brige za radnika’. Predložiti navedeno u zemlji gdje je prosječna produktivnost izrazito niska, gdje većina firmi jedva preživljava, a izvoz ovisi o niskim troškovima rada, teška je besmislica.

Barem da je Hajdaš rekao...

Barem da je Hajdaš kazao ‘povećajmo najprije produktivnost, pa onda skraćujmo’, umjesto toga on ide izravno na ‘smanjujemo sate, plaća ostaje’. To je kao da kažeš gladnom čovjeku ‘ne brinite, jest ćemo manje, ali tanjur će izgledati puniji’.

Kada bi se kojim slučajem dogodila provedba Hajdaševih mjera tvrtke bi ili masovno otpuštale ili bi otišle, ili bi plaće realno padale jer bi trošak rada rastao, ili bi cijene rasle da pokriju trošak. Zaključno, porezna politika SDP-a pod Hajdašem Dončićem mogla bi se kolokvijalno opisati strategijom ‘ubijmo gusku koja nosi zlatna jaja, a onda se čudimo zašto nema više jaja.’

>Ivica Granić: Antifašistički desperadosi snažno su udarili glavom o armirani zid hrvatskog otpora

Jače oporezivanje kapitala i renti

Razjasnimo što to konkretno znači u Hrvatskoj 2026. godine, zemlji koja već sad ima jedva 1,2–1,5 milijuna zaposlenih u privatnom sektoru, koji stvaraju barem nekakav višak, a država troši kao da smo Norveška s ogromni rezervama nafte. Hajdaševo 'jače oporezivanje kapitala' jednako je dignuti porez na dividende, na kapitalne dobitke, na kamate, na profite koji se reinvestiraju, na sve što nije plaća iz proračuna ili javnih poduzeća.

'Reforma poreza na nekretnine' zapravo znači dignuti porez na stanove, kuće, poslovne prostore, vikendice, stanove za najam. A tko najviše drži nekretnine i kapital u Hrvatskoj? Ne baš radnici s minimalcem! Pa kako je onda u pitanju 'borba za običnog radnika na minimalcu'? Većina onih koji imaju nešto viška već godinama žive u strahu od egzodusa, i sad im SDP šalje poruku 'dođite bliže, da vas još malo jače oporezujemo'. Posljedica? Neće biti više pravednosti! Bit će masovni egzodus kapitala koji još nije otišao. Oni koji mogu seliti će tvrtke u Sloveniju, Austriju, Srbiju, Hercegovinu, Crnu Goru, bilo kamo gdje im porez na dobit nije ogroman, plus dodatni porezi na sve što izvuku van. Mali i srednji poduzetnici koji drže stanove za najam ili imaju uštedevinu, ili će dignuti cijene najma (pa će platiti radnici), ili će prodati i otići, ili će jednostavno prestati investirati. Izravan rezultat je manje investicija, manje stanova za najam, manje novih radnih mjesta, manje PDV-a i poreza na dohodak, jer će biti manje plaća. Proračun će se nadoknađivati... pogađate, još višim PDV-om, trošarinama, doprinosima. Dakle, oni isti radnici koje navodno Hajdaš štiti tim mjerama platili bi račun.

Hajdaš Robin Hood Dončić

Sve je ovo klasična ljevičarska 'robinhudovska' fantazija iz udžbenika 80-ih: uzmi od 'bogatih' da 'daš narodu', a zaboravimo da 'bogati' nisu više statični. Čini se kako je Hajdaš zaboravio kako danas bogati imaju manu da odu, ako im se ne sviđa.

Hrvatska nije Švedska s 10 milijuna stanovnika, i 200 godina stabilnosti, mi smo mala, otvorena, periferna ekonomija koja preživljava na izravnim stranim ulaganjima (FDI), turizmu i izvozu.

Kad digneš porez na kapital za 5–10% više nego susjedi, kapital neće reći ‘Hvala, Siniša, volim tvoju pravednost’, reći će ‘Ćao, Siniša, vidimo se u Beogradu ili Ljubljani’.

>Ivica Granić: Tko prodaje slobodu za privremenu sigurnosti, neće dobiti ni slobodu ni sigurnost

Borba protiv zlih banaka

Najgore od svega, Hajdaš Dončić to pakira u ‘borbu protiv banaka i trgovačkih lanaca’. Pa upravo će te banke i lanci najlakše prebaciti trošak na krajnjeg potrošača ili jednostavno smanjiti prisutnost. Stradat će mali obrtnici, obiteljske firme, developeri koji grade stanove, a ne Plenkovićeve tajkuni, koji ionako imaju svoje offshore konstrukcije.

Ukratko, SDP-ova predložena porezna politika nije socijalna ljevica, to je ekonomski vandalizam prerušen u socijalnu pravdu. To je recept da Hrvatska za 4–5 godina bude još siromašnija, s još manje investicija, još više iseljavanja i još praznijim proračunom. Ako je to ‘normalna Hrvatska’ koju SDP sanja, onda je najbolje da ostanu u stanju dubokog sna što duže. Jer ovo što nude nije osvježenje, to je otrov u bočici s natpisom ‘pravednost’. I svi koji to piju završit će na intenzivnoj.

Nije poznato je li Hajdaš Dončić diplomu ekonomije kupio na nekoj zagorskoj benzinskoj, ali bi bilo dobro kada bi mu netko od stranačkih prijatelja kazao kako kapital nije glup! Kapital, ako mu se ne sviđa, bježi! A kad ode, ostaneš s praznim halama, praznim proračunom i još praznijim obećanjima.

Vjernici, borite se protiv ultrasa

I na kraju, šlag na torti. Vrhunac Hajdaševog izlaganja poziv je vjernicima unutar SDP-a da u svojim župama vode ideološki rat, i ‘suprotstave se ultrakonzervativcima’. ‘Mi smo stranka koja će vam u župnom domu objasniti da ste krivo shvatili kršćanstvo’, kao da poručuje Hajdaš.

Dakle, čovjek koji vodi stranku čiji je rejting već godinama u slobodnom padu, koji je naslijedio stranku nakon što su je prethodnici pretvorili u sindikat javnog sektora i HDZ-ovu vreću za udaranje, sad se igra kulturološkog rata u župama. Umjesto da se bavi time kako vratiti barem djelić srednje klase koja je pobjegla iz zemlje, on šalje stranačke kadrove da u župnim zborovima vode polemike o 'iskrivljenom kršćanskom nauku'.

To nije strategija pobjede, to je strategija političkog samoubojstva i samozadovoljavanja urbane ljevice koja misli da je cijela Hrvatska ultralijevevi možemovski Zagreb, a ne zemlja u kojoj većina ljudi još uvijek ide na misu barem jednom godišnje, i ne želi da im netko s Iblorovog tumači što je pravo kršćanstvo.

Politički ćušpajz

Bilo je tu još svega, ali bi bespredmetno bilo baviti se time. Uglavnom, sve skupa zvuči kao da je netko uzeo program Die Linke iz 2010-ih, pomiješao ga s nekim francuskim LFI-jem Mélenchona, dodao hrvatski sindikalni resentment, i rekao 'Evo, drugovi, ovo će nas vratit na vlast!'. Umjesto da ponudi ozbiljnu, realnu alternativu Plenkovićevom modelu, poput manje korupcije, bolja javna uprava, poticaji za proizvodnju, digitalizacija, ekologija, Hajdaš Dončić ide u puni kulturni i ekonomski rat s 80-90 % biračkog tijela.

Dojam ludila dolazi upravo od toga. Čovjek koji je naslijedio stranku u dubokoj krizi, umjesto da je vrati u centar, kao što je to čak i Milanović činio, on ide u radikalni lijevi skok, i to u trenutku kad ljevica u Europi gubi izbore baš zbog takvih fantazmagorija. Ili to namjerno radi, možda se zagorski Che Guevara želi profilirati kao 'pravi ljevičar' za neki budući savez s Možemo ili Radničkom frontom, ili je stvarno izgubio osjećaj za realnost.

U svakom slučaju, ako ovo nije znak da je SDP pod vodstvom Hajdaš Dončića odlučio postati marginalna stranka sa 8–12 % potpore, onda nije poznato što je u pitanju. Poludio? Možda ne klinički, ali politički – apsolutno da.

Politički infantilizam

Rezime. Hajdaš Dončić nije kriv što SDP tone, on je samo najnoviji simptom. Stranka koja je nekad imala Račana, Arlovića, Stjepana Ivaniševića, koja danas ima Tonina Piculu, sad je svedena na reciklirane fraze iz 2015., pomiješane s woke ornamentima iz 2025. i začinjene

ekonomskim napaljenim fantazijama iz 1975.

Umjesto da ponude realnu alternativu HDZ-ovoj korupciji, sektaštvu i klijentelizmu, oni nude skraćeni radni tjedan, koji ćemo platiti zatvaranjem firmi i egzodusom kapitala.

Na kraju krajeva, ovo nije ni socijaldemokracija ni ljevica. Ovo je politički infantilizam odjeven u kravatu. I dok Hajdaš Dončić maše zastavom 'Budimo normalna Hrvatska', normalna Hrvatska već pakira kofere, jer zna da će pod ovakvim 'normalnim' SDP-om biti sve samo ne normalna. I to ne zahvaljujući ultrakonzervativcima u župama, nego zahvaljujući ultranerealnim obećanjima na stranačkim binama.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-analizirali-smo-hajdasev-urnebesni-paket-mjera-situacija-je-luda-nego-mislite?fbclid=IwY2xjawRqelFleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEiffb12ynNiI6sW8CSWe9akusb9vryFk7mGkNp7U58Ypmvs1td4s29X7n55E_aem_HYweHSTvpE1un006Lc-WVQ

Ivica Granić**22. prosinca 2025.**

Ivica Granić: Mirno plovimo ili smo Titanic koji tone dok orkestar svira?— s **Nedom Kardom** i **90 drugih**

NAROD.HR

Ivica Granić: Mirno plovimo ili smo Titanic koji tone dok orkestar svira? – narod.hr

KOLUMNA**IVICA GRANIĆ: MIRNO PLOVIMO ILI SMO
TITANIC KOJI TONE DOK ORKESTAR
SVIRA?**

22. prosinca 2025. u 07:30

Ivica Granić

Svatko tko prošeta zagrebačkim centrom shvatit će vrlo brzo kako su hrvatsku metropolu preplavili strani radnici. Rijetki su lokali gdje bez problema na hrvatskom jeziku možete naručiti nešto, u najboljem slučaju čut ćete izvitoperenu verziju vlastitog jezika, koju ni najjače računalo nije u stanju dešifrirati. Ako zatim konverzaciju namjeravate prebaciti na engleski dobiti ćete istu verziju, samo ovoga puta engleskog, uz prisiljeni smiješak mlade dame iz Kathmandua. U ovom momentu teško je, statistički gledano, kazati kakav je odnos Hrvata koji napuštaju Hrvatsku u odnosu na broj stranaca koji dolaze. I jedno i drugo duboko je porazna statistika, koja, između ostalog, također navodi kako je, do prije nekoliko godina, **Hrvatska bila pri europskom vrhu po broju uvezenih stranih radnika**, ako ne i prva. Ako znamo kako imamo i dugogodišnji negativan prirodni prirast, s drastičnim padom broja rođenih i manjim brojem umrlih, nije teško zaključiti kako nas, blago rečeno, čekaju neizvjesne godine. Upravo te i slične trendove u svome je osvrtnu prije nekoliko mjeseci problematizirao i kanadsko – srbijanski aktivist Malagurski, povlačeći paralele između Hrvatske i drugih država slične perspektive. Čovjek je to kojeg često osporavaju s ovu stranu granice, međutim pravo je pitanje treba li baš tako. Dotaknut ćemo se ovdje i nekih njegovih pretpostavki i prognoza, iako situacija u Hrvatskoj i Srbiji nije, naravno, ni blizu slična.

Porazni trendovi

Pravo je pitanje, zapravo, što se događa s nama? Brine li itko o ovim poraznim trendovima? Buni li se itko? Postoji li netko tko bi mogao zauzeti donekle 'čvršći odnos' prema Bruxellesu, čime bi se stihijski uvoz stranaca kontrolirao, barem dok se ne utvrde realne potrebe? Odavno je poznato kako 'velika Europa' guta male članice, netko je to definirao kako 'centar koji briše periferiju', ukratko postavlja se pitanje trebamo li se bojati za Hrvatsku u kontekstu demografske perspektiva unutar Europske unije.

Raspadom **jugoslavenske državne zajednice** bezbroj puta je ponovljeno kako, kao neovisna država, više nećemo robovati ni Pešti,

ni Beču, ni Beogradu, pokojni predsjednik ponavljao je kako će Hrvatska biti na našu sliku i priliku, onakva kakvu sami stvorimo, usmjerena jedino prema Zagrebu i svome hrvatskom narodu. Hrvatska puška na hrvatskom ramenu. Vjerovali smo i nadali smo se, stoga se sada s pravom nameće pitanje 'što je od svega ostalo', 'kakve su nam perspektive unutar EU i NATO', i slično tome?

Brod koji tone uz glazbu

Osobno mi je jedna od najfascinantnijih scena u filmu Titanic ona kada Titanic tone, a orkestar svira, kao da se ništa ne događa. Ponekad pomislim kako smo upravo takvo društvo, a nadam se kako ipak nismo. I kako nećemo čekati intervenciju Svevišnjega, koji nam je bezbroj puta pomogao, s obzirom na to da su hrvatske političke elite vodile politiku uglavnom tako da nam je jedino Providnost i mogla pomoći. Sa zanemarivih niti jedan posto 'snage' unutar EU parlamenta nismo baš neki faktor, u NATO, gdje Trump jedini donosi odluke, još smo manje važni, a monetarni suverenitet sveden je na minimalan prelaskom na EUR.

O troškovima života ne treba ni govoriti. Srećom, **barem je trend iseljavanja smanjen**, nešto se populacije čak i vratilo, što izaziva stanoviti optimizam. U ovom kontekstu najporaznija je činjenica kako su nam otišle društveno najneophodnije skupine, studenti i mladi obrazovani ljudi, kvalificirani radnici, a umjesto najavljenih 'inženjera, liječnika, fizičara i dirigenata' dobili smo nekvalificiranu 'pješadiju', koju sada, recimo građevinski poduzetnici, čak i 'vraćaju agencijama', s obzirom na to kako se ovi nikako ne uspijevaju odmaknuti dalje od razine 'kante i lopate'. Uz to, ako se trendovi nastave, za otprilike tri do pet godina Hrvatska bi mogla doseći razinu između 300 i 400 tisuća stranih radnika, što je za populaciju od 3,8 milijuna stanovnika politička 'atomska bomba'.

>Ivica Granić: Antifašistički desperadosi snažno su udarili glavom o armirani zid hrvatskog otpora

S druge strane postoje ljudi koji vuku paralelu između aktualnih radnika iz Indije, Pakistana i Nepala, i 'naših roditelja', koji su išli

na privremeni rad u inozemstvo. Što je posve besmisleno. Hrvati su u bilo kojoj državi, s obzirom na to da smo kulturološki bliski, već nakon nekoliko godina bili posve društveno integrirani, a nije bilo ni stihijskog useljavanja u te države. Slična praksa u Hrvatskoj se neće dogoditi, između ostaloga upravo zbog stihijskog uvoza stranih radnika, što je vjerojatno posljedica naloga iz Centrale, i svedeno na 'potrebe poduzetnika', što zapravo nema nigdje u svijetu.

Ako se strana populacija planski i kontrolirano uvozi, onda će na raspolaganju imati onaj neophodni period 'prilagodbe' na domaću kulturu, jezik i slično. Ali, ako u jednu malu državu, poput Hrvatske, u relativno kratkom periodu 'nahrupе' desetine, pa i stotine, tisuća stranih radnika, oni se neće prilagoditi jer za prilagodbu nemaju potrebu.

>Granić: Politička pomirba i oni koji ne mogu izdržati Hrvatsku

U Zagrebu je tijekom 2024. godine izdano čak **preko 200 tisuća radnih dozvola**, što je oko 20 posto više nego godinu ranije. Ove nevjerovatne brojke znače da ti radnici nemaju potrebu prilagodbe, uglavnom žive 'među svojima', slijedom čega se i ne prilagođavaju, a niti uče jezik. Imaju i svoje dućane diljem Zagreba, ne rade u dane svojih svetkovina kojih je bezbroj, slave svoje Bogove i autohtonu kulturu, uglavnom, ovdje baštine sve njihovo autohtono, osim plaće koja je domaća. Kako se ne bi shvatilo da ovaj članak ima natruhe kulturološke, rasne i druge nesnošljivosti, smatramo kako nema govora o tome da se ti ljudi, najčešće poštene i radišni, trebaju posve uklopiti, asimilirati i odreći vlastite kulture. To nije niti moguće.

Ali, s druge strane, odbijati svaki kontakt s domaćim zajednicom neizbježno vodi konfliktu, što se najčešće ogleda na primjeru nezainteresiranosti za učenje hrvatskog jezika. A da stvar bude još i gora, država sve donedavno od njih to nije ni tražila. Uglavnom, pitanje svih pitanja zapravo je 'zbog čega se dozvoljava stihijski uvoz stranih radnika', i 'zbog čega je taj proces država dočekala s tolikom nesprennošću?'

Europsko odmaralište

Primjetno je kako se ogroman, zapravo najveći, **broj stranih radnika zapošljava u sektoru turizma i ugostiteljstva**. Znači li to da su sve druge domaće privredne grane poražene nakon pristupa u EU, da nemamo s čime konkurirati? Zbog čega, recimo, ne uvozimo informatičare, liječnike, znanstvenike, obrtnike, zatim radnike u privrednom sektoru, proizvodnji. Većina, kako rekosmo, zaposlenje pronalazi na nižim građevinskim poslovima, te u turističkom sektoru, koji je, ako izuzmemo obiteljski smještaj i male apartmane, praktički cijeli u stranom vlasništvu. Slijedom logike, postavlja se pitanje jesmo li kako država pristali na raspodjelu po kojoj će Hrvatska biti europsko odmaralište, o čemu se godinama nagađa. Samo po sebi to na prvi pogled i nije posve nelogično, međutim do problema dolazi u drugom koraku.

Turizam, naime, zahtijeva ogroman broj radnika, posebno 'nižih poslova', čistačica, sobarica, pomoćnih kuhara i sl. koje Hrvatska u ovom momentu jednostavno nema, nema ih čak ni u bližem okružju, tako da smo prisiljeni uvoziti kulturološki nekompatibilne radnike iz udaljenih destinacija. Kada sve to zatim analiziramo u svjetlu iseljavanja domaćeg stanovništva, s pravom se nameće pitanje trebamo li strahovati od svojevrsne zamjene stanovništva? Problema čijih dimenzija i ozbiljnosti u ovom momentu možda i nismo svjesni. Stanoviti optimizam ulijeva aktivnost Domovinskog pokreta koji, kako se čini, kao dio vladajuće koalicije snažnu upiru u ovom smjeru, pokušavajući utjecati na trendove, ali i pružiti pipke prema hrvatskom iseljeništvu, čiji ogroman potencijal nikada nismo uspjeli aktivirati.

Oporba koja spava

Znamo kako vlast funkcionira, ali što radi politička oporba, i lijeva i desna? **Na koji način SDP, Možemo!, Suverenisti, DOM i NO, MOST itd.** gledaju na trendove, i općenito kako se snalaze u ovom turbulentnom političkom razdoblju? Postjugoslavenska politička ljevica nakon 'Hipodroma' posve se raspala, pogubila se. Shvativši kako ni nakon 30 godina, usprkos ogromnom potencijalu, nisu uspjeli Hrvatima prodati svoju agendu, umjesto ozbiljnih tema zakrvavljenih

očiju i isukanih očnjaka guraju narativ o postjugoslavenstvu, zabrani ZDS, o tome 'kako nam je nekada bilo bolje', pišu se bajke o stotinama nekadašnjih privrednih giganata, kako smo bili centar svijeta u svim disciplinama, sa širokom bazom proizvodnje i respektabilnom kulturom i obrazovanjem.

Besmisleno, bizarno, smiješno, netočno, što se njih tiče premijer **Plenković** već danas, kao izborni pobjednik, može otvoriti šampanjac. Očekivalo se kako će zbog značajnog odlaska Hrvata u inozemstvo, kao i općenito teških radnih uvjeta u mnogim sektorima, upravo politička ljevica podići glas, takvo bi joj trebalo biti političko utjelovljenje. Njima su izgleda važnije postjugoslavenske paradigme i narativi, bore se ustrajno za bolju prošlost diljem Sutjeske i Kozare, Grmeča i Majevice, o preuzimanju vlasti mogu samo sanjati. Boriti se za politička pitanja izvan realne politike čisti je politički analfabetizam, koji nema veze ni s kakvom logikom. To je otprilike kao situacija kada bi na Sinjskoj alci Alkar umjesto prema alci konja okrenuo u kontra smjeru tražeći alku.

Desnica se probudila

Na iznenađenje, glas je protiv aktualnih nelogičnosti podigla **politička desnica**. Najprije ona poprilično radikalna, zatim i umjerenija. Organiziraju skupove na javnim mjestima, najavljuju borbu za državni suverenitet i financijsku neovisnost, udružuju se u nove političke grupacije i koalicije, jasno je kako se namjeravaju ozbiljno boriti. Što je otvorilo novo pitanje na domaćoj sceni: zbog čega se to događa?

Zbog čega baš desnica nije zadovoljna stanjem stvari? **Smatraju kako je krimen na premalo suverenoj, a previše briselskoj globalističkoj politici aktualne Vlade**. Na slične primjedbe premijer Plenković tradicionalno je odmahivao rukom, svjestan koliko mu situacija ide na ruku vodio je centrističku politiku, značajno oplemenjenu političkom trgovinom i klasičnim populizmom. Međutim, nakon hipodromskih 500 tisuća postalo je jasno i njemu. Delegacija HDZ-a obišla je tonsku probu nekoliko dana prije

Thompsonovog nastupa. Premijer je time poručio kako imamo i svoju vlast, i slobodu, i suverenitet. Kad može Thompson pjevati onda je sve u redu. Potpisnik ovih redova prije stanovitog vremena napisao je kolumnu koja je govorila o fenomenu Thompson, naslov je bio 'Nama Thompson, njima vlast', bojim se kako je danas paradigma još i dodatno učvršćena.

Marko svijetla točka hrvatske demokracije

Bez sumnje, Marko Perković jedna je od najsvjetlijih točaka hrvatske demokracije. Ustrajno promiče hrvatski identitet i suverenitet, sudionik je Domovinskog rata, diljem svijeta pronio je hrvatski stijeg, uz naše nogometase najblistavija je zvijezda aktualne stvarnosti. Ali je isto tako 'kao dama na 18' došao vladajućim oligarhijama, što su oni, logično, iskoristili. **Thompson** je ono što Hrvati u dubini duše zapravo žele biti, Thompson je izvorni hrvatski identitet, međutim, tek samo 'slušajući Thompsona' ništa se ne može ostvariti.

Zaključno, na ovim prostorima već stotinjak godina, ako ne i više, caruje nakarada i potpuno odsustvo bilo kakvog morala, etike ili slično. Dojam je kako smo i ono malo što smo baštinili dobrog bacili, a politički zadržali ono najgore: nepotizam, korupciju, sektaštvo, lopovluk i posvemašnju podložnost stranim centrima. Ne baš onima o kojima je pokojni predsjednik govorio na veličanstvenom skupu u Zagrebu 1990. godine, nego najnovijem, opasnijem. Iza kojega nema povratka na staro. Sve je na nama, iako ne bi bilo prvi puta u povijesti da Hrvati rade isto, a nadaju se drugačijem.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-mirno-plovimo-ili-smo-titanic-koji-tone-dok-orkestar-svira?fbclid=IwY2xjawRqepxleHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEec118rATdD2XKr7LLFRlmiGXczETN3WKOVGpwYmxgNZJCQo33801XE0JvhbY_aem_DYM50cxdHkOVnsTp6g1oRw

Ivica Granić

24. studeni 2025.

Što je nama vjesnikov neboder? Malo smo mudrovali...— s
Sreckom Barisicem i 88 drugih

NAROD.HR

Ivica Granić: Što je nama neboder? – narod.hr

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: ŠTO JE NAMA NEBODER?

24. studenoga 2025. u 07:30

Ivica Granić

Mogli bismo za početak parafrazirati velikog Antuna Branka Šimića, koji je u pjesmi o Pjesnicima napisao “Pjesnici su čuđenje u svijetu”. U kontekstu vjesnikovog nebodera isto bi se moglo napisati za mnoge Hrvate, koji ovih dana gorke suze rone za neboderom, koji je nestao

u pepelu, dok za listom Vjesnik i desetinama novinara nitko nije pustio ni krokodilsku suzu. Ako to nije hipokrizija, onda nije jasno što je. Sustavno se držati pojedinih standarda, vjerovanja i vrijednosti, a u stvari njih sustavno kršiti, klasičan je oblik hipokrizije.

Tko je zapalio neboder?

Nakon tjedna lutanja u raznim bespućima jedino do neke razine otvoreno pitanje ono je o inicijatoru vatrene stihije. Kombinatorikom eliminacije i detekcije izbor je, kako se čini, sveden na nezrelu, razigranu i bezbrižnu mladost, koja je u dokolici zadala završni udarac Vjesniku, čime je neizravno pomogla državnoj vlasti koja se desetljećima preznojava ne znajući što bi sa zemnim ostacima raspadajuće ulješure.

Tim se neobičnim otkrićem kod dijela javnosti stvorila čak i stanovita resignacija, naime činjenica da je medijski mastodont, kako mu poklonici vole tepati “šesti po veličini u toj kategoriji u Europi”, uz slušalice na ušima, cigarete i ponešto jeftinog alkohola, u pepeo transferiralo nekoliko klinaca, ne zvuči odveć epski.

Izostao je, naime, onaj očekivani junački svršetak, koji bi osjetljivom Antifa-uhu bio prihvatljiv. Fali recimo neki Kutle, koji bi s nekolicinom južnjačkih predatora na križanju Savske i Slavonske trebao izgraditi “Zagreb2”, koji bi onda simbolizirao propadanja “onog vremena” u kojem nam je svima bilo bolje. Samo što to mnogi nikada nisu uspjeli osjetiti.

Simbol Zagreba

Panegirici “najvećem novinarskom kolektivu od Beča do Atene” redaju se brzinom svjetlosti, dojam je kako ne postoji novinar koji barem mjesec dana nekada u mladosti nije radio u “hramu novinarstva”, a mnogi Zagrepčani svjedoče kako im je upravo taj “simbol grada” bio “mjesto prvog spoja”, zaljubljuvanja i slično.

Kad smo kod spomenutih besmislica, valja napomenuti kako “pored Vjesnika” nikada Zagrepčanima nije bilo nikakvo “mjesto prvog spoja”, u konačnici, što biste mogli raditi oko Vjesnika, pobogu, u tom

mračnom kvartu punom pasa i mačaka lotalica, pod uvjetom, kako je netko primijetio, da niste bili cinkaroš ili doušnik UDBA-e. Većina onih koji vjesnikov neboder nakon požara postavljaju na pijedestal “najvećeg simbola zagrebačkog identiteta” vjerojatno ga prije kataklizme nikada ne bi svrstali ni među prvih 50 zagrebačkih simbola, o čemu svjedoče mnoga istraživanja o prepoznatljivim simbolima gradova.

Čudnom igrom logike, u trajanju od samo jedne opožarene noći, vjesnikov je neboder uspio preskočiti mnoge znamenitosti, čak i sv. Jurja, koji se desetljećima bori sa zmajem preko puta MUO-a. Sve ostale znamenitosti tek su simbol(čić)i, ali ni blizu “najvećem” i “najprepoznatljivijem” identitetskom simbolu Zagreba – vjesnikovom neboderu.

Istraživanja o simbolima grada

Potpisniku ovih redaka do prije nekoliko dana na kraj pameti ne bi bilo pisati o besmislenim tričarijama vezanim za simboliku vjesnikovog nebodera, pogotovo jer se u profesionalnom životu permanentno bavio sličnom problematikom, sudjelujući u raznim istraživanjima i procesima brendiranja, izradi brandbookova, istražujući upravo tematiku identiteta, simbola i brendova.

Što stanovnici misle o svome gradu, što smatraju njegovim najvećim simbolima, vrijednostima, identitetu, zatim znamenitostima ili brendovima, o asocijacijama koje se vežu uz grad, o imidžu regije ili grada. Između ostalog, i za grad Zagreb. S velikom sigurnošću se može tvrditi kako ne postoji relevantno istraživanje koje bi vjesnikov neboder svrstalo među najprepoznatljivije simbole grada Zagreba, a da bi taj mastodont bio i dio identiteta, posve je isključeno.

Katedrala, HNK, Cmrok, Maksimir...

Mnoga su istraživanja provedena na tu temu, stoga se kombinacijom i analizom rezultata može zaključiti kako anketirani Zagrepčani najprepoznatljivijim simbolima i brendovima svoga grada smatraju slijedećih dvadesetak, koja čine urbani identitet grada:

Ilica (glavna zagrebačka ulica), Katedrala u Zagrebu (najveća i središnja sakralna građevina), Hrvatsko narodno kazalište (najstarije gradsko kazalište), Cmrok (zagrebački park, izletište i sanjkalište), Crkva sv. Marka (zagrebačka prvostolnica), Dubravkin put (gradsko šetalište kroz šumu uz potok), Park Maksimir (gradski perivoj i park-šuma), Uspinjača (66 metara pruge za Gornji grad), Groblje Mirogoj (centralno zagrebačko groblje), Skulptura Ribar sa zmijom (gornjogradski spomenik), Koncertna dvorana Vatroslav Lisinski (najveća zagrebačka koncertna dvorana), Bundek (novozagrebački gradski park i jezero), Dotrščina (spomen-park), Krvavi most (gornjogradska ulica), Zrinjevac (jedan od najljepših gradskih parkova), Park Ribnjak (gradski park podno zagrebačke Katedrale), Meštrovićev paviljon (izložbeni paviljon), Dom HDLU ili Džamija (Paviljon Ivana Meštrovića), Medvednica (zagrebačka planina), Sljeme (najviši vrh Medvednice), Manduševac (fontana koja se nalazi na Trgu bana Jelačića), Tržnica Dolac (gradska tržnica) te Kamenita vrata.

Identitet se živi

Svakako postoje istraživanja koja bi redosljed ili neke druge simbole uvrstila na listu prepoznatljivih simbola i brendova Zagreba, možda neka čak i vjesnikov neboder, ali do sada nije provedeno relevantno istraživanje koje bi taj neboder plasirao na bilo koju poziciju ove ili sličnih listi zagrebačkih simbola i brendova. Slijedom logike nameće se pitanje tko, i s kojim ciljem, gura vjesnikov neboder tamo gdje mu nije mjesto, ne shvaćajući kako se identitet, a time i simboli, ne može nametnuti.

Identitet treba živjeti! A da bi identitet zaživio građani ga trebaju smatrati dijelom sebe, i svojih života. Tko bi normalan vjesnikov neboder danas smatrao “dijelom sebe i svoga života”, osim ponetko u onom materijalnom smislu, da je tu nekad radio. Bavljenje identitetom i simbolima grada jest bavljenje biti, a ne omotom, i to je osnovna pogreška koju ne shvaćajući čine oni koji vjesnikov neboder naturaju

kao simbol grada, i to najprepoznatljiviji, jer da bi nešto postalo simbol mora biti i dio identiteta.

Na koji bi način jedna zgrada koja je, kako navodi Mirko Galić, građena 20 godina, zatim slijedećih 20 bila u funkciji, da bi na koncu završnih 20 propadala, mogla postati sve to, nije jasno. Nisu stoga posve jasni ni motivi onih koji naturaju tu paradigmatu. Ili jesu!? Naročito motivi onih koji socijalistički mastodont pokušavaju nametnuti kao najvažniji simbol grada.

Vrijeme i običaji

Konac sedamdesetih i osamdesete godine prošlog stoljeća obilježene su neimaštinom, korupcija je cvala, teška krize potresala je socijalističku državnu zajednicu. Zabilježena je, uz argentinsku, možda i najveća inflacija ikada zabilježena u svijetu. Sve je kulminiralo “stabilizacijom”, koja je trebala stabilizirati socijalistički mastodont, banane, kava i deterdženti bili su za mnoge nedosanjani san.

Uveden je i “umirovljenički kruh”, bonovi za gorivo, redovi na pumpama bili su svakodnevni. Međutim, pored svega, socijalizam je čak i u tim uvjetima gradio medijske mastodonte, zaista najveće između Beča i Atene, konkretno NIŠPRO Vjesnik, koji je tada bilo šesto po veličini takvo poduzeće, pazite sad, u cijeloj Europi!

Svaka socijalistička republika imala je svoj mastodont, Slovenci Delo, Srbi Politiku, ovi manji Pobjedu ili Novu Makedoniju, Sarajevo Oslobođenje. Uglavnom državna riznica bila je prazna, država na koljenima, siromaštvo prelazilo sve postavljene granice, plaće kasnile mjesecima, ali “kultura i mediji” cvjetali su kao nigdje, oni nisu živjeli život prosječnog Jugoslavena. Treba li objašnjavati zbog čega?

Panegirici Vjesniku

Mnogi koji posljednjih dana pišu panegirike stvarnom Vjesniku, i novini i neboderu, ne napominju kako se onaj “simbolični Vjesnik”, zapravo društvena anomalija, provukla devedesetih ispod povijesnog radara i zaposjela Hrvatsku do danas. A nije trebala! Riječ je o

mnogim novinarima koji su preobukli dresove, te nastavili sa starom praksom, u novu, koliko toliko demokratski strukturiranu državu unijeli su stare veze, stare navike, formalne i neformalne razine moći, i ogromna sredstva, te nastavili kao da se ništa nije dogodilo.

Tako su bivši medijski djelatnici, među njima i mnogi doušnici kojima su javno objavljena imena, postali perjanice demokratskog novinarstva i slobodne riječi, ali samo do razine koja je njima odgovarala. Postali su toliko snažni da kada bi procijenili kako nova vlast ne funkcionira kako je zamišljeno, započinjali bi hajku čak i na Franju Tuđmana, čovjeka koji im je sve to omogućio.

Danas posve nevjerojatno zvuči podatak da je tijekom "olovnih devedesetih" nesmetano izlazio Feral Tribune, Globus, Novi List, i drugi, konačno i Vjesnik.

Što je nama neboder?

Gubitak vjesnikove zgrade eventualno može biti gubitak jedne vizure grada, gubitak lokalnog remek-djela moderne arhitekture, vizualni znak, ali ništa više od toga. Mnogi ugašeni listovi, to jest cijele redakcije listova različitih tematskih sadržaja i formata, jedan za drugim završili su s pepelom u koji je sada pretvorena i zgrada, neki navode uz njih i vjesnikova povijest i memorija. Jer je tako trebalo biti! Unatoč cijelom nizu vrhunskih novinara koji su tada pisali.

Novo vino nikada se ne dolijeva u stare mješine, staro je to pravilo političke i komunikacije i prakse, koje ako se prekrši dolazi do značajnih problema. Napisano je kako su vrijeme, ljudi i politika po pitanju Vjesnika učinili svoje, sve drugo je učinilo nešto ili netko drugi. Kamo sreće da je i mnogo ranije, danas bismo bili puno bolje i puno uređenije društvo.

Pragmatični Milanović

Franjo Tuđman, kao ni HDZ, nikada se nisu usudili taknuti u Vjesnik. Za svakoga je moglo faliti sredstava, ali za Vjesnik se uvijek moralo pronaći. Pragmatični Milanović, za razliku od Tuđmana ili Račana,

koji su uvijek iznalazili sredstva, je zaključio kako mu nisu potrebne propagandističke usluge te novine, te ih ukinuo.

Paradoksalno, nitko tada za Vjesnikom nije suzu pustio, za desetinama novinara kojima je izravno bila ugrožena egzistencija. Ali, za neboderom nariču mnogi. Zbog toga i jesmo na početku zaključili kako Hrvati zapravo žive težak oblik hipokrizije.

Recimo, kako je moguće da u Zagrebu sto tisuća ljudi iziđe na prosvjed za Radio 101, a da nitko ne prosvjeduje, niti uhom ne mrdne, zbog ukidanja lista Vjesnik, time i egzistencije desetina novinara. Da bi na koncu mnogi ronili suze i naricali za vjesnikovom zgradom, tiskajući se oko nje kao oko pokojnika, ne bi li dospjeli na neku naslovniciu.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-sto-je-nama-neboder?fbclid=IwY2xjawRqew9leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEe7XF9pmkZH yguW88u0ST9XXCYpEvXKfuR9A9Za8nxnctC4wFf-V6zjdg8lo8_aem_xflNcIGyYMxE2hjkG8Q9Og

Foto:

Privatna arhiva

ŠTO JE NAMA 9. SVIBNJA?

IVICA GRANIĆ: MORALNI MRTVACI U BRUXELLESU ILI ZLOČIN HRVATSKE EUROPSKE ŠUTNJE

11. svibnja 2026. u 07:30

Ivica Granić

Inspiracija za temu ovojtedne kolumne izvrsna je izjava **Kaje Kallas**, estonske političarke, potpredsjednice Europske komisije i visoke predstavnice EU za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, koja je **9.**

svibnja izjavila kako se taj datum "... ne bi trebao slaviti kao Dan pobjede zbog zločina koji su se dogodili nakon Drugog svjetskog rata".

> **Kallas objasnila zašto 9. svibnja ne slavi Dan pobjede: Tada su počeli zločini**

Kallas je u Moldaviji s predsjednicom te zemlje, **Maiom Sandu**, održala press konferenciju na kojoj je izjavila kako dolazi iz zemlje koja 9. svibnja ne može slaviti kao Dan pobjede.

"Da nam je nakon devetoga svibnja, kada je rat završio, **Staljin** rekao da smo slobodni i da možemo uživati u svojoj slobodi i neovisnosti, i mi bismo slavili 9. svibnja kao Dan pobjede.

Međutim, budući da su upravo na taj dan započeli zločini protiv moje zemlje, ne možemo obilježavati 9. svibnja kao Dan pobjede", rekla je Kallas tom prilikom. Pozvala je zatim na jedinstvo i usredotočenost na zajedničku budućnost Europe. "Svi imamo različitu prošlost, ali moramo se usredotočiti na našu zajedničku budućnost. To je ono što Dan Europe znači", naglasila je.

Kaja Kallas/ Foto: Fah

> **Povjesničar Šumanović: 8. svibnja uspostavljen je državno-pravni okvir suprotan ideji samostalne i suverene Hrvatske**
Medijsko ignoriranje

Kad jedna ovakva, kontroverzna i društveno iznimno važna izjava visoke predstavnice Europske unije, prođe bez značajnije domaće javne polemike, onda događaj ukazuje na mnoge opasne društvene anomalije. Izostanak reakcije, između ostalih, ukazuje ne samo na zamor javnosti, medijsku zasićenost ili duboku polarizaciju, nego se može govoriti i o pitanjima nacionalne sigurnosti i suvereniteta, zatim o politici sjećanja i ratnim traumama, medijskoj histeriji i, možda najopasnije, nametnutoj društvenoj nezainteresiranosti.

Naime, premijer Plenković je krajem 2025. istaknuo kako se stvara “agresivna histerija”, ali je i ocijenio da većinu Hrvata teme poput “ustaštva” zapravo ne zanimaju, što sugerira kako su ideološke teme postale dio “bijele buke”. No, je li to baš tako? Krenimo redom.

> **Ivica Granić: Slučaj Havel ili mogućnosti suživota hrvatstva i židovstva u doba suverenističke desnice**

Što je nama 9. svibnja?

Od europeiziranih birokrata poput hrvatskoga premijera drugo se i nije moglo očekivati, kada je on u pitanju može se govoriti o kontinuitetu i mišljenja i politike. Međutim, i on i njegov **birokratizirani HDZ** bi morali znati kako 9. svibnja za Hrvate nije samo datum na kalendaru. On je, osim moralnog testa za Europu, i povod za duboki etički raskol u hrvatskom biću.

Hrvati su bili među **najteže pogođenima u poratnom razdoblju proporcionalno broju stanovnika**, međutim dok baltički, poljski, mađarski i drugi narodi u Europskom parlamentu **glasno osuđuju sovjetski totalitarizam** kao zlo koje je zamijenilo jedno ropstvo drugim, hrvatski europski zastupnici, vjerojatno sukladno napucima i centrala i središnjice, uglavnom **šute**.

Međutim, njihova šutnja nije, niti može biti, tek politička diskrecija. Prije bi se moglo kazati kako je riječ o **ontološkoj izdaji**. Izdaja istine,

izdaji pravde, izdaji samog smisla ljudskog postojanja. Filozofski gledano, sjećanje nije luksuz. Nego **imperativ!**

> **Ivica Granić: Provokacija ustaštvom kao zrcalo selektivnog antifašizma, od Dabre do Brechta**

Foto: fah

Hannah Arendt je mnogo puta upozoravala kako “zlo cvjeta u banalnosti”, u onoj svakodnevnoj, birokratskoj spremnosti da se ne vidi, ne čuje i ne govori. Hrvatski eurozastupnici, naročito oni koji pripadaju desnom političkom spektru, tu su banalnost zla uspjeli podići na razinu državne politike. Ne samo da su postali tek pasivni promatrači procesa, oni aktivno sudjeluju u brisanju ontološkog statusa žrtava.

Mrtvi iz kolona smrti **Križnoga puta**, **Macelja**, **Jazovke** i mnogi (**Hudih**) jamâ, **Kočevskog roga**, nisu tek brojke: oni su subjekti povijesti čija su prava na istinu i dostojanstvo nepovrediva. Tko im to pravo oduzima taj ubija čovjeka dva puta: jednom tijelom, drugi put pamćenjem.

> Ivica Granić: Palestinizam nije samo pogreška, to je karcinom koji jede Europu i koji trenutno pobjeđuje

Kategorički imperativ

Šutnja eurozastupnika u etičkom smislu predstavlja klasičnu izdaju Kantovog kategoričkog imperativa. Postupaju li naši zastupnici tako da njihova maksima može postati univerzalni zakon? Jasno, ne. Oni žele da drugi narodi, **Estonci, Poljaci, Litavci, Ukrajinci** i drugi, glasno traže pravdu za svoje mrtve, ali sami odbijaju primijeniti isti standard na hrvatske žrtve. **Kao da postoji ikakva razlika između Staljinovih barbara i Titovih eskadrona smrti.**

Time se pretvaraju u **moralne licemjere**, koji tek selektivno primjenjuju univerzalne vrijednosti. Naime, ako je zlo nacizma apsolutno, onda je zlo komunizma, koje je u Hrvatskoj ubilo **više od stotinu tisuća bez suda**, razorilo nacionalni identitet i nametnulo desetljeća straha, jednako apsolutno. Svaka druga pozicija je moralni relativizam, najniže vrste. I nije riječ o nekakvim revizionističkim tezama, to su činjenice potkrijepljene arhivima, iskapanjima i svjedočenjima.

Foto: Snimka zaslona, Huda jama

> Ivica Granić: Vraćam titulu da ne budem ustaša ili operna verzija plača nad podgrijanom juhom

Kolektivni identiteti

Čovjek je, u filozofskom smislu, biće koje živi u priči. Naš kolektivni identitet, osim onog što pamtimo, oblikuje i ono što odlučimo zaboraviti! Kad hrvatski eurozastupnici biraju šutnju umjesto istine, oni ne biraju samo političku udobnost, oni biraju **ontološko osakaćenje vlastitog naroda**, poručujući time kako hrvatske žrtve nisu dovoljno vrijedne da bi ušle u europski kanon sjećanja. Čime čine nešto još dublje i još opasnije: pretvaraju žrtve u bezimene objekte povijesti, u kolateralnu štetu ‘napretka’. To je **klasičan nihilizam**, maskiran u nekakvu europsku pristojnost. Moralna odgovornost ovdje nije apstraktna.

Svaki eurozastupnik, oni to moraju znati, koji šuti o zlu nad vlastitim narodom svjesno **izdaje** one koji više ne mogu govoriti. Ali ne samo njih, oni izdaju i djecu ubijenih na Križnom putu, unuke ili majke koje su desetljećima tražile kosti svojih sinova, svećenike koji su ubijeni jer su vjerovali u Boga, umjesto u Partiju. Platonovski kazano, riječ je o **klasičnim sofistima**, odnosno retoričarima koji “prodaju istinu za moć”. Pravednost zahtijeva da se svakome da što mu pripada, a žrtvama pripada barem istina. Barem istina.

> **Ivica Granić: Od ustaških imena do praznih kreveta ili kako je profesor s Princetona pokopao sezonu**

Kukavičluk ili nešto gore

Najteža optužba nije čak ni kukavičluk, duboka moralna deformacija još je i gore od toga. Dio europskih zastupnika s političke ljevice još uvijek živi u mitu o ‘**antifašističkom oslobođenju**’ koji im služi kao moralni štit. Ali, lažna svetost antifašizma ne može opravdati **masovne egzekucije, bacanje živih ljudi u jame, pečenje živih svećenika, djevojačke pletenice u Hudoj jami, tisuće skrivenih grobišta a niti sustavni teror koji je desetljećima uslijedio**. Zlo ostaje zlo! Bez obzira na uniformu i ideološku zastavu.

Tko to ne vidi taj je izgubio moralni kompas i više nije sposoban etički rasuđivati. Hrvatski narod ne zaslužuje ovakve, zaslužuje zastupnike koji razumiju da je samo istina pretpostavka slobode. **Bez potpune**

istine o komunističkim zločinima nema katarze, nema pomirbe, nema istinskog europskog identiteta utemeljenog na pravdi. A njihova šutnja nije pomirba, ona je čak produžena okupacija duša.

Foto: Ministarstvo hrvatskih branitelja

> Ivica Granić: Umro je čovjek koji je pobio milijune preuzimajući Božju ulogu na sebe

Uništavanje mogućnosti rasuđivanja

Na koncu, kako je Hannah Arendt genijalno upozorila u djelu “Izvori totalitarizma“, totalitarne ideologije “uništavaju samu mogućnost

mišljenja i moralnog rasuđivanja”. One, dakle, pretvaraju ljude u **bezlične kotačiće sustava koji više ne razlikuju dobro od zla**.

Kad hrvatski europski zastupnici biraju šutnju pred komunističkim zločinima nad vlastitim narodom, oni upravo to čine: postaju banalni izvršitelji novog zla: **zla zaborava**. Time ne samo da izdaju žrtve Bleiburga i Križnog puta, udbaških likvidacija ili stotina tisuća utamničenih, nego i sami sebe pretvaraju u **moralne mrtvace**, nesposobne za istinsku slobodu. Jer tko šuti pred zlom, taj više nije slobodan čovjek. On je samo njegov tihi sluga. Dok se to ne promjeni pitanje “**što ti ljudi rade u Bruxellesu**” ostaje legitimno.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-moralni-mrtvaci-u-bruxellesu-ili-zlocin-hrvatske-europske-sutnje?fbclid=IwY2xjawRuqD1leHRuA2FlbQIxMQBzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEe_nZ0aqVU0z_F9P5qQzJLQvZcJHXkF1x5rb81_Ts4RFqi1WxNsbmRz-OEDH4_aem_wQh_H0SkhEUgbUmY4MsE_w

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1730, citata: 26742, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.405, citata: 7.697, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 865, citata: 9029, H-index: 42;

WoS: publikacija: 865, citata: 8050, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada

je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još imponantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

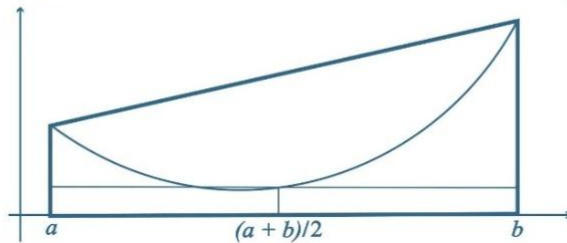
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
 Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

The Pečarić Journal of **Mathematical Inequalities**

ISSN: xxxxx (online)
 ISSN: xxxxx (print)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

11. 4. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA
MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA
DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet
Date: Tue, 17 Feb 2026
From: Andrej Dujella
To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta listu matematičara s najviše radova, pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik) barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija, ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.
1646 O'Regan, Donal
1596 Srivastava, Hari Mohan
1574 Erdős, Pál
1471 Ballico, Edoardo
1392 Pečarić, Josip
1360 Dragomir, Sever Silvestru
1360 Shelah, Saharon
1278 Llibre, Jaume
1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
1215 Godeaux, Lucien
1202 Cao, Jinde
1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
1093 Băleanu, Dumitru I.
1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
1007 Kim, Taekyun
1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
O'Regan, Donal (1660)
Srivastava, Hari Mohan (1509)
Erdős, Pál (1448)
Pečarić, Josip (1404)
Ballico, Edoardo (1399)
Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno vise radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema
takvih).

I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!

Čestitam!

Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

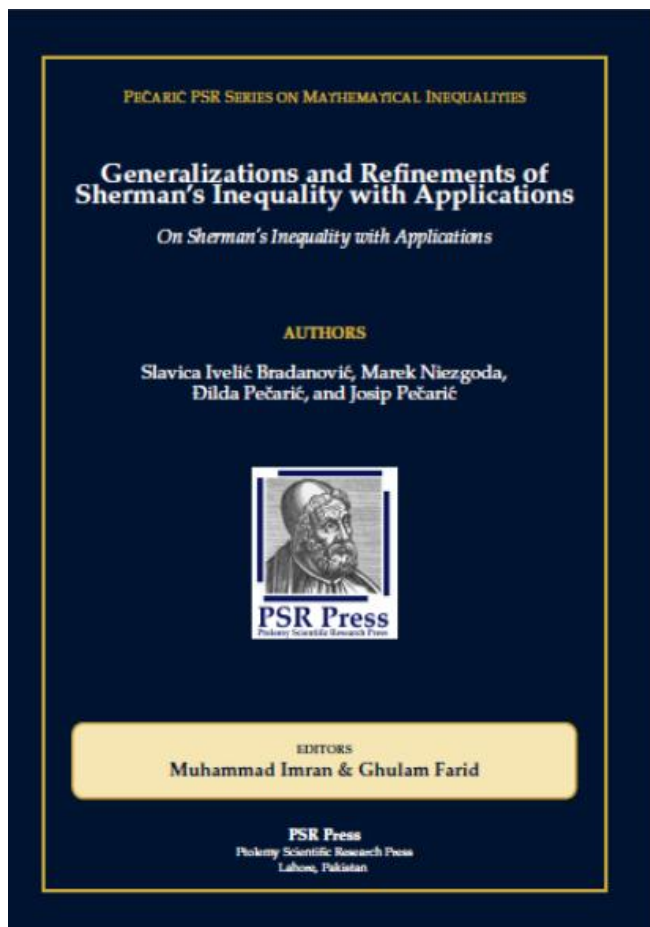
Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of
the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je
krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički
časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL
INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Prve monografije:

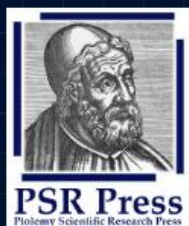

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

The Jensen-Mercer Inequality

AUTHORS

Asif Raza Khan, Inam Ullah Khan Kundi
and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran, Ghulam Farid & Madeeha Tahir

PSR Press

Ptolemy Scientific Research Press (P.O. Box 45)
Lahore, Pakistan (Tel: 373)